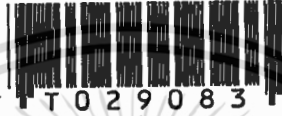

การบริหารงานกิจการนักศึกษาวิทยาลัยการอาชีพ
สังกัดกรมอาชีวศึกษา

STUDENT ACTIVITY ADMINISTRATION IN INDUSTRIAL
AND COMMUNITY EDUCATION COLLEGES,
DEPARTMENT OF VOCATIONAL EDUCATION

นายสงวน นิธากกร
MR. SA-NGUAN NITHAKORN

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ. 2540

ISBN 974-621-409-8

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เลขหมู่.....

เลขทะเบียน..... 29083

วัน, เดือน, ปี 18 พ.ย. 2540

เอกสารนี้จัดทำขึ้นเพื่อการใช้งานเพื่อการศึกษานี้เท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

**STUDENT ACTIVITY ADMINISTRATION IN INDUSTRIAL AND
COMMUNITY EDUCATION COLLEGES, DEPARTMENT
OF VOCATONAL EDUCATION**

**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENTS FOR THE DEGREE
MASTER OF INDUSTRIAL EDUCATION IN VOCATIONAL ADMINISTRATION
SCHOOL OF GRASUATE STUDIES
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG**

1997

ISBN 974-621-409-8

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การบริหารงานกิจการนักศึกษาวิทยาลัยการอาชีพ สังกัดกรมอาชีวศึกษา
นักศึกษา	นายสงวน นิธากร
อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์	รศ.ดร.รวิวรรณ ชินะตระกูล
อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม	ผศ.ดร.พรรณี ลีกิจวัฒน์ อาจารย์มนัส ภาคภูมิ
ระดับการศึกษา	ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา
ภาควิชา	ครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
พ.ศ.	2540

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษา ที่มีต่อสภาพการบริหารงานกิจการนักศึกษาของวิทยาลัยการอาชีพ สังกัดกรมอาชีวศึกษา 2) เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์และนักศึกษามีต่อสภาพการบริหารงานกิจการนักศึกษาของวิทยาลัยการอาชีพสังกัดกรมอาชีวศึกษา 3) เปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อสภาพการบริหารงานกิจการนักศึกษา ของวิทยาลัยการอาชีพ สังกัดกรมอาชีวศึกษาระหว่างครู-อาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่กับครู-อาจารย์ที่ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษา 4) ศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการบริหารงานกิจการนักศึกษาของวิทยาลัยการอาชีพ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครู-อาจารย์

กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยผู้บริหาร ครู-อาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษา ครู-อาจารย์ที่ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษา นักศึกษาชั้นปีที่ 2, ปีที่ 3 ที่กำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2537 โดยประกอบด้วยผู้บริหารจำนวน 49 คน ครู-อาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษาจำนวน 57 คน ครู-อาจารย์ที่ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษาจำนวน 175 คน นักศึกษาชั้นปีที่ 2, ปีที่ 3 จำนวน 337 คน การรวบรวมข้อมูลใช้แบบ

สอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองจำนวน 2 ชุด คือ แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาในงาน 5 ด้านคือ งานปกครอง งานกิจกรรมนักศึกษา งานโครงการพิเศษ งานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน และงานสวัสดิการ/พยาบาลและหอพัก วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของครู-อาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการศึกษากับครู-อาจารย์ที่ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษาด้วยค่า t -test วิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษา ด้วยค่า F -test โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC⁺

สรุปผลการวิจัย

1. ผู้บริหาร ครู-อาจารย์ มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานกิจการนักศึกษาของวิทยาลัยการอาชีพ สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในด้านงานปกครอง งานกิจกรรมนักศึกษา งานโครงการพิเศษ งานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน และงานสวัสดิการ/พยาบาลและหอพัก ในระดับปานกลางทุกด้านยกเว้นด้านงานปกครองซึ่งปฏิบัติในระดับมาก มีการปฏิบัติสูงสุดในแต่ละด้านคือ การออกระเบียบ แนวปฏิบัติ/ข้อบังคับต่าง ๆ ของวิทยาลัยไว้ในคู่มือนักเรียนไว้อย่างชัดเจน การจัดกิจกรรมเพื่อบำเพ็ญประโยชน์แก่สังคม การรณรงค์เพื่อป้องกันโรคติดต่อร้ายแรง การอำนวยความสะดวกในการให้บริการแก่นักศึกษาของครู-อาจารย์งานแนะแนว การจัดบริการด้านการประกันสุขภาพ/ประกันชีวิตแก่นักศึกษา เรื่องที่ปฏิบัติในอันดับที่ต่ำสุดในแต่ละด้านคือ การจัดสภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษาให้มีส่วนส่งเสริมความเป็นผู้มีระเบียบวินัยแก่นักศึกษา การเปิดโอกาสให้นักศึกษาจัดกิจกรรม/เลือกเข้าชมรมอย่างอิสระ การสนับสนุนให้นักศึกษามีบทบาทในการพัฒนาท้องถิ่น การส่งเสริมและสนับสนุนในการดูงานและศึกษานอกสถานที่ การควบคุมเรื่องคุณภาพและราคาของอาหารและการจัดบริการน้ำดื่ม น้ำใช้แก่นักศึกษา

2. นักศึกษามีความคิดเห็นต่อ การบริหารงานกิจการนักศึกษาของวิทยาลัยการอาชีพ สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในด้านงานปกครอง งานกิจกรรมนักศึกษา งานโครงการพิเศษ งานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน และงานสวัสดิการ/พยาบาลและหอพัก ในระดับปานกลางทุกด้านยกเว้นด้านงานปกครองซึ่งปฏิบัติในระดับมาก มีการปฏิบัติสูงสุดในแต่ละด้านคือ การ

ออกระเบียบ แนวปฏิบัติ/ข้อบังคับต่าง ๆ ของวิทยาลัยไว้ในคู่มือนักเรียนไว้อย่างชัดเจน การจัดกิจกรรมเพื่อนำเสนอประโยชน์แก่สังคมและการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมให้นักศึกษารู้จักทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม การกวดขันการทะเลาะวิวาทในสถานศึกษา การอำนวยความสะดวกในการให้บริการแก่นักศึกษาของครู-อาจารย์งานแนะแนว การจัดบริการด้านการประกันสุขภาพ/ประกันชีวิตแก่นักศึกษา เรื่องที่ปฏิบัติในอันดับที่ต่ำสุดในแต่ละด้านคือ การจัดสภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษาให้มีส่วนส่งเสริมความเป็นผู้มีระเบียบวินัยแก่นักศึกษา การเปิดโอกาสให้นักศึกษาจัดกิจกรรม/เลือกเข้าชมรมอย่างอิสระ การสนับสนุนให้นักศึกษามีบทบาทในการพัฒนาท้องถิ่น การส่งเสริมและสนับสนุนในการดูงานและศึกษานอกสถานที่ การจัดบริการน้ำดื่ม น้ำใช้แก่นักศึกษา

3. ผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษามีความคิดเห็นต่อ การบริหารงานกิจการนักศึกษาแตกต่างกันมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้บริหารมีความคิดเห็นว่า วิทยาลัยปฏิบัติตามกิจการนักศึกษาในระดับที่มากกว่าระดับความคิดเห็นของนักศึกษา และความคิดเห็นของครู-อาจารย์ตามลำดับ

4. ครู-อาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการศึกษากับครู-อาจารย์ที่ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการศึกษามีความคิดเห็นต่อการบริหารงานกิจการนักศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านงานกิจกรรมนักศึกษา ส่วนในด้านงานปกครอง งานโครงการพิเศษ งานแนะแนวอาชีพและจัดหางานและงานสวัสดิการ/พยาบาลและหอพัก ครู-อาจารย์มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยครู-อาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษา มีความคิดเห็นว่าวิทยาลัยปฏิบัติตามกิจการนักศึกษาในระดับมากกว่าครู-อาจารย์ที่ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษา

5. ปัญหาและอุปสรรคในการบริหารงานกิจการนักศึกษาโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เรื่องที่เป็นปัญหาและอุปสรรคในระดับมากคือ ครู-อาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการศึกษามีงานหลายหน้าที่ทำให้ไม่สามารถดำเนินงานกิจการนักศึกษาได้อย่างเต็มที่ ขาดอัตรากำลังครู-อาจารย์ในงานกิจการนักศึกษา ขาดแรงจูงใจในการปฏิบัติหน้าที่ของครู-อาจารย์

Thesis Title Student Activity Administration in Industrial and Community Education Colleges , Department of Vocational Education

Student Mr. Sa-nguan Nithakorn

Thesis Advisor Assoc.Prof.Dr.Ravewan Shinatrakool

Thesis Co-advisors Assist.Prof.Dr.Panee Leekitwattana
Mr.Manut Pakpum

Level of Study Master of Industrial Education in Vocational Administration

Department Industrial Education, Faculty of Industrial Education King Mongkut's Institute of Technology Lardkrabang

Year 1997

ABSTRACT

The purposes of this research were 1) to study administrators, teachers and students' opinions towards the student personnel administration in Industrial and Community Education Colleges, Department of Vocational Education 2) to compare their opinions to each other 3) to compare the opinions of teachers who had duties on students' activities to those who did not 4) To study obstacles and problems of student personnel administration in Industrial and Community Education Colleges.

The study was conducted among 57 administrators and teachers who got involved with student personnel, 175 teachers who did not get involved, and 337 second-and-third-year-students.

The research instruments were two questionnaires which composed of 5 parts : monitoring, student activities, special projects, career and placement guidance, social welfare, health care and housing. The statistical methods such as percentage, mean, standard deviation, t-test and F-test were used by SPSS/PC.

Research Findings

1. Administrators and teachers had their scores of opinions in all components of student personnel administration in the middle level, except in the component of monitoring which was high. The highest score items in each part were clearly regulating rules, operations, and rights in student handbooks, managing activities for social welfare, campaigning to protect infection, accomodating student services for counselors ,health and life insurance services. The lowest score items in each part were setting environment on campus to develop self-discipline, allowing students to participate activities/freely choosing interested groups, enhancing students to take part in developing community, promoting and supporting field trips, finally controlling meals' quality and price and serving and serving drinking water.

2. Student had their scores of opinions in all components of student personnel administration in the middle level, except in the component of monitoring which was high. The highest score items in each part were clearly regulating rules, operations, rights in student handbooks, manging activities for social welfare and promoting activities for team works,

protecting students' quarrels on campus, accomodating student services for counselors, health and life insurance service, The lowest score items in each part were setting environment on campus to develop self-discipline, allowing students to participate activities/freely choosing interested groups, enhancing students to take part in developing community, promoting and supporting field trips, and serving drinking water.

3. It was found that there were significantly different scores of opinions among groups.

Administrators had higher scores than students and teachers.

4. Teachers who got involved with student personnel had higher scores on the component of student activities than those who did not.

5. Obstacles and problems of student personnel administration in Industrial and Community Education Colleges were in the middle level. The items that stated high level of obstacles and problems were teachers who got involved on student personnel administration had to work hard so many duties that They were unable to concentrate on only a job.

There were also lack of teachers and morale on working for student personnel administration.

กิตติกรรมประกาศ

ความสำเร็จในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณท่าน รศ.ดร.รวิวรรณ ชินะตระกูล ผศ.ดร.พรณี ลีกิจวัฒน์ อาจารย์มนัส ภาคภูมิ ที่ได้ให้ความกรุณาในการแนะนำ ช่วยเหลือ ตรวจสอบแก้ไขและให้ความคิดเห็นอันเป็นประโยชน์ ทั้งให้กำลังใจติดตามความก้าวหน้าในระหว่างดำเนินการจัดทำวิทยานิพนธ์อยู่เสมอจนสำเร็จลุล่วงด้วยดี

กราบขอบพระคุณท่านอาจารย์อัมพร ภักดีชาติ ผู้อำนวยการกอง กองการศึกษา-อาชีวศึกษา อาจารย์ณรงค์ ชอนตะวัน อาจารย์มนัส ภาคภูมิอาจารย์สมเกียรติ เนาว่าใหญ่ อาจารย์สมบูรณ์ บัวบาน อาจารย์บุญเทียม ตยานันท์ ที่กรุณาให้คำปรึกษาและชี้แนะแนวทางที่เป็นประโยชน์ต่อการวิจัย

ขอขอบคุณผู้บริหาร คณาจารย์ และนักศึกษา วิทยาลัยการอาชีวศึกษาที่ให้ข้อมูลในการวิจัย 13 แห่งคือ วิทยาลัยการอาชีวศึกษาเชียงราย วิทยาลัยการอาชีวศึกษานครสวรรค์ วิทยาลัยการอาชีวศึกษาสระบุรี วิทยาลัยการอาชีวศึกษานครนายก วิทยาลัยการอาชีวศึกษากาญจนบุรี วิทยาลัยการอาชีวศึกษานครปฐม วิทยาลัยการอาชีวศึกษาศรีสะเกษ วิทยาลัยการอาชีวศึกษาร้อยเอ็ด วิทยาลัยการอาชีวศึกษาขอนแก่น วิทยาลัยการอาชีวศึกษาศรีธรรมราช วิทยาลัยการอาชีวศึกษาหลวงประธานราชบุรีนิกร วิทยาลัยการอาชีวศึกษาตรัง และวิทยาลัยการอาชีวศึกษาปัตตานี

ขอขอบคุณเพื่อนร่วมงานทุกท่าน ที่ให้ความช่วยเหลือและเป็นกำลังใจแก่ผู้วิจัยตลอดเวลา จนวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงลงด้วยดี

สงวน นิตาการ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	IV
กิตติกรรมประกาศ.....	VII
สารบัญ.....	VIII
สารบัญตาราง.....	XI
บทที่	
1. บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	7
ทฤษฎีหรือแนวความคิดในการวิจัย.....	7
ขอบเขตของการวิจัย.....	8
สมมติฐานการวิจัย.....	10
คำนิยามศัพท์เฉพาะ.....	10
เชิงอรรถ.....	12
2. วรรณกรรมและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง.....	14
การบริหารการศึกษา.....	14
ความหมายของงานกิจการนักศึกษา.....	15
จุดมุ่งหมายของงานกิจการนักศึกษา.....	18
ขอบข่ายของงานกิจการนักศึกษา.....	21
การบริหารงานกิจการนักศึกษา ในสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา.....	24
งานปกครอง-ระเบียบวินัย.....	24
งานกิจกรรมนักเรียน/นักศึกษา.....	29
งานโครงการพิเศษ.....	34

สารบัญ(ต่อ)

บทที่	หน้า
2.	
งานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน.....	40
งานสวัสดิการพยาบาล.....	44
การบริหารกิจการนักศึกษา.....	48
ปัญหาของงานกิจการนักเรียน นักศึกษา.....	51
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	54
งานวิจัยภายในประเทศ.....	54
งานวิจัยต่างประเทศ.....	57
เชิงอรรถ.....	60
3. วิธีดำเนินการวิจัยและการรวบรวมข้อมูล.....	71
ประชากรที่ศึกษาและกลุ่มตัวอย่าง.....	71
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	74
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	78
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	79
เชิงอรรถ.....	80
4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลและผลการวิจัย.....	81
5. สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ.....	144
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	144
สมมติฐานของการวิจัย.....	145
วิธีดำเนินการวิจัย.....	146
สรุปผลการวิจัย.....	147
อภิปรายผล.....	154

สารบัญ(ต่อ)

บทที่	หน้า
5.	
ข้อเสนอแนะ.....	184
เชิงอรรถ.....	187
บรรณานุกรม.....	195
ภาคผนวก.....	206
ภาคผนวก ก. หนังสือขอความร่วมมือเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย.....	207
ภาคผนวก ข. แบบสอบถามประกอบการวิจัย.....	215
ประวัติผู้เขียน.....	234

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1.	แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างผู้บริหาร ครู-อาจารย์และ นักศึกษา จำแนกเป็นวิทยาลัย.....	73
2.	แสดงจำนวนและร้อยละของผู้บริหารและครู-อาจารย์จำแนกตามเพศ	83
3.	แสดงจำนวนและร้อยละของผู้บริหารและครู-อาจารย์จำแนกตาม อายุราชการ.....	84
4.	แสดงจำนวนและร้อยละของผู้บริหารและครู-อาจารย์จำแนกตาม ระดับการศึกษาสูงสุด.....	85
5.	แสดงจำนวนและร้อยละของผู้บริหารและครู-อาจารย์จำแนกตาม วิชาเอก.....	86
6.	แสดงจำนวนและร้อยละของผู้บริหารและครู-อาจารย์จำแนกตาม สภาพในการปฏิบัติหน้าที่.....	87
7.	แสดงระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งจำแนกตามสภาพในการ ปฏิบัติหน้าที่.....	88
8.	แสดงจำนวนและร้อยละของนักศึกษาจำแนกตามเพศ.....	89
9.	แสดงจำนวนและร้อยละของนักศึกษาจำแนกตามระดับการศึกษา.....	90
10.	แสดงจำนวนและร้อยละของนักศึกษาจำแนกตามคณะวิชาที่ศึกษา.....	91
11.	แสดงความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อสภาพการบริหาร งานกิจการนักศึกษาดำเนินงานปกครอง.....	92
12.	แสดงความคิดเห็นของครู-อาจารย์ที่มีต่อสภาพการบริหาร งานกิจการนักศึกษาดำเนินงานปกครอง.....	94
13.	แสดงความคิดเห็นของผู้บริหารและครู-อาจารย์ที่มีต่อสภาพการบริหาร งานกิจการนักศึกษาดำเนินงานปกครอง.....	96
14.	แสดงความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อสภาพการบริหาร งานกิจการนักศึกษาดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษา.....	98

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
15.	แสดงความคิดเห็นของครู-อาจารย์ที่มีต่อสภาพการบริหาร งานกิจการนักศึกษาด้านงานกิจกรรมนักศึกษา.....	100
16.	แสดงความคิดเห็นของผู้บริหารและครู-อาจารย์ที่มีต่อสภาพการบริหาร งานกิจการนักศึกษาด้านงานกิจกรรมนักศึกษา.....	102
17.	แสดงความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อสภาพการบริหาร งานกิจการนักศึกษาด้านงาน โครงการพิเศษ.....	104
18.	แสดงความคิดเห็นของครู-อาจารย์ที่มีต่อสภาพการบริหาร งานกิจการนักศึกษาด้านงาน โครงการพิเศษ.....	105
19.	แสดงความคิดเห็นของผู้บริหารและครู-อาจารย์ที่มีต่อสภาพการบริหาร งานกิจการนักศึกษาด้านงาน โครงการพิเศษ.....	107
20.	แสดงความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อสภาพการบริหาร งานกิจการนักศึกษาด้านงานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน.....	109
21.	แสดงความคิดเห็นของครู-อาจารย์ที่มีต่อสภาพการบริหาร งานกิจการนักศึกษาด้านงานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน.....	111
22.	แสดงความคิดเห็นของผู้บริหารและครู-อาจารย์ที่มีต่อสภาพการบริหาร งานกิจการนักศึกษาด้านงานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน.....	112
23.	แสดงความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อสภาพการบริหาร งานกิจการนักศึกษาด้านงานสวัสดิการ/พยาบาลและหอพัก.....	114
24.	แสดงความคิดเห็นของครู-อาจารย์ที่มีต่อสภาพการบริหาร งานกิจการนักศึกษาด้านงานสวัสดิการ/พยาบาลและหอพัก.....	115
25.	แสดงความคิดเห็นของผู้บริหารและครู-อาจารย์ที่มีต่อสภาพการบริหาร งานกิจการนักศึกษาด้านงานสวัสดิการ/พยาบาลและหอพัก.....	117

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
26.	สรุปความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อสภาพการบริหาร งานกิจการนักศึกษาของวิทยาลัยการอาชีพ สังกัดกรมอาชีวศึกษา....	119
27.	สรุปความคิดเห็นของครู-อาจารย์ที่มีต่อสภาพการบริหาร งานกิจการนักศึกษาของวิทยาลัยการอาชีพ สังกัดกรมอาชีวศึกษา....	120
28.	สรุปความคิดเห็นของผู้บริหารและครู-อาจารย์ที่มีต่อสภาพการบริหาร งานกิจการนักศึกษาของวิทยาลัยการอาชีพ สังกัดกรมอาชีวศึกษา....	121
29.	ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อสภาพการบริหารงานกิจการนักศึกษา ด้านงานปกครอง.....	122
30.	ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อสภาพการบริหารงานกิจการนักศึกษา ด้านงานกิจกรรมนักศึกษา.....	124
31.	ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อสภาพการบริหารงานกิจการนักศึกษา ด้านงานโครงการพิเศษ.....	126
32.	ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อสภาพการบริหารงานกิจการนักศึกษา ด้านงานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน.....	128
33.	ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อสภาพการบริหารงานกิจการนักศึกษา ด้านงานสวัสดิการพยาบาลและหอพัก.....	130
34.	สรุปความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อสภาพการบริหารงานกิจการนักศึกษา ของวิทยาลัยการอาชีพ สังกัดกรมอาชีวศึกษา.....	132
35.	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อ สภาพการบริหารงานกิจการนักศึกษาใน 5 ด้าน ระหว่างผู้บริหาร ครู-อาจารย์และนักศึกษา.....	133
36.	แสดงผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ระหว่างค่าเฉลี่ยของความคิดเห็น ของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษา ที่มีต่อสภาพการบริหารงาน กิจการนักศึกษา.....	134

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
37.	แสดงผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ระหว่างค่าเฉลี่ยของความคิดเห็น ของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษา ที่มีต่อสภาพการบริหารงาน กิจการนักศึกษาดำเนินงานปกครอง.....	135
38.	แสดงผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ระหว่างค่าเฉลี่ยของความคิดเห็น ของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษา ที่มีต่อสภาพการบริหารงาน กิจการนักศึกษาดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษา.....	136
39.	แสดงผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ระหว่างค่าเฉลี่ยของความคิดเห็น ของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษา ที่มีต่อสภาพการบริหารงาน กิจการนักศึกษาดำเนินงานโครงการพิเศษ.....	137
40.	แสดงผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ระหว่างค่าเฉลี่ยของความคิดเห็น ของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษา ที่มีต่อสภาพการบริหารงาน กิจการนักศึกษาดำเนินงานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน.....	138
41.	แสดงผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ระหว่างค่าเฉลี่ยของความคิดเห็น ของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษา ที่มีต่อสภาพการบริหารงาน กิจการนักศึกษาดำเนินงานสวัสดิการ/พยาบาลและหอพัก.....	139
42.	เปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อสภาพการบริหารงานกิจการนักศึกษา ใน 5 ด้านระหว่างครู-อาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการศึกษากับ ครู-อาจารย์ที่ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษา.....	140
43.	ความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ เกี่ยวกับปัญหาการบริหารงาน กิจการนักศึกษา.....	142

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

คุณภาพของบุคลากรหรือ"คน"ในองค์กรนั้น นับเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นยิ่งสำหรับการพัฒนาองค์กรเพื่อให้ได้มาซึ่งผลผลิตที่มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพเป็นไปตามเป้าหมายและนโยบายขององค์กรที่วางไว้ ทั้งนี้เพราะ"คน"เป็นผู้ที่มีหน้าที่ควบคุมดูแลการใช้ปัจจัยอื่น ๆ ขององค์กรอื่น ได้แก่ เงิน ปัจจัยการผลิต ตลอดจนจัดกระบวนการบริหารงานขององค์กร ดังนั้นแม้ว่าองค์กรจะมีความพร้อมในปัจจัยด้านอื่น ๆ อย่างเพียงพอแล้วก็ตาม หากปัจจัยด้าน "คน"ขาดคุณภาพหรือด้อยคุณภาพแล้ว ก็ย่อมจะนำองค์กรไปสู่ความล้มเหลวได้ แต่ในทางตรงกันข้าม หากคนในองค์กรมีคุณภาพแล้วแม้ว่าปัจจัยด้านอื่นยังไม่พร้อม "คน"ก็สามารถผลักดันให้ดำเนินงานไปได้ด้วยดี องค์กรหรือหน่วยการผลิตต่าง ๆ จึงมีความจำเป็นที่จะต้องพัฒนา "คน" ให้มีคุณสมบัติที่เหมาะสม และก้าวทันต่อสภาพเหตุการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป รัฐมีความเชื่อมั่นฐานว่า การศึกษาเป็นกระบวนการที่สำคัญยิ่งในการพัฒนา "คน"ให้มีความสามารถที่จะปรับตัวได้อย่างรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่จะมาถึงและเชื่อว่า การศึกษาที่เป็นไปในแนวทางที่ถูกต้อง เหมาะสมกับสภาพความต้องการทางเศรษฐกิจ สังคม การเมืองและวัฒนธรรมของประเทศจะสามารถสร้างสรรค์ความเจริญก้าวหน้าให้แก่สังคมไทย ทั้งยังสร้างความสมดุลและความกลมกลืนของการพัฒนาระหว่างด้านต่าง ๆ ได้ การจัดการศึกษาที่เป็นอยู่ในปัจจุบันนั้นยังไม่สามารถสนองความต้องการในการพัฒนาบุคคล ชุมชน ท้องถิ่น และประเทศได้ดีเท่าที่ควร รัฐจึงได้ปรับปรุงแผนการศึกษาแห่งชาติและประกาศใช้เป็นแนวทางหลักสำหรับการจัดการศึกษาของรัฐบาลับพุทธศักราช 2535 ตั้งแต่วันที่ 10 มีนาคม 2535 เป็นต้นมา โดยมีหลักการที่สำคัญคือ การสร้างความเจริญองงามทางปัญญา ความคิด ทักษะ และทัศนคติให้รู้จักตนเอง รู้จักชีวิต รู้จักและเข้าใจสังคม/สิ่งแวดล้อมอันตนมีส่วนร่วมอยู่ด้วย รู้จักใช้และอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติได้อย่างเหมาะสม ก้าวทันวิทยาการสมัยใหม่โดยสามารถประสานวัฒนธรรมจากภายนอกกับวัฒนธรรมดั้งเดิม เพื่อใช้ในการพัฒนาให้สอดคล้อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กับสภาพความต้องการของท้องถิ่น สามารถนำความรู้และความเข้าใจมาใช้ในการแก้ปัญหา และเสริมสร้างชีวิตและสังคมให้ดีขึ้น¹

การเตรียมและการผลิตกำลังคนให้มีอาชีพนั้น นับเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญยิ่งในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เมื่อประชากรของประเทศมีงานทำเป็นหลักฐานก็ย่อมเกิดผลผลิตและรายได้ทั้งปัจเจกบุคคลและส่วนรวมเพิ่มขึ้น นั่นคือถ้าเศรษฐกิจของชาติโดยส่วนรวมดี มีความมั่นคง ก็จะมีผลทำให้เกิดการพัฒนาในด้านอื่น ๆ เช่น สังคม การเมือง การศึกษา การปกครอง การคมนาคม อุตสาหกรรม เกษตรกรรมและอื่น ๆ เจริญก้าวหน้าตามไปด้วย การอาชีวศึกษาเป็นการศึกษาที่สนองต่อนโยบายตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติโดยจัดการศึกษาเพื่อเตรียมบุคคลให้มีอาชีพเป็นหลักฐานในอนาคตและเพื่อช่วยให้ผู้ที่มีอาชีพอยู่แล้ว ให้ความรู้ก้าวหน้าในอาชีพของตน และเปลี่ยนอาชีพใหม่² โดยมุ่งผลิตกำลังคนในระดับต่าง ๆ ตามความต้องการของท้องถิ่นและสังคม กรมอาชีวศึกษานับเป็นหน่วยงานของรัฐแห่งหนึ่งที่จัดการศึกษาด้านอาชีวศึกษา โดยทำหน้าที่

ผลิตและพัฒนาากำลังคนระดับกึ่งฝีมือ ช่างฝีมือ ช่างเทคนิคและให้บริการฝึกวิชาชีพระยะสั้นแก่ประชาชนทั่วไปรวม 5 ประเภทวิชา คือ ช่างอุตสาหกรรม เกษตรกรรม คหกรรม นานิชยกรรมและศิลปหัตถกรรม ในสัดส่วนที่เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ³

ในส่วนของแนวนโยบายของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2535-2539) ที่เกี่ยวข้องกับการอาชีวศึกษานั้นมีส่วนสำคัญอยู่ 3 ประการ คือ

1. รักษาอัตราการขยายตัวของเศรษฐกิจให้อยู่ในระดับที่เหมาะสม และต่อเนื่องอย่างมีเสถียรภาพ
2. การกระจายรายได้ และการกระจายการพัฒนาไปสู่ภูมิภาคให้มากขึ้น
3. เร่งพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ คุณภาพชีวิต สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรจากธรรมชาติ เพื่อสนองต่อแนวนโยบายดังกล่าว กรมอาชีวศึกษาได้กำหนดยุทธศาสตร์ในการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ดำเนินงาน โดยมุ่งเน้นหลัก 3 ประการคือ ประการแรกเร่งขยายปริมาณการผลิตกำลังคนให้สอดคล้องกับสภาพความต้องการของท้องถิ่น ประการที่สองเน้นด้านคุณภาพโดยมุ่งเน้นในการสร้างคุณภาพนักเรียนและนักศึกษา ให้มีความรู้และทักษะในวิชาชีพสามารถปรับตัวให้สอดคล้องกับวิทยาการสมัยใหม่ มีวินัย จรรยาวิชาชีพและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตลอดจนมีความรู้พื้นฐานเพียงพอสำหรับการศึกษาต่อในระดับสูง หลักสูตรและสื่อการเรียนการสอนมีลักษณะที่สอดคล้องและตอบสนองต่อสภาพการเปลี่ยนแปลงของโครงสร้างทางเศรษฐกิจ ให้ความสำคัญในการพัฒนาคุณภาพครู-อาจารย์ และประการสุดท้ายเน้นด้านการบริหารและสนับสนุนซึ่งกันและกันในระหว่างสถานศึกษา เพื่อให้เกิดความคล่องตัวในการบริหารและจัดการ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ⁴

สถานศึกษาในสังกัดของกรมอาชีวศึกษาสามารถจำแนกเป็น 5 ประเภทคือวิทยาลัยเทคนิค วิทยาลัยอาชีวศึกษา วิทยาลัยเกษตรกรรม วิทยาลัยสารพัดช่างและวิทยาลัยการอาชีพ (หรือศูนย์ฝึกวิชาชีพเดิม)

วิทยาลัยการอาชีพนั้น เป็นสถานศึกษาที่ปรับเปลี่ยนสภาพมาจากศูนย์ฝึกวิชาชีพ ซึ่งมีสภาพเสมือนเป็นสถานฝึกอาชีพกลางของโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์ มีหน้าที่หลักในการจัดสอนวิชาชีพให้แก่แก่นักเรียนที่กำลังเรียนอยู่ในชั้นระดับมัธยมศึกษา และทำการโอนผลการเรียนกลับไปยังโรงเรียนต้นสังกัด ซึ่งการดำเนินงานดังกล่าวสอดคล้องกับระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ พุทธศักราช 2520 และฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2525 ว่าด้วยการให้นักเรียนนักศึกษาหาความรู้จากแหล่งวิทยาการ สถานประกอบการและสถานประกอบอาชีพอิสระในระดับมัธยมศึกษา หน้าที่รองของศูนย์ฝึกวิชาชีพคือ การจัดการศึกษาวิชาชีพให้แก่ประชาชนที่สนใจ เพื่อเพิ่มพูนความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพของตนในปัจจุบันหรือในอนาคต ศูนย์ฝึกวิชาชีพจึงไม่มีนักเรียนในสังกัดเป็นของตนเองโดยตรง ต่อมาเมื่อสภาพเศรษฐกิจและสังคมได้เปลี่ยนแปลงไป ความต้องการแรงงานทางด้านวิชาชีพมีปริมาณสูงชัน กรมอาชีวศึกษาในฐานะของหน่วยงานที่มีบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบในการผลิตกำลังคนให้มีปริมาณเพียงพอและตรงกับความต้องการของตลาดแรงงานดังกล่าว จึงได้ประกาศให้ศูนย์ฝึกวิชาชีพมีสภาพเป็น "วิทยาลัยการอาชีพ" โดยมีบทบาทหน้าที่ในการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตั้งแต่วันที่ 7 มิถุนายน 2534 เป็นต้นมา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สถานศึกษานับว่าเป็นสถาบันทางสังคมที่มีความสำคัญยิ่งสถาบันหนึ่ง ทั้งนี้เพราะสถานศึกษามีหน้าที่จัดการศึกษาตามแผนการศึกษาแห่งชาติ และตามความต้องการของท้องถิ่น ส่งเสริมพัฒนาวิชาชีพ ฝึกอบรม นักเรียน-นักศึกษา ให้มีความรู้ ความสามารถ มีคุณธรรม จริยธรรม สามารถประกอบอาชีพและอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข การบริหารสถานศึกษาให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้จึงจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากหลายฝ่าย การบริหารสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษานั้น กรมอาชีวศึกษาได้กำหนดระเบียบกรมอาชีวศึกษาว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา พ.ศ. 2529 ซึ่งมีรูปแบบและสายงานความรับผิดชอบเป็นระบบเดียวกันทั่วประเทศ โดยแบ่งหน่วยงานเป็น 4 ฝ่ายดังนี้

1. ฝ่ายส่งเสริมการศึกษา มีหน้าที่รับผิดชอบในการควบคุมดูแลงานการเงิน งานบัญชี งานสารบรรณ งานประชาสัมพันธ์ งานบุคลากร งานเอกสารการพิมพ์ งานทะเบียน งานพัสดุ งานอาคารสถานที่ และปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ผู้บังคับบัญชามอบหมาย
2. ฝ่ายกิจการนักเรียน นักศึกษา มีหน้าที่และความรับผิดชอบในการควบคุมดูแลงานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน งานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา งานโครงการพิเศษ งานปกครอง งานสวัสดิการพยาบาลและที่พัก และปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ผู้บังคับบัญชามอบหมาย
3. ฝ่ายวางแผนและพัฒนา มีหน้าที่และรับผิดชอบในการดูแล งานศูนย์ข้อมูล การศึกษาเพื่ออาชีพ และตลาดแรงงาน งานวางแผนการศึกษาและงบประมาณ งานวิจัยและพัฒนา งานผลิตการค้าและส่งเสริมกิจการสหกรณ์ และปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ผู้บังคับบัญชามอบหมาย
4. ฝ่ายวิชาการ มีหน้าที่และความรับผิดชอบในการควบคุมดูแลการเรียน การสอน การฝึกอบรม การวัดผลการศึกษา การจัดโปรแกรมการเรียนของคณะวิชาต่าง ๆ งานหลักสูตรพิเศษ งานหลักสูตรและการสอน งานเลือกการสอน งานห้องสมุดและปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ผู้บังคับบัญชามอบหมาย^๕

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

งานกิจการนักศึกษานั้นนับได้ว่าเป็นงานที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนในส่วนที่ไม่เกี่ยวข้องกับการสอนในห้องเรียนทั้งหมด ลักษณะการเรียนการสอนในห้องเรียนนั้นมักจะเน้นเนื้อหา ด้านความรู้ความสามารถด้านวิชาชีพ ส่วนลักษณะนิสัย บุคลิกภาพ เจตคติที่ดีต่าง ๆ นั้น นักเรียนจะได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรมหรือสังคมนอกห้องเรียน จึงนับได้ว่างานกิจการ นักศึกษาเป็นงานที่มีความสำคัญที่จะช่วยส่งเสริมสนับสนุนและพัฒนา"คน"ให้มีความสมบูรณ์พร้อม คือ มีความรอบรู้ มีความคิด รู้จักตนเอง รู้จักชีวิตและเข้าใจสังคม มีลักษณะนิสัยและค่านิยม ที่ถูกต้อง สามารถแก้ปัญหาและปรับตัวให้กลมกลืนกับสังคมและธรรมชาติอันตนเองมีส่วนร่วม อยู่ด้วยอย่างเหมาะสม การบริหารกิจการนักศึกษาที่มีประสิทธิภาพย่อมส่งผลให้นักศึกษาได้ รับการพัฒนาให้มีความสมบูรณ์พร้อมที่จะออกไปประกอบอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ลักษณะงานกิจการนักศึกษาตามระเบียบกรมอาชีวศึกษานั้นประกอบด้วยงานปกครอง งานกิจกรรมนักเรียน-นักศึกษา งานโครงการพิเศษ งานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน และ งานสวัสดิการพยาบาลและหอพัก สภาพปัญหาด้านงานกิจการนักศึกษาในงานปกครองนั้นจะ เห็นได้ว่าตลอดเวลาที่ผ่านมาสถานศึกษาด้านอาชีวศึกษามีปัญหาเกี่ยวกับวินัยมากที่สุด เช่น นักเรียนทะเลาะวิวาทกัน ครูกับนักเรียนมีเรื่องกัน นักเรียนยกพวกไปก่อเรื่องในเมือง และปัญหาที่พบบ่อย ๆ และมากที่สุดคือ การแต่งกายผิดระเบียบ ด้านงานกิจกรรมนักเรียน นักศึกษานั้นจะเห็นได้ว่านักเรียนอาชีวศึกษาส่วนใหญ่มีอายุอยู่ในระยะวัยรุ่น ต้องการแสง งาม เสรีภาพ และเป็นวัยที่ต้องการเพื่อน เพื่อนจึงมีอิทธิพลต่อเด็กมากที่สุด การสอดแทรก กิจกรรมที่ส่งเสริมพัฒนาการที่ดีและเป็นแนวทางการแสดงออกที่ถูกต้อง จะช่วยป้องกันไม่ให้ นักเรียนออกไปก่อเหตุวุ่นวายหรือสร้างปัญหาภายนอก ทั้งยังเป็นการผ่อนคลายความตึงเครียดจากการเรียนได้อีกด้วย ด้านงานโครงการพิเศษ ซึ่งนับเป็นโครงการที่มีความสำคัญในการเสริมสร้างความร่วมมือ การประสานงานกับหน่วยงานต่าง ๆ ในชุมชน เพื่อให้ บริการและพัฒนาสังคม อันจะส่งผลให้ประชาชนอยู่ดีกินดี บ้านเมืองมีความสุข แต่สภาพ การดำเนินงานที่ผ่านมา นั้นมักประสบกับปัญหาเรื่องการไม่ประสานความร่วมมือและขาดการ สนับสนุนซึ่งกันและกันของแต่ละหน่วยงาน ด้านงานแนะแนวอาชีพและจัดหางานพบว่าปัญหา การจ้างงานนักเรียนอาชีวศึกษานั้น เป็นเพราะสถานประกอบการไม่เชื่อความสามารถหรือ ความชำนาญของผู้สำเร็จอาชีวศึกษา เพราะเห็นว่าเด็กสมัยนี้ขาดน้ำใจในการทำงาน ขาด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทักษะความรู้ ไม่ขยัน ไม่อดทนและไม่สู้งาน¹⁰ นอกจากนี้ปัญหาการว่างงานนั้นยังมีสาเหตุจากการขาดข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะของตลาดแรงงานและข้อมูลการทำงาน ด้านงานพยาบาล/สวัสดิการและหอพักนั้น พบว่าปัญหาที่สำคัญคือ การขาดหลักประกันชีวิตเกี่ยวกับสวัสดิการ ความปลอดภัยและหลักประกันชีวิตที่มั่นคง สถานศึกษาไม่มีมาตรการคุ้มครองผลประโยชน์ของนักศึกษาอย่างชัดเจน¹¹

การดำเนินงานกิจการนักศึกษานักศึกษาในวิทยาลัยการอาชีพนั้น นับได้ว่าเป็นงานที่ค่อนข้างใหม่ ทั้งนี้เนื่องจากบทบาทหน้าที่เดิมของวิทยาลัยการอาชีพนับว่ามีสภาพเป็นศูนย์ฝึกวิชาชีพซึ่งมีหน้าที่ในการจัดการเรียนการสอนด้านวิชาชีพให้แก่นักเรียนระดับมัธยมศึกษาและอบรวิชาชีพ หลักสูตรระยะสั้นแก่ประชาชนผู้สนใจทั่วไป ศูนย์ฝึกวิชาชีพจึงไม่มีนักเรียนในสังกัดของตนเองโดยตรง ทำให้ไม่สามารถวางแผนการดำเนินงานกิจการนักศึกษาได้อย่างเป็นอิสระ เนื่องจากต้องพยายามหลีกเลี่ยงงานที่จะก่อให้เกิดความซ้ำซ้อน กับงานของโรงเรียนต้นสังกัดซึ่งได้จัดทำกับนักเรียนเช่นเดียวกัน จึงไม่สามารถจัดดำเนินการได้อย่างเต็มที่และเต็มรูปแบบเท่าที่ควร งานกิจการนักศึกษานักศึกษาในศูนย์ฝึกวิชาชีพจึงมีบทบาทและความสำคัญค่อนข้างน้อย แต่อย่างไรก็ตามแม้ว่าศูนย์ฝึกวิชาชีพจะได้รับการปรับเปลี่ยนบทบาทและหน้าที่ใหม่ให้มีสภาพเป็นวิทยาลัยการอาชีพ โดยมีหน้าที่หลักในการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และมีนักศึกษานักศึกษาในสังกัดของตนเอง สามารถวางแผนการดำเนินงานกิจการนักศึกษาได้อย่างเต็มรูปแบบแล้วก็ตาม การดำเนินงานกิจการต่าง ๆ ยังไม่สามารถดำเนินการไปได้อย่างเป็นระบบและมีรูปแบบที่ชัดเจนและแน่นอน ประกอบกับยังไม่มีการวิจัยหรือการเก็บรวบรวมข้อมูล เกี่ยวกับการดำเนินงานกิจการนักศึกษานักศึกษาของวิทยาลัยการอาชีพอ่างเป็นระบบ จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการศึกษาหาข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการบริหารงานกิจการนักศึกษานักศึกษาในวิทยาลัยการอาชีพนั่น เพื่อใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงการดำเนินงานกิจการนักศึกษานักศึกษาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นในอนาคต ผู้วิจัยได้ตระหนักถึงความสำคัญของการศึกษานักศึกษาว่า เป็นส่วนหนึ่งที่จะช่วยส่งเสริมและสนับสนุนให้สถานศึกษาผลิตนักศึกษาให้เป็นสมาชิกที่ดี มีคุณภาพของสังคม มีความรู้ มีความคิด รู้และเข้าใจสังคมและสิ่งแวดล้อมอันตนมีส่วนร่วมอยู่ด้วย ตลอดจนสามารถสร้างสรรค์สังคมและประเทศชาติให้เจริญก้าวหน้าได้ในที่สุด ผู้วิจัยจึงได้ให้ความสนใจในการทำวิจัย เรื่องการบริหารกิจการนักศึกษานักศึกษาวิทยาลัย

การอาชีพสังกัดกรมอาชีวศึกษา เพื่อศึกษาสภาพการดำเนินงานกิจการนักศึกษา ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงาน เพื่อที่จะได้นำผลการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงงานกิจการนักศึกษาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น อันจะนำไปสู่สัมฤทธิ์ผลของการบริหารสถานศึกษาได้ในที่สุด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของ ผู้บริหาร ครู-อาจารย์และนักศึกษา ที่มีต่อสภาพการบริหารงานกิจการนักศึกษาของวิทยาลัยการอาชีพ สังกัดกรมอาชีวศึกษา
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์และนักศึกษา ที่มีต่อสภาพการบริหารงานกิจการนักศึกษาของวิทยาลัยการอาชีพ สังกัดกรมอาชีวศึกษา
3. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อสภาพการบริหารงานกิจการนักศึกษา ของวิทยาลัยการอาชีพ สังกัดกรมอาชีวศึกษา ระหว่างครู-อาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่กับครู-อาจารย์ที่ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษา
4. เพื่อศึกษาปัญหาในการบริหารงานกิจการนักศึกษาของวิทยาลัยการอาชีพ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครู-อาจารย์

ทฤษฎีหรือแนวความคิดในการวิจัย

1. การวิจัยมุ่งศึกษาสภาพการบริหารงานกิจการนักศึกษาของวิทยาลัยการอาชีพในสังกัดกรมอาชีวศึกษาเท่านั้น
2. การวิจัยนี้จะศึกษาสภาพการบริหารงานกิจการนักศึกษาของวิทยาลัยการอาชีพตามระเบียบกรมอาชีวศึกษาว่าด้วยการบริหารงานกิจการนักศึกษาพ.ศ. 2529 ใน 5 งาน คือ

2.1 งานปกครอง หมายถึง งานที่เกี่ยวข้องกับการปกครองดูแลแก้ปัญหาต่าง ๆ เกี่ยวกับความประพฤติของนักศึกษา ตลอดจนลงโทษนักศึกษาที่กระทำความผิด

2.2 งานกิจกรรมนักศึกษา หมายถึง งานที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ในสถานศึกษา เช่น กิจกรรมชมรม ควบคุมทะเบียนนักศึกษาวิชาทหาร ส่งเสริมการกีฬาทั้งในและนอกสถานศึกษา

2.3 งานโครงการพิเศษ หมายถึง งานพิเศษที่ดำเนินการโดยการประสานงานกับจังหวัด กรม กระทรวง และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น งานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด งานโครงการอาสาพัฒนาและป้องกันตนเอง

2.4 งานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน หมายถึง งานที่เกี่ยวข้องกับการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา และผู้ปกครอง ในการแก้ปัญหาและแนะแนวอาชีพวางแผนการจัดหางานและฝึกงานให้แก่นักศึกษา

2.5 งานสวัสดิการพยาบาลและหอพัก หมายถึงงานที่เกี่ยวข้องกับการสวัสดิการ การจัดหาทุน ดูแลน้ำดื่ม ร้านอาหาร งานพยาบาล และดูแลความประพฤติของนักศึกษาในหอพัก

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาในขอบเขตต่อไปนี้

1. ขอบเขตของเนื้อหา ศึกษาสภาพการบริหารงานกิจการนักศึกษาทั้ง 5 งาน คือ งานปกครอง งานกิจการนักศึกษา งานโครงการพิเศษ งานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน และงานสวัสดิการ/พยาบาลและหอพัก

2. กลุ่มประชากร

ประชากรที่ศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหาร ครู-อาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษา ครู-อาจารย์ที่ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษา นักศึกษาชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 3 ที่ศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2537 ในวิทยาลัยการอาชีพ สังกัดกรมอาชีวศึกษา ที่เปิดทำการเรียนการสอนตั้งแต่ปีการศึกษา 2524 - 2528 รวม 12 แห่ง จำนวนทั้งสิ้น

2,553 คน (สาเหตุที่ผู้วิจัยกำหนดประชากรจากวิทยาลัยการอาชีพที่เปิดทำการเรียนการสอนตั้งแต่ปีการศึกษา 2524-2528 เพราะสถานศึกษาที่ประกาศเปิดทำการหลังปีการศึกษา 2529 นั้นยังไม่สามารถจัดการเรียนการสอนได้อย่างเต็มรูปแบบ จึงไม่มีข้อมูลสำหรับการศึกษาวิจัยในครั้งนี้(อย่างเพียงพอ)

หมายเหตุ วิทยาลัยการอาชีพ สังกัดกองการศึกษาอาชีพที่ใช้ในการศึกษา 12
วิทยาลัยประกอบด้วย

1. วิทยาลัยการอาชีพเชียงราย
2. วิทยาลัยการอาชีพสระบุรี
3. วิทยาลัยการอาชีพนครนายก
4. วิทยาลัยการอาชีพกาญจนบุรี
5. วิทยาลัยการอาชีพนครปฐม
6. วิทยาลัยการอาชีพศรีสะเกษ
7. วิทยาลัยการอาชีพร้อยเอ็ด
8. วิทยาลัยการอาชีพขอนแก่น
9. วิทยาลัยการอาชีพนครศรีธรรมราช
10. วิทยาลัยการอาชีพหลวงประจักษ์ราชธรรมาธิ
11. วิทยาลัยการอาชีพตรัง
12. วิทยาลัยการอาชีพปัตตานี

3. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่

ผู้บริหารของวิทยาลัยการอาชีพ ครู-อาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษา ครู-อาจารย์ที่ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษา นักศึกษาชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 3 ที่ศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2537 ในวิทยาลัยการอาชีพ สังกัดกรมอาชีวศึกษา รวม 12 แห่ง จำนวน 633 คน

4. ตัวแปรต้นและตัวแปรตาม

ตัวแปรต้นและตัวแปรตามที่ใช้ในการศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นครั้งนี้

มีดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตัวแปรต้น ได้แก่ สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกเป็น

1. ผู้บริหารของวิทยาลัยการอาชีพ
2. ครู-อาจารย์ จำแนกเป็น
  - 2.1. ครู-อาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษา
  - 2.2. ครู-อาจารย์ที่ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษา
3. นักศึกษา

ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษาที่มีต่องานกิจการนักศึกษาในวิทยาลัยการอาชีพ 5 ด้าน คือ งานปกครอง งานกิจการนักศึกษา งานโครงการพิเศษ งานแนะแนวและจัดหางาน และงานสวัสดิการ/พยาบาลและหอพัก

สมมติฐานของการวิจัย

1. ผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษา มีความคิดเห็นต่อสภาพการบริหารงานกิจการนักศึกษาแตกต่างกัน
2. ครู-อาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่ และครู-อาจารย์ที่ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษา มีความคิดเห็นต่อสภาพการบริหารงานกิจการนักศึกษาแตกต่างกัน

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้ศัพท์บางคำในความหมายและขอบเขตจำกัด ดังนี้

1. ผู้บริหาร หมายถึง ผู้อำนวยการ ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายต่าง ๆ ได้แก่ ฝ่ายส่งเสริมการศึกษา ฝ่ายกิจการนักเรียน นักศึกษา ฝ่ายวางแผนและพัฒนาและฝ่ายวิชาการ
2. ครู-อาจารย์ หมายถึง
  - 2.1 ครู-อาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษา หมายถึง ครู-อาจารย์ที่ปฏิบัติการสอนในวิทยาลัยการอาชีพ สังกัดกองการศึกษาอาชีพ และได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่หัวหน้างานกิจการนักศึกษา ซึ่งประกอบไปด้วยบุคคลต่อไปนี้

หัวหน้างานปกครอง หมายถึง ครู-อาจารย์ที่รับผิดชอบงานปกครอง
ระเบียบวินัยของนักศึกษาในวิทยาลัยการอาชีพ

หัวหน้างานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา หมายถึง ครู-อาจารย์ที่รับผิดชอบ
ในการจัดกิจกรรม ร่วมกับอาจารย์ที่ปรึกษาชมรม

หัวหน้างานโครงการพิเศษ หมายถึง ครู-อาจารย์ที่ทำหน้าที่รับผิดชอบ
ในการประสานงานกับหน่วยงานราชการอื่น เพื่อร่วมจัดกิจกรรมพิเศษและบริการชุมชน

หัวหน้างานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน หมายถึง ครู-อาจารย์ที่ทำหน้าที่
ให้บริการแนะแนวอาชีพและจัดหางานในวิทยาลัยการอาชีพ

หัวหน้างานสวัสดิการพยาบาลและหอพัก หมายถึง ครู-อาจารย์ที่รับผิดชอบ
ในการจัดบริการด้านสุขภาพ อนามัย และความปลอดภัยในวิทยาลัยการอาชีพ

2.2 ครู-อาจารย์ที่ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษา หมายถึง ครู-
อาจารย์ที่ปฏิบัติการสอนในวิทยาลัยการอาชีพ สังกัดกองการศึกษาอาชีพ

3. นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในวิทยาลัยการอาชีพ ในชั้นปีที่
2 และ ชั้นปีที่ 3 ในปีการศึกษา 2537

4. งานกิจการนักศึกษา หมายถึง งานที่กรมอาชีวศึกษากำหนดให้วิทยาลัยการ
อาชีพได้จัดขึ้นเพื่อช่วยให้นักศึกษามีความพร้อมในการเรียน ซึ่งประกอบด้วย 5 งาน ดังนี้

4.1 งานปกครอง

4.2 งานกิจกรรมนักศึกษา

4.3 งานโครงการพิเศษ

4.4 งานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน

4.5 งานสวัสดิการพยาบาลและหอพัก

5. อายุราชการ หมายถึง จำนวนปีตั้งแต่เริ่มรับราชการถึงปัจจุบัน โดยนับเป็น
จำนวนปีเต็ม

6. ความคิดเห็น หมายถึง ความเข้าใจในเรื่องนั้น ๆ

7. สภาพการบริหาร หมายถึง ข้อเท็จจริงในการบริหารงานของสถานศึกษา

เชิงอรรถ

¹สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี, "แผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2535," หน้า 5.

²วิรัช กุพมาศ, "หลักการอาชีวศึกษา," อาชีวศึกษา ปีที่ 1, ฉบับที่ 11 (สิงหาคม 2528), หน้า 49.

³ศักดิ์ดา ใจขาน, "เอกสารประกอบการประชุมการจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปี กรมอาชีวศึกษา ปีการศึกษา 2530," (เอกสารอัครสำเนา) หน้า 3.

⁴กรมอาชีวศึกษา, "ยุทธศาสตร์เชิงรุกของกรมอาชีวศึกษาในแผนฯ 7," รายงานการประชุมสัมมนาผู้ช่วยผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา ประจำปีงบประมาณ 2535 (เอกสารอัครสำเนา) หน้า 67.

⁵กรมอาชีวศึกษา, "ระเบียบกรมอาชีวศึกษาว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา พ.ศ. 2529," (เอกสารอัครสำเนา) หน้า 2.

⁶ภิญโญ สาธร, หลักการบริหารการศึกษา (พระนคร:ไทยวัฒนาพานิช, 2514), หน้า 298.

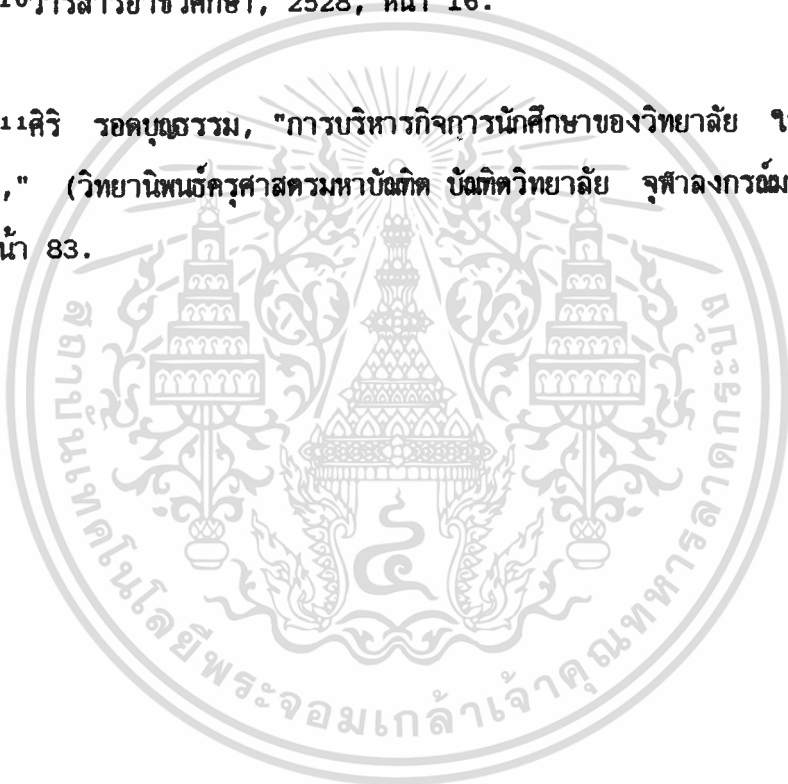
⁷สุรจิตตา โห้บุตร, "การบริหารงานกิจการนักศึกษาของวิทยาลัยเทคนิคเขตการศึกษา 9," (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, 2533), หน้า 32.

⁸เรื่องเดียวกัน, หน้า 135.

บุญเทียม เจริญยิ่ง, "การผสมผสานการจัดทำแผนโครงการสนับสนุนการ
พัฒนาชนบท ระดับจังหวัดและอุปสรรคในการดำเนินงาน," การประชุมสัมมนาผู้ช่วยผู้บริหาร
ฝ่ายกิจการนักศึกษาและเจ้าหน้าที่โครงการพิเศษ สถานศึกษากรมอาชีวศึกษา กระทรวง
ศึกษาธิการ ปี พ.ศ.2529 (เอกสารอัดสำเนา) หน้า 32.

¹⁰วารสารอาชีวศึกษา, 2528, หน้า 16.

¹¹ศิริ รอดบุญธรรม, "การบริหารกิจการนักศึกษาของวิทยาลัย ในสังกัดกรม
อาชีวศึกษา," (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2517), หน้า 83.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

วรรณกรรมและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

การตรวจเอกสารเพื่อการศึกษาค้นคว้าเรื่องราวต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยเพื่อสนับสนุนงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร วรรณกรรม และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. การบริหารการศึกษา
2. ความหมายของงานกิจการนักศึกษา
3. จุดมุ่งหมายของงานกิจการนักศึกษา
4. ขอบข่ายของงานกิจการนักศึกษา
5. การบริหารงานกิจการนักศึกษา
6. การบริหารงานกิจการนักศึกษาในสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา
7. ปัญหาของงานกิจการนักศึกษา
8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การบริหารการศึกษา

การดำเนินกิจการต่าง ๆ ในองค์การนั้นจำเป็นต้องมีกระบวนการในการบริหารงานเพื่อให้หน่วยงานย่อยในแต่ละส่วนให้ความร่วมมือ ประสานงานกันและดำเนินกิจการขององค์การให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ ภิญญี สาธิต ได้ให้ความหมายของการบริหารว่า หมายถึง "กิจกรรมต่าง ๆ ที่มีบุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไป ร่วมมือกันดำเนินการให้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างร่วมกัน"¹ สมพงษ์ เกษมสิน ให้ความหมายของการบริหาร ว่าเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ซึ่งหมายถึงการศึกษาค้นคว้าหาหลักฐาน กฎเกณฑ์ และทฤษฎีที่พึงเชื่อถือได้ไว้ใช้เพื่อประโยชน์ในการบริหารงานซึ่งถือว่าเป็นศาสตร์ และถ้าพิจารณาในลักษณะของการปฏิบัติงานที่ต้องอาศัยความรู้ความสามารถและประสบการณ์ของแต่ละบุคคลแล้วก็ถือว่าเป็นศิลป์²

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นิสิตนักศึกษา” (student personnel services) เป็นคำที่มีความหมายอย่างเดียวกัน และใช้แทนกันได้กับนักศึกษาได้ให้ความหมายไว้หลายทัศนะ เช่น

Hopke ได้ให้ความหมายของงานบริการนิสิตนักศึกษา ไว้ว่า
 ....งานบริการนิสิตนักศึกษา หมายถึง โปรแกรมหรือบริการที่ทางสถาบันจัดขึ้น เพื่อสนองความต้องการ ความใฝ่ฝันในสถาบัน ความเจริญงอกงามของนิสิต นักศึกษา ในด้านสติปัญญา ร่างกาย สังคม และจิตใจ ทั้งนี้เพื่อให้นักศึกษานี้ ได้ประสบความสำเร็จตามความมุ่งหมายของตนและสังคม⁵....

Good ได้ให้ความหมายของบริการด้านกิจการนิสิตนักศึกษา ไว้ว่า
 “....บริการด้านกิจการนักศึกษาหมายถึง บริการที่จัดให้นักศึกษาเป็นรายบุคคลหรือราย กลุ่ม เช่น การให้คำปรึกษา สวัสดิการนิสิตนักศึกษา การแนะแนว การศึกษาและอาชีพ การ จัดหางาน บริการหอพักและที่ปรึกษาองค์การนิสิตนักศึกษา.....”⁶

Paul อ้างโดย จิตติมา ลัทธิจิโรสกุล ได้ให้ความหมายของบริการนิสิตนักศึกษา สรุปได้ 3 ประการดังนี้

1. กิจการนิสิตนักศึกษา หมายถึง การสอนนิสิตนักศึกษาด้านการพัฒนา เจตคติ ค่านิยม และความชอบพหุวิภาค ภูมิกวาระ และการฝึกฝนความเป็นผู้นำ ซึ่งการให้ความรู้ดังกล่าวมิได้คิดหน่วยกิตให้เหมือนการสอนวิชาการทั่วไป ยิ่งไปกว่านั้น กิจการนิสิตนักศึกษายังเป็นการสอนผู้บริหารและคณาจารย์ให้ทราบถึง ความต้องการและสิ่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับนิสิตนักศึกษา รวมทั้งทำหน้าที่ให้การ ศึกษาตรวจสอบสภาพแวดล้อมในสถาบันที่เกี่ยวข้องกับนิสิตนักศึกษาและมิปฏิสัมพันธ์ กับโครงการทางวิชาการของมหาวิทยาลัย

2. กิจการนิสิตนักศึกษา หมายถึง การจัดบริการในด้านต่าง ๆ ให้แก่นิสิต นักศึกษาเกิดความสนุกสนาน การผ่อนคลายความตึงเครียด ปัญหาที่นิสิตนักศึกษา มีอยู่ รวมทั้งเป็นงานที่ประสานกิจกรรมทุกประเภทที่นำเข้าไปเป็นงานทางวิชาการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. กิจการนิสิตนักศึกษาเป็นเรื่องของการทำหน้าที่วิจัยเกี่ยวกับนิสิตนักศึกษา
ในแง่ของการศึกษาถึงการเปลี่ยนแปลงความต้องการ ปัญหาของนิสิตนักศึกษา การ
ประเมินผลโครงการบริการนิสิตนักศึกษา การหาวิธีการลดความต้องการและ
ปัญหาด้านต่าง ๆ ของนิสิตนักศึกษาให้ลดน้อยลงไป⁷

สำเนา ขจรศิลป์ ได้ให้ความหมายของงานกิจการนักศึกษา ไว้ว่า

งานกิจการนักศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งสามารถพิจารณา
ได้ทั้งในแง่การบริหาร และในแง่วิธีการดำเนินงาน ถ้าพิจารณาในแง่การ
บริหารงานกิจการนักศึกษา คือ หน่วยงานที่สถาบันอุดมศึกษาได้จัดตั้งขึ้นเพื่อให้
บริการแก่นักศึกษา ในแง่วิธีการดำเนินงาน งานกิจการนักศึกษาคือกระบวนการ
ทางการศึกษาที่สถาบันอุดมศึกษา ได้จัดตั้งขึ้นเพื่อให้บริการแก่นักศึกษาและช่วยพัฒนา
นักศึกษาให้เป็นบุคคลที่สมบูรณ์ทั้งทางด้านวิชาชีพขั้นสูง สังคม อารมณ์ ร่างกาย
และจิตใจ⁸

ชูศรี ศรีจางงค์ อ่าง โดย กัญชลี มัทนิมล ได้ให้ความหมายงานกิจการนักศึกษา
สรุปได้ดังนี้คือ บริการที่สถาบันอุดมศึกษา ได้จัดขึ้น เพื่อช่วยเหลือนิสิตนักศึกษาให้มีความพร้อม
ในการศึกษาเล่าเรียน โดยช่วยแก้ปัญหาทั้งทางด้านส่วนตัวและการเรียน และช่วยให้นิสิต
นักศึกษามีชีวิตร่วมกับผู้อื่น ได้อย่างมีความสุข⁹

พรณี ชูทัย ได้กล่าวไว้ว่างานกิจการนักศึกษา หมายถึง "บริการทั้งหลายที่จัดขึ้น
เพื่อช่วยเหลือนิสิตนักศึกษาให้พัฒนาการเต็มทีในทุกด้าน ช่วยพัฒนาทักษะ การเรียน การแก้
ปัญหา ช่วยให้รู้จักการสมาคม การปรับตัว รู้จักวิธีเรียน กิจกรรมต่าง ๆ ที่จัดให้ เช่น งาน
ด้านอนามัย กีฬา ทนฝึก การจัดหาทุน"¹⁰

วัลลภา เทพัสติน ณ อยุธยา ได้ให้ความหมายของงานกิจการนักศึกษาไว้ว่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

งานกิจการนักศึกษา คือ กิจกรรมต่าง ๆ ที่จัดขึ้นเพื่อเน้นการพัฒนาบุคคล การจัดการแคว้นดล้อม การพัฒนากิจกรรม การให้สวัสดิการและบริการแก่นักศึกษา งานกิจการศึกษานอกจากจะเสริมวัตถุประสงค์ของสถาบันด้านการสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการแก่ชุมชนและการทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมแล้ว ยังมุ่งพัฒนา ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์เพิ่มเติมจากสิ่งที่การศึกษาในชั้นเรียนไม่สามารถจัดให้ได้¹¹

Isaksen ได้ให้ความหมาย งานกิจการนักศึกษาไว้ว่า "เป็นงานที่ประกอบด้วย บริการ กิจการ และกิจกรรมต่าง ๆ ที่โรงเรียนจัดให้แก่นักเรียนจึงช่วยให้นักเรียนแต่ละคน ได้รับประสบการณ์ที่มีคุณค่าเป็นประโยชน์อย่างมากตลอดเวลาที่นักเรียนมีชีวิตอยู่ในโรงเรียน"¹²

จากแนวคิดของนักการศึกษาหลายท่านที่กล่าวมาแล้ว พอสรุปได้ว่า งานกิจการ นักศึกษา หมายถึง การจัดดำเนินการและกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษาที่ สถานศึกษาจัดให้ขึ้น โดยเป็นกิจกรรมที่นอกเหนือจากการเรียนการสอนในห้องเรียน ซึ่ง จะส่งผลให้นักศึกษามีความสมบูรณ์พร้อมทั้งในด้านสติปัญญา อารมณ์ สังคม ร่างกายและจิตใจ ทั้งนี้เพื่อพัฒนานักศึกษาให้เป็นบุคคลที่มีความรู้ความสามารถ มีความประพฤติที่ดีงาม มีระเบียบ วินัย มีความคิดไตร่ตรอง มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ แสวงหาความรู้อยู่เสมอ และรู้จักนำ ความรู้ไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ สามารถดำรงชีวิตอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นในสังคมได้อย่าง มีความสุข

จุดมุ่งหมายของงานกิจการนักศึกษา

งานกิจการนักศึกษานั้น เป็นงานที่มีจุดมุ่งหมายไปที่ตัวนักศึกษาโดยตรง โดยเน้นให้ นักศึกษาเป็นบุคคลที่มีความพร้อมในทุก ๆ ด้าน สามารถดำรงชีวิตอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นใน สังคมได้อย่างมีความสุขและมีประสิทธิภาพ ได้มีผู้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของงานกิจการนักศึกษา ไว้ดังนี้

สมเด็จพระมหามหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ได้ถือปฏิบัติถึงจุดมุ่งหมายของกิจการนักศึกษาไว้ดังนี้

1. เพื่อพัฒนานักศึกษา ให้เป็นบุคคลที่สมบูรณ์ทุกด้านทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจให้มีสุขภาพแข็งแรง มีอารมณ์มั่นคง มีทักษะทางสังคมที่ดี มีสติปัญญา และความคิดที่ก้าวทัน สว่างสรรค์ มีความเป็นเลิศทางวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง
2. เพื่อพัฒนานักศึกษาให้มีบุคลิกภาพที่ดี มีความเพียบพร้อมด้วยคุณธรรมและจริยธรรม ยึดมั่นในสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ เลื่อมใสในภาพปกครองระบบประชาธิปไตย
3. เพื่อให้ความช่วยเหลือแก่นักศึกษา ให้มีความพร้อมในการศึกษาเล่าเรียน โดยจัดให้มีบริการต่าง ๆ ที่จะช่วยและอำนวยความสะดวกแก่นักศึกษา
4. เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาจัดกิจกรรม และเข้าร่วมกิจกรรมตามความถนัด ความสนใจและความสามารถของตน เพื่อให้นักศึกษา ได้มีโอกาสฝึกฝนการทำงานร่วมกัน
5. เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษามีความรักและเชิดชูเกียรติแห่งสถาบันร่วมกัน พัฒนาศึกษาวิจัยให้เป็นชุมชนวิชาการที่มีคุณภาพและเป็นเวทีทางปัญญาของสังคม¹³

จาร์ส นองมาก ได้ถือปฏิบัติถึงจุดมุ่งหมายของการจัดกิจกรรมนักศึกษา/นักเรียน/นักศึกษาไว้ดังนี้

1. ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนได้มีโอกาสพัฒนาบุคลิกภาพของตนเองไปตามแนวทางที่พึงปรารถนา
2. ช่วยให้นักเรียนได้รับประสบการณ์ที่กว้างขวางและดีที่สุดในจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ซึ่งเป็นภาระรับผิดชอบของนักเรียนเพื่อดำรงอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข
3. เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนมีเวลาทำกิจกรรมได้มากขึ้นและสามารถเลือกเข้าร่วมกิจกรรมตามที่ตนเองถนัดได้
4. เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนฝึกการเป็นผู้นำ ผู้ตาม รู้จักเคารพนับถือผู้อื่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และตนเอง

5. เพื่อสร้างความสัมพันธ์ในศตวรรษระหว่างครูกับนักเรียน นักเรียนกับนักเรียน¹⁴

เสริมิวิทย์ ศุภเมธี ให้ความเห็นว่าการศึกษานักเรียนมีจุดมุ่งหมายเพื่อ

พัฒนาให้นักเรียนเจริญงอกงามทุกด้าน สถานศึกษาจึงควรให้ความช่วยเหลือ
ทุกวิถีทางที่จะให้เขาบรรลุเป้าหมายตามโอกาสที่นักเรียน นักศึกษา ควรจะได้รับ
จึงได้มีการกำหนดให้จัดงานด้านกิจการศึกษาย่างจริงจัง และถือเป็นงานที่
ควบคู่ไปกับการจัดการศึกษา โดยกำหนดจุดมุ่งหมายไว้ 3 ประการคือ

1. มุ่งพัฒนาบุคลิกภาพ ของนักเรียน นักศึกษา
2. มุ่งช่วยแก้ปัญหา อันจะเกิดขึ้นแก่นักเรียน นักศึกษา
3. มุ่งช่วยป้องกันปัญหาที่จะเกิดขึ้นแก่นักเรียนนักศึกษา¹⁵

วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา ผู้ที่มีบทบาทสำคัญเกี่ยวกับการบริหารงานกิจการ
นักศึกษา ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของงานกิจการนักศึกษาไว้ว่า

1. เพื่อพัฒนาให้นักศึกษามีบุคลิกภาพที่เหมาะสม มีความสัมพันธ์และสามารถ
ทำงานร่วมกับผู้อื่น
2. เพื่อฝึกให้นักศึกษามีความรับผิดชอบ สามารถปกครองตนเองได้
3. เพื่อฝึกความคิดและการตัดสินใจของนักศึกษา
4. เพื่อพัฒนาสติปัญญาของนักศึกษา
5. เพื่อให้นักศึกษาเพิ่มพูนความรู้ด้านอาชีพในอนาคต และรู้จักใช้เวลาว่าง
ให้เป็นประโยชน์
6. เพื่อให้นักศึกษารู้จักทักษะทางสังคม รู้จักเสียสละและทำงานให้ส่วนรวม
7. เพื่อให้นักศึกษาพัฒนาลักษณะนิสัย ความภาคภูมิใจ และความภาคภูมิใจ
8. เพื่อให้นักศึกษามีความสามัคคี¹⁶

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สรุป งานกิจการนักศึกษา มีจุดมุ่งหมายหลักที่สำคัญ คือ เป็นหน่วยงานของสถาบันอุดมศึกษาที่จะช่วยส่งเสริมสนับสนุนให้สถาบันอุดมศึกษาผลิตบัณฑิตนักศึกษามีคุณภาพของสังคม มีความรู้ มีความสามารถ ช่วยเหลือตนเองและสังคมได้อย่างมีคุณค่า

ขอบข่ายของงานกิจการนักศึกษา

งานกิจการศึกษามีขอบข่ายการดำเนินงาน ครอบคลุมกิจกรรมต่าง ๆ ของสถาบันอุดมศึกษาอย่างกว้างขวาง นักการศึกษาหลายท่านได้กำหนดขอบข่ายของงานกิจการนักศึกษาไว้ เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินงานกิจการนักศึกษา ไว้ดังนี้

สำเนา ขจรศิลป์ ได้กำหนดขอบข่ายงานกิจการนักศึกษาเพิ่มเติม ดังนี้

1. งานทะเบียนพระวัดนักศึกษา
  2. งานวินัยนักศึกษา
  3. งานบริการ เช่น อาหาร ร้านค้าสหกรณ์ ไปรษณีย์
- นอกจากนี้สถาบันอุดมศึกษาบางแห่ง อาจจัดให้ฝ่ายกิจการนักศึกษารับผิดชอบบางอย่าง เช่น
1. งานรักษาความปลอดภัย
  2. งานคัดเลือกนักเรียนเข้าเป็นนักศึกษา
  3. งานเกี่ยวกับนักศึกษาต่างชาติ¹⁷

ทองเรียน อมรัชกุล กล่าวถึงขอบข่ายของงานกิจการนักศึกษาไว้ว่า

กิจการศึกษานั้นครอบคลุมในด้านการรับนักศึกษา ระเบียบการลงทะเบียน การให้ความช่วยเหลือด้านการเงิน การปฐมพยาบาล การให้คำปรึกษา การวางตัว การให้บริการพิเศษแก่นักศึกษาเฉพาะกรณี งานเกี่ยวกับอาหารกิจการอาสาสมัคร ดินแดน หอพัก องค์การนักศึกษา การปกครอง การพิจารณา เกี่ยวกับบุคลากร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

**นักศึกษา การประสานงาน ในด้านโครงการทางวัฒนธรรมและสันติภาพการของ
นักศึกษา¹⁸**

วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา ได้ประมวลขอบข่ายของงานกิจการนักศึกษาไว้ดังนี้

1. โปรแกรมและแนวการศึกษาต่อ นโยบายการรับนักศึกษา การคัดเลือก
นักศึกษา
2. โปรแกรมที่จะวิเคราะห์โอกาสความต้องการของนิสิตนักศึกษา ซึ่งได้แก่
การบริการและแนวในหลายรูปแบบ
3. โปรแกรมปฐมนิเทศ
4. การช่วยสอนซ่อมเสริม การอ่าน การพูด และภาษาจีนหรือวิชาอื่น ๆ ที่
นิสิตนักศึกษาต้องการความช่วยเหลือ
5. การให้บริการด้านสุขภาพอนามัย
6. การจัดบริการในเรื่องการนิเทศ การประสานงานและประสมประสาน
ระหว่างกิจกรรมนอกหลักสูตร และกิจกรรมเสริมหลักสูตร
7. การจัดบริการที่พักอาศัย และบริการอาหาร
8. โปรแกรมการให้ความช่วยเหลือด้านการเงิน
9. จัดอุปกรณ์และเครื่องมือที่ช่วยพัฒนา และประเมินชีวิตทางศาสนาและ
ความสนใจของนิสิตนักศึกษา
10. จัดระบบในการเก็บระเบียบนิสิตนักศึกษา
11. สถาบันอุดมศึกษาบางแห่ง อาจจำเป็นต้องจัดโปรแกรมพิเศษ สำหรับการ
ปฐมนิเทศและแนวนิสิตนักศึกษาต่างประเทศ¹⁹

กาญจนา ศรีภาสสินธุ์ ได้สรุปขอบข่ายงานกิจการหรือบริการนักศึกษาไว้ 3 ด้านคือ

1. การปกครองและดำเนินการช่วยเหลือนักเรียน ตามอำนาจหน้าที่ของ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผู้บริหารประกอบด้วย

- การสำมะโนนักเรียน
  - การรับนักเรียน
  - การแบ่งกลุ่ม
  - การประเมินผลและการเลื่อนชั้น
  - การรายงานผลการเรียนและพัฒนาการของนักเรียน
  - การจัดทำระเบียบนักศึกษา
  - ระเบียบวินัย การรักษาระเบียบวินัยของนักศึกษา
2. บริการและสวัสดิการด้านต่าง ๆ ประกอบด้วย
- บริการแนะแนว
  - บริการทางวิชาการ
  - บริการรับ-ส่งนักเรียน
  - บริการสุขภาพอนามัย
  - บริการอาหารกลางวัน
  - บริการสหภาพการและพักผ่อนหย่อนใจ
  - บริการด้านความปลอดภัย
  - บริการด้านอื่น ๆ ตามความจำเป็นที่มี
3. กิจกรรมนักเรียน²⁰

สรุปได้ว่า ขอบข่ายของการดำเนินงานด้านกิจการนักศึกษานั้น มีขอบข่ายครอบคลุมงาน 4 ประการคือ

1. งานสวัสดิการและบริการ ได้แก่ งานแนะแนว การจัดหาทุนการศึกษา สุขภาพอนามัย และงานด้านความสัมพันธ์กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมถึงบริการที่ฝ่ายกิจการนักศึกษาจัดให้นักศึกษา
2. งานกิจกรรม ได้แก่ กิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม บำเพ็ญประโยชน์ กีฬาสหภาพการ ส่งเสริมวิชาการและการออกวารสารของนักศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. งานควบคุม ได้แก่ งานระเบียบวินัยศึกษา การปกครอง การควบคุมดูแล การดำเนินงานของสโมสรนักศึกษาและชมรม

4. งานบริการทางวิชาการ ได้แก่ การประชุมนิเทศ การปัจฉิมนิเทศ การสอนซ่อมเสริมและการจัดอบรมพิเศษต่าง ๆ ที่ฝ่ายกิจการนักศึกษาเป็นผู้ดำเนินการ

การบริหารงานกิจการนักศึกษาในสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา

ระเบียบกรมอาชีวศึกษาว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา พ.ศ. 2529 กำหนดขอบข่ายงานกิจการนักศึกษา ไว้ดังนี้

1. งานปกครอง
2. งานกิจการนักเรียน/นักศึกษา
3. งาน โครงการพิเศษ
4. งานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน
5. งานสวัสดิการพยาบาลและหอพัก²¹

งานปกครอง-ระเบียบวินัย

ระเบียบวินัย เป็นแบบแผนของความประพฤติที่ครูและนักเรียนร่วมกันกำหนดขึ้นไว้เพื่อให้สมาชิกในโรงเรียนควบคุมตนเอง หากทุกคนสามารถปฏิบัติได้ตามระเบียบที่กำหนดไว้ก็ย่อมมีผลทำให้สมาชิกของโรงเรียนอยู่ร่วมกันได้อย่างมีความสุข

ความหมายของระเบียบวินัย

พระราชวรภุมิ ได้อธิบายความหมายของระเบียบวินัยไว้ว่า วินัยหมายถึง "ข้อบัญญัติที่วางไว้เป็นหลักกำกับความประพฤติให้เป็นระเบียบเรียบร้อยเสมอกัน"²²

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พินัส ทันนาคินทร์ กล่าวถึงระเบียบวินัยไว้ว่า ระเบียบวินัย หมายถึง

การรู้จักปกครองตนเอง การกระทำตามระเบียบแบบแผนหรือข้อบังคับต่าง ๆ เกิดขึ้นโดยความสมัครใจของผู้ปฏิบัติ คือ นักเรียน ที่ได้มองเห็นแล้วว่า การปฏิบัติตามกฎข้อบังคับที่สร้างขึ้นไว้และตัวเองเห็นชอบด้วยนั้น เป็นสิ่งที่ควรระวังถึงความสงบเรียบร้อยและนำมาซึ่งความสุข ความเสมอภาคแก่สมาชิกทุกคนในสังคม²³

ภิญโญ สาร ได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับความหมายของระเบียบวินัยไว้ว่า คนทั่วไปมักจะหมายถึง

ระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ ที่โรงเรียนกำหนดขึ้นให้นักเรียนทุกคนปฏิบัติตามหรือบางที่โรงเรียนก็ยังไม่ได้กำหนดไว้เป็นลายลักษณ์อักษร แต่เป็นความคาดหวังของครู ว่านักเรียนควรวางตนหรือประพฤติตนอย่างนั้น อย่างนี้ ทั้งในห้องเรียน ในบริเวณโรงเรียนและนอกโรงเรียน รวมความว่า นักเรียนจะต้องวางตนตามที่ครูคาดหวัง 24 ชั่วโมง เมื่อนักเรียนทำอะไรผิดไปจากความคาดหวังครูก็ถือว่า ทำผิดระเบียบวินัย การรักษาระเบียบวินัยของครูก็คือ การเขียนตำหรือชี้ให้นักเรียนแล้วต่อมาเมื่อกำหนดของการเขียนตำนักเรียนหมดไป ครูก็หมดหนทางรักษาระเบียบวินัย²⁴

การปกครองและวินัยในโรงเรียนมีความสัมพันธ์กันอย่างยิ่งกล่าวคือ การปกครองนักเรียนหมายถึง การปกป้องคุ้มครอง ดูแลรักษารวมทั้งให้การอบรมศีลธรรม จรรยา มารยาท อันดีงามแก่นักเรียนของโรงเรียน จะเห็นว่าการปกครองนักเรียนเป็นหน้าที่และความรับผิดชอบของโรงเรียนโดยตรง นอกจากนั้นการปกครองนักเรียนยังเป็นกิจกรรมที่โรงเรียนส่งเสริมให้นักเรียนได้ปกครองกันเอง ได้ดีด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความจำเป็นในการรักษาระเบียบวินัย

การรักษาระเบียบวินัยในสังคมนั้นนับเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะทำให้สังคมมีความสงบเรียบร้อย ทั้งนี้เพราะสังคมมีวินัยเป็นตัวควบคุมพฤติกรรมของสมาชิกให้เป็นไปในรูปแบบเดียวกัน หากนักเรียนรู้จักรักษาระเบียบวินัยให้เป็นไปตามกฎเกณฑ์ที่โรงเรียนได้กำหนดแล้ว ก็ย่อมส่งผลให้นักเรียนสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมภายในโรงเรียนได้อย่างมีความสุข เมื่อบุคลากรส่วนใหญ่ของชาติเป็นผู้ที่รักษาระเบียบวินัยแล้วก็จะส่งผลให้ประเทศชาติได้รับการพัฒนาไปได้อย่างมีประสิทธิภาพได้ในที่สุด

เชาวิ มณีวงศ์ ได้กล่าวถึงความจำเป็นในการรักษาระเบียบวินัยไว้ดังนี้

1. ระเบียบวินัยเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งในการเตรียมตัวนักเรียนสำหรับการดำเนินชีวิตในอนาคต เมื่อนักเรียนเติบโตเป็นผู้ใหญ่ รู้จักใช้สิทธิและเสรีภาพ และความรับผิดชอบอย่างถูกต้อง
2. ระเบียบวินัยช่วยสร้างและรักษาไว้ซึ่งสภาพการณ์อันจำเป็นต่อความเจริญก้าวหน้าของโรงเรียน²⁵

ขอบเขตของระเบียบวินัยในโรงเรียน

ขอบเขตของระเบียบวินัยในโรงเรียนจะกว้างขวางเพียงใดนั้น ขึ้นอยู่กับปรัชญาและจุดมุ่งหมายของโรงเรียน รวมทั้งขนาดและประเภทของสถานศึกษา สถานการณ์และแนวโน้มของสังคมและประเทศชาติ อย่างไรก็ตามขอบเขตของระเบียบวินัยทั่วไปในโรงเรียนอาจแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ

1. ระเบียบวินัยเกี่ยวกับความประพฤติทั่ว ๆ ไปของนักเรียน เช่น การแต่งกายสะอาด ถูกระเบียบ การมาโรงเรียนทันตามเวลาที่กำหนด การหยุดจาไ้เราสุขภาพ การไม่ติดยาเสพติด ฯลฯ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ระเบียบวินัยเกี่ยวกับความประพฤติในชั้นเรียน เช่น การไม่แสดง พฤติกรรมก้าวร้าวต่อเพื่อนนักเรียนด้วยกัน ต่อครู-อาจารย์ และต่อทรัพย์สินสมบัติของ โรงเรียน การแสดงพฤติกรรมไม่รบกวนเพื่อนขณะทำงาน การแสดงพฤติกรรม สนใจเรียน สนใจร่วมกิจกรรมและสนใจทำงานที่ครูมอบหมายให้เสร็จเป็นอย่างดี เป็นต้น²⁶

สาเหตุที่นักเรียนประพฤติผิดวินัย

โรงเรียนเป็นสถาบันหนึ่งของสังคมซึ่งต้องมีการควบคุม แก้ไข และป้องกันพฤติกรรม ที่เป็นปัญหาของนักเรียน ช่วยวางแนวทางให้นักเรียนมีการปรับปรุงตัวที่ดี ที่ถูกต้องตามทำนอง คล่องธรรมและระเบียบของสังคม

คณะนิสิตปริญญาโทได้รวบรวมแนวทางในการแก้ปัญหาการประพฤติผิดวินัยของนักศึกษา ไว้ดังนี้

1. ผู้บริหารโรงเรียนหรือผู้ที่เกี่ยวข้องจะต้องเข้าใจถึงสภาพที่เป็นจริงตาม ธรรมชาติหรือความต้องการของเด็กในระดับและวัยต่าง ๆ อย่างถูกต้อง

2. โรงเรียนจะต้องกำหนดนโยบายและแนวปฏิบัติในการปลูกฝังอบรมอย่าง ชัดเจนจะต้องชี้แจงให้ครู-อาจารย์ ผู้ร่วมงานได้ทราบถึงแนวทางที่กำหนดขึ้น ต้องร่วมมือ ร่วมใจกันอย่างแท้จริง ซึ่งมีข้อเสนอแนะแนวทาง ดังนี้

2.1 ครู-อาจารย์ ผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องต้องสำรวจและปรับปรุงตัวเอง ให้ เหมาะสมจะต้องสร้างศรัทธา ความเชื่อถือและไว้วางใจให้เกิดขึ้นกับเด็ก เพื่อ เป็นที่เคารพของนักเรียน

2.2 ครู-อาจารย์ ผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องต้องให้ความใกล้ชิด ให้ความรัก ความเห็นอกเห็นใจ อย่าให้นักเรียนเกิดความคิดว่าครูและนักเรียนอยู่กันคนละพวก

2.3 ครู-อาจารย์ ผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องต้องประสานสัมพันธ์ สามัคคี กลมเกลียวเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ยึดหลักการและแนวนโยบายอันเดียวกัน

3. โรงเรียนจะต้องปรับปรุงแก้ไขเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ของโรงเรียน ให้อยู่ในสภาพที่ดียิ่งอยู่เสมอ เช่น การปรับปรุงอาคารเรียน ห้องเรียน ห้องประชุม ห้องน้ำ ห้องล้าง สนาม อาณาบริเวณต่าง ๆ ให้อากาศดี เพื่อเป็นการสร้าง ศรัทธา สร้างบรรยากาศและแรงจูงใจให้กับนักเรียนรักโรงเรียน ผูกพันอยู่กับโรงเรียน และใช้ชีวิตอยู่ในโรงเรียนอย่างมีความสุข

4. โรงเรียนจะต้องพยายาม ดำเนินการในการให้บริการต่าง ๆ กับนักเรียนให้เกิดประโยชน์โดยตรงกับนักเรียน อาทิเช่น

4.1 ให้ออกาสักนักเรียนเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผน การกำหนดความ มุ่งหมายและร่วมกิจกรรมที่โรงเรียนจัดขึ้น

4.2 ฝึกหัดให้นักเรียนรู้จักออกกฎเกณฑ์ควบคุมการปฏิบัติต่าง ๆ ด้วยตนเองตามระบอบของโรงเรียน

4.3 จัดประสบการณ์และกิจกรรมที่มีความหมายสำหรับนักเรียน ให้นักเรียน ได้มีโอกาสสัมผัส ปฏิบัติ รับผิดชอบกิจกรรมนั้น ๆ ให้มากที่สุด

4.4 จัดโครงการแนะแนวทั้งทางด้านการศึกษา ด้านอาชีพ และด้านส่วนตัวให้กับนักเรียนอย่างจริงจัง ให้นักเรียนเกิดความรู้สึกว่าบริการด้านนี้ช่วยนักเรียน ได้ มีประโยชน์กับนักเรียนโดยตรง

5. โรงเรียนจะต้องสร้างความสัมพันธ์ ใกล้ชิดกับผู้ปกครอง ความสัมพันธ์ระหว่าง บ้านกับโรงเรียนมีความสำคัญและจำเป็นมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งการควบคุมความ ประพฤตินและแนวทางปฏิบัติตนเองของนักเรียน ทั้งในขณะที่นักเรียนอยู่ที่บ้านและอยู่ที่ โรงเรียน ซึ่งมีข้อเสนอแนะดังนี้

5.1 ผู้บริหาร โรงเรียนจะต้อง ใช้ความพยายามที่จะอธิบายและสร้างความ เข้าใจให้ผู้ปกครอง ได้ทราบถึงคุณค่าของการจัดการศึกษา จิตวิทยาการ เรียนรู้ จิต- วิทยาพัฒนาการ โดยเฉพาะเกี่ยวกับตัวนักเรียนอาจจัดทำ ได้โดยการประชุมชี้แจง การพิมพ์เอกสาร แจกคู่มือ โรงเรียน ออกจดหมาย ข่าวสาร เป็นต้น

5.2 เชิญผู้ปกครองมาเยี่ยมเยียนโรงเรียนในบาง โอกาส

5.3 จัดโรงเรียนให้เป็นศูนย์กลางของชุมชน เปิดโอกาสให้ประชาชนมา

ใช้อาคารสถานที่และบริเวณโรงเรียนในบางโอกาส

5.4 จัดนิทรรศการ การแสดงของโรงเรียนตามโอกาสอันควร

5.5 จัดตั้งสมาคมผู้ปกครอง ครูและศิษย์เก่าของโรงเรียน

6. ควรที่จะได้มีการพิจารณาปรับปรุง แก้ไข เกี่ยวกับกฎ ระเบียบข้อบังคับ

ให้เหมาะสมสอดคล้องกับสภาพปัจจุบัน และสามารถปฏิบัติได้จริง²⁷

การดำเนินงานด้านการปกครอง ในสถานศึกษาอาชีวศึกษา

ระเบียบกรมอาชีวศึกษาว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา พ.ศ. 2529 ได้กำหนดหน้าที่และความรับผิดชอบของหัวหน้างานปกครอง ไว้ดังนี้

1. ปกครอง ดูแล นักเรียนนักศึกษาและผู้เข้ารับการฝึกอบรมให้อยู่ในระเบียบวินัยของสถานศึกษา ของกรมอาชีวศึกษา ของกระทรวงศึกษาธิการ
2. ประสานงานกับครู-อาจารย์ อาจารย์ที่ปรึกษาในการแก้ปัญหาต่าง ๆ ของนักเรียน นักศึกษา และผู้เข้ารับการฝึกอบรมในสถานศึกษา
3. ประสานงานกับสภารักเรียน และนักศึกษา เจ้าหน้าที่บ้านเมือง หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและผู้ปกครองในการแก้ปัญหา ความประพฤติของนักเรียน นักศึกษา
4. ลงโทษหรือเสนอการลงโทษนักเรียน นักศึกษา ผู้กระทำความผิด

งานกิจกรรมนักเรียน/นักศึกษา

งานกิจกรรมนักเรียนนั้นนับเป็นงานที่มีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งที่จะช่วยพัฒนาให้นักศึกษาเป็นบุคคลที่มีความสมบูรณ์พร้อมทั้งสติปัญญา ร่างกายและจิตใจ วัลลภา เทพพิสดิน ณ อยุธยา ได้กล่าวไว้ว่า "กิจกรรมนักศึกษาจัดขึ้นเพื่อพัฒนานักศึกษาด้านต่าง ๆ นอกเหนือไปจากสิ่งที่บังคับให้ทุกคนต้องศึกษาตามหลักสูตร โดยไม่ถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของผลการศึกษา กิจกรรม

นักศึกษามีจุดมุ่งหมายในการพัฒนานักศึกษา หมายรวมถึง การงานที่สถาบันจัดให้แก่ศึกษา หรือส่งเสริมให้นักศึกษาจัดกันขึ้นเอง"²⁸

กิจกรรมนักศึกษาหมายถึง "บรรดากิจกรรมประกอบหรือนอกหลักสูตรทั้งหลายที่ให้การศึกษากับนักเรียนนอกห้องเรียน จัดขึ้นโดยนักเรียนสมัครใจที่จะเข้าเรียนและดำเนินการเอง โดยความเห็นชอบและสนับสนุนจากคณาจารย์ และไม่มีภาระให้คะแนนใด ๆ ในอันที่จะส่งเสริมให้เด็กเลื่อนชั้นหรือสำเร็จการศึกษา"²⁹

กิจกรรมนักศึกษาหมายถึง "กิจกรรมต่าง ๆ ที่จัดขึ้น และดำเนินการโดยนักเรียนเองด้วยความสมัครใจ โดยมีครูเป็นผู้คอยช่วยเหลือแนะนำ อันไม่เกี่ยวกับการเรียนการสอนในชั้นเรียน"³⁰

กิจกรรมนักเรียน "เป็นกิจกรรมที่จัดขึ้น เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ในหลักสูตรให้กว้างขวางยิ่งขึ้น เพื่อสนองความสนใจ และเพื่อส่งเสริมพัฒนาบุคลิกภาพ อุนิสัย ของนักเรียนเหมาะสมกับระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตย"³¹

สรุปกิจกรรมนักศึกษาเป็นกิจกรรมที่สำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนา เสริมสร้างบุคลิกภาพ และสมรรถภาพในด้านต่าง ๆ ให้เกิดขึ้นในตัวนักศึกษา นอกเหนือจากการฟังคำบรรยายในห้องเรียน เพื่อที่จะได้เป็นบุคคลที่มีความสมบูรณ์พร้อมทั้งด้านสติปัญญา ร่างกายและจิตใจ

นโยบายในกรณีจัดกิจกรรมนักศึกษา

กิจกรรมนักศึกษาจะประสบความสำเร็จมากน้อยเพียงใดนั้นย่อมขึ้นอยู่กับการบริหารกิจกรรมนักศึกษา โดยเฉพาะการกำหนดนโยบายที่แน่ชัด องค์ประกอบด้านการบริหารจะต้องสอดคล้องและเชื่อมโยงกันอย่างได้ผล สุทธิชัย เลียงชเยศ ได้กล่าวถึงนโยบายการพัฒนา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เขาวชนในสถาบันอุดมศึกษาว่า "โครงการหรือกิจกรรมนักศึกษา ควรจะเป็นการส่งเสริมประสบการณ์และการเรียนรู้ ความสำนึกในจริยธรรมและจรรยาบรรณของแต่ละวิชาชีพ เพื่อจะได้เป็นมนุษย์ในความหมายที่ดีที่สุด"³²

Harrold ได้ศึกษาเรื่อง การบริหารหรือการควบคุมการจัดกิจกรรมนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา พบว่า

วัตถุประสงค์ที่เหมาะสมสำหรับการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา คือ การปลูกฝังการเสริมสร้างพัฒนาการ และส่งเสริมบุคลิกภาพทุกด้านของนักศึกษา นโยบายการควบคุมกิจกรรมของสถาบันอุดมศึกษาควรขึ้นอยู่กับ เหตุผลทางด้านคุณธรรม วัฒนธรรม และภูมิหลังของนักศึกษามากกว่ากฎเกณฑ์ของสถาบันอุดมศึกษา และการควบคุมควรกำหนดของเขตกว้าง ๆ ยืดหยุ่นพอสมควร สถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่งจะมีนโยบายเฉพาะของตนที่จะกำหนดขอบเขตและเป็นข้อตกลงร่วมกันระหว่างสถาบันและนักศึกษาว่าจะจัดกิจกรรมอะไร ได้มากน้อย เพียงใด³³

กิจกรรมนักศึกษาเป็นการให้การศึกษาโดยทางอ้อมและสร้างสรรค์ประสบการณ์อย่างกว้างขวางซึ่งมีความสำคัญไม่น้อยกว่าความรู้ทางวิชาการหรือวิชาชีพ นโยบายการจัดการกิจกรรมนักศึกษาจึงควรมีดังนี้

1. กิจกรรมนักศึกษาช่วยให้นักศึกษาแต่ละคนรู้จักตนเองขึ้น โดยการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ อันเป็นผลทำให้บุคคลสามารถพัฒนาการเรียน สังคม ร่างกาย จิตใจ บุคลิกภาพ และวุฒิภาวะสู่ความเป็นผู้ใหญ่ที่สมบูรณ์
2. กิจกรรมนักศึกษช่วยเหลือและส่งเสริมให้นักศึกษาจัดตั้งกลุ่ม หรือชมรมที่มีความสนใจโดยไม่คำนึงถึงเพศ เชื้อชาติ ศาสนา หรือความแตกต่างด้านการเมือง
3. กิจกรรมนักศึกษาจะต้องเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้มีประสบการณ์ด้านการทำงานร่วมกับกลุ่ม สามารถเสนอความคิดเห็น แลกเปลี่ยนความคิดเห็น เสริม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สร้างความสามัคคีระหว่างนักศึกษารัฐกิจการทำงานร่วมกับผู้อื่นอย่างมีระบบ และ
ตัดสินใจอย่างมีเหตุผล

4. สถาบันจะต้องอำนวยความสะดวกในด้านการจัด และดำเนินการกิจกรรม
นักศึกษา โดยจัดหาสถานที่ อุปกรณ์ และอาจารย์ที่ปรึกษาได้อย่างเหมาะสม เป็นที่
ยอมรับและชื่นชมของบุคคลทั่วไป

5. กิจกรรมนักศึกษาสามารถพัฒนาให้นักศึกษามีความเป็นไทย รู้จักภาคภูมิใจ
ในความมีเอกลักษณ์ของชาติ ชื่นชมศิลปวัฒนธรรมไทย

6. กิจกรรมนักศึกษาสามารถพัฒนานักศึกษาให้มีบุคลิกภาพ มีความสามัคคี
มีความประพฤติที่ดีงาม เป็นบุคคลที่มีประโยชน์เป็นที่ต้องการของสังคม

7. กิจกรรมนักศึกษาจะต้องช่วยให้นักศึกษาสามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพ
การเรียนการสอนและเป็นเครื่องผ่อนคลายความเครียดจากการศึกษาเล่าเรียนได้³⁴

นโยบายการจัดกิจกรรมนักศึกษามุ่งในด้านการพัฒนานักศึกษาให้เป็นผู้มีความสมบูรณ์
ในทุก ๆ ด้าน ช่วยส่งเสริมและสนับสนุนในการเข้าร่วมกิจกรรม พร้อมทั้งเปิดโอกาสให้
ทุกคนได้มีประสบการณ์ในการทำงาน ตลอดจนส่งเสริมสร้างบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของสังคม
ซึ่งสถานศึกษาต้องมีวิธีการดำเนินการที่เหมาะสม

หลักในการจัดกิจกรรม

เนื่องจากงานกิจกรรมนักศึกษาเป็นการพัฒนานักศึกษาโดยตรง หากมีวิธีดำเนินการที่
ดีทำให้งานบรรลุวัตถุประสงค์ได้ กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดหลักการจัดกิจกรรมไว้ดังนี้

1. กิจกรรมที่จัดขึ้นควรเกิดจากความริเริ่มของนักศึกษา
2. คำนึงถึงความสนใจและความสามารถของนักศึกษาเป็นจุดเริ่มต้น
3. มีคณะกรรมการดำเนินงานอย่างมีระเบียบแบบแผน
4. มีครู-อาจารย์เป็นผู้ให้คำแนะนำปรึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. มีการแสดงผลงานให้ปรากฏเด่นชัดขณะจัดทำ
6. เป็นงานที่ฝึกความเสียสละเพื่อส่วนรวม แต่ในขณะเดียวกันก็เพื่อพัฒนาตัวบุคคลด้วย
7. เป็นกิจกรรมที่สอดคล้องกับสภาพการเรียนรู้ และส่งเสริมพัฒนาการของนักศึกษาในด้านต่าง ๆ ตามจุดมุ่งหมายของการศึกษา³⁵

การดำเนินงานด้านงานกิจกรรมนักศึกษาในสถานศึกษา กรมอาชีวศึกษา

ระเบียบกรมอาชีวศึกษาว่าด้วยการบริหารสถานศึกษาได้กำหนดหน้าที่และความรับผิดชอบของหัวหน้างานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษาไว้ดังนี้

1. ดำเนินการจัดตั้งชมรมต่าง ๆ ขึ้นภายในสถานศึกษาตามระเบียบของทางราชการ
2. ดำเนินการจัดตั้งองค์การต่าง ๆ ขึ้นในสถานศึกษา เช่น องค์การเกษตรกรในอนาคตนต่างประเทศไทย (อกท.) องค์การช่างเทคนิคในอนาคตนต่างประเทศไทย (อชท.) องค์การนักสหกรรมศาสตร์ในอนาคตนต่างประเทศไทย (อศท.) องค์การนักธุรกิจในอนาคตแห่งประเทศไทย (อชท.) องค์การช่างศิลปหัตถกรรมแห่งประเทศไทย (อศท.)
3. จัดดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์แก่สถานศึกษา ทั้งก่อนและจัดกิจกรรมต่าง ๆ ให้วันสำคัญทางศาสนาและวันสำคัญของชาติ
4. ควบคุมทะเบียนนักศึกษาวิชาทหาร ลูกเสือเนตรนารี
5. ขอยกเว้นการเข้ารับราชการทหารของนักเรียนนักศึกษา
6. จัดหาอุปกรณ์กีฬาและพละนันทนาการของสถานศึกษา
7. อำนวยความสะดวกแก่นักเรียนนักศึกษาในการฝึกหัดกีฬา
8. ส่งเสริมการกีฬาในสถานศึกษา โดยการจัดแข่งขันกีฬายานภายในภายนอกสถานศึกษาและให้ความร่วมมือกับครู-อาจารย์ในสถานศึกษาเกี่ยวกับการกีฬา³⁶

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

งานโครงการพิเศษ

งานโครงการพิเศษ เป็นงานที่จัดขึ้นเพื่อส่งเสริมการศึกษาทั้งในระบบและนอกระบบ ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น โดยกระทรวงศึกษาธิการต้องร่วมมือประสานงานกับหน่วยงานอื่น ๆ

ความเป็นมาของโครงการพิเศษ

การจัดการศึกษาที่จัดอยู่ในประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก ซึ่งรวมทั้งประเทศไทยด้วยนั้น จัดกันอยู่ในระบบ เพียง 2 ระบบคือ

1. ระบบในโรงเรียน
2. ระบบนอกโรงเรียน

การจัดการศึกษามุ่งจะให้ครอบคลุมการศึกษาของประชากร ทุกเพศ ทุกวัย ทั้งประเทศ แต่ผลก็ยังไม่เป็นที่น่าพอใจของนักการศึกษา เพราะมีปัญหาอื่น ๆ เข้ามาแทรกมากมาย เช่น ปัญหาการเปลี่ยนแปลงทางสังคม-เศรษฐกิจ ปัญหาความยากจนของประชาชนในชนบท

ปัญหาการเปลี่ยนแปลงในปัจจุบันทำให้ผู้รับผิดชอบในการจัดการศึกษามีความหนักใจมากขึ้นเพราะการจัดการศึกษาทั้งในและนอกระบบโรงเรียน ซึ่งมีแบบแผนในการดำเนินการที่แน่นอนอยู่แล้ว ไม่สามารถรับการระดมทุนแก้ปัญหาเหล่านั้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ กระทรวงศึกษาธิการจึงได้พยายามแสวงหารูปแบบ และแนวทางดำเนินงานในการแก้ปัญหาต่าง ๆ ให้มีประสิทธิภาพอย่างแท้จริง เพื่อเสริมการศึกษาในระบบและนอกระบบให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น กระทรวงศึกษาธิการต้องร่วมมือประสานงานกับส่วนราชการอื่น ๆ เพื่อสนองนโยบายของรัฐบาล³⁷

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การจัดและดำเนินการโครงการพิเศษ

กระทรวงศึกษาธิการได้จัดตั้ง "สำนักงานโครงการพิเศษ ของกระทรวงศึกษาธิการ" ขึ้นเมื่อวันที่ 6 ตุลาคม 2526

การดำเนินงานโครงการพิเศษของกระทรวงศึกษาธิการมีวัตถุประสงค์ดังนี้คือ

1. เพื่อระดมสรรพกำลังจากภายในและภายนอก กระทรวงศึกษาธิการเข้าร่วมปฏิบัติงาน
2. เพื่อขจัดอุปสรรคและปัญหาที่เกิดขึ้นในการดำเนินงานของกระทรวงศึกษาธิการ
3. เพื่อสนับสนุนส่งเสริมงานโครงการพิเศษตามนโยบายของรัฐบาลและการจัดการศึกษา การศาสนาและวัฒนธรรมของกระทรวงศึกษาธิการให้บรรลุเป้าหมายจุดประสงค์³⁸

นโยบายการดำเนินงานโครงการพิเศษ

เพื่อให้การดำเนินงานโครงการพิเศษของกระทรวงศึกษาธิการเป็นไปตามเจตนารมณ์ และวัตถุประสงค์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงกำหนดกรอบนโยบายในการดำเนินงานไว้ดังต่อไปนี้

1. กระทรวงศึกษาธิการถือว่างานโครงการพิเศษเป็นงานที่ทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการจะต้องเร่งรัด และระดมสรรพกำลังร่วมปฏิบัติ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดตามเจตนารมณ์ และวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้
2. งานโครงการพิเศษทุกงานของกระทรวงศึกษาธิการมุ่งเน้นในการจัดระบบและกระบวนการที่ประหยัดทั้งงบประมาณและเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงาน เพื่อให้เกิดการประสานแผนและโครงการ ในการปฏิบัติทั้งภายใน-นอกกระทรวงศึกษาธิการ
3. งานโครงการพิเศษของกระทรวงศึกษาธิการ มีจุดมุ่งหมายในการแก้ไข

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อุปสรรคและปัญหาที่เกิดขึ้นต่อการจัดการศึกษา การศาสนา และวัฒนธรรม

4. งานโครงการพิเศษของกระทรวงศึกษาธิการมุ่งส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินงานตามนโยบายของรัฐบาล และการจัดการศึกษา การศาสนาและวัฒนธรรม ตามภาระหน้าที่ของกระทรวงศึกษาธิการ³⁹

ขอข่ายความรับผิดชอบงาน โครงการพิเศษกรมอาชีวศึกษา

สำนักงานโครงการพิเศษ กรมอาชีวศึกษา จัดตั้งขึ้นเมื่อ 20 พฤศจิกายน 2527 โดยมีหน้าที่ความรับผิดชอบ ดังนี้

1. รับผิดชอบการปฏิบัติงาน โครงการพิเศษของกรมอาชีวศึกษา
2. มีหน้าที่ประสานงานกับสำนักงานโครงการพิเศษ กระทรวงศึกษาธิการ
3. มีหน้าที่ให้คำแนะนำและคำปรึกษา การดำเนินงานและปฏิบัติงานแก่สถานศึกษาหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
4. มีหน้าที่เสนอความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ต่อคณะกรรมการอำนวยการโครงการพิเศษระดับกรม กระทรวง เกี่ยวกับการปรับปรุงงานของสถานศึกษาและกองที่เกี่ยวข้อง
5. มีหน้าที่ปฏิบัติงานอื่นตามที่กรมอาชีวศึกษามอบหมาย

สำนักงานโครงการพิเศษ แบ่งการบริหารงานออกเป็น 3 ฝ่ายดังนี้

1. ฝ่ายบริหาร มีหน้าที่รับผิดชอบ
  - 1.1 งานบริหารงานทั่วไป
  - 1.2 งานการเงิน
  - 1.3 งานติดตามและประเมินผล
2. ฝ่ายความมั่นคง มีหน้าที่ประสานงานและรับผิดชอบเกี่ยวกับงานต่าง ๆ

ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- 2.1 งานการศึกษาเพื่อความมั่นคง (ศม.ศธ.)
- 2.2 งานป้องกันและแก้ปัญหาความไม่สงบในสถานศึกษา (นปก.ศธ.)
- 2.3 งานป้องกันยาเสพติด (ปปส.ศธ.)
3. ฝ่ายพัฒนา มีหน้าที่ประสานงานและรับผิดชอบเกี่ยวกับงานต่าง ๆ ดังนี้
  - 3.1 งานพัฒนาชนบท (ศปช.ศธ.)
  - 3.2 งานอาสาพัฒนาและป้องกันตนเอง (อภป.ศธ.)
  - 3.3 งานหมู่บ้านป้องกันตนเองชายแดน (ปชด.ศธ.)
  - 3.4 งานการศึกษาในศูนย์รับผู้อพยพ (ศอช.ศธ.)
  - 3.5 งานศูนย์อำนวยการบริหารชายแดนภาคใต้ (ศอ.บต.)
  - 3.6 งานโครงการพระราชดำริ⁴⁰

การดำเนินงานของสำนักงาน โครงการพิเศษกรมอาชีวศึกษา

กรมอาชีวศึกษากำหนดการดำเนินงานของสำนักงานโครงการพิเศษ ตามลักษณะงานดังต่อไปนี้

ฝ่ายความมั่นคง

เป็นงานที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงปลอดภัยของสังคมและประเทศชาติ ซึ่งนับว่าเป็นเรื่องสำคัญ สถานศึกษาต้องเอาใจใส่ ดำเนินการโดยประสานงานกับหน่วยงานที่รับผิดชอบ โดยดำเนินการดังนี้

1. งานการศึกษาเพื่อความมั่นคงของชาติ (ศบ.ศธ.) ดำเนินงานดังนี้
  - 1.1 คัดเลือกครู-อาจารย์และข้าราชการเข้าอบรมในหลักสูตรความมั่นคงของชาติ
  - 1.2 ประสานงานกับหน่วยงานของรัฐบาล ทำโครงการจัดอบรมแก่ครู-อาจารย์ ข้าราชการ พนักงาน เจ้าหน้าที่ นักเรียน นักศึกษาในสังกัดกรมอาชีวศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- 1.3 เร่งรัดประเมินผลโครงการการศึกษาเพื่อความมั่นคงของชาติ
2. งานป้องกันและแก้ไขปัญหาการก่อความไม่สงบสุขในสถานศึกษา (นปท.ศธ.)
ดำเนินการดังนี้

2.1 ประสานงานในการป้องกัน และแก้ไขปัญหาการก่อความไม่สงบของสถานศึกษา ซึ่งครอบคลุมการก่อความไม่สงบเรียบร้อยที่เกิดขึ้นในและนอกสถานศึกษาไม่ว่าจะเกิดจากการกระทำของนักเรียนนักศึกษา ครู-อาจารย์ หรือบุคคลภายนอก

2.2 ประสานงานแจ้งข่าวแก่กระทรวง กรม กอง เจ้าสังกัด ผู้บริหารสถานศึกษา และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

3. งานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ปปส.ศธ.) ดำเนินการดังนี้

3.1 กำหนดแนวทางการใช้มาตรการทางการศึกษา เพื่อป้องกันและแก้ไข
ปัญหาการใช้ยาในทางที่ผิดในสถานศึกษา

3.2 ส่งเสริมสนับสนุนการจัดอบรมสัมมนา วางแผนการนำทรัพยากรและ
ประเมินการใช้มาตรการทางการศึกษาในการป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติด

3.3 ร่วมมือประสานงานกับหน่วยราชการที่เกี่ยวข้อง

3.4 นิเทศ ติดตามผล และวิจัยการปฏิบัติงานตามมาตรการงานแก้ปัญหายาเสพติดของหน่วยงานภายในสถานศึกษา

4. งานการป้องกันอุบัติเหตุในสถานศึกษา

4.1 รับผิดชอบและดำเนินการป้องกันแก้ไขอุบัติเหตุอุบัติเหตุในสถานศึกษา

4.2 ให้คำปรึกษาจัดทำมาตรการเพื่อความปลอดภัยเสนอแก่กปอ.แห่งชาติ

4.3 กำหนดการใช้มาตรการเพื่อความปลอดภัย เพื่อป้องกันและแก้ไข

อุบัติเหตุอุบัติเหตุในสถานศึกษา

4.4 จัดอบรมสัมมนาบุคลากรในสถานศึกษา

4.5 ร่วมมือประสานงานการปฏิบัติงานกับส่วนราชการ⁴¹

ฝ่ายพัฒนา

สถานศึกษามีบทบาทสำคัญในการพัฒนาท้องถิ่นทั้งนี้นอกจากเป็นการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชนแล้วยังเป็นการฝึกทักษะวิชาชีพ และปลูกฝังให้นักศึกษารู้จักสร้างความเจริญให้กับท้องถิ่นเองด้วย

1. งานพัฒนาชนบท (ศปช.ศธ) ดำเนินการดังนี้
  - 1.1 ประสานงานให้ความรู้ ฝึกวิชาชีพ
  - 1.2 ให้ข้อมูลข่าวสารงานพัฒนาชนบทต่อกรม และสถานศึกษา
  - 1.3 ติดตามการดำเนินงานของสถานศึกษา
2. งานอาสาพัฒนาและป้องกันตนเอง (อพป.ศธ.) ดำเนินการดังนี้
  - 2.1 ประสานงานกับหน่วยงานสถานศึกษาให้ความรู้ฝึกอบรมวิชาชีพ
  - 2.2 ติดตามประเมินผลการปฏิบัติงาน รวมถึงการวิเคราะห์ วิจัย การดำเนินงานตามแผน
  - 2.3 ประสานงานจัดทำแผนหรือโครงการ
3. โครงการหมู่บ้านป้องกันตนเองชายแดน (ปชด.ศธ.) ดำเนินการดังนี้
  - 3.1 รวบรวมประสานงานจัดทำแผนของสถานศึกษาในเขตชายแดน
  - 3.2 ให้คำแนะนำ ติดตาม และประเมินผลการปฏิบัติงานตามแผน
4. งานการศึกษาในศูนย์อพยพ (ศอช.ศธ.) ดำเนินการดังนี้
  - 4.1 ติดต่อประสานงานในการจัดการศึกษาในศูนย์อพยพ
  - 4.2 ร่วมประสานงานในการจัดฝึกอบรมครูไทย และครูผู้อพยพ
  - 4.3 ติดตาม ประเมินผลร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
5. งานโครงการตามพระราชดำริ

รวบรวมประสานงาน และติดตามผลดำเนินงานร่วมกับสถานศึกษา สนับสนุนด้วยวิชาชีพ และปฏิบัติงานพิเศษอื่น ๆ
6. งานโครงการศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้ (ศอ.บต.)

ดำเนินการดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.1 ประสานงานและร่วมกันจัดทำแผนร่วมกับหน่วยงานและสถานศึกษา เพื่อให้การสนับสนุนช่วยเหลือการปรับปรุงอาชีพแก่ราษฎรในหมู่บ้าน จังหวัดชายแดนภาคใต้

6.2 ติดตามประเมินผล การดำเนินงานตามแผน⁴²

ระเบียบกรมอาชีวศึกษาว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา พ.ศ.2529 ได้กำหนดหน้าที่และความรับผิดชอบของหัวหน้างาน โครงการพิเศษไว้ดังนี้

1. ดำเนินงานโครงการพิเศษของสถานศึกษา เช่น งานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด งานป้องกันและแก้ปัญหาการก่อความไม่สงบในสถานศึกษา งานการศึกษาเพื่อความมั่นคงของชาติ งานโครงการอาสาพัฒนาและป้องกันตนเอง⁴³

งานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน

บริการแนะแนวเป็นงานที่สำคัญอย่างหนึ่งที่โรงเรียนควรจัดให้มีขึ้นเพื่อช่วยเหลือให้นักเรียนรู้จักและเข้าใจตนเอง

การแนะแนว หมายถึง "กระบวนการหรือกรรมวิธีในการช่วยให้คนรู้จักและเข้าใจตนเอง รู้จักช่วยตนเอง รู้จักคิดแก้ปัญหาต่าง ๆ ของตนและตัดสินใจอย่างฉลาด รู้จักโลก และสิ่งแวดล้อมและรู้จักนำความสามารถในตนเองมาใช้ให้เป็นประโยชน์ทั้งแก่ตนเองและผู้อื่น"⁴⁴

ลักษณะงานบริการแนะแนวในโรงเรียน

การจัดบริการด้านแนะแนวในโรงเรียนให้ได้ผลนั้น ต้องอาศัยความร่วมมือจากผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย และมีงานหลักที่ต้องดำเนินการ ดังต่อไปนี้

1. บริการสำรวจและศึกษาเด็กเป็นรายบุคคล เป็นบริการเกี่ยวกับการสำรวจและศึกษาเด็กแต่ละคน เพื่อให้ทราบว่าเด็กแต่ละคนมีสถานะทางครอบครัว

และด้านอื่น ๆ เช่น สุขภาพ สติปัญญา ความสนใจ ฯลฯ เป็นอย่างไร

2. บริการสนเทศ เป็นบริการที่เกี่ยวข้องกับการให้ข่าวสารต่าง ๆ ที่มีประโยชน์ต่อการพัฒนานักศึกษาทั้งด้านการศึกษา อาชีพ และบุคลิกภาพ รวมทั้งการจัดนิทรรศการ การอภิปราย การสัมมนา การประชุมพิเศษ และทัศนศึกษา

3. บริการให้คำปรึกษา เป็นงานหลักของการแนะแนวหรือเป็นหัวใจของงานแนะแนว เป็นบริการที่ต้องการช่วยให้ผู้รับผิดชอบในการตัดสินใจด้วยตนเองและช่วยให้เขามองเห็นแนวทางปฏิบัติด้วยตนเอง

4. บริการจัดวางตัวบุคคล หมายถึงการจัดให้บุคคลได้รับประสบการณ์การฝึกอบรมและการส่งเสริมที่ตามควรแก่กรณี เช่น การจัดให้เด็กรู้จักเลือกแผนการเรียนตรงกับสติปัญญา ความสามารถ ความถนัด และความสนใจ การจัดสอนซ่อมเสริม จัดหางานให้ทำระหว่างปิดภาคเรียน การตั้งชมรมตามความสนใจ

5. บริการติดตามและประเมินผล เป็นบริการที่ให้ความช่วยเหลือเพิ่มเติมเป็นระยะแก่นักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษา เพื่อติดตามผลว่าการให้บริการแนะแนวได้ผลมากน้อยเพียงใด และการแนะแนวมีประสิทธิภาพมากน้อยเพียงใด ด้านใดมีปัญหาบ้าง ทั้งนี้เพื่อเป็นข้อมูลในการปรับปรุงแก้ไขการดำเนินงานบริการแนะแนว ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น⁴⁵

การแนะแนวอาชีพและจัดหางาน ในสถานศึกษาระดับอาชีวศึกษา

นอกจากการบริการด้านงานแนะแนวทั่วไปแล้ว ในสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา ยังมีบริการด้านการแนะแนวอาชีพ ซึ่ง เช่าว มณีวงศ์ ได้กล่าวถึงงานแนะแนวอาชีพไว้ดังนี้

การแนะแนวอาชีพ เป็นการช่วยเหลือให้นักเรียนสามารถเลือกอาชีพได้อย่างเหมาะสมกับสติปัญญา ความสามารถ ความต้องการของตนเองและสังคม ให้นักเรียนได้มีโอกาสทราบและเข้าใจในรายละเอียดเกี่ยวกับอาชีพต่าง ๆ ในการเตรียมตัวเพื่อประกอบอาชีพนั้น ๆ การเข้าทำงาน ความสำเร็จและความก้าวหน้า

ในอาชีพ ฝ่ายแนะแนวอาจมีวิธีการช่วยได้ดังนี้

1. ช่วยให้นักเรียนได้ค้นพบความสามารถ ความสนใจ ความต้องการ ความถนัดของตนเองดีขึ้น
2. บอกเล่า ความรู้เกี่ยวกับอาชีพต่าง ๆ รวมทั้งคุณสมบัติที่เหมาะสมของแต่ละอาชีพ สอดแทรกเข้าไปในระหว่างการสอน
3. ช่วยสร้างทัศนคติที่ดีและถูกต้องต่องานอาชีพที่สุจริต มองเห็นคุณค่าของวิชาที่เรียนว่าเป็นประโยชน์ในการดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างเหมาะสม
4. ช่วยให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึกทดลองปฏิบัติ ในกิจกรรมเสริมหลักสูตรเพื่อค้นหาความสามารถ ความถนัดของตนเอง
5. พาให้นักเรียนออกไปศึกษาออกสถานที่เกี่ยวกับอาชีพต่าง ๆ เพื่อสร้างทัศนคติและความเข้าใจในอาชีพที่เหมาะสมกับตนเอง
6. ติดตามผลว่านักเรียนที่เรียนจบไปแล้วไปประกอบอาชีพใดหรือไม่ ควรปรับปรุงอย่างไร⁴⁶

การจัดหางาน

การจัดหางานเป็นส่วนหนึ่งของงานแนะแนว ซึ่งมีความจำเป็นและสำคัญมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในวงการอาชีวศึกษา

วัตถุประสงค์การจัดหางาน

Thomas อังโดย ส้าเนา ขจรศิลป์ ได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของบริการจัดหางานในสถาบันอุดมศึกษา 7 ประการคือ

1. ช่วยนักศึกษาแสวงหาโอกาสในการประกอบอาชีพ
2. ช่วยสถาบันอุดมศึกษาให้บรรลุตามวัตถุประสงค์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้.

3. ช่วยเป็นสื่อกลางระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับนายจ้าง ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษา
4. ช่วยศิษย์เก่าแสวงหาอาชีพ
5. ช่วยนักศึกษาหางานทำในระหว่างภาคฤดูร้อนและนอกเวลาเรียน
6. ทำหน้าที่ประชาสัมพันธ์สถาบันอุดมศึกษา
7. ทำการศึกษาวิจัยในเรื่องเกี่ยวกับบริการจัดหางาน สามารถให้บริการกับนักศึกษาในหลายลักษณะด้วยกันเช่น การให้ข้อมูลด้านอาชีพ ฝึกการเข้าสอบสัมภาษณ์ให้แก่นักศึกษา จัดบริการหางานให้ผู้สำเร็จการศึกษาแล้ว และจัดหางานให้นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่⁴⁷

การดำเนินงานด้านงานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน ในสถานศึกษากรมอาชีวศึกษา

ระเบียบกรมอาชีวศึกษา ว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา พ.ศ. 2529 ได้กำหนดหน้าที่และขอบข่ายของหัวหน้างานแนะแนวอาชีพและจัดหางานไว้ดังนี้

1. ให้คำปรึกษาแก่นักเรียน นักศึกษา ผู้ปกครองที่มีปัญหาในด้านต่าง ๆ และประสานงานกับทุกฝ่าย ในการแก้ปัญหาของนักเรียน นักศึกษา
2. ให้คำปรึกษาและแนะแนวอาชีพ แก่นักเรียน นักศึกษา
3. วางแผนการจัดหางาน การฝึกงานให้แก่แก่นักเรียน นักศึกษา
4. ติดต่อประสานงานกับแหล่งงาน สถานประกอบการเพื่อการฝึกงานและการจัดหางานให้แก่แก่นักเรียน นักศึกษา
5. จัดสรรทุนเพื่อการศึกษาและการประกอบอาชีพ
6. จัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคลิกภาพ
7. ติดตามผลต่าง ๆ เช่น ผลการให้คำปรึกษา แนะนำ ผลการศึกษาต่อของผู้สำเร็จการศึกษา ผลการประกอบอาชีพของผู้สำเร็จการศึกษา ผลการลาออกระหว่างปีการศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

8. ประเมินผลงานต่าง ๆ ของงานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน
9. วิจัยสาเหตุของผู้สำเร็จการศึกษาที่ไม่มีงานทำและเสนอแนะทางแก้ไข⁴⁸

งานสวัสดิการพยาบาล

ความปลอดภัยนับเป็นเรื่องที่มีความสำคัญและมีความจำเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะในสถาบันการศึกษาด้านอาชีวศึกษาซึ่งมีลักษณะการจัดการเรียนการสอน การฝึกปฏิบัติที่ใกล้ชิดกับสิ่งที่เป็นอันตราย ไม่ว่าจะเป็นเครื่องมือ เครื่องจักร หรืออุปกรณ์ สถานศึกษาจึงจำเป็นต้องจัดบริการด้านสวัสดิการพยาบาลให้กับนักศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ

ความหมายของสวัสดิการ

สวัสดิการ คือ "ผลประโยชน์ที่หน่วยงานหรือสถาบัน จัดให้แก่บุคลากรเป็นการให้ขวัญและกำลังใจ หรือบริการพิเศษต่าง ๆ เช่น การจัดสภาพแวดล้อมให้เหมาะสมและสะดวกสบาย การให้รางวัล การขายสินค้าราคาประหยัดและการช่วยเหลือด้านอื่น ๆ"⁴⁹

นอกจากนี้ สมเกียรติ สุวรรณภูมิ ได้ให้ความหมายของสวัสดิการไว้ว่า

สวัสดิการ หมายถึง ผลประโยชน์และการบริการต่าง ๆ ที่หน่วยงานจัดให้กับบุคลากรของหน่วยงานทั้งในขณะที่บุคลากรยังปฏิบัติงานอยู่ ทอดนิกษ์สุวรรณและในระหว่างนั้นจากงาน เพื่อบำรุงขวัญให้ทำงานอย่างสบายใจ มีความพอใจกับงานจนสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ สวัสดิการอาจเป็นเงินหรือให้บริการความสะดวกสบายต่าง ๆ แต่ต้องให้เป็นการพิเศษเพิ่มเติม เช่น สวัสดิการที่เกี่ยวกับสุขภาพ ความปลอดภัย ความสะดวกสบายต่าง ๆ การให้ข่าวสารด้านความรู้ ความมั่นคงทางการเงิน การพักผ่อนหรือันทนาการ การให้คำปรึกษาทั้งในทางส่วนตัวด้านอาชีพ⁵⁰

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า , ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

William อ่างโดย เสริมวิทย์ ศุภเมธี ให้ความเห็นว่าเป็นการดำเนินงานเพื่อ
นักเรียนนักศึกษา "เป็นการเน้นในเรื่องของการบริการโดยทั่วไปในทุก ๆ สถาบันการศึกษา
เพื่อช่วยในเรื่องการแก้ปัญหาต่าง ๆ ของนักเรียนนักศึกษา เพื่อให้เขาเหล่านั้นได้พัฒนา
ทักษะในด้านต่าง ๆ ฝึกให้มีความร่วมมือกันในหมู่คณะ และให้เป็นผู้ที่มีเหตุผล"⁵¹

สรุป สวัสดิการ หมายถึง การให้บริการความช่วยเหลือที่สถาบันนั้น ๆ จัดให้แก่
นักศึกษาของตน อันเป็นการอำนวยความสะดวกในด้านต่าง ๆ ซึ่งแต่ละสถาบันการศึกษา อาจมีการ
จัดบริการในรูปแบบที่แตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับความจำเป็น โดยมีเป้าหมายหลักเพื่อให้นักเรียน
นักศึกษาสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสถาบันได้อย่างมีความสุข

วัตถุประสงค์ของการจัดสวัสดิการ

เพื่อให้การดำเนินงานด้านสวัสดิการเป็นไปอย่างมีเป้าหมายและมีประสิทธิภาพ จึง
ควรกำหนดวัตถุประสงค์ให้ชัดเจน ดังนี้

1. เพื่อให้นักเรียนนักศึกษา ประสบความสำเร็จในการจัดปฐมนิเทศเกี่ยวกับ
สภาพแวดล้อมของสถาบันการศึกษา
2. เพื่อให้นักเรียนนักศึกษา พอใจต่อการบริหารและการอำนวยความสะดวก
ในการใช้ชีวิต
3. เพื่อให้ประสบความสำเร็จในการเรียน
4. เพื่อให้นักเรียนมีความรู้สึกเป็นเจ้าของสถาบันและมีความภูมิใจในสถาบัน
การศึกษาของตน
5. เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้ ภาสใช้ความสามารถทางร่างกายอย่างมีความ
สมดุลย์
6. เพื่อให้นักเรียนได้เข้าใจตนเองและค้นพบตนเอง
7. เพื่อให้นักเรียนนักศึกษามีความพอใจและเข้าร่วมในกิจกรรมของสถาบัน⁵²

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขอบเขตของงานสวัสดิการ

ธีรยุทธ์ เสนีวงศ์ ณ อยุธยา ได้กำหนดขอบข่ายของการให้บริการด้านสุขภาพอนามัย และสวัสดิภาพของนักเรียนไว้ดังนี้

1. การจัดสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน
2. บริการตรวจสอบสุขภาพนักเรียนและบุคลากรในโรงเรียน
3. การควบคุมโรคติดต่อ
4. การปฐมพยาบาล
5. การจัดและบริการอาหาร
6. การจัดโครงการสวัสดิภาพของนักเรียนและบุคลากรในโรงเรียน⁵³

การบริการด้านสวัสดิการที่สถานศึกษาควรจัดบริการแก่นักศึกษา มีดังต่อไปนี้

1. กิจกรรมที่เป็นการช่วยเหลือด้านเศรษฐกิจและการครองชีพ ได้แก่
  - 1.1 ทุนการศึกษา
  - 1.2 สหกรณ์สำหรับนักเรียน
  - 1.3 บริการจัดหางานให้ทำ
2. กิจกรรมที่เป็นการนันทนาการ ได้แก่
  - 2.1 การจัดกีฬาในร่ม เช่น พม่ากกระดาน เทเบิลเทนนิส
  - 2.2 การจัดไปศึกษานอกสถานที่
  - 2.3 การจัดชุมนุม หรือชมรมดนตรี นาฏศิลป์
  - 2.4 การจัดค่ายอยู่ค่ายพักแรม
3. กิจกรรมที่อำนวยความสะดวกให้แก่เด็กนักเรียนในโรงเรียน ได้แก่
  - 3.1 การจัดน้ำดื่ม น้ำใช้
  - 3.2 การจัดบริเวณ อาคารสถานที่ ห้องน้ำ ห้องส้วม
  - 3.3 การจัดบริการติดต่อสื่อสาร จดหมาย ไปรษณีย์ โทรศัพท์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- 3.4 การจัดการบริการด้านออมทรัพย์
- 3.5 การจัดการบริการยานพาหนะ รับ-ส่ง
- 3.6 การจัดการบริการพิกัดทรัพย์ เช่น รถจักรยาน รถจักรยานยนต์
- 4. กิจกรรมที่อำนวยความสะดวกให้แก่ศิษย์เก่า
  - 4.1 จัดสถานที่ให้เป็นสำนักงานของชมรม ชุมมุขศิษย์เก่า
  - 4.2 จัดเตรียมข้อมูลสำหรับศิษย์เก่า
  - 4.3 จัดกิจกรรมเผยแพร่เกียรติประวัติดีเด่นของศิษย์เก่า
  - 4.4 จัดตั้งหน่วยติดต่อประสานงานกับศิษย์เก่า⁵⁴

สำหรับบริการด้านที่พักในสถานศึกษานั้น กรมอาชีวศึกษาไม่มีนโยบายจัดที่พักให้นักศึกษาภายในสถานศึกษา ทั้งนี้เนื่องจากอาคารสถานที่ไม่เพียงพอ และนักศึกษาส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ใกล้บริเวณที่สถานศึกษาตั้งอยู่ สามารถเดินทางไป-กลับได้ ส่วนนักศึกษาที่อยู่หอพักนอกสถานศึกษานั้น ทางวิทยาลัยโดยฝ่ายกิจการนักศึกษา จัดคณะกรรมการสำหรับควบคุมดูแลความประพฤติ และเป็นທີ່ปรึกษาให้คำแนะนำหรือข้อเสนอแนะแนวทางปฏิบัติในเรื่องการเรียนและการปฏิบัติตัวทั่ว ๆ ไปให้เหมาะสมกับสภาพนักศึกษา

การดำเนินงานสวัสดิการพยาบาลและที่พักในสถานศึกษาอาชีวศึกษา

ระเบียบกรมอาชีวศึกษา ว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา พ.ศ.2529 ได้กำหนดหน้าที่และความรับผิดชอบของหัวหน้างานสวัสดิการพยาบาลและที่พักไว้ดังนี้

1. รับผิดชอบงานสวัสดิการภายในสถานศึกษา
2. ดำเนินการเกี่ยวกับทุนการศึกษาและมูลนิธิการกุศลต่าง ๆ
3. จัดเรื่องน้ำดื่ม ดูแลร้านอาหาร คุณภาพอาหาร ให้บริการเกี่ยวกับไปรษณีย์ภัณฑ์
4. ดำเนินการเกี่ยวกับงานพยาบาลในสถานศึกษา เช่น จัดห้องพยาบาล จัดทายา ไข้ประจำห้องพยาบาล จัดทำบัตรสุขภาพ และดำเนินการตรวจสอบสุขภาพนักเรียน นักศึกษา ประจำปี ส่งเสริมให้นักเรียน นักศึกษามีความรู้เรื่องการป้องกันโรคติดต่อรวมทั้งสารเสพติด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ให้ความรู้เบื้องต้นเรื่องการปฐมพยาบาลแก่นักเรียน นักศึกษา

5. ปฐมพยาบาลนักเรียน นักศึกษาที่เกิดอุบัติเหตุในสถานศึกษา
6. ติดต่อประสานงานกับผู้ปกครอง ในกรณีที่นักเรียน นักศึกษา เกิดอุบัติเหตุและเจ็บป่วย ติดต่อแพทย์ หรือเจ้าหน้าที่อนามัยมาปลูกฝี ฉีดยา ในสถานศึกษาประจำปี
7. ให้ความสะดวกแก่นักเรียน นักศึกษาในการเข้าอยู่หอพัก
8. ดูแลความประพฤติของนักเรียน นักศึกษาในหอพัก
9. ดูแลทรัพย์สิน ดูแลรักษาความสะอาดและจัดสวัสดิการต่าง ๆ ในหอพัก⁵⁵

การบริหารกิจการนักศึกษา

การบริหารงานกิจการนักศึกษาที่มีประสิทธิภาพ ย่อมจะส่งผลให้นักศึกษาได้รับการพัฒนาในด้านความรู้ ความคิด ทักษะ ทักษะคิดให้รู้จักตนเอง รู้จักสังคมและสิ่งแวดล้อมสามารถนำความรู้ ความเข้าใจมาใช้ในการแก้ปัญหา เสริมสร้างชีวิตและสังคมให้ดีขึ้น

The Committee on College Personnel of the American Council on Education อ้างโดย กฤษลี มัทนิมล ได้ให้ปรัชญาเกี่ยวกับการบริหารกิจการนักศึกษาไว้ว่า จะต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลตลอดจนยอมรับในคุณค่าของนักศึกษาทุกคน และจะต้องเอาใจใส่พวกเขาเป็นอย่างดีในทุก ๆ ด้าน คือ ความสนใจ ความต้องการ และความถนัด พยายามจัดโปรแกรมต่าง ๆ เพื่อสิ่งเหล่านี้ด้วย⁵⁶ บุรุษชัย จงกลณี กล่าวไว้ว่าการบริหารงานกิจการนักศึกษา หมายถึง การดำเนินงานเพื่อให้งานกิจการนักศึกษามุ่งบรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพตามที่สถาบันได้ตั้งไว้ โดยจัดให้กับนักศึกษาทุกคน ต้องพัฒนาในทุก ๆ ด้านในลักษณะที่ต่อเนื่องกันไป ตลอดจนยอมรับในความต้องการ ความถนัด ความสนใจของนักศึกษา โดยถือว่าชีวิตมีคุณค่า⁵⁷

ภิญโญ สาร ได้ให้ความหมายของการบริหารกิจการนักเรียนไว้ว่า "การบริหารกิจการนักเรียน หมายถึง การบริหารและนิเทศบรรดากิจการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน

ในส่วนที่ไม่เกี่ยวข้องกับการสอนในห้องเรียนทั้งหมด"⁵⁸

Arbuckle กล่าวไว้ในหนังสือ Student Personnel Services in Higher Education ว่า การบริหารกิจการนักศึกษาเป็น " การบริการที่เกี่ยวกับการรับนักศึกษา การปฐมนิเทศ การช่วยเหลือเกี่ยวกับนักศึกษา การให้บริการหอพักและอาหาร"⁵⁹

การบริหารกิจการนักศึกษา จึงเป็นบริการที่สถานศึกษาจะต้องจัดอย่างดีที่สุด เพื่อให้ นักศึกษาที่เข้ามาใช้สถานศึกษาได้รับบริการที่ดี เพื่อช่วยให้การศึกษาของเขาประสบผลสำเร็จ สมความมุ่งหมายโดยไม่ต้องกังวลในด้านอื่นใด จึงนับว่าการบริหารกิจการศึกษามีความจำ- เป็นอย่างยิ่งที่จะช่วยให้นักเรียนนักศึกษาประสบผลสำเร็จหรือล้มเหลว

หลักการบริหารงานกิจการนักศึกษา

วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา ได้กล่าวถึงหลักการบริหารงานกิจการนักศึกษาไว้ว่า

1. สืบหาความต้องการและปัญหาของนักศึกษา เพื่อเป็นข้อมูลในการจัด กิจการนักศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการ ปัญหา และลักษณะของนักศึกษา สถาบันนั้น ๆ
2. วินิจฉัยแผนนโยบายของสถาบันว่ามีจุดเน้นที่กิจกรรมประเภทใด หรือ กลุ่มใดโดยเจเนาะ
3. หน้าที่รับผิดชอบและสาขางานบริหารของฝ่ายกิจกรรมมีขอบเขตเพียงใด อำนาจการตัดสินใจขึ้นอยู่กับองค์ประกอบด้านใดบ้าง
4. ศึกษาความเป็นไปได้และความสะดวกในการขอความร่วมมือกับหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้อง
5. สืบหาความพร้อมและความเข้าใจของเจ้าหน้าที่ฝ่ายกิจกรรมนักศึกษาว่า มีความเข้าใจบทบาทหน้าที่ของตนถูกต้องมากน้อยแค่ไหน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6. สสำรวจแหล่งทุนและงบประมาณที่จะสนับสนุนกิจกรรมนักศึกษา โดยพยายามหา เพื่อให้ได้รับแหล่ง เงินทุนสนับสนุนเพิ่มเติม
7. ควรจัดบุคลากรให้เหมาะสมกับนักศึกษา เพื่อช่วยแนะแนว ดูแล มิให้เกิดการจัดกิจกรรมที่ซ้ำซ้อนหรือ ได้ประโยชน์น้อย
8. ศึกษากิจกรรมที่เคยทำ นิยามว่ากิจกรรมใดควรจะเสนอแนะให้ปิดหรือยุบเสีย กิจกรรมใดควรจะสร้างสรรค์ขึ้นใหม่
9. ผู้บริหารพึงสำรวจความเหมาะสมว่านักศึกษาควรจะมีส่วนร่วมในการพัฒนาดูแลสถาบัน โดยช่องทางใดจึงจะเหมาะสม
10. กิจกรรมใดที่ประสบผลสำเร็จยอดเยี่ยมควรมิถุ์เผยแพร่ กิจกรรมใดที่ไม่ประสบผลสำเร็จก็ควรประเมินไว้ เพื่อเป็นการชี้แนวทางให้ทราบข้อบกพร่อง
11. สร้างความเข้าใจและสัมพันธ์ ไม่ตรีอันดีให้เกิดขึ้นระหว่างผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา
12. ผู้บริหารกิจกรรมนักศึกษาควรทำทำเนียบอาจารย์ นักวิชาการ ผู้เชี่ยวชาญงานกิจกรรมนักศึกษา เพื่อขอความร่วมมือในการแนะแนวให้คำปรึกษาในกิจกรรมต่าง ๆ
13. พยายามศึกษาวิธีการและความเป็นไปได้ที่จะร่วมกับหน่วยงานอื่น
14. ควรมีความคิดริเริ่มที่จะนำนักศึกษาให้ทำกิจกรรมที่สร้างสรรค์
15. ศึกษาหาวิธีการ รูปแบบ และวางระเบียบกฎเกณฑ์หรือมาตรการสำหรับป้องกันความไม่สงบเรียบร้อยในสถาบัน
16. จัดทำแผนงานกิจกรรมนักศึกษาตลอดปี เพื่อทราบทิศทางของการจัดกิจกรรมว่ามีแนวไปทางใด
17. จัดบุคลากรให้รับผิดชอบด้านการประชาสัมพันธ์ เพื่อให้บุคคลที่เกี่ยวข้องได้รับทราบและจะได้ทาทางกระตุ้นให้เกิดความสนใจ อยากจะเข้าร่วมกิจกรรมเพิ่มขึ้น
18. ควรมีการศึกษาเก็บตัวอย่างเพื่อเป็นข้อมูลในการพิจารณาการสร้างสรรคกิจกรรมต่าง ๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กล่าวโดยสรุป การบริหารกิจการนักเรียน นักศึกษา คือ งานที่เกี่ยวกับนักเรียนนอก
 เนื่องจากการเรียนการสอนปกติในชั้นเรียน ดังนั้นบรรดากิจกรรมต่าง ๆ ที่โรงเรียนจัดขึ้นจึง
 เป็นเพียงส่วนหนึ่งของการบริหารกิจการนักเรียนเท่านั้น ขอบข่ายของการบริหารกิจการ
 นักเรียน นักศึกษา ขึ้นอยู่กับสภาพสังคม ชุมชน ขนาดและระดับของโรงเรียนรวมถึงทรัพยากร
 การบริหารที่มีอยู่ของ โรงเรียนด้วย

ปัญหาของงานกิจการนักเรียน นักศึกษา

งานด้านกิจการนักเรียน นักศึกษานั้นเป็นงานที่ต้องปฏิสัมพันธ์กับบุคคลหลายฝ่าย จึง
 หลีกเลี่ยงไม่ได้ที่จะต้องเกิดปัญหาอันเนื่องมาจากความแตกต่างระหว่างบุคคล ทั้งทางด้านพื้น
 ฐานทางความรู้ความสามารถ การได้รับการขัดเกลาหรืออบรมมาจากสภาพครอบครัวที่แตก
 ต่างกัน ประกอบกับนักเรียน นักศึกษาในระดับอุดมศึกษานั้นกำลังอยู่ในช่วงของวัยรุ่นหนุ่มสาว
 จึงย่อมที่จะมีแนวคิดและอารมณ์ที่รุนแรง ง่ายต่อการถูกยั่วยุ สนับสนุนให้เกิดการรวมพลังต่อสู้
 กันได้อย่างง่ายดาย ฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา จึงต้องให้ความสำคัญและมีความตระหนัก
 ในเรื่องต่อไปนี้

1. การเลือกสรรอาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ที่ปรึกษากิจการหรือชมรมต่าง ๆ
 ควรเป็นผู้ที่เข้ากับนักเรียน นักศึกษาได้ มีจิตวิทยาสังคมสูงพลที่จะทำงานร่วมกับ
 บุคคลหลาย ๆ ฝ่ายได้ดี
2. การสื่อสาร ประชาสัมพันธ์ สิ่งนี้เป็นเรื่องจำเป็นมาก ต้องจัดให้มีระบบ
 การสื่อสาร เพื่อประชาสัมพันธ์ที่ดีและเป็นไปอย่างรวดเร็ว ซึ่งสามารถจัดทำได้ทั้ง
 การจัดทำเป็นเอกสารสิ่งพิมพ์ และการประกาศ ออกอากาศ เพื่อให้เกิดความเข้าใจ
 ใจต่อกันและเป็นไปอย่างรวดเร็ว ก็สามารถป้องกันการเกิดปัญหาความเข้าใจไม่
 ตรงกัน หรือถูกฝ่ายอื่นปลุกกระดมมวลชน
3. ทางฝ่ายกิจการนักศึกษาเองต้องทำงานด้วยใจรัก มีความเสียสละมีเวลา
 ให้เข้าพบปรึกษาและแก้ไข ปัญหาเฉพาะหน้าได้ จึงจะสามารถเข้ากับนักเรียน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นักศึกษาและดำเนินงานให้เป็นไปด้วยความราบรื่น^{๑1}

การวางแผนป้องกันปัญหาต่าง ๆ

ปัญหาต่าง ๆ มักมาจากความต้องการของมนุษย์ทั้งสิ้น เพราะฉะนั้นเพื่อให้ความต้องการดังกล่าวอยู่ในขอบเขตที่เหมาะสม สถาบันการศึกษา จึงจำเป็นต้องมีการวางแผน หรือมีการเตรียมการต่าง ๆ ในการป้องกันปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้น

กระบวนการในการวางแผน จึงควรดำเนินการดังต่อไปนี้

1. กำหนดวัตถุประสงค์ในการทำงาน วางโครงการดำเนินงานในแต่ละปีให้เป็นไปอย่างมีระบบ
2. ประเมินสถานการณ์ปัจจุบัน คือ ความคาดการณ์เป็นการคาดหวัง หรือ พยากรณ์ เหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต โดยใช้หลักการเป็นเครื่องมือ
3. การรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลเป็นขั้นตอนที่สำคัญในการวางแผน ข้อมูลที่รวบรวมมานั้นจะต้องมีความถูกต้องและแม่นยำ มิฉะนั้นอาจก่อให้เกิดความผิดพลาดในการวางแผนได้ง่าย ในการวิเคราะห์ต้องคำนึงถึงคำถามว่า
  1. ทำไมต้องทำ จะไม่ทำไม่ได้หรือ
  2. มีความจำเป็นต้องทำสิ่งต่าง ๆ เหล่านั้นหรือ ถ้าเลือกทำสิ่งอื่นจะได้หรือไม่
  3. จำเป็นต้องทำที่นั่นหรือ ทำที่อื่นจะได้ไหม
  4. จำเป็นต้องทำเวลานั้น ๆ หรือ
  5. จำเป็นต้องให้คนนั้นทำหรือ ให้คนอื่นทำไม่ได้หรือ
  6. จำเป็นต้องทำด้วยวิธีนั้น ๆ หรือ ถ้าทำด้วยวิธีอื่น จะดีกว่าหรือไม่
4. ขึ้นปฏิบัติตามแผน จะต้องจัดลำดับขั้นตอนตามแผน
5. ขึ้นติดตามและปรับปรุงแผน เพื่อการปรับปรุงแก้ไข^{๑2}

ปัญหาในการดำเนินงานกิจกรรมนิสิต

Johnston อ้าง โดย ศาสคร ผลกล้วย ได้ชี้แจงให้เห็นข้อบกพร่องในการจัดกิจกรรมนิสิต ที่ทำให้กิจกรรมนิสิตไม่บรรลุผลตามความมุ่งหมายเท่าที่ควร พอสรุปได้ดังนี้

1. สถาบันจัดโครงการต่าง ๆ โดยอาจารย์และนิสิต ยังไม่เข้าใจหน้าที่และวัตถุประสงค์ที่แท้จริง

2. สถาบันยังไม่แน่ใจในวิถีทางประชาธิปไตย ขาดความเชื่อถือในความสามารถของนิสิต ขาดการวางแผน ขาดการตัดสินใจและรับผิดชอบ

3. การเข้าร่วมกิจกรรมนิสิต มีขอบเขตจำกัดมากทั้งนี้อาจเป็นเพราะมีกฎระเบียบที่ไม่เปิดโอกาสโดยทั่วไป

4. กิจกรรมต่าง ๆ เป็นเรื่องของการแข่งขันมากเกินไป ทำให้ขาดความร่วมมือ

5. กิจกรรมไม่มีความสัมพันธ์กับหลักสูตร ทำให้นิสิตมองไม่เห็นประโยชน์

6. ขาดการประเมินผล

7. สถาบันไม่มีการเตรียมบุคลากรออกไปรับผิดชอบกิจกรรมให้เหมาะสม

8. อาจารย์ที่รับผิดชอบกิจกรรมนิสิต ไม่ได้รับความสนใจจากผู้บริหาร^{๑๓}

สำหรับสาเหตุที่ทำให้นิสิตไม่สามารถร่วมกิจกรรมต่าง ๆ นั้น Fredrick ได้ทำการวิเคราะห์องค์ประกอบที่เป็นสาเหตุไว้ดังนี้

1. เวลาที่ทำกิจกรรมนั้นนิสิตไม่ว่าง

2. นิสิตต้องทำงานหารายได้เพื่อช่วยตนเอง

3. นิสิตต้องทำงานที่บ้านเพื่อช่วยเหลือครอบครัว

4. สถานที่พักของนิสิตอยู่ไกลสถานศึกษา ไปมาไม่สะดวก

สรุป สภาพปัจจุบันและปัญหาของงานกิจการนักเรียนนักศึกษา เป็นสิ่งที่ต้องศึกษา จากข้อมูลต่าง ๆ เพื่อนำมาพิจารณาและดำเนินงาน อย่างไรก็ตามปัจจุบันงานกิจการนักเรียน นักศึกษานั้นเปรียบเสมือนสถานการณ์จำลองที่ให้นักเรียนนักศึกษาได้เกิดการเรียนรู้ มีทักษะ และประสบการณ์เพื่อจะได้สามารถนำไปใช้ในการดำรงชีวิตในสังคมได้ในโอกาสต่อไป

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยภายในประเทศ

งานวิจัยเกี่ยวกับกิจการนักศึกษาภายในประเทศ เป็นงานวิจัยแบบสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับงานกิจการนักศึกษา ความต้องการบริการ ปัญหาอุปสรรคที่เกิดจากการจัดและบริหารงานกิจการนักศึกษา จากการศึกษารวบรวมได้ดังนี้

ด้านงานปกครอง ศิริ รอดบุญธรรม^{๕๕} และสรุจิตตา โพนธิบุตร^{๕๖} ได้ทำการวิจัยพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ประพฤตินิสัยระเบียบวินัยมากที่สุด เช่น นักเรียนทะเลาะวิวาทกัน ครูกับนักเรียนมีเรื่องกัน นักเรียนยกพวกไปก่อเรื่องในเมืองและปัญหาที่พบบ่อยๆ และมากที่สุดคือ การแต่งกายผิดระเบียบ สิ่งที่ควรทำการปรับปรุงคือ การจัดครู-อาจารย์ ดูแลความประพฤติของนักเรียนนอกสถานศึกษา ครูต้องหาวิธีการที่จะให้นักเรียนมีระเบียบวินัย เพราะเป็นสิ่งจำเป็นของทุกกลุ่มทุกอาชีพซึ่งครูจะต้องเอาใจใส่ สร้างระบบ ต้องใจแข็ง ถ้าฝ่าฝืนต้องเฉียบขาด^{๕๗}

ด้านงานกิจกรรมนักศึกษา สรุจิตตา โพนธิบุตร^{๕๘} ได้ทำการวิจัยพบว่าปัญหาและอุปสรรคในการบริหารกิจการนักศึกษาที่สำคัญคือครู-อาจารย์ส่วนมากขาดความสนใจในการจัดกิจกรรมโดยมีระดับค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก (3.53 คะแนน) ขณะเดียวกันตุลิต

คงตระกูล⁶⁹ พบว่าอาจารย์ส่วนใหญ่เข้าร่วมกิจกรรมที่นักศึกษาจัดขึ้นในระดับน้อย โดยมีระดับคะแนนน้อยที่สุด (2.378) ส่วนศิริ รอดบุญธรรม⁷⁰ พบว่านักศึกษาไม่ค่อยให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมเท่าที่ควร กิจกรรมที่จัดให้มีน้อยโดยเฉพาะอย่างยิ่งกิจกรรมภายนอก เช่น การแข่งขันกีฬา การจัดประชุมนักศึกษา สุรจิตตา โพนธิบุตร⁷¹ กล่าวว่า ควรสนับสนุนให้นักศึกษาจัดกิจกรรมร่วมกับสถานศึกษาอื่นและมีการประชาสัมพันธ์เพื่อความร่วมมือจากชุมชนในการจัดกิจกรรมนอกสถานศึกษา ด้านการบริหารงานกิจกรรมนักศึกษานั้นพบว่าปัญหาที่สำคัญคือ ครูที่ปฏิบัติงานกิจกรรมมีขวัญและกำลังใจต่ำ ขาดแรงจูงใจในการปฏิบัติงานเนื่องจากผู้บริหารไม่เห็นความสำคัญของงานกิจกรรมนักศึกษา ส่วนอนันต์ ภูมวรรณ⁷² พบว่าปัญหาการบริหารงานกิจการนักศึกษาคือ อาจารย์และนักศึกษาไม่เข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา ความล่าช้าในการเบิกจ่ายเงินงบประมาณ ขาดอุปกรณ์ในการดำเนินงาน การประเมินผลมีวิธีการไม่เหมาะสม

ด้านงานโครงการพิเศษ วิเชียร ขานฤทธิ ได้ศึกษาการประเมินผลโครงการบริการสังคมและค่ายอาสาพัฒนาชนบทของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ปีงบประมาณ 2530 ผลการวิจัยพบว่า การประเมินปัจจัยเบื้องต้นก่อนการปฏิบัติงาน นักศึกษามีการเตรียมพร้อมอยู่ในระดับดี การเตรียมเครื่องมืออยู่ในระดับปานกลาง การเตรียมงบประมาณและงบประมาณที่ได้รับอยู่ในระดับต่ำ ด้านกระบวนการ นักศึกษาปฏิบัติงานด้วยด้วยความซื่อสัตย์ซื่อสัตย์ อยู่ในข่ายตลอดเวลา มีอาจารย์ที่ปรึกษาแนะนำอย่างใกล้ชิด ได้รับความร่วมมือจากประชาชนและเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นค่อนข้างดี มีปัญหาการรวบรวมหลักฐานการใช้เงินและงบประมาณไม่เพียงพอ ด้านผลผลิตนักศึกษาได้ใช้วิชาความรู้ที่เรียนมา ได้เรียนรู้สภาพเป็นจริงในชนบทและกระตุ้นให้ประชาชนมีความต้องการปรับปรุงชีวิตของตนให้ดีขึ้น⁷³

ด้านงานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน จรัส โพนศิริ⁷⁴ และสุรจิตตา โพนธิบุตร⁷⁵ ได้ทำการวิจัยพบว่า การบริการแนะแนวยังไม่ได้ดีเท่าอย่างจริงจัง ควรมีการปรับปรุงในเรื่องการจัดสัมมนาและสรุปผลการฝึกงาน ตลอดจนควรอำนวยความสะดวกในการดูงานหรือการศึกษาสถานศึกษาอื่น ด้านความต้องการของนักศึกษานั้น นवलน้อย วิจิตรกุล⁷⁶ พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาอุบลราชธานี มีความต้องการบริการแนะแนว เรียงลำดับจากความต้องการมากไปยังความต้องการน้อยดังนี้คือ บริการให้คำปรึกษา บริการปฐมนิเทศ

บริการจัดวางตัวบุคคล บริการทุนการศึกษา บริการสนเทศและบริการซ่อมเสริม ส่วนปัญหาในการปฏิบัติงานของครูแนะแนวนั้น ภาณุพันธุ์ สุวรรณภูมิ พบว่าครูแนะแนวประสบปัญหามากที่สุดในแต่ละด้านดังนี้ ด้านงานข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียน-นักศึกษาไม่มีความสะดวกในการเดินทาง ไปเยี่ยมบ้านนักเรียน-นักศึกษาเพื่อทราบข้อมูลรายละเอียดต่าง ๆ ขาดแหล่งบริการให้ยืมแบบทดสอบเพื่อนำมาใช้ในการรวบรวมข้อมูล ด้านงานอาชีพสนเทศ การจัดเสนอข้อมูลอาชีพสนเทศไม่ตรงตามความต้องการของนักเรียน-นักศึกษา ขาดความรู้แหล่งข้อมูลด้านการศึกษาและการอาชีพ เพื่อรวบรวมและเผยแพร่แก่นักเรียน-นักศึกษา ด้านงานให้คำปรึกษา การกำหนดเวลาสำหรับให้คำปรึกษาไม่ตรงกับความต้องการของนักเรียน-นักศึกษา ครูแนะแนวไม่ได้รับความร่วมมือจากฝ่ายอื่น ๆ ในการแก้ปัญหาของนักเรียน-นักศึกษา ด้านงานจัดงาน ตลาดแรงงานไม่เพียงพอ ขาดแหล่งสนับสนุนทุนเพื่อการประกอบอาชีพอิสระ ด้านงานติดตามและประเมินผล ขาดความร่วมมือจากนักเรียนนักศึกษาในการส่งข้อมูลกลับคืน การส่งข้อมูลกลับคืน ไม่ทันตามเวลาที่กำหนด ด้านการปฏิบัติงานแนะแนวด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ผู้ปกครองไม่มีเวลาเข้าร่วมกิจกรรมแนะแนว ความไม่เข้าใจของผู้ปกครองเกี่ยวกับระดับสติปัญญา ความสามารถ ความสนใจและความถนัดของบุตรหลานตน เศรษฐกิจและสังคมในท้องถิ่นไม่เอื้ออำนวยต่อการเลือกประกอบอาชีพ นักเรียน-นักศึกษาไม่กล้าเข้าพบครูแนะแนวเพื่อรับบริการ อัตรากำลังเจ้าหน้าที่และครูแนะแนวไม่เพียงพอ ความคิดเห็นของครูแนะแนวเกี่ยวกับปัญหาอื่น ๆ ครูแนะแนวมีชั่วโมงสอนและหน้าที่พิเศษอื่น ๆ มาก การจัดอบรมนักเรียน-นักศึกษามีน้อยเพราะไม่มีชั่วโมงแนะแนว ครู-อาจารย์และหน่วยงานอื่นให้ความร่วมมือน้อย และขาดงบประมาณในการปฏิบัติงานเผยแพร่งานแนะแนว⁷⁷

ด้านงานพยาบาล/สวัสดิการและพยาบาล ศิริ รอดบุญธรรม⁷⁸ จรัส โนธิศิริ⁷⁹ พินุญ ผาสุข⁸⁰ และดุสิต คงตระกูล⁸¹ ได้ทำการวิจัยพบว่า เรื่องสุขภาพอนามัย การจัดบริเวณให้เป็นที่พักผ่อนของนักศึกษา การบริการน้ำดื่ม น้ำใช้ ห้องน้ำ ห้องส้วม และการบริการห้องพัก ยังให้บริการไม่ดีเท่าที่ควร วิทยาลัยเอาใจใส่เล็กน้อย และเมื่อนักศึกษาเกิดปัญหาครู-อาจารย์เอาใจใส่เล็กน้อย ไม่มีบุคคลากรประจำห้องพยาบาล ผู้บริหารเอาใจใส่และเยี่ยมักศึกษาทั้งในและนอกหอพักน้อย และนักศึกษาส่วนใหญ่ยังคงประพฤติดิถีระเบียบกฎข้อบังคับของสถานศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

งานวิจัยต่างประเทศ

งานวิจัยต่างประเทศเป็นงานวิจัยประเภทสำรวจ เช่นเดียวกับงานวิจัยในประเทศ ซึ่งผู้วิจัยได้รวบรวมงานวิจัยที่น่าสนใจไว้ดังนี้

Pennington ได้ศึกษาเกี่ยวกับสภาพของงานกิจการนักศึกษาใน 13 วิทยาลัยชุมชนทางภาคเหนือของรัฐคาไลฟอร์เนีย ผลการวิจัยพบว่างานกิจการนักศึกษาเป็นงานที่สำคัญส่วนหนึ่งของวิทยาลัยชุมชน บริการกิจการนักศึกษาวิทยาลัย 11 แห่ง ต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่จะเป็นประโยชน์เพื่อการศึกษาได้ บริการที่ดำเนินการเป็นประจำคือ การตรวจตราความประพฤติของนักศึกษา การให้ความช่วยเหลือด้านการเงิน การรับนักศึกษาใหม่ งานทะเบียน ประวัตินักศึกษา บริการที่มีน้อยในวิทยาลัย 13 แห่งคือ บริการให้คำปรึกษากลุ่ม บริการสุขภาพอนามัย การวัดและการประเมินผล บริการรักษาพยาบาล บริการติดตามผลและการวิจัยในวิทยาลัย 2 แห่ง มีปัญหาอาจารย์ไม่รับผิดชอบและไม่ทำตามคำสั่งของผู้บริหาร⁸² ในปี 1980 Biswalo ได้ศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นในเรื่องของงานบริการกิจการศึกษาระหว่างนักศึกษาผู้ใหญ่กับนักศึกษาภาคปกติ ที่มหาวิทยาลัยดาร์ เอส ซาราแอม ในประเทศแทนซาเนีย ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาผู้ใหญ่และนักศึกษาภาคปกติ มีความเห็นว่าการดำเนินงานกิจการนักศึกษาซึ่งได้แก่ การทดสอบการรับนักศึกษาเข้าใหม่ การประชุมพิเศษ การให้ทุนการศึกษา การให้คำปรึกษา การจัดบริการทางาน บริการสุขภาพ และบริการด้านกิจกรรมนักศึกษา สถาบันจัดไว้ให้ไม่เพียงพอกับความต้องการ⁸³ ในปี 1981 Culp ได้ศึกษาเกี่ยวกับงานกิจการนักศึกษาที่วิทยาลัยชุมชนเซมิโนแล เมืองแซนฟอร์ดในรัฐฟลอริดา ผลการวิจัยพบว่าบริการที่จัดว่าจำเป็นต้องมีคือ การประชุมพิเศษ การรับนักศึกษาใหม่ บริการทดสอบและจัดวางตัวบุคคล บริการให้คำปรึกษาด้านวิชาการและอาชีพ นักศึกษาส่วนมากให้ความเห็นว่าสิ่งที่ยังขาดอยู่มากคือบริการให้คำปรึกษาด้านส่วนตัวและสังคม⁸⁴

ด้านกิจกรรมนักศึกษานั้น Donald ได้ศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาอาจารย์ และสมาชิกสภามหาวิทยาลัยเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยชุมชนในรัฐเวอร์จิเนีย โดยเปรียบเทียบกิจกรรมนักศึกษา 5 ประเภทคือ งานปกครองนักศึกษา กิจ-

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กรรมสถานศึกษา กิจกรรมการพิมพ์ กิจกรรมความสนใจพิเศษและบริการสังคมของนักศึกษา กลุ่มตัวอย่างมาจากวิทยาลัยชุมชน 5 แห่ง ผลการวิจัยพบว่า คณะกรรมการที่เข้ามาเป็นผู้ปกครองนักศึกษาควรมาจากการเลือกตั้ง สถานศึกษาทุกแห่งมีรูปแบบการจัดเหมือนกันหมด กิจกรรมด้านการพิมพ์ที่จัดคือ การออกหนังสือพิมพ์และวารสาร กิจกรรมความสนใจพิเศษ จัดกันอย่างกว้างขวางและแตกต่างกันมาก ในแต่ละวิทยาลัยกิจกรรมสังคมคาดหวังไว้สูงมาก แต่เมื่อปฏิบัติจริงมักทำไม่ได้ตามแผนการ ผู้วิจัยเสนอแนะว่าคณะกรรมการปกครองนักศึกษา ควรรู้และเข้าใจบทบาทของตนเองมากกว่าที่เป็นอยู่ ควรมีการประชุมสัมมนาในการจัด กิจกรรมมากกว่านี้ กิจกรรมทุกประเภทควรจัดขึ้นตามความต้องการของนักศึกษาส่วนใหญ่⁶⁵ ด้านนโยบายการควบคุมกิจกรรมเสริมหลักสูตรของสถาบันอุดมศึกษา Harrold ได้ทำการ ศึกษาการควบคุมกิจกรรมเสริมหลักสูตรของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศสหรัฐอเมริกา ผล การวิจัยพบว่า จุดมุ่งหมายของการศึกษาในระดับอุดมศึกษาที่เหมาะสมคือ การปลูกฝังพัฒนา การบุคลิกภาพของนักศึกษาทุกด้าน และมีความสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของสถาบันการศึกษา นโยบายในการควบคุมและการตัดสินใจของสถาบันการศึกษา ควรอยู่บนพื้นฐานของศีลธรรม ไม่ควรอยู่บนพื้นฐานของอำนาจทางกฎหมาย ในกรณีที่เกิดการขัดแย้งระหว่างกิจกรรมเสริม หลักสูตรกับความมุ่งหมายของการศึกษา เนื่องจากนักศึกษามีความแตกต่างกันทางด้านบุคลิกภาพ การควบคุมกิจกรรมเสริมหลักสูตรจึงควรกำหนดขอบเขตไว้ให้กว้างและมีความยืดหยุ่นมากขึ้น นอกจากนี้สถาบันการศึกษาควรมีบทบาทในการสนับสนุน และส่งเสริมการเข้าร่วมกิจกรรม เสริมหลักสูตรของนักศึกษาและการแสดงออกอย่างเป็นอิสระ โดยยอมรับการเปลี่ยนแปลง ค่านิยมทางสังคมของนักศึกษา⁶⁶ ด้านการบริหารกิจการนักศึกษานั้น Bolles ได้ศึกษา การบริหารกิจการนักศึกษา ในด้านการบริการแก่นักเรียนในปี 1977 โดยความร่วมมือของ มหาวิทยาลัยอินเดียน่า และมหาวิทยาลัยเซาท์เทิร์น อิลลินอยส์ ผลการวิจัยพบว่า การ จัดการบริหารนักศึกษานั้น การให้นักศึกษารับบริการตนเอง ได้รับความสำเร็จสูงกว่าบริการที่มหาวิทยาลัยได้จัดขึ้น⁶⁷

ในปี 1981 Heppner แห่งมหาวิทยาลัยมิสซูรีได้ศึกษาเกี่ยวกับความสำเร็จด้าน วิชาชีพของนักศึกษามหาวิทยาลัยมิสซูรี ผลการวิจัยพบว่า แหล่งฝึกประสบการณ์วิชาชีพที่มีคุณค่าต่อการประกอบอาชีพของนักศึกษา คือ ศิษย์เก่าของมหาวิทยาลัยที่มีอาชีพต่าง ๆ นั้นเอง

จากผลของการศึกษามหาวิทยาลัยจึงได้จัดตั้งศูนย์วางแผนอาชีพให้บริการแก่นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาเพื่อที่จะออกไปประกอบอาชีพ โดยมีศิษย์เก่าจากมหาวิทยาลัยมาเป็นผู้ให้คำปรึกษา^{๑๘} ในปีเดียวกัน Spooner and Pasquini ได้ศึกษาเกี่ยวกับการปฐมนิเทศนักศึกษาใหม่ของมหาวิทยาลัยวิสคอนซิน ผลการวิจัยพบว่า การใช้เกมส์ในการปฐมนิเทศโดยคณะอาจารย์จะประสบความสำเร็จในการปลูกฝังให้นักศึกษาใหม่มีความประทับใจ และผูกพันกับมหาวิทยาลัยมากขึ้น ดีกว่าการปฐมนิเทศแบบเดิม^{๑๙}

จากงานวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศสรุปได้ว่า งานกิจการนักศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของงานบริหารการศึกษาที่มีความสำคัญและจำเป็นต่อการส่งเสริมความพร้อมของนักศึกษา สถานศึกษาควรให้ความสำคัญเอาใจใส่และจัดบริการแก่นักศึกษาอย่างเพียงพอในทุก ๆ ด้าน ขณะเดียวกันผู้บริหารควรให้การสนับสนุนและส่งเสริมให้ครู-อาจารย์ นักศึกษา มีส่วนร่วมในการเข้าร่วมและการจัดกิจกรรม การวิจัยในเรื่องการบริหารกิจการนักศึกษาจะทำให้ทราบถึงสภาพการดำเนินงานกิจการนักศึกษา ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงาน เพื่อจะได้ใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงพัฒนาการดำเนินงานให้มีประโยชน์และมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

เชิงอรรถ

¹ ภิญโญ สาร, การบริหารงานบุคคล (กรุงเทพมหานคร: วัฒนาพานิช, 2517), หน้า 1.

² สมพงษ์ เกษมสิน, การบริหาร (ธนบุรี: ไทยพัฒนาการพิมพ์, 2513), หน้า 12-13.

³ เมธี บิลันธานนท์, การบริหารการศึกษา (กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ พัทธอักษร, 2525), หน้า 2.

⁴ ภิญโญ สาร, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 12.

⁵ Hopke อ้างโดย กัญชลี มกพิมพ์, "กิจการนักศึกษาของวิทยาลัยเทคนิคในเขตการศึกษา 12 สังกัดกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ," (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2527), หน้า 11.

⁶ Carter V. Good, Dictionary of Education (New York: McGraw-Hill Book Co., 1973), p.530.

⁷ Paul อ้างโดย จิตติมา ลัทธิจิโรสลกุล, "ความต้องการบริการด้านกิจการนักศึกษาของนักศึกษายพบาลในวิทยาลัยพยาบาลภาคเหนือ สังกัดกองงานวิทยาลัยพยาบาล กระทรวงสาธารณสุข," (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2534), หน้า 14.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

⁹ สำเนา ขจรศิลป์, หลักกิจการนักศึกษา (กองกิจการนิสิต สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2525), หน้า 6. (อัดสำเนา)

⁹ ชูศรี ศรีจำนงค์ อ้างโดย กัญชลี มัทนิมล, สิ่งที่ได้เอามาแล้ว, หน้า 12.

¹⁰ พรรณี ชูทัย, จิตวิทยาการเรียนการสอน (กรุงเทพมหานคร: วรุณการพิมพ์, 2522), หน้า 22.

¹¹ วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา, "งานสวัสดิการและบริการนิสิตนักศึกษา," นิสิตนักศึกษา (ภาควิชาอุดมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525), หน้า 36.

¹² H.L Isaksen, "Planning for Total Pupil Personnel Service," in school Executive Guide (Englewood Cliffs, N.J. : Prentice-Hall, 1964), p. 502.

¹³ สมเดช มุ่งเมือง, "รูปแบบโครงสร้างการบริหารกิจการนักศึกษาในวิทยาลัยครู," ครูปริทัศน์, ปีที่ 14 ฉบับที่ 1 (มกราคม - กุมภาพันธ์ 2532), หน้า 28.

¹⁴ จำรัส นองมาก, "การบริหารงานกิจการนักเรียน," เอกสารการสอนชุดวิชาฝึกอบรมผู้บริหารสถานศึกษา ระดับประถมศึกษาหน่วยที่ 5-8 (กรุงเทพฯ : บริษัทวิศตอริเภาเวอร์พอยด์ จำกัด, 2527), หน้า 857.

¹⁵ เสริมวิทย์ ศุภเมธี, การบริหารกิจการนักเรียน (ภาควิชาพื้นฐานการศึกษา คณะวิชาครุศาสตร์ วิทยาลัยศรีบ้านสมเด็จเจ้าพระยา, 2531), หน้า 6.

¹⁶ วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา, งานบุคลากรนิสิตนักศึกษา (ภาควิชาอุดมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528), หน้า 132

¹⁷ สำเนา ขจรศิลป์, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 1-2.

¹⁸ ทองเวียน อมรัชกุล, การบริหารกิจการนิสิต ทฤษฎีและแนวทางปฏิบัติ (กรุงเทพ : สำนักพิมพ์ไอเดียน, 2525), หน้า 4.

¹⁹ วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 36.

²⁰ กาญจนา ศรีภาพสินธุ์, การบริหารงานกิจการนักศึกษาเล่ม 1 (ภาควิชาบริหาร การศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531), หน้า 36.

²¹ กรมอาชีวศึกษา, ระเบียบกรมอาชีวศึกษาว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา พ.ศ. 2529, หน้า 13. (อัดสำเนา)

²² พระราชวรมณี, พจนานุกรมพุทธศาสตร์ (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์การศาสนา, 2520), หน้า 40.

²³ พันส์ ทันนาคินทร์, หลักการบริหารโรงเรียน (กรุงเทพมหานคร : วัฒนา-พานิช, 2531), หน้า 196.

²⁴ วิทยุ โสธร, หลักบริหารการศึกษา (พระนคร : วัฒนาพานิชย์, 2516), หน้า 219-220.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เขาว์ มณีวงษ์. การบริหารกิจกรรมนักเรียน (กรุงเทพฯ : อมรการพิมพ์, ม.ป.ป.) หน้า 168.

เรื่องเดียวกัน, หน้า 169.

คณะนิติศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ปัญหาการบริหารกิจการนักเรียน (แผนกวิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2518), หน้า 30-33.

วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา, สิ่งที่ได้เข้ามาแล้ว, หน้า 130.

นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์, หลักการบริหารการศึกษา (กรุงเทพมหานคร: ศูนย์การพิมพ์ กรุงเทพฯ, 2529), หน้า 38.

เอกชัย กี่สุขพันธ์, หลักการบริหารการศึกษา (กรุงเทพมหานคร : อนงค์ศิลป์การพิมพ์, 2529), หน้า 204.

กระทรวงศึกษาธิการ, คู่มือการจัดกิจกรรมนักเรียนระดับมัธยมศึกษา (กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา, 2528), หน้า 13.

สุทธิชัย เลียงชยศ, "นโยบายการพัฒนาเยาวชนในอุดมศึกษา, "งานบุคลากรนิสิตนักศึกษากับการพัฒนาเยาวชน (ภาควิชาอุดมศึกษาคณะครุศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529), หน้า 8.

Roger Davis,Harrold, "The Control of Student Extra-Curricular Life in American Higher Education, "Dissertation Abstracts International Vol.27 : 18 February, 1967, p.2782-A.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

³⁴ วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 134-135.

³⁵ กระทรวงศึกษาธิการ, คู่มือการจัดกิจกรรมพิเศษสำหรับการศึกษาระดับสูงกว่ามัธยมศึกษาตอนปลาย (ปวช.และ ปวส.)พ.ศ.2520 (กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ศาสนา, 2528), หน้า 1.

³⁶ กรมอาชีวศึกษา, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 20.

³⁷ กรมอาชีวศึกษา, "ความเป็นมาของโครงการพิเศษ," งานโครงการพิเศษ, 2529), หน้า 7-8. (อัคราเนนา)

³⁸ กรมอาชีวศึกษา, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 3.

³⁹ กรมอาชีวศึกษา, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 3.

⁴⁰ กรมอาชีวศึกษา, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 5.

⁴¹ กรมอาชีวศึกษา, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 7-8.

⁴² กรมอาชีวศึกษา, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 9-10.

⁴³ กรมอาชีวศึกษา, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 13.

⁴⁴ ทวน พิณพันธุ์, การบริหารโรงเรียน (กรุงเทพมหานคร : โอ.เอส.พรินติ้งเฮาส์ จำกัด, 2528), หน้า 93.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

⁴⁵ สวัสดิ์ สุวรรณอักษร, "การบริการงานแนะแนว," เอกสารการสอนชุดวิชา การบริหารบุคลากรในโรงเรียน หน่วยที่ 11-15 (กรุงเทพมหานคร : บริษัทวิคตอรีเฟาเวอร์ พอยท์ จำกัด, 2525), หน้า 166.

⁴⁶ เซาว์ มณีวงษ์, สิ่งที่ได้อ่างมาแล้ว, หน้า 37.

⁴⁷ สำเนา ขจรศิลป์, สิ่งที่ได้อ่างมาแล้ว, หน้า 22.

⁴⁸ กรมอาชีวศึกษา, สิ่งที่ได้อ่างมาแล้ว, หน้า 12.

⁴⁹ Harold Koontz and Cyrinl O'Donell, Principles of Management (New York : McGraw-Hill Book Co., 1973), pp. 191-192.

⁵⁰ สมเกียรติ สุวรรณภูมิ, การบริหารกิจการนักศึกษา (ภาควิชาพื้นฐานการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยครูจันทระเกษม, 2524), หน้า 61.

⁵¹ เสริมวิทย์ ศุภเมธี, สิ่งที่ได้อ่างมาแล้ว, หน้า 137.

⁵² ยาวลักษณ์ คัดโนภาส, "การบริหารนิสิตนักศึกษาในมหาวิทยาลัยภาคใต้," (วิทยานพนธ์ปริญาโท บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523), หน้า 187.

⁵³ ธีรยุทธ์ เสนิงวงศ์ ณ อยุธยา, "การบริหารกิจการนักศึกษา," เอกสารการ สอนชุดวิชาการจัดการโรงเรียนประถมศึกษา (กรุงเทพฯ : มสธ., 2526), หน้า 187.

⁵⁴ เซาว์ มณีวงษ์, สิ่งที่ได้อ่างมาแล้ว, หน้า 89-90.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

⁵⁵ กรมอาชีวศึกษา, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 14.

⁵⁶ กัญชลี มัทนิมล, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 26.

⁵⁷ บุรุษชัย จงกมล, การบริหารงานบริการและกิจการนักศึกษา (คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2525), หน้า 15.

⁵⁸ ภิญโญ สาร, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 13.

⁵⁹ Paz M.Ros, "Student Personnel Services on Asian University," Student Problems in Southeast University, (University of Malasia, 1969), pp. 86-90.

⁶⁰ วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 139-139.

⁶¹ เสริมวิทย์ ศุภเมธี, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 331.

⁶² เรื่องเดียวกัน, หน้า 332.

⁶³ Johnnton. อ้างถึงใน สาร ผลกล้วย, "ทัศนะของอาจารย์และนิสิตต่อกิจกรรมนิสิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตผลศึกษา," (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2529), หน้า 24.

⁶⁴ เรื่องเดียวกัน, หน้า 25.

⁶⁵ศิริ รอดบุญธรรม, "การบริหารกิจการนักศึกษาของวิทยาลัยในสังกัดกรมอาชีวศึกษา," (วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์วิทยาลัย, 2517), บทคัดย่อ.

⁶⁶สุรจิตตา โฟธิบุตร, "การบริหารงานกิจการนักศึกษาของวิทยาลัยเทคนิคเขตการศึกษา 9," (วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, 2533), หน้า 131.

⁶⁷สอาด นิมนต์สวัสดิ์, "อาชีวศึกษาทางที่มองเห็น," อาชีวศึกษา ปีที่ 2, ฉบับที่ 23 (สิงหาคม 2529), หน้า 32.

⁶⁸สุรจิตตา โฟธิบุตร, สิ่งที่ได้เข้ามาแล้ว, หน้า 152.

⁶⁹ดุสิต คงตระกูล, "การบริหารกิจการนักศึกษาวิทยาลัยครูภาคเหนือ," (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2526), บทคัดย่อ.

⁷⁰ศิริ รอดบุญธรรม, สิ่งที่ได้เข้ามาแล้ว, บทคัดย่อ.

⁷¹สุรจิตตา โฟธิบุตร, สิ่งที่ได้เข้ามาแล้ว, หน้า 145.

⁷²อนันต์ ภูววรรณ, "การจัดกิจกรรมผลิตในวิทยาลัยวิชาการศึกษา," (วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2517), บทคัดย่อ.

⁷³วิเชียร ชานฤทธิ, "การประเมินผลโครงการบริการสังคมและค่ายอาสาพัฒนาชนบท ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ปีงบประมาณ 2530," (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531), บทคัดย่อ.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

⁷⁴จรัส โพธิศิริ, "การบริหารกิจการนักศึกษาของวิทยาลัยครูภาคใต้," (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2518), หน้า 85.

⁷⁵สุรจิตตา โพธิบุตร, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 136.

⁷⁶นวนน้อย วิจิตรกุล, "เปรียบเทียบความต้องการบริการแนะแนวของนักศึกษาวิทยาลัยครูและนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาในจังหวัดอุบลราชธานี," (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2529), หน้า 94-111.

⁷⁷ภาณุพันธ์ สุวรรณภูมิ, "ปัญหาในการปฏิบัติงานของครูแนะแนวในวิทยาลัยเทคนิคสังกัดกรมอาชีวศึกษา," (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2530), บทคัดย่อ.

⁷⁸ศิริ รอดบุญธรรม, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, บทคัดย่อ.

⁷⁹จรัส โพธิศิริ, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 86.

⁸⁰พิษณุ ฒาสุข, "การบริหารกิจการนักศึกษาวิทยาลัยครูในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ," (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2518), บทคัดย่อ.

⁸¹ตุลิต คงตระกูล, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 125.

⁶²Reymond B. Pennington, "The Status of the Student Personnel Services in the Thirteen Community College of North Carolina 1968-1969," Dissertation Abstracts International Vol.33:10 June 1971, p.5152-A.

⁶³Paul M. Biswalo, "The Impact of the Musoma Resolution on Student Personnel Services at the University of Dar Es Salaam," Dissertation Abstracts International Vol 41:6, p.2444-4.

⁶⁴Marquerite M. Culp, "An Analysis of Student Personnel Services at Seminol Community Collge, Sanford, Florida 1981," Dissertation Abstracts Internatioal Vol 42:2, p.547-A.

⁶⁵Elmer Donald, " A Comparative Study of the Opinions of Student, Faculty, and Local Board Members Regarding the Appropriate Element of Student Activities Programs in Matropolitan Virginia Community College," Dissertation Abstracts International Vol 35:21 October 1974, p.1882-A.

⁶⁶Roger Davis Harrold, "The Control of Student Extra-curricular Life in American Higher Education," Dissertation Abstracts International Vol 27:8 (February 1967), p.2782-A.

⁶⁷Larry Bolles, "Student personnel and the Small Residential College," Journal of College Student Personnel, 3(May 1979), p.272.

^{๘๘} Mary J. Heppner, "Alumni Sharing Knowledge (ASK): Hight Quality, Cost-Effective Career Resources," Journal of College Student Personnel, 2(March 1981), p.173-174.

^{๘๙} Sue.Spooner and Larry Pasquini, "Stimulation Gaming and Orientation Tool," Journal of College Student Personnel, 1(January 1981), p.78-79.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัยและการรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เพื่อศึกษาสภาพการบริหารงานกิจการนักศึกษาวิทยาลัยการอาชีพ สังกัดกรมอาชีวศึกษา ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์และนักศึกษา ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. สร้างเครื่องมือในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์และแปลผลข้อมูล

ประชากรที่ศึกษาและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรของการวิจัย ประกอบด้วย

1.1 ผู้บริหาร หมายถึง ผู้ที่ทำหน้าที่บริหารงานในวิทยาลัยการอาชีพ ได้แก่ ผู้อำนวยการ ผู้ช่วยผู้อำนวยการ/ผู้ทำหน้าที่ช่วยผู้อำนวยการ ฝ่ายวิชาการ ฝ่ายส่งเสริมการศึกษา ฝ่ายกิจการนักศึกษาและฝ่ายวางแผนและพัฒนา วิทยาลัยละ 5 คน จำนวน 12 วิทยาลัย รวมทั้งสิ้น 60 คน

1.2 ครู-อาจารย์ หมายถึง ครู-อาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่ในวิทยาลัยการอาชีพ จำนวน 12 วิทยาลัย รวมทั้งสิ้น 373 คน แบ่งเป็น

1.2.1 ครู-อาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งหัวหน้างานกิจการนักศึกษาใน 5 งาน ได้แก่ งานปกครอง งานกิจกรรมนักศึกษา งานโครงการพิเศษ งานแนะแนวอาชีพ และจัดหางาน และงานสวัสดิการ/พยาบาลและหอพัก งานละ 1 คน รวม 5 งาน จำนวน 12 วิทยาลัย รวมทั้งสิ้น 60 คน

1.2.2 ครู-อาจารย์ที่ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษาใน 12 วิทยาลัย รวมทั้งสิ้น 313 คน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.3 นักศึกษา ชั้นปีที่ 2 และ ชั้นปีที่ 3 ที่กำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2537 ใน 12 วิทยาลัย รวมทั้งสิ้น 2,120 คน

2. กลุ่มตัวอย่างของการวิจัย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยมี 4 กลุ่มคือ

2.1 ผู้บริหารของวิทยาลัยการอาชีพ ใช้ประชากรทั้งหมดเป็นกลุ่มตัวอย่างได้ ขนาดกลุ่มตัวอย่างผู้บริหารจำนวนทั้งสิ้น 60 คน

2.2 ครู-อาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่ในวิทยาลัยการอาชีพ 12 แห่ง จำนวนทั้งสิ้น 373 คน ได้แบ่งขนาดกลุ่มตัวอย่างดังนี้คือ

2.2.1 ครู-อาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษา ใช้ประชากรทั้งหมด เป็นกลุ่มตัวอย่าง ได้ขนาดตัวอย่างทั้งสิ้น 60 คน

2.2.2 ครู-อาจารย์ที่ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษา มีจำนวนทั้งสิ้น 313 คน (ได้มาจากจำนวนครู-อาจารย์ทั้งหมด หักออกด้วยจำนวนครู-อาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่ ในงานกิจการนักศึกษา นั่นคือ $373 - 60 = 313$ คน) กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตร Yamane อ้าง โดย ประคอง กรรณสูตร¹

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

เมื่อ n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N = ขนาดของประชากร

e = ความคลาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดความคลาดเคลื่อนไว้ร้อยละ 5 หรือ 0.05 ได้ขนาดตัวอย่างของครู-อาจารย์ทั้งสิ้น จำนวน 176 คน แล้วทำการสุ่มอย่างมีสัดส่วนตามขนาดของประชากร ดังตารางที่ 1.

3. นักศึกษา กำหนดขนาดตัวอย่างโดยการ ใช้สูตร Yamane ได้ขนาดตัวอย่างทั้งสิ้น 337 คน แล้วทำการสุ่มอย่างมีสัดส่วนตามขนาดของประชากร ได้ขนาดตัวอย่าง ดังตารางที่ 1.

ตารางที่ 1

จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ผู้บริหาร ครู-อาจารย์และนักศึกษา จำแนกเป็นวิทยาลัย

วิทยาลัยการอาชีพ	ผู้บริหาร		ครู-อาจารย์			นักศึกษา	
	ประชากร	ตัวอย่าง	ประชากร	ตัวอย่าง		ประชากร	ตัวอย่าง
				ปฏิบัติ	ไม่ปฏิบัติ		
เขียงราย	5	5	37	5	18	160	26
สระบุรี	5	5	28	5	13	120	19
นครนายก	5	5	20	5	9	150	23
กาญจนบุรี	5	5	30	5	14	170	27
นครปฐม	5	5	26	5	12	160	26
ศรีสะเกษ	5	5	24	5	11	170	27
ร้อยเอ็ด	5	5	35	5	17	160	26
ขอนแก่น	5	5	39	5	18	270	43
นครศรีธรรมราช	5	5	38	5	18	270	43
หลวงประจักษ์- ราชบุรี	5	5	29	5	14	210	33
ตรัง	5	5	29	5	14	190	30
ปัตตานี	5	5	38	5	18	90	14
รวม	60	60	373	60	176	2,120	337

หมายเหตุ ปฏิบัติ หมายถึง ครู-อาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษา

ไม่ปฏิบัติ หมายถึง ครู-อาจารย์ที่ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่บนสื่อออนไลน์

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การสร้างเครื่องมือ

1.1 ศึกษาหลักการและข้อมูลต่าง ๆ ดังนี้

1.1.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับงานกิจการนักศึกษา

1.1.2 กำหนดขอบเขตการศึกษาและประเด็นคำถามในแบบสอบถามให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

1.2 การสร้างแบบสอบถาม

1.2.1 ศึกษาและดัดแปลงจากแบบสอบถามของ สวัสดิ์ เรืองศรี² ศิริ รอดบุญธรรม³ สุรจิตตา ไพธิตร⁴

1.2.2 ร่างแบบสอบถามแล้วนำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบเพื่อความถูกต้อง เหมาะสม

1.2.3 นำแบบสอบถามไปให้อาจารย์ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหาและการใช้ภาษา แล้วนำมาปรับปรุง

1.2.4 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วเสน้อาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อทำการปรับปรุงร่วมกับอาจารย์ที่ปรึกษาอีกครั้งหนึ่ง

2. ลักษณะของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเพื่อทำการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม จำนวน

2 ชุด คือ

1. แบบสอบถามที่ใช้ถามผู้บริหาร ครู-อาจารย์ แบ่งออกเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับสภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะของ

คำถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check-List)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ที่มีต่อสภาพการบริหารงานกิจการนักศึกษาของวิทยาลัยการอาชีพ สังกัดกรมอาชีวศึกษา จำนวน 34 ข้อ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating-Scale) โดยแบ่งเนื้อหาออกเป็น 5 ด้าน

1. ด้านงานปกครอง	จำนวน	6 ข้อ
2. ด้านงานกิจกรรมนักศึกษา	จำนวน	7 ข้อ
3. ด้านงานโครงการพิเศษ	จำนวน	7 ข้อ
4. ด้านงานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน	จำนวน	7 ข้อ
5. ด้านงานสวัสดิการและพยาบาล	จำนวน	7 ข้อ

ในการกำหนดค่าระดับของสภาพการปฏิบัติ เพื่อตอบแบบสอบถามแต่ละข้อคำถาม ได้กำหนดคะแนนเป็น 5 ระดับดังนี้

ระดับปฏิบัติ 5	หมายถึง	ฝ่ายกิจการนักศึกษาปฏิบัติมากที่สุด
ระดับปฏิบัติ 4	หมายถึง	ฝ่ายกิจการนักศึกษาปฏิบัติมาก
ระดับปฏิบัติ 3	หมายถึง	ฝ่ายกิจการนักศึกษาปฏิบัติปานกลาง
ระดับปฏิบัติ 2	หมายถึง	ฝ่ายกิจการนักศึกษาปฏิบัติน้อย
ระดับปฏิบัติ 1	หมายถึง	ฝ่ายกิจการนักศึกษาปฏิบัติน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นคำถามสำหรับผู้บริหาร ครู-อาจารย์ เกี่ยวกับ ปัญหาการบริหารงานกิจการนักศึกษาของวิทยาลัยการอาชีพ สังกัดกรมอาชีวศึกษา จำนวน 12 ข้อ ลักษณะของคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating-Scale) โดยกำหนดค่าระดับปัญหาไว้ 5 ระดับดังนี้

ระดับปัญหา 5	หมายถึง	เป็นปัญหามากที่สุด
ระดับปัญหา 4	หมายถึง	เป็นปัญหามาก
ระดับปัญหา 3	หมายถึง	เป็นปัญหาปานกลาง
ระดับปัญหา 2	หมายถึง	เป็นปัญหาน้อย
ระดับปัญหา 1	หมายถึง	เป็นปัญหาน้อยที่สุด

2. แบบสอบถามที่ใช้ถามนักศึกษา แบ่งออกเป็น 2 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับสภาพภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะของคำถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check-List)

ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อสภาพการบริหารงานกิจการนักศึกษาของวิทยาลัยการอาชีพ สังกัดกรมอาชีวศึกษา จำนวน 34 ข้อ ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating-Scale) โดยแบ่งเนื้อหาเป็น 5 ด้าน ดังนี้

1. ด้านงานปกครอง	จำนวน	6 ข้อ
2. ด้านงานกิจกรรมนักศึกษา	จำนวน	7 ข้อ
3. ด้านงาน โครงการพิเศษ	จำนวน	7 ข้อ
4. ด้านงานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน	จำนวน	7 ข้อ
5. ด้านงานสวัสดิการและพยาบาล	จำนวน	7 ข้อ

ในการกำหนดค่าระดับของสภาพการปฏิบัติ เพื่อตอบแบบสอบถามแต่ละข้อคำถาม ได้กำหนดคะแนนเป็น 5 ระดับดังนี้

ระดับปฏิบัติ 5	หมายถึง	ฝ่ายกิจการนักศึกษาปฏิบัติมากที่สุด
ระดับปฏิบัติ 4	หมายถึง	ฝ่ายกิจการนักศึกษาปฏิบัติมาก
ระดับปฏิบัติ 3	หมายถึง	ฝ่ายกิจการนักศึกษาปฏิบัติปานกลาง
ระดับปฏิบัติ 2	หมายถึง	ฝ่ายกิจการนักศึกษาปฏิบัติน้อย
ระดับปฏิบัติ 1	หมายถึง	ฝ่ายกิจการนักศึกษาปฏิบัติน้อยที่สุด

3. การหาคุณภาพของ เครื่องมือ

การหาคุณภาพของ เครื่องมือ การหาคุณภาพของแบบสอบถามประกอบด้วย การหาความเที่ยงตรงและการทดสอบความเชื่อมั่น ดังนี้

3.1 การหาความเที่ยงตรง (Content Validity) การหาความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม โดยให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยาลัยการอาชีวศึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิตั้งมีรายนามต่อไปนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. นายอัมพร ภักดีชาติ
ผู้อำนวยการกอง กองการศึกษาอาชีพ กรมอาชีวศึกษา
2. นายณรงค์ ชอนตะวัน
ผู้ตรวจราชการ กรมอาชีวศึกษา
3. นายสมเกียรติ เนาว์เพ็ญ
ผู้อำนวยการวิทยาลัยการอาชีพกาญจนบุรี
4. นายสมบูรณ์ บัวบาน
ผู้อำนวยการวิทยาลัยการอาชีพขอนแก่น
5. นายบุญเทียม ตยานันท์
ผู้ช่วยผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคนครสวรรค์

พิจารณาตรวจแก้ภาษา เนื้อหาและ โครงสร้าง เพื่อให้เกิดความเข้าใจแก่ผู้ตอบและสามารถ
วัดได้ตรงกับเรื่องที่ต้องการศึกษาแล้วนำมาปรับปรุง ก่อนนำไปใช้เก็บข้อมูลต่อไป

3.2 การหาความเชื่อมั่น (Reliability) การหาความเชื่อมั่นของแบบ
สอบถามครั้งนี้ ผู้วิจัยจะนำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับครู-อาจารย์จำนวน 30 คน นักศึกษา
จำนวน 30 คน วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ ซึ่งไม่ได้เป็นกลุ่มตัวอย่าง แล้วนำมาคำนวณหา
ค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์อัลฟาของ Cronbach⁵ ได้ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น
ของแบบสอบถามดังนี้

3.2.1 ความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ ที่มีต่อการบริหารงาน
กิจการนักศึกษา ได้ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น .96

3.2.2 ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการบริหารงานกิจการนักศึกษา ได้
ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น .90

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

1. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

1.1 ผู้วิจัยติดต่อขอหนังสือขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ไปยังกรมอาชีวศึกษา เพื่อให้กรมอาชีวศึกษาทำหนังสือแจ้งไปยังวิทยาลัยการอาชีพที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

1.2 ผู้วิจัยจะดำเนินการส่งแบบสอบถามและรับคืน โดยไปเก็บรวบรวมแบบสอบถามจากวิทยาลัยด้วยตนเอง

2. จำนวนข้อมูลที่เก็บได้

การเก็บรวบรวมข้อมูล จากแบบสอบถามที่ส่งไปทั้งหมด 633 ชุด ได้รับคืน 618 ชุด คิดเป็นร้อยละ 97.63 โดยจำแนกได้ดังต่อไปนี้

2.1 ข้อมูลของผู้บริหาร จากแบบสอบถามทั้งหมด 60 ชุด ได้รับคืน 49 ชุด คิดเป็นร้อยละ 81.67

2.2 ข้อมูลของครู-อาจารย์ แบ่งออกเป็น

2.2.1 ข้อมูลของครู-อาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษา จากแบบสอบถามทั้งหมด 60 ชุด ได้รับคืน 57 ชุดคิดเป็นร้อยละ 95.00

2.2.2 ข้อมูลของครู-อาจารย์ที่ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษา จากแบบสอบถามทั้งหมด 176 ชุด ได้รับคืน 175 ชุดคิดเป็นร้อยละ 99.43

2.3 ข้อมูลของนักศึกษา จากแบบสอบถามทั้งหมด 337 ชุด ได้รับคืน 337 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อรวบรวมแบบสอบถาม และตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามแล้ว ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูล ดังนี้

1. ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยใช้ค่าสถิติร้อยละ (Percentage) แล้วนำเสนอในรูปของตารางและแปลผลด้วยการบรรยาย
2. ข้อมูลจากแบบสอบถาม เกี่ยวกับสภาพการบริหารงานกิจการนักศึกษาทั้งหมด วิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) นำเสนอข้อมูลเป็นส่วนรวมแต่ละด้านแปลผลด้วยการบรรยาย
3. ข้อมูลจากแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการบริหารกิจการนักศึกษา วิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) นำเสนอข้อมูลเป็นส่วนรวมแต่ละด้านแปลผลด้วยการบรรยาย
4. เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ นักศึกษาในการบริหารงานกิจการนักศึกษา ใช้ค่า F-test⁶ กำหนดระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ $P < 0.05$ นำเสนอในรูปของตารางและแปลผลด้วยการบรรยาย
5. เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างครู-อาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่กับครู-อาจารย์ที่ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษา ใช้ค่า t-test⁷ กำหนดระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ $P < 0.05$ นำเสนอในรูปของตารางและแปลผลด้วยการบรรยาย

เกณฑ์ที่ใช้ในการแปลความหมายค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ของผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยกำหนดค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์และนักศึกษา ดังนี้⁸

4.50 - 5.00	หมายถึง	การปฏิบัติมากที่สุด/ เป็นปัญหามากที่สุด
3.50 - 4.49	หมายถึง	การปฏิบัติมาก/ เป็นปัญหามาก
2.50 - 3.49	หมายถึง	การปฏิบัติปานกลาง/ เป็นปัญหาปานกลาง
1.50 - 2.49	หมายถึง	การปฏิบัติน้อย/ เป็นปัญหาน้อย
1.00 - 1.49	หมายถึง	การปฏิบัติน้อยที่สุด/ เป็นปัญหาน้อยที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เชิงอรรถ

¹ ประคอง กรรณสูตร, สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์ (กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์เจริญผล, 2525), หน้า 43.

² สวัสดิ์ เรื่องศรี, "การบริหารงานกิจการนักศึกษาในทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา กลุ่มวิทยาลัยครูภาคตะวันตก," วิทยานิพนธ์ปริญญาโท บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528, ภาคผนวก.

³ ศิริ รอดบุญธรรม, "การบริหารกิจการนักศึกษาของวิทยาลัย ในสังกัดกรม อาชีวศึกษา," วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์วิทยาลัย, 2517.

⁴ สุรจิตตา โปธิบุตร, "การบริหารงานกิจการนักศึกษาของวิทยาลัยเทคนิคเขต การศึกษา 9," วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, 253.

⁵ สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์, การสร้างมาตรฐานในการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ภาพพิมพ์, 2534), หน้า 135.

⁶ บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์, ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (กรุงเทพมหานคร: การพิมพ์พระนคร, 2527), หน้า 302.

⁷ เรื่องเดียวกัน, หน้า 296.

⁸ ประคอง กรรณสูตร, สถิติศาสตร์ประยุกต์สำหรับครู (กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนานานิช, 2520) หน้า 15.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลและผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพการบริหารงาน ปัญหาอุปสรรคในการบริหารงานกิจการนักศึกษาของวิทยาลัยการอาชีพ สังกัดกรมอาชีวศึกษา ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์และนักศึกษา

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปตารางและแปลผลด้วยการบรรยาย ตามลำดับดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 สภาพภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

เสนอการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพภาพของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถาม ดังต่อไปนี้

1. สภาพภาพของผู้บริหาร ครู-อาจารย์

1.1 จำนวนผู้บริหาร ครู-อาจารย์ จำแนกตามเพศ อายุราชการ ระดับการศึกษาสูงสุด วุฒิการศึกษาและสภาพภาพในการปฏิบัติหน้าที่ (ตารางที่ 2-6 ตามลำดับ)

1.2 ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งตามสภาพภาพในการปฏิบัติหน้าที่ (ตารางที่ 7)

2. สภาพภาพของนักศึกษา

2.1 จำนวนนักศึกษา จำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา และคณะวิชา (ตารางที่ 8-10)

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์และนักศึกษา ที่มีต่อสภาพการบริหารงานกิจการนักศึกษาของวิทยาลัยการอาชีพ สังกัดกรมอาชีวศึกษา

การวิเคราะห์ข้อมูลและเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งเป็นดังนี้

1. ความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ ที่มีต่อสภาพการบริหารงานกิจการ-
นักศึกษาในด้านต่าง ๆ 5 ด้านและรวมทุกด้าน (ตารางที่ 11-28 ตามลำดับ)
2. ความคิดเห็นของนักศึกษา ที่มีต่อสภาพการบริหารงานกิจการนักศึกษา
(ตารางที่ 29-34)

การแปลความหมายของข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานกิจการนักศึกษาผู้วิจัย
ได้ใช้เกณฑ์ดังนี้คือ

4.50 - 5.00	หมายถึง	การปฏิบัติมากที่สุด
3.50 - 4.49	หมายถึง	การปฏิบัติมาก
2.50 - 3.49	หมายถึง	การปฏิบัติปานกลาง
1.50 - 2.49	หมายถึง	การปฏิบัติน้อย
1.00 - 1.49	หมายถึง	การปฏิบัติน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษาที่มีต่อ
สภาพการบริหารงานกิจการนักศึกษาของวิทยาลัยการอาชีพ สังกัดกรมอาชีวศึกษา

การวิเคราะห์ข้อมูลและเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งเป็นดังนี้

1. เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษา (ตาราง
ที่ 35-41)
2. เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างครู-อาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่และครู-อาจารย์ที่ไม่
ได้ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษา (ตารางที่ 42)

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ เกี่ยวกับปัญหาในการบริหาร
งานกิจการนักศึกษาของวิทยาลัยการอาชีพ สังกัดกรมอาชีวศึกษา (ตารางที่ 43)

การแปลความหมายของข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการบริหารกิจการนักศึกษา ผู้วิจัยใช้
เกณฑ์ดังนี้

- 4.50 - 5.00 หมายถึง เป็นปัญหามากที่สุด
3.50 - 4.49 หมายถึง เป็นปัญหามาก
2.50 - 3.49 หมายถึง เป็นปัญหาปานกลาง
1.50 - 2.49 หมายถึง เป็นปัญหาน้อย
1.00 - 1.49 หมายถึง เป็นปัญหาน้อยที่สุด

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. จำนวนผู้บริหาร ครู-อาจารย์ จำแนกตามเพศ อายุราชการ ระดับ
การศึกษาสูงสุด วุฒิการศึกษาและสถานภาพในการปฏิบัติหน้าที่ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏ
ตามตารางที่ 2-7 ตามลำดับดังนี้

ตารางที่ 2

จำนวนและร้อยละของผู้บริหารและครู-อาจารย์ จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	175	62.30
หญิง	106	37.70
รวม	281	100.00

จากตารางที่ 2 พบว่า ผู้บริหารและครู-อาจารย์ วิทยาลัยการอาชีพที่ตอบแบบ
สอบถาม ส่วนใหญ่ร้อยละ 62.30 เป็นเพศชาย ที่เหลือร้อยละ 37.70 เป็นเพศหญิง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3
จำนวนและร้อยละของผู้บริหารและครู-อาจารย์ จำแนกตามอายุราชการ

ช่วงอายุ (ปี)	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 5 ปี	37	13.20
5- 9 ปี	52	18.50
10-14 ปี	124	44.10
15-19 ปี	24	8.50
20-24 ปี	11	3.90
25 ปี ขึ้นไป	33	11.70
รวม	281	100.00

จากตารางที่ 3 พบว่า ผู้บริหารและครู-อาจารย์ วิทยาลัยการอาชีพ ที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีอายุราชการระหว่าง 10-14 ปี คิดเป็น ร้อยละ 44.10 รองลงมา ร้อยละ 18.50 มีอายุราชการระหว่าง 5-9 ปี ร้อยละ 13.20 มีอายุราชการต่ำกว่า 5 ปี และร้อยละ 11.7 มีอายุราชการ 25 ปีขึ้นไป

ตารางที่ 4

จำนวนและร้อยละของผู้บริหารและครู-อาจารย์ จำแนกตามระดับการศึกษาสูงสุด

ระดับการศึกษาสูงสุด	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่าปริญญาตรี	42	14.90
ปริญญาตรี	224	79.70
สูงกว่าปริญญาตรี	15	5.30
รวม	281	100.00

จากตารางที่ 4 พบว่า ผู้บริหารและครู-อาจารย์ วิทยาลัยการอาชีพ ที่ตอบแบบสอบถามร้อยละ 79.70 มีระดับการศึกษาสูงสุดระดับปริญญาตรี รองลงมาร้อยละ 14.90 มีการศึกษาสูงสุดต่ำกว่าปริญญาตรี และร้อยละ 5.30 มีระดับการศึกษาสูงสุดสูงกว่าปริญญาตรี

ตารางที่ 5

จำนวนและร้อยละของผู้บริหารและครู-อาจารย์ จำแนกตามวิชาเอก

วิชาเอก	จำนวน	ร้อยละ
วิชาสามัญ	14	5.00
อุตสาหกรรม	136	48.40
เกษตรกรรม	28	10.00
คหกรรม	38	13.50
พาณิชยกรรม	50	17.80
ศิลปกรรม	3	1.10
อื่น ๆ	12	4.30
รวม	281	100.00

จากตารางที่ 5 พบว่า ผู้บริหารและครู-อาจารย์ วิทยาลัยการอาชีพ ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ร้อยละ 48.40 มีวุฒิการศึกษาทางวิชาชีพอุตสาหกรรม รองลงมาร้อยละ 17.80 มีวุฒิการศึกษาทางวิชาชีพพาณิชยกรรม ร้อยละ 13.50 มีวุฒิการศึกษาทางวิชาชีพคหกรรม ร้อยละ 10.00 มีวุฒิการศึกษาทางวิชาชีพเกษตรกรรม และร้อยละ 4.3 มีวุฒิทางการศึกษาสาขาอื่น ๆ ได้แก่ ด้านการศึกษา การบริหาร นิติศาสตร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 6

จำนวนและร้อยละของผู้บริหารและครู-อาจารย์ จำแนกตามสถานภาพในการปฏิบัติหน้าที่

สถานภาพในการปฏิบัติหน้าที่	จำนวน	ร้อยละ
ผู้บริหาร	49	17.40
ครู-อาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่ในงาน กิจการนักศึกษา	57	20.30
ครู-อาจารย์ที่ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ ในงานกิจการนักศึกษา	175	62.30
รวม	281	100.00

จากตารางที่ 6 พบว่า ผู้บริหารและครู-อาจารย์ วิทยาลัยการอาชีพ ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ร้อยละ 62.30 มีสถานภาพเป็น ครู-อาจารย์ที่ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการ-นักศึกษา รองลงมาร้อยละ 20.30 เป็นครู-อาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการ-นักศึกษา และร้อยละ 17.40 เป็นผู้บริหาร

ตารางที่ 7

ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่ง จำแนกตามสถานภาพในการปฏิบัติหน้าที่

สถานภาพในการปฏิบัติหน้าที่	ระยะเวลาเฉลี่ย ($\bar{X}$) (ปี)
ผู้บริหาร	7.65
ครู-อาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่ในงาน กิจการนักศึกษา	5.47
ครู-อาจารย์ที่ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ ในงานกิจการนักศึกษา	8.68
รวมเฉลี่ย	7.85

จากตารางที่ 7 พบว่า ผู้บริหารและครู-อาจารย์ วิทยาลัยการอาชีพ ที่ตอบแบบสอบถาม มีระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งตามสถานภาพในการปฏิบัติหน้าที่ โดยเฉลี่ย 7.85 ปี โดยผู้บริหารมีระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งเฉลี่ย 7.65 ปี ครู-อาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจกรรมนักศึกษา มีระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งเฉลี่ย 5.47 ปี และครู-อาจารย์ที่ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจกรรมนักศึกษามีระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งเฉลี่ย 8.68 ปี

2. จำนวนนักศึกษาจำแนกตามเพศ ระดับการศึกษาและคณะวิชา ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏตามตารางที่ 8-10 ตามลำดับดังนี้

ตารางที่ 8
จำนวนและร้อยละของนักศึกษา จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	263	78.00
หญิง	74	22.00
รวม	337	100.00

จากตารางที่ 8 พบว่า นักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพที่ตอนแบบสอบถาม ส่วนใหญ่ ร้อยละ 78.00 เป็นเพศชาย ร้อยละ 22.00 เป็นเพศหญิง

ตารางที่ 9

จำนวนและร้อยละของนักศึกษา จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ชั้นปีที่ 2	218	64.70
ชั้นปีที่ 3	119	35.30
รวม	337	100.00

จากตารางที่ 9 พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยการอาชีพที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่ ร้อยละ 64.70 เป็นนักศึกษาระดับชั้นปีที่ 2 ที่เหลือร้อยละ 35.30 เป็นนักศึกษาระดับชั้นปีที่ 3

ตารางที่ 10

จำนวนและร้อยละของนักศึกษา จำแนกตามคณะวิชาที่ศึกษา

คณะวิชาที่ศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ช่างอุตสาหกรรม	264	78.30
พาณิชยกรรม	73	21.70
รวม	337	100.00

จากตารางที่ 10 พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยการอาชีพที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่ ร้อยละ 78.30 เป็นนักศึกษาที่เรียนคณะวิชาช่างอุตสาหกรรม ที่เหลือร้อยละ 21.70 เป็นนักศึกษาที่เรียนคณะวิชาพาณิชยกรรม

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของผู้บริหารและครู-อาจารย์ และนักศึกษาเกี่ยวกับสถานการณ์บริหารงานกิจการนักศึกษาของวิทยาลัยการอาชีพ สังกัดกรมอาชีวศึกษา ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแต่ละด้านและรวมทุกด้านปรากฏตามตารางที่ 11-34

1. ความคิดเห็นของผู้บริหาร ความคิดเห็นของครู-อาจารย์ และความคิดเห็นของผู้บริหารและครูอาจารย์ ที่มีต่อสถานการณ์บริหารงานกิจการนักศึกษาของวิทยาลัยการอาชีพ สังกัดกรมอาชีวศึกษา ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏตามตารางที่ 11-28 ดังนี้

ตารางที่ 11

ความคิดเห็นของผู้บริหาร ที่มีต่อสถานการณ์บริหารงานกิจการนักศึกษา
ด้านงานปกครอง

ด้านงานปกครอง	n = 49		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
1. วิทยาลัยออกกระเป๋ียบ แนวปฏิบัติ/ข้อบังคับต่าง ๆ ของวิทยาลัย ไว้ในคู่มือนักเรียนไว้อย่างชัดเจน	4.08	0.67	มาก
2. การให้ความสำคัญต่อการประพฤติปฏิบัติตามระเบียบของสถานศึกษา	4.33	0.69	มาก
3. การให้ความสำคัญกับการตรงต่อเวลาในการเข้าแถวและการเข้าชั้นเรียน	4.35	0.78	มาก
4. การส่งเสริมให้นักศึกษาเป็นบุคคลที่มีความซื่อสัตย์ต่อตนเองและสังคม	4.29	0.71	มาก
5. การส่งเสริมและฝึกฝนให้นักศึกษาเป็นบุคคลที่เคารพกฎระเบียบและข้อบังคับของสังคม	4.22	0.72	มาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 11 (ต่อ)

ดำเนินงานปกครอง	n = 49		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
6. การจัดสภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษาให้มีส่วนส่งเสริมความเป็นผู้มีระเบียบวินัยแก่นักศึกษา	3.80	0.68	มาก
รวม	4.18	0.56	มาก

จากตารางที่ 11 พบว่า ผู้บริหารมีความคิดเห็นต่อสภาพการบริหารงานกิจการ-
นักศึกษาโดยภาพรวมในดำเนินงานปกครอง ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.18) เมื่อ
พิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหาร ที่มีต่อสภาพการบริหารงานกิจการ-
นักศึกษาด้านงานปกครองของวิทยาลัยการอาชีพ สังกัดกรมอาชีวศึกษา อยู่ในระดับมากทุกข้อ
โดยเรียงคะแนนค่าเฉลี่ยจากมากที่สุดถึงน้อยที่สุดดังนี้

1. การส่งเสริมและฝึกฝนให้นักศึกษาเป็นบุคคลที่เคารพกฎระเบียบและข้อบังคับ
ของสังคม
2. การให้ความสำคัญกับการตรงต่อเวลาในการเข้าแถวและการเข้าชั้นเรียน
3. การส่งเสริมให้นักศึกษาเป็นบุคคลที่มีความซื่อสัตย์ต่อตนเองและสังคม
4. การให้ความสำคัญต่อการประพฤติปฏิบัติตามระเบียบของสถานศึกษา
5. วิทยาลัยออกระเบียบ แนวปฏิบัติ/ข้อบังคับต่าง ๆ ของวิทยาลัย ไว้ในคู่มือ
นักเรียนไว้อย่างชัดเจน
6. การจัดสภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษาให้มีส่วนส่งเสริมความเป็นผู้มีระเบียบ
วินัยแก่นักศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 12
ความคิดเห็นของครู-อาจารย์ ที่มีต่อสภาพการบริหารงานกิจการนักศึกษา
ด้านงานปกครอง

ด้านงานปกครอง	n = 232		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
1. วิทยาลัยออกระเบียบ แนวปฏิบัติ/ข้อบังคับต่าง ๆ ของวิทยาลัย ไว้ในคู่มือนักเรียน ให้อย่างชัดเจน	3.82	0.91	มาก
2. การให้ความสำคัญต่อการประพฤติปฏิบัติตามระเบียบของสถานศึกษา	3.53	0.94	มาก
3. การให้ความสำคัญกับการตรงต่อเวลาในการเข้าแถวและการเข้าชั้นเรียน	3.66	0.93	มาก
4. การส่งเสริมให้นักศึกษาเป็นบุคคลที่มีความซื่อสัตย์ ต่อตนเองและสังคม	3.56	0.81	มาก
5. การส่งเสริมและฝึกฝนให้นักศึกษาเป็นบุคคลที่เคารพกฎระเบียบและข้อบังคับของสังคม	3.60	0.83	มาก
6. การจัดสภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษา ให้มีส่วนส่งเสริมความเป็นผู้มีระเบียบวินัยแก่นักศึกษา	3.25	0.87	ปานกลาง
รวม	3.57	0.71	มาก

จากตารางที่ 12 พบว่า ครู-อาจารย์มีความคิดเห็นต่อสภาพการบริหารงานกิจการนักศึกษา โดยภาพรวมในด้านงานปกครอง ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.57)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ความคิดเห็นของครู-อาจารย์ ที่มีต่อสภาพการบริหารงานกิจการนักศึกษาดำเนินงานปกครองของวิทยาลัยการอาชีพ สังกัดกรมอาชีวศึกษา อยู่ในระดับมาก 6 ข้อ ระดับปานกลาง 1 ข้อ โดยเรียงคะแนนค่าเฉลี่ยจากมากที่สุดถึงน้อยที่สุดดังนี้ ระดับมากคือ

1. วิทยาลัยออกกระเปียบ แนวปฏิบัติ/ข้อบังคับต่าง ๆ ของวิทยาลัย ไว้ในคู่มือนักเรียนไว้อย่างชัดเจน
  2. การให้ความสำคัญกับการตรงต่อเวลาในการเข้าแถวและการเข้าชั้นเรียน
  3. การส่งเสริมและฝึกฝนให้นักศึกษาเป็นบุคคลที่เคารพกฎระเบียบและข้อบังคับของสังคม
  4. การส่งเสริมให้นักศึกษาเป็นบุคคลที่มีความซื่อสัตย์ต่อตนเองและสังคม
  5. การให้ความสำคัญต่อการประพฤติปฏิบัติตามระเบียบของสถานศึกษา
- ระดับปานกลางคือ
1. การจัดสภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษา ให้มีส่วนส่งเสริมความเป็นผู้มีระเบียบวินัยแก่นักศึกษา

ตารางที่ 13

ความคิดเห็นของผู้บริหารและครู-อาจารย์ ที่มีต่อสภาพการบริหารงานกิจการนักศึกษา
ด้านงานปกครอง

ด้านงานปกครอง	n = 281		
	$\bar{X}$	S.D	ระดับการปฏิบัติ
1. วิทยาลัยออกกระเบียบ แนวปฏิบัติ/ข้อบังคับต่าง ๆ ของวิทยาลัยไว้ในคู่มือนักเรียน ivo อย่างชัดเจน	3.87	0.88	มาก
2. การให้ความสำคัญต่อการประพฤติปฏิบัติตามระเบียบของสถานศึกษา	3.67	0.95	มาก
3. การให้ความสำคัญกับการตรงต่อเวลาในการเข้าแถวและการเข้าชั้นเรียน	3.78	0.94	มาก
4. การส่งเสริมให้นักศึกษาเป็นบุคคลที่มีความซื่อสัตย์ต่อตนเองและสังคม	3.68	0.84	มาก
5. การส่งเสริมและฝึกฝนให้นักศึกษาเป็นบุคคลที่เคารพกฎระเบียบและข้อบังคับของสังคม	3.70	0.90	มาก
6. การจัดสภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษาให้มีส่วนส่งเสริมความเป็นผู้มีระเบียบวินัยแก่นักศึกษา	3.34	0.86	ปานกลาง
รวม	3.67	0.72	มาก

จากตารางที่ 13 พบว่า การบริหารงานกิจการนักศึกษาโดยภาพรวมในด้านงานปกครอง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.67)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารและครู-อาจารย์ ที่มีต่อสภาพการบริหารงานกิจการนักศึกษาดำเนินงานปกครองของวิทยาลัยการอาชีพ สังกัดกรมอาชีวศึกษา อยู่ในระดับมาก 6 ข้อ ระดับปานกลาง 1 ข้อ โดยเรียงคะแนนค่าเฉลี่ยจากมากที่สุดถึงน้อยที่สุดดังนี้

ระดับมากคือ

1. วิทยาลัยออกกระเปียบ แนวปฏิบัติ/ข้อบังคับต่าง ๆ ของวิทยาลัย ไว้ในคู่มือนักเรียน ไว้อย่างชัดเจน
2. การให้ความสำคัญกับการตรงต่อเวลาในการเข้าแถวและการเข้าชั้นเรียน
3. การส่งเสริมและฝึกฝน ให้นักศึกษาเป็นบุคคลที่เคารพกฎระเบียบและข้อบังคับของสังคม
4. การส่งเสริม ให้นักศึกษาเป็นบุคคลที่มีความซื่อสัตย์ต่อตนเองและสังคม
5. การให้ความสำคัญต่อการประพฤติปฏิบัติตามระเบียบของสถานศึกษา

ระดับปานกลางคือ

1. การจัดสภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษา ให้มีส่วนส่งเสริมความเป็นผู้มีระเบียบวินัยแก่นักศึกษา

ตารางที่ 14

ความคิดเห็นของผู้บริหาร ที่มีต่อสภาพการบริหารงานกิจการนักศึกษา
ด้านงานกิจกรรมนักศึกษา

ด้านงานกิจกรรมนักศึกษา	n = 49		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
1. การสำรวจความต้องการของนักศึกษาในการเข้าร่วมกิจกรรมชมรม	3.47	1.16	ปานกลาง
2. การเปิดโอกาสให้นักศึกษาจัดกิจกรรม/เลือกเข้าร่วมอย่างอิสระ	3.57	0.94	มาก
3. การส่งเสริมให้นักศึกษาดำเนินกิจกรรมด้วยตนเอง โดยมีครู-อาจารย์เป็นที่ปรึกษา	3.92	0.70	มาก
4. การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนาบุคคลิกภาพให้นักศึกษา	3.76	0.99	มาก
5. การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักศึกษารู้จักทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม	4.04	0.94	มาก
6. การจัดกิจกรรมเพื่อนำเสนอประโยชน์แก่สังคม	3.90	0.85	มาก
7. การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมให้นักศึกษารู้จักใช้เหตุผลในการตัดสินใจ	3.57	0.71	มาก
รวม	3.75	0.74	มาก

จากตารางที่ 14 พบว่า ผู้บริหารมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานกิจการนักศึกษา โดยภาพรวมในด้านงานกิจกรรมนักศึกษา ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.75)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อสภาพการบริหารงานกิจการนักศึกษาดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษา ของวิทยาลัยการอาชีพ สังเกตกรรมอาชีพศึกษา อยู่ในระดับมาก 6 ข้อ ระดับปานกลาง 1 ข้อ โดยเรียงคะแนนค่าเฉลี่ยจากมากที่สุดถึงน้อยที่สุดดังนี้

ระดับมากคือ

1. การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักศึกษาร่วมกันทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม
2. การส่งเสริมให้นักศึกษาดำเนินกิจกรรมด้วยตนเอง โดยมีครู-อาจารย์เป็นที่ปรึกษา
3. การจัดกิจกรรมเพื่อบำเพ็ญประโยชน์แก่สังคม
4. การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพให้แก่นักศึกษา
5. การเปิดโอกาสให้นักศึกษาจัดกิจกรรม/เลือกเข้าร่วมอย่างอิสระ และการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาร่วมกันใช้เหตุผลในการตัดสินใจ

ระดับปานกลางคือ

1. การสำรวจความต้องการของนักศึกษาในการเข้าร่วมกิจกรรมชมรม

ตารางที่ 15
ความคิดเห็นของครู-อาจารย์ ที่มีต่อสถานการณ์บริหารงานกิจการนักศึกษา
ด้านงานกิจกรรมนักศึกษา

ด้านงานกิจกรรมนักศึกษา	n = 232		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
1. การสำรวจความต้องการของนักศึกษาในการเข้าร่วมกิจกรรมชมรม	2.92	1.03	ปานกลาง
2. การเปิดโอกาสให้นักศึกษาจัดกิจกรรม/เลือกเข้าร่วมอย่างอิสระ	2.98	1.20	ปานกลาง
3. การส่งเสริมให้นักศึกษาดำเนินกิจกรรมด้วยตนเอง โดยมีครู-อาจารย์เป็นที่ปรึกษา	3.15	1.05	ปานกลาง
4. การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนาบุคคลิกภาพให้นักศึกษา	2.96	0.98	ปานกลาง
5. การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักศึกษารู้จักทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม	3.22	1.01	ปานกลาง
6. การจัดกิจกรรมเพื่อบำเพ็ญประโยชน์แก่สังคม	3.38	0.95	ปานกลาง
7. การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมให้นักศึกษารู้จักใช้เหตุผลในการตัดสินใจ	3.01	0.96	ปานกลาง
รวม	3.09	0.84	ปานกลาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 15 พบว่า ครู-อาจารย์มีความคิดเห็นต่อสภาพการบริหารงานกิจการ
นักศึกษา ในภาพรวมในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.09)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ความคิดเห็นของครู-อาจารย์ที่มีต่อสภาพการบริหาร
งานกิจการศึกษาด้านงานกิจกรรมนักศึกษา ของวิทยาลัยการอาชีพ สังกัดกรมอาชีวศึกษา
อยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ โดยเรียงคะแนนค่าเฉลี่ยจากมากที่สุดถึงน้อยที่สุดดังนี้

1. การจัดกิจกรรมเพื่อนำเชิญประโยชน์แก่สังคม
2. การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักศึกษาร่วมกันทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม
3. การส่งเสริมให้นักศึกษาดำเนินกิจกรรมด้วยตนเอง โดยมีครู-อาจารย์เป็นที่
ปรึกษา
4. การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมให้นักศึกษารู้จักใช้เหตุผลในการตัดสินใจ
5. การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนาบุคลิกภาพให้แก่นักศึกษา
6. การเปิด โอกาสให้นักศึกษาจัดกิจกรรม/ เลือก เข้าร่วมอย่างอิสระ
7. การสำรวจความต้องการของนักศึกษาในการเข้าร่วมกิจกรรมชมรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 16

ความคิดเห็นของผู้บริหารและครู-อาจารย์ ที่มีต่อสภาพการบริหารงานกิจการนักศึกษา
ด้านงานกิจกรรมนักศึกษา

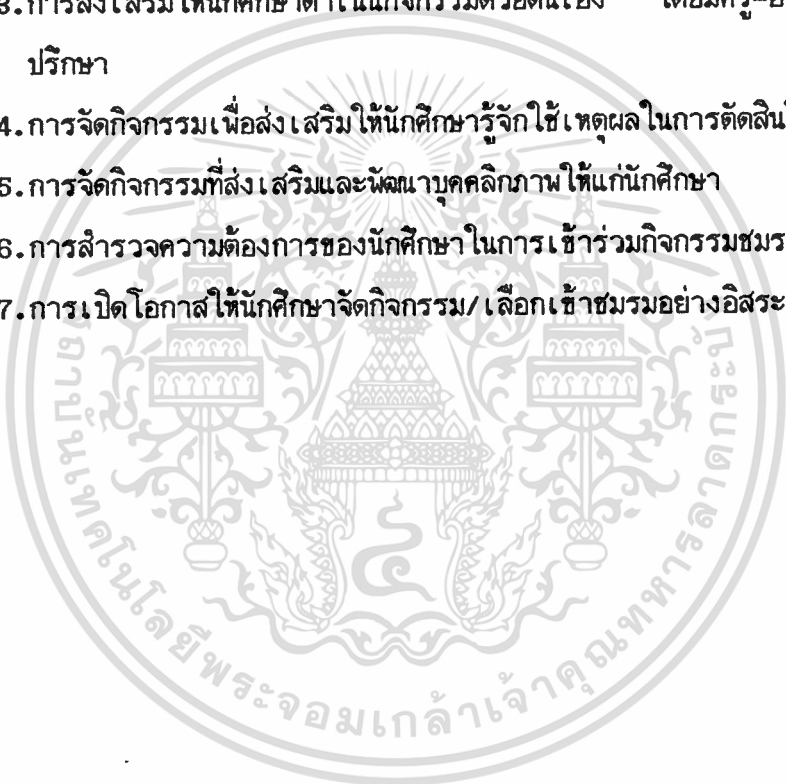
ด้านงานกิจกรรมนักศึกษา	n = 281		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
1. การสำรวจความต้องการของนักศึกษาในการเข้าร่วมกิจกรรมชมรม	3.02	1.06	ปานกลาง
2. การเปิดโอกาสให้นักศึกษาจัดกิจกรรม/เลือกเข้าร่วมอย่างอิสระ	3.08	1.18	ปานกลาง
3. การส่งเสริมให้นักศึกษาดำเนินกิจกรรมด้วยตนเอง โดยมีครู-อาจารย์เป็นที่ปรึกษา	3.28	1.04	ปานกลาง
4. การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนามุคคิลิกภาพให้นักศึกษา	3.10	1.02	ปานกลาง
5. การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักศึกษารูจักทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม	3.37	1.04	ปานกลาง
6. การจัดกิจกรรมเพื่อบำเพ็ญประโยชน์แก่สังคม	3.47	0.95	ปานกลาง
7. การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมให้นักศึกษารูจักใช้เหตุผลในการตัดสินใจ	3.11	0.94	ปานกลาง
รวม	3.20	0.86	ปานกลาง

จากตารางที่ 16 พบว่า การบริหารงานกิจการนักศึกษาโดยภาพรวมในด้านงานกิจกรรมนักศึกษา มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.20)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารและครู-อาจารย์ ที่มีต่อสภาพการบริหารงานกิจการนักศึกษาด้านงานกิจกรรมนักศึกษา ของวิทยาลัยการอาชีพ สังกัดกรมอาชีวศึกษา อยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ โดยเรียงคะแนนค่าเฉลี่ยจากข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดถึงต่ำสุดดังนี้

1. การจัดกิจกรรมเพื่อบำเพ็ญประโยชน์แก่สังคม
2. การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักศึกษาร่วมกันเป็นกลุ่ม
3. การส่งเสริมให้นักศึกษาดำเนินกิจกรรมด้วยตนเอง โดยมีครู-อาจารย์เป็นที่ปรึกษา
4. การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมให้นักศึกษารู้จักใช้เหตุผลในการตัดสินใจ
5. การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพให้แก่นักศึกษา
6. การสำรวจความต้องการของนักศึกษา ในการเข้าร่วมกิจกรรมชมรม
7. การเปิดโอกาสให้นักศึกษาจัดกิจกรรม/ เลือกเข้าร่วมอย่างอิสระ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 17
ความคิดเห็นของผู้บริหาร ที่มีต่อสภาพการบริหารงานกิจการนักศึกษา
ด้านงานโครงการพิเศษ

ด้านงานโครงการพิเศษ	n = 49		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
1. การกำหนดมาตรการและกวดขัน ในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ในสถานศึกษา	4.00	1.06	มาก
2. การกวดขันการทะเลาะวิวาทในสถานศึกษา	3.96	1.04	มาก
3. การรณรงค์ เพื่อป้องกัน โรคติดต่อร้ายแรง	4.04	0.91	มาก
4. การรณรงค์ เรื่องการใช้สิ่งบริโภคอย่างประหยัด	3.76	0.88	มาก
5. การรณรงค์ เรื่องการอนุรักษ์ทรัพยากร	3.78	0.92	มาก
6. การจัดโครงการ เพื่อให้บริการและพัฒนาชุมชน	3.76	1.01	มาก
7. การสนับสนุน ให้นักศึกษามีบทบาทในการพัฒนาท้องถิ่น	3.53	1.04	มาก
รวม	3.83	0.86	มาก

จากตารางที่ 17 พบว่า ผู้บริหารมีความคิดเห็นต่อสภาพการบริหารงานกิจการนักศึกษาในด้านงานโครงการพิเศษ ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.83)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหาร ที่มีต่อสภาพการบริหารงานกิจการศึกษาด้านงานโครงการพิเศษ ของวิทยาลัยการอาชีพ สังกัดกรมอาชีวศึกษา อยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเรียงคะแนนค่าเฉลี่ยจากมากที่สุดถึงน้อยที่สุดดังนี้

1. การรณรงค์เพื่อป้องกันโรคติดต่อร้ายแรง
2. การกำหนดมาตรการและกวดขันในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด
ในสถานศึกษา
3. การกวดขันการทะเลาะวิวาทในสถานศึกษา
4. การรณรงค์เรื่องการอนุรักษ์ทรัพยากร
5. การรณรงค์เรื่องการใช้สิ่งบริโภค อุปโภคอย่างประหยัด และ
การจัดโครงการเพื่อให้บริการและพัฒนาชุมชน
6. การสนับสนุนให้นักศึกษามีบทบาทในการพัฒนาท้องถิ่น

ตารางที่ 18

ความคิดเห็นของครู-อาจารย์ ที่มีต่อสภาพการบริหารงานกิจการนักศึกษา
ด้านงานโครงการพิเศษ

ด้านงานโครงการพิเศษ	n = 232		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
1. การกำหนดมาตรการและกวดขันในการป้องกันและ ปราบปรามยาเสพติดในสถานศึกษา	3.24	1.05	ปานกลาง
2. การกวดขันการทะเลาะวิวาทในสถานศึกษา	3.35	0.98	ปานกลาง
3. การรณรงค์เพื่อป้องกันโรคติดต่อร้ายแรง	3.57	0.88	มาก
4. การรณรงค์เรื่องการใช้สิ่งบริโภคอุปโภคอย่างประหยัด	2.93	0.93	ปานกลาง
5. การรณรงค์เรื่องการอนุรักษ์ทรัพยากร	3.18	0.92	ปานกลาง
6. การจัดโครงการเพื่อให้บริการและพัฒนาชุมชน	3.25	0.93	ปานกลาง
7. การสนับสนุนให้นักศึกษามีบทบาทในการพัฒนาท้องถิ่น	2.86	0.94	ปานกลาง
รวม	3.20	0.75	ปานกลาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 18 พบว่า ครู-อาจารย์มีความคิดเห็นต่อสภาพการบริหารงานกิจการ
นักศึกษาในด้านงานโครงการพิเศษในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.20)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ความคิดเห็นของครู-อาจารย์ที่มีต่อสภาพการบริหาร
งานกิจการนักศึกษาในด้านงานโครงการพิเศษ ของวิทยาลัยการอาชีพ สังกัดกรมอาชีวศึกษา
อยู่ในระดับมาก 1 ข้อ ระดับปานกลาง 6 ข้อ โดยเรียงคะแนนค่าเฉลี่ยจากมากที่สุดถึง
น้อยที่สุดดังนี้

ระดับมากคือ

1. การรณรงค์เพื่อป้องกันโรคติดต่อร้ายแรง

ระดับปานกลางคือ

1. การกวดขันการทะเลาะวิวาทในสถานศึกษา
2. การจัดโครงการเพื่อให้บริการและพัฒนาชุมชน
3. การกำหนดมาตรการและกวดขันในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด
ในสถานศึกษา
4. การรณรงค์เรื่องการอนุรักษ์ทรัพยากร
5. การรณรงค์เรื่องการใช้สิ่งบริโภค อุบัติุคอย่างประหยัด
6. การสนับสนุนให้นักศึกษามีบทบาท ในการพัฒนาท้องถิ่น

ตารางที่ 19

ความคิดเห็นของผู้บริหารและครู-อาจารย์ ที่มีต่อสภาพการบริหารงานกิจการนักศึกษา
ด้านงานโครงการพิเศษ

ด้านงานโครงการพิเศษ	n = 281		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
1. การกำหนดมาตรการและกวดขันในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในสถานศึกษา	3.37	1.09	ปานกลาง
2. การกวดขันการทะเลาะวิวาทในสถานศึกษา	3.45	1.01	ปานกลาง
3. การรณรงค์เพื่อป้องกันโรคติดต่อร้ายแรง	3.65	0.90	มาก
4. การรณรงค์เรื่องการใช้สิ่งบริโภคอุปโภคอย่างประหยัด	3.07	0.97	ปานกลาง
5. การรณรงค์เรื่องการอนุรักษ์ทรัพยากร	3.28	0.94	ปานกลาง
6. การจัดโครงการเพื่อให้บริการและพัฒนาชุมชน	3.33	0.96	ปานกลาง
7. การสนับสนุนให้นักศึกษามีบทบาทในการพัฒนาท้องถิ่น	2.98	0.99	ปานกลาง
รวม	3.31	0.80	ปานกลาง

จากตารางที่ 19 พบว่า การบริหารงานกิจการนักศึกษาโดยภาพรวมในด้านงานโครงการพิเศษ มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.31)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารและครู-อาจารย์ ที่มีต่อสภาพการบริหารงานกิจการศึกษาด้านงานโครงการพิเศษ ของวิทยาลัยการอาชีพ สังกัดกรมอาชีวศึกษา อยู่ในระดับมาก 1 ข้อ ระดับปานกลาง 6 ข้อ โดยเรียงคะแนนค่าเฉลี่ยจากมากที่สุดถึงน้อยที่สุดดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระดับมากคือ

1. การรณรงค์เพื่อป้องกันโรคติดต่อร้ายแรง

ระดับปานกลางคือ

1. การกวดขันการทะเลาะวิวาทในสถานศึกษา
2. การกำหนดมาตรการและกวดขันในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด
ในสถานศึกษา
3. การจัดโครงการเพื่อให้บริการและพัฒนาชุมชน
4. การรณรงค์เรื่องการอนุรักษ์ทรัพยากร
5. การรณรงค์เรื่องการใช้สิ่งบริโภค อุบัติกอย่างประหยัด
6. การสนับสนุนให้นักศึกษามีบทบาทในการพัฒนาท้องถิ่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 20

ความคิดเห็นของผู้บริหาร ที่มีต่อสภาพการบริหารงานกิจการนักศึกษา
ด้านงานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน

ด้านงานแนะแนวและจัดหางาน	n = 49		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
1. ครู-อาจารย์งานแนะแนวอำนวยความสะดวกในการให้บริการแก่นักศึกษา	3.63	0.81	มาก
2. การจัดกิจกรรม/นิทรรศการเพื่อแนะแนวทางในการศึกษา	3.49	0.82	ปานกลาง
3. การจัดบริการด้านข่าวสารและข้อมูลด้านอาชีพ	3.61	0.79	ปานกลาง
4. การส่งเสริมให้นักเรียนมีรายได้ระหว่างเรียน	3.10	0.98	ปานกลาง
5. การส่งเสริมและสนับสนุนในการดูงานและศึกษานอกสถานที่	3.47	1.06	ปานกลาง
6. การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมให้เกิดความศรัทธาในวิชาชีพ	3.39	0.91	ปานกลาง
7. การศึกษาและวิเคราะห์ความต้องการของตลาดแรงงาน	3.12	0.86	ปานกลาง
รวม	3.40	0.77	ปานกลาง

จากตารางที่ 20 พบว่า ผู้บริหารมีความคิดเห็นต่อสภาพการบริหารงานกิจการนักศึกษาในด้านงานแนะแนวอาชีพและจัดหางานในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.40) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหาร ที่มีต่อสภาพการบริหารงานกิจการศึกษาด้านงานแนะแนวอาชีพและจัดหางานของวิทยาลัยการอาชีพ สังกัดกรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อาชีวศึกษา อยู่ในระดับมาก 1 ข้อ ระดับปานกลาง 6 ข้อ โดยเรียงคะแนนค่าเฉลี่ยจากมากที่สุดถึงน้อยที่สุดดังนี้

ระดับมากคือ

1. ครู-อาจารย์งานแนะแนวอำนวยความสะดวกในการให้บริการแก่นักศึกษา

ระดับปานกลางคือ

1. การจัดบริการด้านข่าวสารและข้อมูลด้านอาชีพ
2. การจัดกิจกรรม/นิทรรศการ เพื่อแนะแนวทางในการศึกษา
3. การส่งเสริมและสนับสนุนในการดูงานและศึกษานอกสถานที่
4. การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมให้เกิดความศรัทธาในวิชาชีพ
5. การศึกษาและวิเคราะห์ความต้องการของตลาดแรงงาน
6. การส่งเสริมให้นักเรียนมีรายได้ระหว่างเรียน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 21

ความคิดเห็นของครู-อาจารย์ ที่มีต่อสภาพการบริหารงานกิจการนักศึกษา
ด้านงานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน

ด้านงานแนะแนวและจัดหางาน	n = 232		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
1. ครู-อาจารย์งานแนะแนวอำนวยความสะดวกในการให้บริการแก่นักศึกษา	3.13	0.85	ปานกลาง
2. การจัดกิจกรรม/นิทรรศการเพื่อแนะแนวทางในการศึกษา	2.81	0.96	ปานกลาง
3. การจัดบริการด้านข่าวสารและข้อมูลด้านอาชีพ	2.90	0.90	ปานกลาง
4. การส่งเสริมให้นักเรียนมีรายได้ระหว่างเรียน	2.64	0.96	ปานกลาง
5. การส่งเสริมและสนับสนุนในการดูงานและศึกษานอกสถานที่	2.53	1.01	ปานกลาง
6. การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมให้เกิดความศรัทธาในวิชาชีพ	2.78	0.94	ปานกลาง
7. การศึกษาและวิเคราะห์ความต้องการของตลาดแรงงาน	2.66	0.96	ปานกลาง
รวม	2.78	0.76	ปานกลาง

จากตารางที่ 21 พบว่า ครู-อาจารย์มีความคิดเห็นต่อสภาพการบริหารงานกิจการนักศึกษาในด้านงานแนะแนวและจัดหางานในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.78)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ความคิดเห็นของครู-อาจารย์ ที่มีต่อสภาพการบริหารงานกิจการนักศึกษาดำเนินงานแนะแนวอาชีพและจัดหางานของวิทยาลัยการอาชีพสังักตกรมอาชีพศึกษา อยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ โดยเรียงคะแนนค่าเฉลี่ยจากมากที่สุดถึงน้อยที่สุดดังนี้

1. ครู-อาจารย์งานแนะแนวอำนวยความสะดวกในการให้บริการแก่นักศึกษา
2. การจัดบริการด้านข่าวสารและข้อมูลด้านอาชีพ
3. การจัดกิจกรรม/นิทรรศการเพื่อแนะแนวทางในการศึกษา
4. การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมให้เกิดความศรัทธาในวิชาชีพ
5. การศึกษาและวิเคราะห์ความต้องการของตลาดแรงงาน
6. การส่งเสริมให้นักเรียนมีรายได้ระหว่างเรียน
7. การส่งเสริมและสนับสนุนในการดูงานและศึกษานอกสถานที่

ตารางที่ 22

ความคิดเห็นของผู้บริหารและครู-อาจารย์ ที่มีต่อสภาพการบริหารงานกิจการศึกษาด้านงานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน

ด้านงานแนะแนวและจัดหางาน	n = 281		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
1. ครู-อาจารย์งานแนะแนวอำนวยความสะดวกในการให้บริการแก่นักศึกษา	3.22	0.86	ปานกลาง
2. การจัดกิจกรรม/นิทรรศการเพื่อแนะแนวทางในการศึกษา	2.93	0.97	ปานกลาง
3. การจัดบริการด้านข่าวสารและข้อมูลด้านอาชีพ	3.02	0.92	ปานกลาง
4. การส่งเสริมให้นักเรียนมีรายได้ระหว่างเรียน	2.72	0.98	ปานกลาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 22 (ต่อ)

ด้านงานแนะแนวและจัดหางาน	n = 281		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
5. การส่งเสริมและสนับสนุนในการดูงานและศึกษานอกสถานที่	2.70	1.08	ปานกลาง
6. การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมให้เกิดความศรัทธาในวิชาชีพ	2.89	0.96	ปานกลาง
7. การศึกษาและวิเคราะห์ความต้องการของตลาดแรงงาน	2.74	0.96	ปานกลาง
รวม	2.89	0.80	ปานกลาง

จากตารางที่ 22 พบว่า ผู้บริหารและครู-อาจารย์มีความคิดเห็นต่อสภาพการบริหารงานกิจการนักศึกษาในด้านงานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.89)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารและครู-อาจารย์ ที่มีต่อสภาพการบริหารงานกิจการนักศึกษาด้านงานแนะแนวอาชีพและจัดหางานของวิทยาลัยการอาชีพสังักตกรมอาชีพศึกษา อยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ โดยเรียงคะแนนค่าเฉลี่ยจากมากที่สุดถึงน้อยที่สุดดังนี้

1. ครู-อาจารย์งานแนะแนวอำนวยความสะดวกในการให้บริการแก่นักศึกษา
2. การจัดบริการด้านข่าวสารและข้อมูลด้านอาชีพ
3. การจัดกิจกรรม/นิทรรศการเพื่อแนะแนวทางในการศึกษา
4. การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมให้เกิดความศรัทธาในวิชาชีพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. การศึกษาและวิเคราะห์ความต้องการของตลาดแรงงาน
6. การส่งเสริมให้นักเรียนมีรายได้ระหว่างเรียน
7. การส่งเสริมและสนับสนุนในการดูงานและศึกษานอกสถานที่

ตารางที่ 23

ความคิดเห็นของผู้บริหาร ที่มีต่อสภาพการบริหารงานกิจการนักศึกษา
 ด้านงานสวัสดิการ/พยาบาลและหอพัก

ด้านงานสวัสดิการ/พยาบาลและหอพัก	n = 49		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
1. การจัดบริการน้ำดื่ม น้ำใช้ แก่นักศึกษา	3.94	0.88	มาก
2. การควบคุมเรื่องคุณภาพและราคาของอาหาร	3.88	0.90	มาก
3. การรณรงค์เรื่องการรักษาความสะอาด ในสถานศึกษา	3.98	0.72	มาก
4. การจัดหาทุนการศึกษาแก่นักศึกษา	3.82	0.78	มาก
5. การจัดบริการด้านอุปกรณ์การปฐมพยาบาลและ ยาสามัญที่จำเป็น	4.16	0.69	มาก
6. การจัดบริการด้านการประกันสุขภาพ/ประกันชีวิต แก่นักศึกษา	4.29	0.71	มาก
7. การรณรงค์เพื่อการป้องกันอุบัติเหตุ ในสถานศึกษา	3.82	0.91	มาก
รวม	3.98	0.68	มาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 23 พบว่า ผู้บริหารมีความคิดเห็นต่อสภาพการบริหารงานกิจการ
นักศึกษาในด้านงานสวัสดิการ/พยาบาลและหอพัก ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.98)

เมื่อนพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อสภาพการบริหาร
งานกิจการนักศึกษาในด้านงานสวัสดิการ/พยาบาลและหอพัก ของวิทยาลัยการอาชีพ สังกัด
กรมอาชีวศึกษา อยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเรียงคะแนนค่าเฉลี่ยจากมากที่สุดถึงน้อยที่สุดดังนี้

1. การจัดบริการด้านการประกันสุขภาพ/ประกันชีวิตแก่นักศึกษา
2. การจัดบริการด้านอุปกรณ์การปฐมพยาบาลและยาสามัญที่จำเป็น
3. การรณรงค์เรื่องการรักษาความสะอาดในสถานศึกษา
4. การจัดบริการน้ำดื่ม น้ำใช้ แก่นักศึกษา
5. การควบคุมเรื่องคุณภาพและราคาของอาหาร
6. การจัดหาทุนการศึกษาแก่นักศึกษา และ
การรณรงค์เพื่อป้องกันอุบัติเหตุในสถานศึกษา

ตารางที่ 24

ความคิดเห็นของครู-อาจารย์ ที่มีต่อสภาพการบริหารงานกิจการนักศึกษา
ด้านงานสวัสดิการ/พยาบาลและหอพัก

ด้านงานสวัสดิการ/พยาบาลและหอพัก	n. = 232		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
1. การจัดบริการน้ำดื่ม น้ำใช้ แก่นักศึกษา	2.86	1.04	ปานกลาง
2. การควบคุมเรื่องคุณภาพและราคาของอาหาร	2.87	1.05	ปานกลาง
3. การรณรงค์เรื่องการรักษาความสะอาดในสถานศึกษา	3.20	1.01	ปานกลาง
4. การจัดหาทุนการศึกษาแก่นักศึกษา	3.43	1.00	ปานกลาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 24 (ต่อ)

ดำเนินงานสวัสดิการ/พยาบาลและหอพัก	n = 232		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
5. การจัดบริการด้านอุปกรณ์การปฐมพยาบาลและยาสามัญที่จำเป็น	3.41	0.91	ปานกลาง
6. การจัดบริการด้านการประกันสุขภาพ/ประกันชีวิตแก่นักศึกษา	3.75	0.91	มาก
7. การรณรงค์เพื่อการป้องกันอุบัติเหตุในสถานศึกษา	3.19	1.01	ปานกลาง
รวม	3.24	0.74	ปานกลาง

จากตารางที่ 24 พบว่า ครู-อาจารย์มีความคิดเห็นต่อสภาพการบริหารงานกิจการนักศึกษาในดำเนินงานสวัสดิการ/พยาบาลและหอพักในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.24)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ความคิดเห็นของครู-อาจารย์ ที่มีต่อสภาพการบริหารงานกิจการศึกษาด้านงานสวัสดิการ/พยาบาลและหอพัก ของวิทยาลัยการอาชีพสังักตรมอาชีวศึกษา อยู่ในระดับมาก 1 ข้อ ระดับปานกลาง 6 ข้อ โดยเรียงคะแนนค่าเฉลี่ยจากมากที่สุดถึงน้อยที่สุดดังนี้

ระดับมากคือ

1. การจัดบริการด้านกพรประกันสุขภาพ/ประกันชีวิตแก่นักศึกษา

ระดับปานกลางคือ

1. การจัดหาทุนการศึกษาแก่นักศึกษา
2. การจัดบริการด้านอุปกรณ์การปฐมพยาบาลและยาสามัญที่จำเป็น
3. การรณรงค์เรื่องการรักษาความสะอาดในสถานศึกษา
4. การรณรงค์เพื่อการป้องกันอุบัติเหตุในสถานศึกษา
5. การควบคุมเรื่องคุณภาพและราคาของอาหาร
6. การจัดบริการน้ำดื่ม น้ำใช้ แก่นักศึกษา

ตารางที่ 25

ความคิดเห็นของผู้บริหารและครู-อาจารย์ ที่มีต่อสภาพการบริหารงานกิจการนักศึกษา
ด้านงานสวัสดิการ/พยาบาลและหอพัก

ด้านงานสวัสดิการ/พยาบาลและหอพัก	n = 281		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
1. การจัดบริการน้ำดื่ม น้ำใช้ แก่นักศึกษา	3.05	1.09	ปานกลาง
2. การควบคุมเรื่องคุณภาพและราคาของอาหาร	3.05	1.10	ปานกลาง
3. การรณรงค์เรื่องการรักษาความสะอาดในสถานศึกษา	3.34	1.01	ปานกลาง
4. การจัดหาทุนการศึกษาแก่นักศึกษา	3.49	0.98	ปานกลาง
5. การจัดบริการด้านอุปกรณ์การปฐมพยาบาลและยาสามัญที่จำเป็น	3.54	0.92	มาก
6. การจัดบริการด้านการประกันสุขภาพ/ประกันชีวิตแก่นักศึกษา	3.85	0.90	มาก
7. การรณรงค์เพื่อการป้องกันอุบัติเหตุในสถานศึกษา	3.30	1.02	ปานกลาง
รวม	3.37	0.78	ปานกลาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 25 พบว่า ผู้บริหารและครู-อาจารย์มีความคิดเห็นต่อสภาพการ
บริหารงานกิจการนักศึกษาในตำแหน่งสวัสดิการ/พยาบาลและหอพัก ในระดับปานกลาง
(ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.37)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารและครู-อาจารย์ ที่มีต่อ
สภาพการบริหารงานกิจการนักศึกษาตำแหน่งสวัสดิการ/พยาบาลและหอพัก ของวิทยาลัยการ-
อาชีพ สังกัดกรมอาชีวศึกษา อยู่ในระดับมาก 2 ข้อ ระดับปานกลาง 5 ข้อ โดยเรียง
คะแนนค่าเฉลี่ยจากมากที่สุดถึงน้อยที่สุดดังนี้

ระดับมากคือ

1. การจัดบริการด้านการประกันสุขภาพ/ประกันชีวิตแก่นักศึกษา
2. การจัดบริการด้านอุปกรณ์การปฐมพยาบาลและยาสามัญที่จำเป็น

ระดับปานกลางคือ

1. การจัดหาทุนการศึกษาแก่นักศึกษา
2. การรณรงค์เรื่องการรักษาความสะอาดในสถานศึกษา
3. การรณรงค์เพื่อการป้องกันอุบัติเหตุในสถานศึกษา
4. การควบคุมเรื่องคุณภาพและราคาของอาหาร และ การจัดบริการน้ำดื่ม น้ำใช้
แก่นักศึกษา

ตารางที่ 26

สรุปความคิดเห็นของผู้บริหาร ที่มีต่อสภาพการบริหารงานกิจการนักศึกษา
ของวิทยาลัยการอาชีพ สังกัดกรมอาชีวศึกษา

การบริหารงานกิจการนักศึกษา .	n = 49		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
1. ด้านงานปกครอง	4.18	0.56	มาก
2. ด้านงานกิจกรรมนักศึกษา	3.75	0.74	มาก
3. ด้านงาน โครงการพิเศษ	3.83	0.86	มาก
4. ด้านงานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน	3.40	0.77	ปานกลาง
5. ด้านงานสวัสดิการ/พยาบาลและหอพัก	3.98	0.68	มาก
รวม	3.82	0.66	มาก

จากตารางที่ 26 พบว่าความคิดเห็นของผู้บริหาร ที่มีต่อสภาพการบริหารงาน
กิจการนักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพ สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในงาน 5 ด้านปฏิบัติอยู่ในระดับ
มาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.82)

เมื่อนพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหาร ที่มีต่อสภาพการบริหาร
งานกิจการนักศึกษาของวิทยาลัยการอาชีพ สังกัดกรมอาชีวศึกษา อยู่ในระดับมาก 4 ด้าน
โดยเรียงคะแนนค่าเฉลี่ยจากมากที่สุดถึงน้อยที่สุดดังนี้คือ ด้านงานปกครอง ด้านงานสวัสดิการ/
พยาบาลและหอพัก ด้านงานโครงการพิเศษและด้านงานกิจกรรมนักศึกษา ระดับปานกลาง
1 ด้าน คือ ด้านงานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน

ตารางที่ 27

สรุปความคิดเห็นของครู-อาจารย์ ที่มีต่อสภาพการบริหารงานกิจการนักศึกษา
ของวิทยาลัยการอาชีพ สังกัดกรมอาชีวศึกษา

การบริหารงานกิจการนักศึกษา	n = 232		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
1. ด้านงานปกครอง	3.57	0.71	มาก
2. ด้านงานกิจกรรมนักศึกษา	3.09	0.84	ปานกลาง
3. ด้านงานโครงการพิเศษ	3.83	0.86	มาก
4. ด้านงานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน	2.78	0.76	ปานกลาง
5. ด้านงานสวัสดิการ/พยาบาลและหอพัก	3.24	0.74	ปานกลาง
รวม	3.16	0.66	ปานกลาง

จากตารางที่ 27 พบว่าความคิดเห็นของครู-อาจารย์ ที่มีต่อสภาพการบริหารงานกิจการนักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพ สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในงาน 5 ด้านปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.16)

เมื่อนิยามเป็นรายชื่อ พบว่า ความคิดเห็นของครู-อาจารย์ ที่มีต่อสภาพการบริหารงานกิจการนักศึกษาของวิทยาลัยการอาชีพ สังกัดกรมอาชีวศึกษา อยู่ในระดับมาก 2 ด้าน โดยเรียงคะแนนค่าเฉลี่ยจากมากที่สุดถึงน้อยที่สุดดังนี้คือ ด้านงานโครงการพิเศษ ระดับปานกลาง 3 ด้าน โดยเรียงคะแนนค่าเฉลี่ยจากมากที่สุดถึงน้อยที่สุดดังนี้คือ ด้านงานสวัสดิการ/พยาบาลและหอพัก ด้านงานกิจกรรมนักศึกษา และด้านงานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 28

สรุปความคิดเห็นของผู้บริหารและครู-อาจารย์ ที่มีต่อสภาพการบริหารงานกิจการนักศึกษา
ของวิทยาลัยการอาชีพ สังกัดกรมอาชีวศึกษา

การบริหารงานกิจการนักศึกษา	n = 281		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
1. ด้านงานปกครอง	3.67	0.72	มาก
2. ด้านงานกิจกรรมนักศึกษา	3.20	0.86	ปานกลาง
3. ด้านงานโครงการพิเศษ	3.31	0.80	ปานกลาง
4. ด้านงานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน	2.89	0.80	ปานกลาง
5. ด้านงานสวัสดิการ/พยาบาลและหอพัก	3.37	0.78	ปานกลาง
รวม	3.28	0.70	ปานกลาง

จากตารางที่ 28 พบว่าความคิดเห็นของผู้บริหารและครู-อาจารย์ ที่มีต่อสภาพการบริหารงานกิจการนักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพ สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในงาน 5 ด้านปฏิบัติ อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.28)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารและครู-อาจารย์ ที่มีต่อสภาพการบริหารงานกิจการนักศึกษาของวิทยาลัยการอาชีพ สังกัดกรมอาชีวศึกษา อยู่ในระดับมาก 1 ด้าน คือ ด้านงานปกครอง ระดับปานกลาง 4 ด้าน โดยเรียงคะแนนค่าเฉลี่ยจากมากที่สุดถึงน้อยที่สุดดังนี้คือ ด้านงานสวัสดิการ/พยาบาลและหอพัก ด้านงานโครงการพิเศษ ด้านงานกิจกรรมนักศึกษา และด้านงานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน

2. ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อสภาพการบริหารงานกิจการนักศึกษาของวิทยาลัย-
การอาชีพสังกัดกรมอาชีวศึกษา ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏตามตารางที่ 29-34 ตามลำดับ
ดังนี้

ตารางที่ 29

ความคิดเห็นของนักศึกษา ที่มีต่อสภาพการบริหารงานกิจการนักศึกษา
ด้านงานปกครอง

ด้านงานปกครอง	n = 337		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
1. วิทยาลัยออกกระเบียบ แนวปฏิบัติ/ข้อบังคับต่าง ๆ ของวิทยาลัย ไว้ในคู่มือนักเรียน ไว้อย่างชัดเจน	4.15	0.81	มาก
2. การให้ความสำคัญต่อการประพฤติปฏิบัติตาม ระเบียบของสถานศึกษา	3.91	0.80	มาก
3. การให้ความสำคัญกับการตรงต่อเวลา ในการเข้า แถวและการเข้าชั้นเรียน	3.88	0.94	มาก
4. การส่งเสริมให้นักศึกษา เป็นบุคคลที่มีความซื่อสัตย์ ต่อตนเองและสังคม	3.79	0.94	มาก
5. การส่งเสริมและฝึกฝน ให้นักศึกษา เป็นบุคคลที่ เคารพกฎระเบียบและข้อบังคับของสังคม	3.99	0.86	มาก
6. การจัดสภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษา ให้มีส่วน ส่งเสริมความเป็นผู้มีระเบียบวินัยแก่นักศึกษา	3.60	1.07	มาก
รวม	3.88	0.61	มาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 29 พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นต่อสภาพการบริหารงานกิจการ
นักศึกษาในด้านงานปกครองในระดับมาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.88)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อสภาพการบริหารงาน
กิจการนักศึกษาด้านงานปกครอง ของวิทยาลัยการอาชีพ สังกัดกรมอาชีวศึกษา อยู่ในระดับ
มากทุกข้อ โดยเรียงคะแนนค่าเฉลี่ยจากมากที่สุดถึงน้อยที่สุดดังนี้

1. วิทยาลัยออกระเบียบ แนวปฏิบัติ/ข้อบังคับต่าง ๆ ของวิทยาลัย ไว้ในคู่มือ
นักเรียน ไว้อย่างชัดเจน
2. การส่งเสริมและฝึกฝนให้นักศึกษาเป็นบุคคลที่เคารพกฎระเบียบและข้อบังคับ
ของสังคม
3. การให้ความสำคัญต่อการประพฤติปฏิบัติตามระเบียบของสถานศึกษา
4. การให้ความสำคัญกับการตรงต่อเวลา ในการเข้าแถวและการเข้าชั้นเรียน
5. การส่งเสริมให้นักศึกษาเป็นบุคคลที่มีความซื่อสัตย์ต่อตนเองและสังคม
6. การจัดสภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษา ให้มีส่วนส่งเสริมความเป็นผู้มีระเบียบ
วินัยแก่นักศึกษา

ตารางที่ 30

ความคิดเห็นของนักศึกษา ที่มีต่อสภาพการบริหารงานกิจการนักศึกษา
ด้านงานกิจกรรมนักศึกษา

ด้านงานกิจกรรมนักศึกษา	n = 337		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
1. การสำรวจความต้องการของนักศึกษาในการเข้าร่วมกิจกรรมชมรม	3.33	1.15	ปานกลาง
2. การเปิดโอกาสให้นักศึกษาจัดกิจกรรม/เลือกเข้าร่วมอย่างอิสระ	3.09	1.36	ปานกลาง
3. การส่งเสริมให้นักศึกษาดำเนินกิจกรรมด้วยตนเอง โดยมีครู-อาจารย์เป็นที่ปรึกษา	3.61	1.11	มาก
4. การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนาบุคคลิกภาพให้นักศึกษา	3.19	0.98	ปานกลาง
5. การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักศึกษารู้จักทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม	3.63	0.87	มาก
6. การจัดกิจกรรมเพื่อบำเพ็ญประโยชน์แก่สังคม	3.63	0.93	มาก
7. การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมให้นักศึกษารู้จักใช้เหตุผลในการตัดสินใจ	3.14	1.03	ปานกลาง
รวม	3.37	0.73	ปานกลาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 30 พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นต่อสภาพการบริหารงานกิจการ
นักศึกษาในด้านงานกิจกรรมนักศึกษา ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.37)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษา ที่มีต่อสภาพการบริหาร
งานกิจการนักศึกษาในด้านงานกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยการอาชีพ สังกัดกรมอาชีวศึกษา อยู่ใน
ในระดับมาก 3 ข้อ ระดับปานกลาง 4 ข้อ โดยเรียงคะแนนค่าเฉลี่ยจากมากที่สุดถึง
น้อยที่สุดดังนี้คือ

ระดับมากคือ

1. การจัดกิจกรรมเพื่อบำเพ็ญประโยชน์แก่สังคม และ การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริม
ให้นักศึกษารู้อัจฉการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม
2. การส่งเสริมให้นักศึกษาดำเนินกิจกรรมด้วยตนเอง โดยมีครู-อาจารย์เป็นที่
ปรึกษา

ระดับปานกลางคือ

1. การสำรวจความต้องการของนักศึกษา ในการเข้าร่วมกิจกรรมชมรม
2. การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนาบุคลิกภาพให้นักศึกษา
3. การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมให้นักศึกษารู้อัจฉใช้เหตุผลในการตัดสินใจ
4. การเปิดโอกาสให้นักศึกษาจัดกิจกรรม/ เลือกเข้าชมรมอย่างอิสระ

ตารางที่ 31
ความคิดเห็นของนักศึกษา ที่มีต่อสภาพการบริหารงานกิจการนักศึกษา
ด้านงานโครงการพิเศษ

ด้านงานโครงการพิเศษ	n = 337		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
1. การกำหนดมาตรการและกวดขันในการป้องกันและ ปราบปรามยาเสพติดในสถานศึกษา	3.42	1.12	ปานกลาง
2. การกวดขันการทะเลาะวิวาทในสถานศึกษา	3.44	1.18	ปานกลาง
3. การรณรงค์เพื่อป้องกันโรคติดต่อร้ายแรง	3.44	1.12	ปานกลาง
4. การรณรงค์เรื่องการใช้สิ่งบริโภค อุบัติภัยอย่างประหยัด	3.15	1.12	ปานกลาง
5. การรณรงค์เรื่องการอนุรักษ์ทรัพยากร	3.26	1.13	ปานกลาง
6. การจัดโครงการเพื่อให้บริการและพัฒนาชุมชน	3.11	1.03	ปานกลาง
7. การสนับสนุนให้นักศึกษามีบทบาทในการพัฒนาท้องถิ่น	2.93	1.13	ปานกลาง
รวม	3.25	0.77	ปานกลาง

จากตารางที่ 31 พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นต่อสภาพการบริหารงาน
 กิจการนักศึกษาในด้านงานโครงการพิเศษ ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.25)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษา ที่มีต่อสภาพการบริหาร
 งานกิจการศึกษาด้านงานโครงการพิเศษ ของวิทยาลัยการอาชีพ สังเกตกรรมอาชีพศึกษา อยู่
 ในระดับปานกลางทุกข้อ โดยเรียงคะแนนค่าเฉลี่ยจากข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดถึงต่ำสุดดังนี้

1. การกวดขันการทะเลาะวิวาทในสถานศึกษา
2. การรณรงค์เพื่อป้องกันโรคติดต่อร้ายแรง
3. การกำหนดมาตรการและกวดขันในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด
ในสถานศึกษา
4. การรณรงค์เรื่องการอนุรักษ์ทรัพยากร
5. การรณรงค์เรื่องการใช้สิ่งบริโภค อุบัติภัยอย่างประหยัด
6. การจัดโครงการเพื่อให้บริการและพัฒนาชุมชน
7. การสนับสนุนให้นักศึกษามีบทบาทในการพัฒนาท้องถิ่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 32

ความคิดเห็นของนักศึกษา ที่มีต่อสภาพการบริหารงานกิจการนักศึกษา
 ด้านงานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน

ด้านงานแนะแนวและจัดหางาน	n = 337		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
1. ครู-อาจารย์งานแนะแนวอำนวยความสะดวกในการให้บริการแก่นักศึกษา	3.16	1.09	ปานกลาง
2. การจัดกิจกรรม/นิทรรศการเพื่อแนะแนวทางในการศึกษา	3.06	1.09	ปานกลาง
3. การจัดบริการด้านข่าวสารและข้อมูลด้านอาชีพ	3.08	1.08	ปานกลาง
4. การส่งเสริมให้นักเรียนมีรายได้ระหว่างเรียน	2.65	1.16	ปานกลาง
5. การส่งเสริมและสนับสนุนในการดูงานและศึกษานอกสถานที่	2.55	1.23	ปานกลาง
6. การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมให้เกิดความศรัทธาในวิชาชีพ	2.97	1.14	ปานกลาง
7. การศึกษาและวิเคราะห์ความต้องการของตลาดแรงงาน	2.79	1.10	ปานกลาง
รวม	2.89	0.87	ปานกลาง

จากตารางที่ 32 พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นต่อสภาพการบริหารงาน
 กิจการนักศึกษาในด้านงานแนะแนวและจัดหางาน ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ
 2.89)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษา ที่มีต่อสภาพการบริหารงานกิจการนักศึกษาดำเนินงานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน ของวิทยาลัยการอาชีพ สังกัดกรมอาชีวศึกษา อยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ โดยเรียงคะแนนค่าเฉลี่ยจากมากที่สุดถึงน้อยที่สุดดังนี้

1. ครู-อาจารย์งานแนะแนวอำนวยความสะดวกในการให้บริการแก่นักศึกษา
2. การจัดบริการด้านข่าวสารและข้อมูลด้านอาชีพ
3. การจัดกิจกรรม/นิทรรศการเพื่อแนะแนวทางในการศึกษา
4. การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมให้เกิดความศรัทธาในวิชาชีพ
5. การศึกษาและวิเคราะห์ความต้องการของตลาดแรงงาน
6. การส่งเสริมให้นักเรียนมีรายได้ระหว่างเรียน
7. การส่งเสริมและสนับสนุนในการดูงานและศึกษานอกสถานที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 33

ความคิดเห็นของนักศึกษา ที่มีต่อสภาพการบริหารงานการนักศึกษา
 ด้านงานสวัสดิการ/พยาบาลและหอพัก

ด้านงานสวัสดิการ/พยาบาลและหอพัก	n = 337		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
1. การจัดบริการน้ำดื่ม น้ำใช้ แก่นักศึกษา	3.01	1.20	ปานกลาง
2. การควบคุมเรื่องคุณภาพและราคาของอาหาร	3.15	1.05	ปานกลาง
3. การรณรงค์เรื่องการรักษาความสะอาดในสถานศึกษา	3.54	1.14	มาก
4. การจัดหาทุนการศึกษาแก่นักศึกษา	3.43	1.13	ปานกลาง
5. การจัดบริการด้านอุปกรณ์การปฐมพยาบาลและ ยาสามัญที่จำเป็น	3.10	1.13	ปานกลาง
6. การจัดบริการด้านการประกันสุขภาพ/ประกันชีวิต แก่นักศึกษา	3.76	1.06	มาก
7. การรณรงค์เพื่อการป้องกันอุบัติเหตุในสถานศึกษา	3.54	1.13	มาก
รวม	3.36	0.79	ปานกลาง

จากตารางที่ 33 พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นต่อสภาพการบริหารงาน
 กิจการนักศึกษาในด้านงานสวัสดิการ/พยาบาลและหอพัก ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย
 เท่ากับ 3.36)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษา ที่มีต่อสภาพการบริหารงานกิจการนักศึกษาดำเนินงานสวัสดิการ/พยาบาลและหอพัก ของวิทยาลัยการอาชีพ สังกัดกรมอาชีวศึกษา อยู่ในระดับมาก 3 ข้อ ระดับปานกลาง 4 ข้อ โดยเรียงคะแนนค่าเฉลี่ยจากมากที่สุดถึงน้อยที่สุดดังนี้

ระดับมากคือ

1. การจัดการบริการด้านการประกันสุขภาพ/ประกันชีวิตแก่นักศึกษา
2. การรณรงค์ เรื่องการรักษาความสะอาดในสถานศึกษา และ การรณรงค์เพื่อ การป้องกันอุบัติเหตุในสถานศึกษา

ระดับปานกลางคือ

1. การจัดหาทุนการศึกษาแก่นักศึกษา
2. การควบคุมเรื่องคุณภาพและราคาของอาหาร
3. การจัดการบริการด้านอุปกรณ์การปฐมพยาบาลและยาสามัญที่จำเป็น
4. การจัดการบริการน้ำดื่ม น้ำใช้ แก่นักศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 34

สรุปความคิดเห็นของนักศึกษา ที่มีต่อสภาพการบริหารงานกิจการนักศึกษา
ของวิทยาลัยการอาชีพ สังกัดกรมอาชีวศึกษา

การบริหารงานกิจการนักศึกษา	n = 337		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
1. ด้านงานปกครอง	3.88	0.61	มาก
2. ด้านงานกิจกรรมนักศึกษา	3.37	0.73	ปานกลาง
3. ด้านงานโครงการพิเศษ	3.25	0.77	ปานกลาง
4. ด้านงานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน	2.89	0.87	ปานกลาง
5. ด้านงานสวัสดิการ/พยาบาลและหอพัก	3.36	0.60	ปานกลาง
รวม	3.34	0.60	ปานกลาง

จากตารางที่ 34 พบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อสภาพการบริหารงานกิจการนักศึกษาวิทยาลัยการอาชีพ สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในภาพรวมทั้ง 5 ด้าน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.34)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษา ที่มีต่อสภาพการบริหารงานกิจการนักศึกษา ของวิทยาลัยการอาชีพ สังกัดกรมอาชีวศึกษา อยู่ในระดับมาก 1 ด้าน คือด้านงานปกครอง ระดับปานกลาง 4 ด้าน โดยเรียงคะแนนค่าเฉลี่ยจากมากที่สุดถึงน้อยที่สุดดังนี้คือ ด้านงานกิจกรรมนักศึกษา ด้านงานสวัสดิการ/พยาบาลและหอพัก ด้านงานโครงการพิเศษ และ ด้านงานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษาที่มีต่อ
สภาพการบริหารงานกิจการนักศึกษาของวิทยาลัยการอาชีพ สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในภาพรวม
และรายด้าน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนและการทดสอบรายคู่โดยวิธีการของ
Scheffe's test ดังปรากฏในตารางที่ 35-42 ตามลำดับ

1. เปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานกิจการนักศึกษาของวิทยาลัยการ-
อาชีพ สังกัดกรมอาชีวศึกษา ระหว่างผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษา ผลการวิเคราะห์
ข้อมูลปรากฏตามตารางที่ 35-41 ตามลำดับ ดังนี้

ตารางที่ 35

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็น
ที่มีต่อสภาพการบริหารงานกิจการนักศึกษา ใน 5 ด้าน
ระหว่าง ผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษา

การบริหารงานกิจการนักศึกษา	ผู้บริหาร n = 49		ครู-อาจารย์ n = 232		นักศึกษา n = 337		F
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. ด้านงานปกครอง	4.18	0.55	3.57	0.71	3.88	0.61	26.0281*
2. ด้านงานกิจกรรมนักศึกษา	3.75	0.75	3.09	0.84	3.37	0.73	18.2687*
3. ด้านงานโครงการพิเศษ	3.83	0.86	3.20	0.75	3.25	0.77	14.2719*
4. ด้านงานแนะแนวและจัดหางาน	3.40	0.77	2.78	0.76	2.89	0.87	11.5174*
5. ด้านงานสวัสดิการ/พยาบาลและที่พัก	3.98	0.68	3.25	0.74	3.36	0.79	18.9249*
รวม	3.84	0.64	3.16	0.66	3.34	0.60	24.0794*

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
* $p < .05$
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 35 พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษา ที่มีต่อการบริหารงานกิจการศึกษาระหว่างผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษา มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.84 3.16 และ 3.34) ตามลำดับ โดยผู้บริหารมีความคิดเห็นที่วิทยาลัยได้มีการปฏิบัติงานกิจการนักศึกษาสูงกว่าระดับความคิดเห็นของนักศึกษา และสูงกว่าระดับความคิดเห็นของครู-อาจารย์ ในงานกิจการนักศึกษาทั้ง 5 ด้าน

ตารางที่ 36

แสดงผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ระหว่างค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษา ที่มีต่อสภาพการบริหารงานกิจการนักศึกษา

ค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง	ผู้บริหาร ($\bar{X}=3.84$)	ครู-อาจารย์ ($\bar{X}=3.16$)	นักศึกษา ($\bar{X}=3.34$)
ผู้บริหาร ($\bar{X}=3.84$)	-	*	*
ครู-อาจารย์ ($\bar{X}=3.16$)		-	*
นักศึกษา ($\bar{X}=3.34$)			-

* $p < .05$

จากตารางที่ 36 เป็นผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์และนักศึกษา ที่มีต่อสภาพการบริหารงานกิจการนักศึกษา พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ กลุ่มผู้บริหารมีความคิดเห็นต่อสภาพการบริหารงานกิจการศึกษามีการปฏิบัติในระดับสูงกว่ากลุ่มนักศึกษาและกลุ่มครู-อาจารย์ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 37

แสดงผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ระหว่างค่าเฉลี่ยของความคิดเห็น
ของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษา ที่มีต่อสภาพการบริหารงานกิจการนักศึกษา
ด้านงานปกครอง

ค่าเฉลี่ยของความคิดเห็น ของกลุ่มตัวอย่าง	ผู้บริหาร ($\bar{X}=4.18$)	ครู-อาจารย์ ($\bar{X}=3.57$)	นักศึกษา ($\bar{X}=3.88$)
ผู้บริหาร ($\bar{X}=4.18$)	-	*	*
ครู-อาจารย์ ($\bar{X}=3.57$)		-	*
นักศึกษา ($\bar{X}=3.88$)			-

* $p < .05$

จากตารางที่ 37 เป็นผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของความคิดเห็น
ของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษา ที่มีต่อสภาพการบริหารงานกิจการนักศึกษา ด้านงาน
ปกครอง พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือกลุ่มผู้บริหารมีความ
คิดเห็นต่อสภาพการบริหารงานกิจการนักศึกษา ว่ามีการปฏิบัติในระดับสูงกว่ากลุ่มนักศึกษาและ
กลุ่มครู-อาจารย์ตามลำดับ

ตารางที่ 38

แสดงผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ระหว่างค่าเฉลี่ยของความคิดเห็น
ของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษา ที่มีต่อสถานการณ์บริหารงานกิจการนักศึกษา
ด้านงานกิจกรรมนักศึกษา

ค่าเฉลี่ยของความคิดเห็น ของกลุ่มตัวอย่าง	ผู้บริหาร ($\bar{X}=3.75$)	ครู-อาจารย์ ($\bar{X}=3.09$)	นักศึกษา ($\bar{X}=3.37$)
ผู้บริหาร ($\bar{X}=3.75$)	-	*	*
ครู-อาจารย์ ($\bar{X}=3.09$)		-	*
นักศึกษา ($\bar{X}=3.37$)			-

* $p < .05$

จากตารางที่ 38 เป็นผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของความคิดเห็น
ของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษาที่มีต่อสถานการณ์บริหารงานกิจการนักศึกษา ด้านงาน
กิจกรรมนักศึกษา พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือกลุ่มผู้บริหาร
มีความคิดเห็นต่อสถานการณ์บริหารงานกิจการศึกษาด้านงานกิจกรรมนักศึกษา ว่ามีการปฏิบัติ
ในระดับสูงกว่ากลุ่มนักศึกษาและกลุ่มครู-อาจารย์ตามลำดับ

ตารางที่ 39

แสดงผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ระหว่างค่าเฉลี่ยของความคิดเห็น
ของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษา ที่มีต่อสภาพการบริหารงานกิจการนักศึกษา
ด้านงานโครงการพิเศษ

ค่าเฉลี่ยของความคิดเห็น ของกลุ่มตัวอย่าง	ผู้บริหาร ($\bar{X}=3.83$)	ครู-อาจารย์ ($\bar{X}=3.20$)	นักศึกษา ($\bar{X}=3.25$)
ผู้บริหาร ($\bar{X}=3.83$)	-	*	*
ครู-อาจารย์ ($\bar{X}=3.20$)		-	-
นักศึกษา ($\bar{X}=3.25$)			-

* $p < .05$

จากตารางที่ 39 เป็นผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของความคิดเห็น
ของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษา ที่มีต่อสภาพการบริหารงานกิจการศึกษาด้านงาน
โครงการพิเศษ พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือกลุ่มผู้บริหาร
มีความคิดเห็นต่อสภาพการบริหารงานกิจการศึกษาด้านงานโครงการพิเศษ ว่ามีการปฏิบัติ
ในระดับสูงกว่ากลุ่มนักศึกษาและกลุ่มครู-อาจารย์ ตามลำดับ แต่เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็น
รายคู่ พบว่า มีเพียง 2 คู่ ที่มีความแตกต่างกันที่ระดับ .05 ได้แก่ ค่าเฉลี่ยของความคิด
เห็นของกลุ่มผู้บริหาร สูงกว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มนักศึกษา และกลุ่มครู-อาจารย์ตามลำดับ
ส่วนกลุ่มครู-อาจารย์กับกลุ่มนักศึกษามีความคิดเห็นต่อสภาพการบริหารงานกิจการศึกษาด้าน
โครงการพิเศษไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 40

แสดงผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ระหว่างค่าเฉลี่ยของความคิดเห็น
ของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษา ที่มีต่อสภาพการบริหารงานกิจการนักศึกษา
ด้านงานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน

ค่าเฉลี่ยของความคิดเห็น ของกลุ่มตัวอย่าง	ผู้บริหาร ($\bar{X}=3.40$)	ครู-อาจารย์ ($\bar{X}=2.78$)	นักศึกษา ($\bar{X}=2.89$)
ผู้บริหาร ($\bar{X}=3.40$)	-	*	*
ครู-อาจารย์ ($\bar{X}=2.78$)		-	
นักศึกษา ($\bar{X}=2.89$)			-

* $p < .05$

จากตารางที่ 40 เป็นผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของความคิดเห็น
ของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษา ที่มีต่อสภาพการบริหารงานกิจการนักศึกษา ด้านงาน
แนะแนวอาชีพและจัดหางาน พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ
กลุ่มผู้บริหาร มีความคิดเห็นต่อสภาพการบริหารงานกิจการศึกษาด้านงานแนะแนวอาชีพและ
จัดหางาน ว่ามีการปฏิบัติในระดับสูงกว่ากลุ่มนักศึกษา และกลุ่มครู-อาจารย์ ตามลำดับ แต่
เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ พบว่า มีเพียง 2 คู่ ที่มีความแตกต่างกันที่ระดับ .05
ซึ่งได้แก่ ค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นของกลุ่มผู้บริหาร สูงกว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มนักศึกษา และ
กลุ่มครู-อาจารย์ตามลำดับ ส่วนกลุ่มครู-อาจารย์ กับ กลุ่มนักศึกษามีความคิดเห็นต่อสภาพ
การบริหารงานกิจการศึกษาด้านงานแนะแนวอาชีพและจัดหางานไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 41

แสดงผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ระหว่างค่าเฉลี่ยของความคิดเห็น
ของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษา ที่มีต่อสภาพการบริหารงานกิจการนักศึกษา
ด้านงานสวัสดิการ/นยาบาลและหอพัก

ค่าเฉลี่ยของความคิดเห็น ของกลุ่มตัวอย่าง	ผู้บริหาร ($\bar{X}=3.98$)	ครู-อาจารย์ ($\bar{X}=3.24$)	นักศึกษา ($\bar{X}=3.36$)
ผู้บริหาร ($\bar{X}=3.98$)	-	*	*
ครู-อาจารย์ ($\bar{X}=3.24$)		-	-
นักศึกษา ($\bar{X}=3.36$)			-

* $p < .05$

จากตารางที่ 41 เป็นผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของความคิดเห็น
ของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษา ที่มีต่อสภาพการบริหารงานกิจการศึกษาด้านงาน
สวัสดิการ/นยาบาลและหอพัก พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ
กลุ่มผู้บริหารมีความคิดเห็นต่อสภาพการบริหารงานกิจการศึกษาด้านงานสวัสดิการ/นยาบาล
และหอพัก ว่ามีการปฏิบัติในระดับสูงกว่ากลุ่มนักศึกษา และกลุ่มครู-อาจารย์ตามลำดับ แต่
เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ พบว่า มีเพียง 2 คู่ ที่มีความแตกต่างกันที่ระดับ .05
ซึ่งได้แก่ ค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นของกลุ่มผู้บริหาร สูงกว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มนักศึกษา และ
กลุ่มครู-อาจารย์ตามลำดับ ส่วนกลุ่มครู-อาจารย์กับกลุ่มนักศึกษามีความคิดเห็นต่อสภาพการ
บริหารงานกิจการศึกษาด้านงานสวัสดิการนยาบาลและหอพักไม่แตกต่างกัน

2. เปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อสภาพการบริหารงานกิจการนักศึกษาของวิทยาลัยการอาชีพ สังกัดกรมอาชีวศึกษา ระหว่างครู-อาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษากับครู-อาจารย์ที่ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษา ข้อมูลปรากฏตามตารางที่ 42

ตารางที่ 42

เปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานกิจการนักศึกษาใน 5 ด้าน
ระหว่างครู-อาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษา
กับครู-อาจารย์ที่ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษา

การบริหารงานกิจการนักศึกษา	ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษา n = 57		ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษา n = 175		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. ด้านงานปกครอง	3.50	0.75	3.59	0.70	-0.81
2. ด้านงานกิจกรรมนักศึกษา	3.08	0.97	3.09	0.79	-0.05*
3. ด้านงานโครงการพิเศษ	3.27	0.82	3.17	0.72	0.81
4. ด้านงานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน	2.85	0.84	2.76	0.74	0.83
5. ด้านงานสวัสดิการ/พยาบาลและหอพัก	3.26	0.82	3.24	0.72	0.15
รวม	3.18	0.75	3.16	0.63	0.26

* $p < .05$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 42 พบว่า ความคิดเห็นของครู-อาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่ กับครู-อาจารย์ที่ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษา ที่มีต่อการบริหารงานกิจการนักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพ สังกัดกรมอาชีวศึกษา มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แต่เมื่อพิจารณาข้อมูลในแต่ละด้านพบว่า ครู-อาจารย์มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เพียงด้านเดียวคือ งานกิจกรรมนักศึกษา ส่วนด้านอื่น ๆ ครู-อาจารย์มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ เกี่ยวกับปัญหาการบริหารงาน
กิจการนักศึกษาของวิทยาลัยการอาชีพ สังกัดกรมอาชีวศึกษา

ตารางที่ 43

ความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ เกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานกิจการนักศึกษา

ปัญหาการบริหารงานกิจการนักศึกษา	n = 281		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับของปัญหา
1. ผู้บริหารไม่สนใจการดำเนินงานกิจการนักศึกษา	3.01	1.07	ปานกลาง
2. ครู-อาจารย์ไม่ให้ความร่วมมือในการดำเนินงาน กิจการนักศึกษา	3.04	1.04	ปานกลาง
3. ครู-อาจารย์ผู้ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษา ขาดความรู้ ความเข้าใจและประสบการณ์ในงาน	3.00	0.86	ปานกลาง
4. ครู-อาจารย์ผู้ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษา มีงานหลายหน้าที่ทำให้ไม่สามารถดำเนินงานกิจการ นักศึกษาได้อย่างเต็มที่	3.68	0.96	มาก
5. ขาดการวางแผนงานกิจการนักศึกษา	3.25	0.96	ปานกลาง
6. ขาดการสนับสนุนด้านงบประมาณ	3.30	1.06	ปานกลาง
7. ขาดการสนับสนุนด้านอาคารสถานที่และอุปกรณ์ต่างๆ	3.43	1.02	ปานกลาง
8. ขาดแรงจูงใจในการปฏิบัติหน้าที่ของครู-อาจารย์	3.61	1.03	มาก
9. ตารางเรียนไม่เอื้ออำนวยต่อการจัดกิจกรรม	3.22	1.16	ปานกลาง
10. การให้ความร่วมมือและสนับสนุนจากผู้ปกครอง	2.83	1.01	ปานกลาง
11. ขาดการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงาน กิจการนักศึกษา	3.28	0.95	ปานกลาง
12. ขาดอัตรากำลังครู-อาจารย์ในงานกิจการนักศึกษา	3.65	1.02	มาก
รวม	3.27	0.66	ปานกลาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 43 พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหาร และครู-อาจารย์เกี่ยวกับ ปัญหาการบริหารงานกิจการนักศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.27) เมื่อพิจารณาในรายละเอียดพบว่าส่วนที่เป็นปัญหาในระดับมากมี 3 ข้อระดับปานกลาง มี 9 ข้อ โดยเรียงคะแนนค่าเฉลี่ยจากข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดถึงต่ำสุดดังนี้ ระดับมากคือ

1. ครู-อาจารย์ผู้ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการศึกษามีงานหลายหน้าที่ ทำให้ไม่สามารถดำเนินงานกิจการนักศึกษาได้อย่างเต็มที่
  2. ขาดอัตรากำลังครู-อาจารย์ในงานกิจการนักศึกษา
  3. ขาดแรงจูงใจในการปฏิบัติหน้าที่ของครู-อาจารย์
- ระดับปานกลางคือ
1. ขาดการสนับสนุนด้านอาคารสถานที่และอุปกรณ์ต่าง ๆ
  2. ขาดการสนับสนุนด้านงบประมาณ
  3. ขาดการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานกิจการนักศึกษา
  4. ขาดการวางแผนงานกิจการนักศึกษา
  5. ตารางเรียนไม่เอื้ออำนวยต่อการจัดกิจกรรม
  6. ครู-อาจารย์ไม่ให้ความร่วมมือในการดำเนินงานกิจการนักศึกษา
  7. ผู้บริหารไม่สนใจการดำเนินงานกิจการนักศึกษา
  8. ครู-อาจารย์ผู้ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษาขาดความรู้ ความเข้าใจและประสบการณ์ในงาน
  9. ขาดการให้ความร่วมมือและสนับสนุนจากผู้ปกครอง

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการบริหารงานกิจการนักศึกษาวิทยาลัยการอาชีพ สังกัดกรมอาชีวศึกษาเป็นการวิจัยแบบสำรวจ ซึ่งมีวัตถุประสงค์ ขอบเขตการวิจัย สมมติฐานของการวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย สรุปผลและอภิปรายผลการวิจัยมีรายละเอียดดังนี้

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของ ผู้บริหาร ครู-อาจารย์และนักศึกษา ที่มีต่อสภาพการบริหารงานกิจการนักศึกษาของวิทยาลัยการอาชีพ สังกัดกรมอาชีวศึกษา
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์และนักศึกษา ที่มีต่อสภาพการบริหารงานกิจการนักศึกษาของวิทยาลัยการอาชีพ สังกัดกรมอาชีวศึกษา
3. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อสภาพการบริหารงานกิจการนักศึกษา ของวิทยาลัยการอาชีพ สังกัดกรมอาชีวศึกษา ระหว่างครู-อาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่กับครู-อาจารย์ที่ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ ในงานกิจการนักศึกษา
4. เพื่อศึกษาปัญหาในการบริหารงานกิจการนักศึกษา ของวิทยาลัยการอาชีพ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครู-อาจารย์

ขอบเขตของการวิจัย

1. ผู้วิจัยมุ่งศึกษาสภาพการบริหารงานกิจการนักศึกษาใน 5 งาน คือ งานปกครอง งานกิจการนักศึกษา งานโครงการพิเศษ งานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน และงานสวัสดิการ/นยบาลและหอพัก ในวิทยาลัยการอาชีพ สังกัดกรมอาชีวศึกษาที่เปิดทำการเรียนการสอนตั้งแต่ปีการศึกษา 2524-2528 ในวิทยาลัยการอาชีพ 12 แห่ง

2. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วย

2.1 ผู้บริหารของวิทยาลัยการอาชีพ ปีการศึกษา 2537 จำนวน 60 คน

2.2 ครู-อาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษา ปีการศึกษา 2537
จำนวน 60 คน

2.3 ครู-อาจารย์ที่ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษา ปีการศึกษา
2537 จำนวน 176 คน

2.4 นักศึกษาชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 3 ที่กำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2537
จำนวน 337 คน

3. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

3.1 ตัวแปรต้น คือ สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่

1. ผู้บริหารของวิทยาลัยการอาชีพ

2. ครู-อาจารย์ จำแนกเป็น

2.1. ครู-อาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษา

2.2. ครู-อาจารย์ที่ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษา

3. นักศึกษา

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นที่มีต่องานกิจการนักศึกษาในวิทยาลัย-
การอาชีพ ซึ่งประกอบด้วยงาน 5 ด้าน คือ งานปกครอง งานกิจการนักศึกษา งานโครง
การพิเศษ งานแนะแนวและจัดหางาน และงานสวัสดิการ/พยาบาลและหอพัก

สมมติฐานของการวิจัย

1. ผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษา มีความคิดเห็นต่อสภาพการบริหารงาน
กิจการนักศึกษาแตกต่างกัน
2. ครู-อาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่ และครู-อาจารย์ที่ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการ
นักศึกษา มีความคิดเห็นต่อสภาพการบริหารงานกิจการนักศึกษาแตกต่างกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิธีดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ได้แก่ ผู้บริหาร ครู-อาจารย์ นักศึกษา ของวิทยาลัยการอาชีพ สังกัดกรมอาชีวศึกษา ปีการศึกษา 2537 โดยเป็นผู้บริหารจำนวน 49 คน ครู-อาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่จำนวน 57 คน ครู-อาจารย์ที่ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่จำนวน 175 คน นักศึกษาชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 3 จำนวน 337 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม 2 ชุด คือ แบบสอบถามชุดของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และแบบสอบถามชุดของนักศึกษา โดยศึกษาจากทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ งานวิจัยของสวัสดิ์ เรืองศรี ศิริ รอดบุญธรรม และสุรจิตตา โพธิบุตร นำเครื่องมือมาตรวจสอบความตรง โดยการตัดสินของผู้ทรงคุณวุฒิและนำไปปรึกษาคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ เมื่อเสร็จแล้วนำไปทดลองใช้ เพื่อหาความเชื่อถือได้ แล้วนำมาปรับปรุงให้เหมาะสมอีกครั้งหนึ่ง

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ติดต่อบริษัทหนังสือจากงานนักศึกษาศาสตร์-อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ไปยังกรมอาชีวศึกษา เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลและตอนแบบสอบถาม ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยแจกแบบสอบถามแก่ผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษา ในวิทยาลัยการอาชีพ สังกัดกรมอาชีวศึกษา รวม 12 แห่ง จำนวน 633 ชุด ได้รับคืน และสมบูรณ์จำนวน 618 ชุด คิดเป็นร้อยละ 97.63 ซึ่งสามารถนำมาใช้วิเคราะห์ได้

4. การวิเคราะห์ข้อมูล ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามวิเคราะห์ด้วยค่าร้อยละ ตอนที่ 2 และ 3 วิเคราะห์ระดับความคิดเห็นด้วยค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างผู้บริหาร ครู-อาจารย์และนักศึกษา วิเคราะห์ด้วยค่า F-test การเปรียบเทียบรายคู่ วิเคราะห์โดยวิธีการของ Scheffe's test การเปรียบเทียบความคิดเห็นของครู-อาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่และครู-อาจารย์ที่ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษาวิเคราะห์ด้วยค่า T-test โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC⁺ สำหรับข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานกิจการนักศึกษา วิเคราะห์ด้วยค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษาที่มีต่อสภาพการบริหารงานกิจการนักศึกษาของวิทยาลัยการอาชีพ สังกัดกรมอาชีวศึกษา

1.1 ความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ ที่มีต่อสภาพการบริหารงานกิจการนักศึกษาของวิทยาลัยการอาชีพ สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในงาน 5 ด้าน ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ด้านงานปกครอง ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าเป็นภาพรวม วิทยาลัยได้ให้ความสนใจในการปฏิบัติงานด้านนี้ในระดับมาก โดยปฏิบัติในระดับมากทุกเรื่อง เรื่องที่วิทยาลัยปฏิบัติสูงสุดคือ การให้ความสำคัญกับการตรงต่อเวลาในการเข้าแถวและการเข้าชั้นเรียน ส่วนครู-อาจารย์มีความคิดเห็นว่าเป็นภาพรวม วิทยาลัยได้ให้ความสนใจในการปฏิบัติงานด้านนี้ในระดับมาก โดยปฏิบัติในระดับมากเกือบทุกเรื่องยกเว้นเรื่องการจัดสภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษาให้มีส่วนส่งเสริมความเป็นผู้มีระเบียบวินัยแก่นักศึกษา ซึ่งปฏิบัติในระดับปานกลาง สำหรับเรื่องที่วิทยาลัยปฏิบัติสูงสุดคือ การออกระเบียบ แนวปฏิบัติ/ข้อบังคับต่าง ๆ ของวิทยาลัยไว้ในคู่มือนักเรียนไว้อย่างชัดเจน ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของผู้บริหารและครู-อาจารย์ที่มีความคิดเห็นว่าเป็นภาพรวมแล้ว วิทยาลัยได้ให้ความสนใจในการปฏิบัติงานด้านนี้ในระดับมาก โดยปฏิบัติในระดับมากเกือบทุกเรื่องยกเว้นเรื่อง การจัดสภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษาให้มีส่วนส่งเสริมความเป็นผู้มีระเบียบวินัยแก่นักศึกษา ซึ่งปฏิบัติในระดับปานกลาง สำหรับเรื่องที่วิทยาลัยปฏิบัติสูงสุดคือ การออกระเบียบ แนวปฏิบัติ/ข้อบังคับต่าง ๆ ของวิทยาลัยไว้ในคู่มือนักเรียนไว้อย่างชัดเจน

2. ด้านงานกิจกรรมนักศึกษา ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าเป็นภาพรวม วิทยาลัยได้ให้ความสนใจในการปฏิบัติงานด้านนี้ในระดับมาก โดยปฏิบัติในระดับมากเกือบทุกเรื่องยกเว้นเรื่อง การสำรวจความต้องการของนักศึกษาในการเข้าร่วมกิจกรรมชมรม ซึ่งปฏิบัติในระดับปานกลาง สำหรับเรื่องที่วิทยาลัยปฏิบัติสูงสุดคือการจัดกิจกรรมเพื่อนำเชิญ

ประโยชน์แก่สังคม ส่วนครู-อาจารย์มีความคิดเห็นว่าโดยภาพรวม วิทยาลัยได้ให้ความสนใจในการปฏิบัติงานด้านนี้ในระดับปานกลาง โดยปฏิบัติในระดับปานกลางทุกเรื่อง สำหรับเรื่องที่ปฏิบัติสูงสุดคือ การจัดกิจกรรมเพื่อนำปัญหาประโยชน์แก่สังคม ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของผู้บริหารและครู-อาจารย์ซึ่งมีความคิดเห็นว่าโดยภาพรวม วิทยาลัยได้ให้ความสนใจในการปฏิบัติงานด้านนี้ในระดับปานกลาง โดยปฏิบัติในระดับปานกลางทุกเรื่อง สำหรับเรื่องที่ปฏิบัติสูงสุดคือ การจัดกิจกรรมเพื่อนำปัญหาประโยชน์แก่สังคม

3. ด้านงานโครงการพิเศษ ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่า โดยภาพรวม วิทยาลัยได้ให้ความสนใจในการปฏิบัติงานด้านนี้ในระดับมาก โดยปฏิบัติในระดับมากทุกเรื่อง เรื่องที่วิทยาลัยปฏิบัติสูงสุดคือ การรณรงค์เพื่อป้องกันโรคติดต่อร้ายแรง ส่วนครู-อาจารย์มีความคิดเห็นว่า โดยภาพรวม วิทยาลัยได้ให้ความสนใจในการปฏิบัติงานด้านนี้ในระดับปานกลาง โดยปฏิบัติในระดับปานกลางเกือบทุกเรื่องยกเว้นเรื่อง การรณรงค์เพื่อป้องกันโรคติดต่อร้ายแรง ซึ่งวิทยาลัยปฏิบัติในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับผู้บริหารและครู-อาจารย์ที่มีความคิดเห็นว่า โดยภาพรวม วิทยาลัยได้ให้ความสนใจในการปฏิบัติงานด้านนี้ในระดับปานกลาง โดยปฏิบัติในระดับปานกลางเกือบทุกเรื่องยกเว้นเรื่อง การรณรงค์เพื่อป้องกันโรคติดต่อร้ายแรง ซึ่งปฏิบัติในระดับมากและปฏิบัติในระดับสูงสุด

4. ด้านงานแนะแนวและจัดหางาน ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าโดยภาพรวม วิทยาลัยได้ให้ความสนใจในการปฏิบัติงานด้านนี้ในระดับปานกลาง โดยปฏิบัติในระดับปานกลางเกือบทุกเรื่องยกเว้นเรื่อง การอำนวยความสะดวกในการให้บริการแก่นักศึกษาของครู-อาจารย์งานแนะแนว และการจัดบริการด้านข่าวสารและข้อมูลด้านอาชีพ ซึ่งปฏิบัติในระดับมาก เรื่องที่วิทยาลัยปฏิบัติสูงสุดคือ การอำนวยความสะดวกในการให้บริการแก่นักศึกษาของครู-อาจารย์งานแนะแนว ส่วนครู-อาจารย์มีความคิดเห็นว่า โดยภาพรวม วิทยาลัยได้ให้ความสนใจในการปฏิบัติงานด้านนี้ในระดับปานกลาง โดยปฏิบัติในระดับปานกลางทุกเรื่อง สำหรับเรื่องที่ปฏิบัติสูงสุดคือ การอำนวยความสะดวกในการให้บริการแก่นักศึกษาของครู-อาจารย์งานแนะแนว ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของผู้บริหารและครู-อาจารย์ที่มี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความคิดเห็นว่าโดยภาพรวม วิทยาลัยได้ให้ความสนใจในการปฏิบัติงานด้านนี้ ในระดับปานกลาง โดยปฏิบัติในระดับปานกลางทุกเรื่อง สำหรับเรื่องที่ปฏิบัติสูงสุดคือ การอำนวยความสะดวกในการให้บริการแก่นักศึกษาของครู-อาจารย์งานแนะแนว

5. ด้านงานสวัสดิการ/พยาบาลและหอพัก ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่โดยภาพรวม วิทยาลัยได้ให้ความสนใจในการปฏิบัติงานด้านนี้ในระดับมาก โดยปฏิบัติในระดับมากทุกเรื่อง เรื่องที่ปฏิบัติสูงสุดคือ การจัดบริการด้านการประกันสุขภาพ/ประกันชีวิตแก่นักศึกษา ส่วนครู-อาจารย์มีความคิดเห็นว่โดยภาพรวม วิทยาลัยได้ให้ความสนใจในการปฏิบัติงานด้านนี้ในระดับปานกลาง โดยปฏิบัติในระดับปานกลาง เกือบทุกเรื่องยกเว้นเรื่องการจัดบริการด้านการประกันสุขภาพ/ประกันชีวิตแก่นักศึกษา ซึ่งปฏิบัติในระดับมากและปฏิบัติในระดับสูงสุดซึ่งสอดคล้องกับผู้บริหารและครู-อาจารย์ที่มึ่ความเห็นว่โดยภาพรวมวิทยาลัยได้ให้ความสนใจในการปฏิบัติงานด้านนี้ในระดับปานกลาง โดยปฏิบัติในระดับปานกลาง เกือบทุกเรื่องยกเว้นเรื่อง การจัดบริการด้านการประกันสุขภาพ/ประกันชีวิตแก่นักศึกษาและการจัดบริการด้านอุปกรณ์การปฐมพยาบาลและยาสามัญที่จำเป็น ซึ่งปฏิบัติในระดับมาก สำหรับเรื่องที่ปฏิบัติสูงสุดคือ การจัดบริการด้านการประกันสุขภาพ/ประกันชีวิตแก่นักศึกษา

สรุปความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ ผู้บริหารและครู-อาจารย์ที่มีต่อสภาพการบริหารงานกิจการนักศึกษาของวิทยาลัยการอาชีพ สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในงาน 5 ด้าน ปรากฏว่ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่วิทยาลัยปฏิบัติงานกิจการนักศึกษาในภาพรวมในระดับมาก ในขณะที่กลุ่มของครู-อาจารย์และกลุ่มของผู้บริหารและครู-อาจารย์มีความคิดเห็นว่วิทยาลัยปฏิบัติงานกิจการนักศึกษาในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยทั้ง 3 กลุ่มมีความคิดเห็นว่ วิทยาลัยปฏิบัติงานด้านงานปกครองในระดับมาก

1.2 ความคิดเห็นของนักศึกษา ที่มีต่อสภาพการบริหารงานกิจการนักศึกษาของวิทยาลัยการอาชีพ สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในงาน 5 ด้าน ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ด้านงานปกครอง นักศึกษามีความคิดเห็นว่า โดยภาพรวม วิทยาลัย ได้ให้ความสนใจในการปฏิบัติงานด้านนี้ในระดับมาก โดยปฏิบัติในระดับมากเกือบทุกเรื่อง ยกเว้นเรื่อง การจัดสภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษา ที่มีส่วนส่งเสริมความเป็นผู้มีระเบียบวินัยแก่นักศึกษา ซึ่งปฏิบัติในระดับปานกลาง สำหรับเรื่องที่วิทยาลัยปฏิบัติสูงสุดคือการออกระเบียบ แนวปฏิบัติ/ข้อบังคับต่าง ๆ ของวิทยาลัยไว้ในคู่มือนักเรียนไว้อย่างชัดเจน

2. ด้านงานกิจกรรมนักศึกษา นักศึกษามีความคิดเห็นว่า โดยภาพรวม วิทยาลัย ได้ให้ความสนใจในการปฏิบัติงานด้านนี้ในระดับปานกลาง โดยปฏิบัติในระดับปานกลางเกือบทุกเรื่อง ยกเว้นเรื่อง การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักศึกษารู้จักทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม การจัดกิจกรรมเพื่อบำเพ็ญประโยชน์แก่สังคม และการส่งเสริมให้นักศึกษาคำเนินกิจกรรมด้วยตนเอง โดยมีครู-อาจารย์เป็นที่ปรึกษา ซึ่งปฏิบัติในระดับมาก สำหรับเรื่องที่วิทยาลัยปฏิบัติสูงสุดคือ การจัดกิจกรรมเพื่อบำเพ็ญประโยชน์แก่สังคม และการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักศึกษารู้จักทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม

3. ด้านงานโครงการพิเศษ นักศึกษามีความคิดเห็นว่า โดยภาพรวม วิทยาลัย ได้ให้ความสนใจในการปฏิบัติงานด้านนี้ในระดับปานกลาง โดยปฏิบัติในระดับปานกลางทุกเรื่อง สำหรับเรื่องที่วิทยาลัยสูงสุดคือเรื่อง การกวดขันการทะเลาะวิวาทในสถานศึกษาและการรณรงค์เพื่อป้องกันโรคติดต่อร้ายแรง

4. ด้านงานแนะแนวและจัดหางาน นักศึกษามีความคิดเห็นว่า โดยภาพรวม วิทยาลัย ได้ให้ความสนใจในการปฏิบัติงานด้านนี้ในระดับปานกลาง โดยปฏิบัติในระดับปานกลางทุกเรื่อง สำหรับเรื่องที่วิทยาลัยปฏิบัติสูงสุดคือเรื่อง การอำนวยความสะดวกในการให้บริการแก่นักศึกษาของครู-อาจารย์งานแนะแนว

5. ด้านงานสวัสดิการ/พยาบาลและหอพัก นักศึกษามีความคิดเห็นว่า โดยภาพรวม วิทยาลัย ได้ให้ความสนใจในการปฏิบัติงานด้านนี้ในระดับปานกลาง โดย

ปฏิบัติในระดับปานกลางเกือบทุกเรื่อง ยกเว้นเรื่อง การจัดการบริการด้านการประกันสุขภาพ/ประกันชีวิตแก่นักศึกษา การรณรงค์เรื่องการรักษาความสะอาดในสถานศึกษา และการรณรงค์เพื่อการป้องกันอุบัติเหตุในสถานศึกษา สำหรับเรื่องที่วิทยาลัยปฏิบัติสูงสุดคือ การจัดการบริการด้านการประกันสุขภาพ/ประกันชีวิตแก่นักศึกษา

สรุปความคิดเห็นของนักศึกษา ที่มีต่อสภาพการบริหารงานกิจการนักศึกษาของวิทยาลัยการอาชีพ สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในงาน 5 ด้าน ปรากฏว่า วิทยาลัยปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลางเกือบทุกด้าน ยกเว้นด้านงานปกครองซึ่งมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก

2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อสภาพการบริหารงานกิจการนักศึกษาของวิทยาลัยการอาชีพ สังกัดกรมอาชีวศึกษา ระหว่างผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษา

จากการศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่าง ผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษาที่มีต่อสภาพการบริหารงานกิจการนักศึกษา ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

สรุป ความคิดเห็นระหว่างผู้บริหาร ครู-อาจารย์และนักศึกษามีต่อสภาพการบริหารงานกิจการนักศึกษา ทั้งด้านงานปกครอง งานกิจกรรมนักศึกษา งานโครงการพิเศษ งานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน และงานสวัสดิการและนันทนาการ โดยภาพรวม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้บริหารมีความคิดเห็นที่วิทยาลัยปฏิบัติงานกิจการนักศึกษาในระดับที่มากกว่าระดับความคิดเห็นของนักศึกษา และความคิดเห็นของครู-อาจารย์ตามลำดับ

3. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อสภาพการบริหารงานกิจการนักศึกษา ของวิทยาลัยการอาชีพ สังกัดกรมอาชีวศึกษา ระหว่างครู-อาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่ กับครู-อาจารย์ที่ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษา

จากการศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็น ระหว่างครู-อาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่กับครู-อาจารย์ที่ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษา ที่มีต่อสภาพการบริหารงานกิจการนักศึกษา ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. ตำแหน่งปกครอง ครู-อาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่กับครู-อาจารย์ที่ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ ในงานกิจการนักศึกษา มีความคิดเห็นต่อสภาพการบริหารงานกิจการศึกษาด้านงานปกครอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่อง การออกระเบียบ แนวปฏิบัติ ข้อ บังคับต่าง ๆ ของวิทยาลัยไว้ในคู่มือนักเรียนไว้อย่างชัดเจน ส่วนในเรื่องการให้ความสำคัญต่อการประพฤติปฏิบัติตามระเบียบของสถานศึกษา การให้ความสำคัญกับการตรงต่อเวลา ในการเข้าแถวและการเข้าชั้นเรียน การส่งเสริมให้นักศึกษาเป็นบุคคลที่มีความซื่อสัตย์ต่อตนเองและสังคม การส่งเสริมและฝึกฝนให้นักศึกษาเป็นบุคคลที่เคารพกฎระเบียบและข้อบังคับของสังคม และการจัดสภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษาให้มีส่วนส่งเสริมความเป็นผู้มีระเบียบวินัยแก่นักศึกษา ครู-อาจารย์มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

2. ตำแหน่งกิจกรรมนักศึกษา ครู-อาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่กับครู-อาจารย์ที่ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ ในงานกิจการนักศึกษา มีความคิดเห็นต่อสภาพการบริหารงานกิจการศึกษาด้านงานกิจกรรมนักศึกษา โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อนิยามโดยรายละเอียดในแต่ละเรื่องแล้ว ครู-อาจารย์มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

3. งานโครงการพิเศษ ครู-อาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่กับครู-อาจารย์ที่ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ ในงานกิจการนักศึกษา มีความคิดเห็นต่อสภาพการบริหารงานกิจการศึกษาด้านงานโครงการพิเศษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่อง การกวดขันการทะเลาะวิวาทในสถานศึกษา ส่วนเรื่อง การกำหนดมาตรการและกวดขันในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในสถานศึกษา การรณรงค์เพื่อป้องกันโรคติดต่อร้ายแรง การรณรงค์เรื่องการใช้สิ่งบริโภค อุบัติเหตุอย่างประหยัด การรณรงค์เรื่องการอนุรักษ์ทรัพยากร การจัดโครงการเพื่อให้บริการและพัฒนาชุมชน และการสนับสนุนให้นักศึกษามีบทบาทในการพัฒนาท้องถิ่น ครู-อาจารย์มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

4. งานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน ครู-อาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่กับครู-อาจารย์ที่ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ ในงานกิจการนักศึกษา มีความคิดเห็นต่อสภาพการบริหารงานกิจการศึกษา

ดำเนินงานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ใน เรื่องการส่งเสริมให้นักเรียนมีรายได้ระหว่างเรียน ส่วนในเรื่องการส่งเสริมและสนับสนุน ในการดูงานและศึกษานอกสถานที่ ครู-อาจารย์มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 สำหรับเรื่อง ครู-อาจารย์งานแนะแนวอำนวยความสะดวกในการให้ บริการแก่นักศึกษา การจัดกิจกรรม/นันทนาการเพื่อแนะแนวทางในการศึกษา การ จัดบริการด้านข่าวสารและข้อมูลด้านอาชีพ การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมให้เกิดความศรัทธา ในวิชาชีพและการศึกษาและวิเคราะห์ความต้องการของตลาดแรงงาน ครู-อาจารย์มีความ คิดเห็น ไม่แตกต่างกัน

5. งานสวัสดิการ/พยาบาลและหอพัก ครู-อาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่กับครู-อาจารย์ ที่ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษามีความคิดเห็นต่อสภาพการบริหารงานกิจการนักศึกษา ด้านงานสวัสดิการ/พยาบาลและหอพัก แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ใน เรื่องการจัดหาทุนการศึกษาแก่นักศึกษา การจัดบริการด้านการประกันสุขภาพ/ประกันชีวิต แก่นักศึกษา ส่วนเรื่องการจัดบริการน้ำดื่ม น้ำใช้ แก่นักศึกษา การควบคุมเรื่องคุณภาพและ ราคาของอาหาร การรณรงค์เรื่องการรักษาความสะอาดในสถานศึกษา การจัดบริการ ด้านอุปกรณ์การปฐมพยาบาลและยาสามัญที่จำเป็น และการรณรงค์เพื่อการป้องกันอุบัติเหตุใน สถานศึกษา ครู-อาจารย์มีความคิดเห็น ไม่แตกต่างกัน

สรุป ความคิดเห็นระหว่างครู-อาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่ กับครู-อาจารย์ที่ไม่ได้ปฏิบัติ หน้าที่ในงานกิจการนักศึกษา ที่มีต่อสภาพการบริหารงานกิจการนักศึกษา แตกต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านงานกิจกรรมนักศึกษา ส่วนในด้านงานปกครอง งานโครงการพิเศษ งานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน และงานสวัสดิการ/พยาบาลและ หอพัก ครู-อาจารย์มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยครู-อาจารย์ ที่ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษามีความคิดเห็น ว่า วิทยาลัยปฏิบัติงานกิจการนักศึกษาใน ระดับที่มากกว่าครู-อาจารย์ที่ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษา

4. ปัญหาในการบริหารงานกิจการนักศึกษา ของวิทยาลัยการอาชีพ สังกัดกรมอาชีวศึกษา ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครู-อาจารย์

ผู้บริหารและครู-อาจารย์มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการบริหารกิจการนักศึกษา โดยส่วนรวมอยู่ในระดับปานกลาง เรื่องที่เป็นปัญหาและอุปสรรคอยู่ในระดับมากมี 3 ข้อ โดยเรียงคะแนนค่าเฉลี่ยจากข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดถึงต่ำสุดดังนี้

1. ครู-อาจารย์ผู้ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการศึกษามีงานหลายหน้าที่ ทำให้ไม่สามารถดำเนินงานกิจการนักศึกษาได้อย่างเต็มที่
2. ขาดอัตรากำลังครู-อาจารย์ในงานกิจการนักศึกษา
3. ขาดแรงจูงใจในการปฏิบัติหน้าที่ของครู-อาจารย์

อภิปรายผล

การอภิปรายผลการวิจัย ผู้วิจัยจะอภิปรายผลที่ได้จากการค้นพบจากการวิจัยในประเด็นที่น่าสนใจและสำคัญเป็นเรื่อง ๆ ดังต่อไปนี้

1. ความคิดเห็นของผู้บริหารและครู-อาจารย์ ที่มีต่อสภาพการบริหารงานกิจการนักศึกษาของวิทยาลัยการอาชีพ สังกัดกรมอาชีวศึกษา

1.1 ด้านงานปกครอง . ผู้บริหาร ครู-อาจารย์ มีความเห็นว่า วิทยาลัยปฏิบัติงานปกครองในระดับมากทั้งนี้เพราะสถาบันการศึกษานับเป็นสถาบันทางสังคมสถาบันหนึ่ง ที่มีขนาดใหญ่กว่าสถาบันครอบครัวซึ่งประกอบด้วยสมาชิกคือ ผู้บริหาร ครู-อาจารย์ นักเรียน นักศึกษา และนักการภารโรง ในการอยู่ร่วมกันของสมาชิกจำนวนมากในสถาบันเดียวกันนั้น ย่อมก่อให้เกิดปัญหาติดตามมามากมาย ความแตกต่างระหว่างบุคคลจะก่อให้เกิดปัญหาทางสังคมขึ้น ซึ่งสิ่งที่จะช่วยขจัดความแตกต่างหรือปัญหาได้คือ "ระเบียบวินัย" ระเบียบวินัยในสถานศึกษานั้นถือเป็นกฎเกณฑ์ที่ทุกคนในสถานศึกษาพึงยึดถือและปฏิบัติ ทั้งนี้เพื่อใช้เป็นการป้องกันไม่ให้นักเรียน นักศึกษาแสดงพฤติกรรมอันไม่พึงประสงค์ออกมา ดังนั้นจึงมี

ความจำเป็นอย่างยิ่งที่สถานศึกษาจะต้องกำหนดกฎเกณฑ์ระเบียบวินัยในสถานศึกษาขึ้น เพื่อใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติให้เป็นไปในแนวเดียวกัน ในส่วนของสถานศึกษาด้านอาชีวศึกษานั้นตลอดเวลาที่ผ่านมา สถานศึกษาด้านอาชีวศึกษามักมีปัญหาเกี่ยวกับวินัยมากที่สุด ดังการสัมภาษณ์อธิบดีกรมอาชีวศึกษา คือ นายวิเวก ปางวุฒิมงคล ที่ได้กล่าวถึงปัญหาสำคัญของกรมอาชีวศึกษาปัญหาหนึ่งคือ ปัญหาความไม่สงบในสถานศึกษา ส่วนหนึ่งมาจากนักศึกษา ซึ่งได้กล่าวไว้ว่า "ในระยะ 2-3 ปีที่ผ่านมา ปัญหาที่สำคัญของกรมอาชีวศึกษามีหลายประการด้วยกัน เช่น ปัญหาความไม่สงบ หรือ ความวุ่นวายในสถาบันการศึกษาต่าง ๆ นักเรียนใช้กฎหมายข่มขู่ผู้อำนวยความสะดวกบ้าง ผู้บริหารบ้าง หรือขอโน้มน้าว" ¹ จะเห็นได้ว่าพฤติกรรมของนักศึกษาอาชีวศึกษานั้นมีลักษณะของความก้าวร้าวและใช้ความรุนแรง ปัญหาทางความประพฤติที่พบมากได้แก่ข่มขู่ประท้วง การข่มขู่ผู้บริหารและครู การก่อการทะเลาะวิวาทกัน ² ครูกับนักเรียนมีเรื่องกัน นักเรียนยกพวกไปก่อเรื่องในเมืองและปัญหาที่พบบ่อย ๆ และมากที่สุดคือการแต่งกายผิดระเบียบ ³ และจากการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับปวช. วิทยาลัยการอาชีพ ปีการศึกษา 2535 พบว่า ควรเน้นการปฏิบัติในงานปกครองเรื่อง การเตรียมตัวเพื่อรับปัญหานักเรียนวัยรุ่น การศึกษาระเบียบที่เกี่ยวข้องกับงานปกครอง การมีมนุษยสัมพันธ์ ศิลธรรมและจริยธรรม ⁴ วิทยาลัยการอาชีพเป็นสถานศึกษาที่จัดตั้งขึ้นใหม่ในสังกัดกรมอาชีวศึกษา ซึ่งจัดการเรียนการสอนด้านอาชีวศึกษาได้นำสภาพปัญหาและความต้องการดังกล่าวมาใช้เป็นแนวทางเพื่อทามาตรการในการป้องกันและลดปัญหาโดยการออกกฎระเบียบและข้อบังคับต่าง ๆ ของวิทยาลัยเพื่อใช้เป็นแนวปฏิบัติอย่างเคร่งครัดดังจะเห็นได้จากผลการวิจัยที่พบว่า ผู้บริหาร ครู-อาจารย์ มีความเห็นว่าวิทยาลัยได้ออกระเบียบ แนวปฏิบัติ/ข้อบังคับต่าง ๆ ของวิทยาลัยไว้ในคู่มืออย่างชัดเจนในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับศิริ รอดบุญธรรม ซึ่งพบว่าวิทยาลัยได้จัดทำคู่มือเกี่ยวกับระเบียบวินัยของสถานศึกษาแจกให้นักศึกษา/บิดประกาศไว้ที่วิทยาลัย ในเรื่องเดียวกันนี้กรมอาชีวศึกษา ได้ตระหนักถึงความสำคัญของปัญหาและพยายามแก้ปัญหาให้นักเรียนอาชีวศึกษาด้วยการวางมาตรการ 17 ข้อ กำหนดให้นักศึกษาต้องทำสัญญาการเป็นนักเรียน นักศึกษา ใช้มาตรการตัดคะแนนความประพฤติ จัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมให้นักเรียน นักศึกษาได้บำเพ็ญกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ ส่งเสริมการกีฬา ปรับปรุงพัฒนาระบบการเรียนการสอนและจัด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สภาพแวดล้อมให้เหมาะสม นอกจากนั้นนักเรียนอาชีวศึกษาต้องปฏิบัติตามระเบียบของกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการควบคุมความประพฤติของนักเรียนนักศึกษา พ.ศ.2515 และระเบียบว่าด้วยการลงโทษนักเรียน นักศึกษา พ.ศ.2515 เรื่องที่ผู้บริหาร ครู-อาจารย์ มีความเห็นว่าวิทยาลัยปฏิบัติสูงสุดอยู่ในระดับมากคือ การเอาใจใส่ดูแล ตักเตือนเรื่องความประพฤติแก่นักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ Pennington⁶ และ ศิริ รอดบุญธรรม⁷ ที่พบว่าวิทยาลัยได้ดูแลเอาใจใส่ ตรวจสอบความประพฤติของนักศึกษาในระดับมาก ทั้งนี้ เพราะสถานศึกษามีหน้าที่สำคัญในการให้การศึกษาสั่งสอนอบรมให้นักเรียน นักศึกษาเป็นพลเมืองดีของชาติ เป็นบุคคลที่มีคุณภาพ มีระเบียบวินัย ซึ่งเป็นไปตามหลักการของกรมอาชีวศึกษาที่ว่า ให้สถานศึกษาสอดส่องดูแลการปฏิบัติราชการของครู เจ้าหน้าที่ของสถานศึกษา ให้ปฏิบัติหน้าที่ของตนอย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผลอย่างเคร่งครัด โดยสอดส่องดูแลความประพฤติ และกิจกรรมนักศึกษาให้อยู่ในระเบียบแบบแผน ขนบธรรมเนียมประเพณีของสังคมและสถานศึกษา เพื่อเป็นการเสริมสร้างให้นักเรียนนักศึกษาเป็นบุคคลที่มีลักษณะนิสัยความประพฤติที่ดี มีคุณธรรม จริยธรรมตลอดจนจรรยาบรรณในวิชาชีพเพื่อนำใช้ในการดำรงชีวิตและการประกอบอาชีพต่อไป

สำหรับเรื่องที่ ผู้บริหาร ครู-อาจารย์ มีความเห็นว่าวิทยาลัยให้ความสนใจปฏิบัติในระดับปานกลาง ในด้านงานปกครองในหัวข้อ การจัดสภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษาให้มีส่วนส่งเสริมความเป็นผู้มีระเบียบวินัยแก่นักศึกษา จะเห็นได้ว่า สถานศึกษาด้านอาชีวศึกษามักมีปัญหาเกี่ยวกับระเบียบวินัยมากที่สุด สอดคล้องกับสำเนา⁸ ขจรศิลป์ที่กล่าวไว้ว่าสาเหตุประการหนึ่งที่ทำให้นักศึกษาเป็นผู้ขาดระเบียบวินัยคือ สภาพแวดล้อมทางด้านอาคารสถานที่ขาดความเป็นระเบียบเรียบร้อยหรือสกปรกรุงรัง เช่น การวางอาคารกะกะ ห้องน้ำ ห้องอาหารขาดสุขลักษณะที่ดี โต๊ะเก้าอี้ในห้องเรียนขาดความเป็นระเบียบเรียบร้อย แสงสว่างไม่เพียงพอ พื้นห้องเรียนและอาคารทั่วไปสกปรก บริเวณทั่วไปมีต้นไม้มและหญ้าขึ้นรกรุงรัง มีเศษกระดาษหรือสิ่งปฏิกูลเกลื่อนกลาดอยู่ทั่วไป ฯลฯ เมื่อนักศึกษาค้นเคยกับสภาพแวดล้อมเช่นนั้นานเข้าก็จะเกิดความเคยชินจนกลายเป็นนิสัย ทำให้นักศึกษาเป็นคนไม่มีระเบียบวินัย⁹ สาเหตุที่วิทยาลัยจัดสภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษา ให้มีส่วนส่งเสริมความเป็นผู้มีระเบียบ

วินัยแก่นักศึกษาในระดับปานกลาง เป็นเพราะวิทยาลัยการอาชีพเป็นสถานศึกษาที่เปิดใหม่ ความขาดแคลนในด้านอาคารสถานที่ วัสดุ-ครุภัณฑ์ยังมีอยู่มาก การจัดการต่าง ๆ เกี่ยวกับอาคารสถานที่ยังไม่เต็มรูปแบบ จึงต้องมีการเคลื่อนย้ายและเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ซึ่งจำกัดดังกล่าวจึงทำให้วิทยาลัยไม่สามารถจัดสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ภายในสถานศึกษาให้เป็นระเบียบ และมีส่วนส่งเสริมความเป็นผู้มีระเบียบวินัยแก่นักศึกษาได้เต็มที่ หากสถานศึกษาให้ความสำคัญในการปฏิบัติในด้านนี้ให้มากขึ้น ก็ย่อมจะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนนักศึกษาที่สถานศึกษาผลิตออกมามีคุณภาพยิ่งขึ้น

1.2 ด้านงานกิจกรรมนักศึกษา ผลการวิจัยปรากฏว่าวิทยาลัยปฏิบัติงานกิจกรรมนักศึกษาในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับ สุรจิตตา โภธิบุตร¹⁰ ชูศักดิ์ เอกเพชร¹¹ ดุลิต คงตระกูล¹² และสวัสดิ์ เรืองศรี¹³ ที่พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ที่มีต่อการบริหารกิจการนิสิต นักศึกษา อยู่ในระดับปานกลางทั้งนี้เป็นเพราะ การจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษานั้นต้องจัดประสบการณ์ต่าง ๆ ให้นักศึกษา นอกเหนือจากชั้นเรียน คือจัดเป็นกิจกรรมเสริมหลักสูตรเพื่อส่งเสริมให้นักศึกษา ได้มีโอกาสสัมผัสผลและเรียนรู้สังคมจากกิจกรรม นอกจากนี้สถานศึกษายังจะต้องอำนวยความสะดวกในเรื่องของสวัสดิการและบริการต่าง ๆ รวมทั้งการดูแลเรื่องระเบียบวินัยของนักศึกษาด้วยทั้งนี้เพื่อช่วยให้นักศึกษาได้พัฒนาไปตามศักยภาพอย่างแท้จริง การจัดกิจกรรมสนับสนุนการศึกษาของกรมอาชีวศึกษา นั้น ครู-อาจารย์ทุกคนมีส่วนร่วมในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาโดยหลักการอยู่แล้วเพราะกิจกรรมนักศึกษาเป็นการเสริมสร้างประสบการณ์ชีวิต ก่อให้เกิดความคิดสร้างสรรค์และส่งเสริมการศึกษาที่นอกเหนือที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแก่นักศึกษา นอกจากนี้กิจกรรมนักศึกษายังสามารถพัฒนาด้านบุคลิกภาพ เสริมสร้างความสามัคคี ความประพฤติที่ดีและเป็นบุคคลที่มีประโยชน์เป็นที่ต้องการของสังคม ช่วยให้นักศึกษาสามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพการเรียนการสอนและเป็นเครื่องผ่อนคลายความเครียดจากการเรียนได้¹⁴

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากผลการวิจัย พบว่า ผู้บริหาร ครู-อาจารย์ มีความเห็นว่ากิจกรรมที่วิทยาลัยปฏิบัติสูงสุดคือ กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์แก่สังคม ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการที่วิทยาลัยการอาชีพเป็นสถานศึกษาใหม่ การจัดกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์แก่สังคมเป็นกิจกรรมที่ใช้บุคลากรน้อย โดยบุคลากรไม่จำเป็นต้องมีประสบการณ์ เป็นกิจกรรมที่ง่ายต่อการดำเนินการ อีกทั้งยังเป็นกิจกรรมที่ช่วยในการประชาสัมพันธ์ให้สถานศึกษาเป็นที่รู้จักได้มากยิ่งขึ้น นอกจากนี้จากผลการวิจัยครั้งนี้ยังพบว่า การบริหารงานกิจการนักศึกษามีปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญคือ การที่ครู-อาจารย์ผู้ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษามีงานหลายหน้าที่ ทำให้ไม่สามารถดำเนินงานกิจการนักศึกษาได้อย่างเต็มที่ การขาดอัตรากำลังครู-อาจารย์ในงานกิจการนักศึกษา และขาดแรงจูงใจในการปฏิบัติหน้าที่ ปัญหาอุปสรรคดังกล่าวจึงไม่เอื้อต่อการจัดกิจกรรมด้านอื่น ๆ วิทยาลัยจึงเน้นการปฏิบัติกิจกรรมด้านการบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม มีความเสียสละ รู้จักทำงานเป็นหมู่คณะทั้งยังช่วยให้สถานศึกษามีความสัมพันธ์กับชุมชนและท้องถิ่นมากยิ่งขึ้น แต่อย่างไรก็ตามผลของการจัดกิจกรรมในปัจจุบันนั้น พบว่าการจัดกิจกรรมในวิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษา ไม่ได้รับความร่วมมือจากนักศึกษามากเท่าที่ควร¹⁵ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครู-อาจารย์ นักศึกษา ไม่มีส่วนร่วมในการเสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนักศึกษา ผู้บริหารไม่เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้เลือกกิจกรรมต่าง ๆ ตามความถนัด ความสามารถและความสนใจของนักศึกษาอย่างทั่วถึง¹⁶ ไม่เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้จัดกิจกรรมประเภทต่าง ๆ อย่างกว้างขวาง ทำให้นักศึกษาไม่ให้ความสนใจในกิจกรรมเท่าที่ควร¹⁷ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยในครั้งนี้ที่ผู้บริหาร ครู-อาจารย์มีความเห็นว่า งานกิจกรรมนักศึกษาที่วิทยาลัยปฏิบัติในระดับปานกลางในอันดับต่ำสุดคือ การสำรวจความต้องการของนักศึกษาในการเข้าร่วมกิจกรรมชมรม ดังนั้นเพื่อให้การจัดกิจกรรมนักศึกษาสามารถสนองตอบความต้องการของนักศึกษาอย่างแท้จริง วิทยาลัยควรจัดให้มีการสำรวจความต้องการด้านต่าง ๆ ของนักศึกษาในงานกิจกรรมนักศึกษา โดยปล่อยให้ นักศึกษาเป็นผู้ดำเนินการจัดกิจกรรมดังกล่าวเอง โดยมีครู-อาจารย์เป็นผู้แนะนำและให้คำปรึกษา ควรจัดให้มีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนักศึกษาให้มากขึ้น โดยใช้สื่อต่าง ๆ เพื่อให้ นักศึกษา ครู-อาจารย์ที่ปรึกษา เกิดความรู้ความเข้าใจในการจัดกิจกรรมนักศึกษาเพิ่มมากขึ้น นอกจากนี้ควรจัดให้มีคณะกรรมการดำเนินการประเมินผลการจัดกิจกรรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นักศึกษาในแต่ละภาคเรียน เพื่อปรับปรุงการจัดกิจกรรมนักศึกษาให้เหมาะสมกับสถานการณ์ และความต้องการของศึกษามากยิ่งขึ้น งานกิจกรรมนักศึกษานั้นมีความสำคัญต่อการพัฒนา นักศึกษาอย่างมาก ดังนั้นวิทยาลัยควรให้การสนับสนุนทุกรูปแบบ ทั้งด้านอาจารย์ที่ปรึกษา กิจกรรม อาคารสถานที่ งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ ทั้งนี้เพื่อให้งานกิจกรรมเป็นงานที่สนับสนุน ให้วิทยาลัยสามารถผลิตนักศึกษาที่มีความรู้ ความสามารถ มีคุณธรรม ความประพฤติที่ดีงาม ตลอดจนเป็นพลเมืองที่มีคุณภาพของประเทศชาติต่อไป

1.3 ด้านงานโครงการพิเศษ ผู้บริหาร ครู-อาจารย์ มีความเห็นว่า วิทยาลัย ปฏิบัติงานโครงการพิเศษในระดับปานกลาง สอดคล้องกับ สุรจิตตา โภธิบุตร ที่พบว่า ฝ่ายกิจการนักศึกษาปฏิบัติงานโครงการพิเศษในระดับปานกลาง¹⁸ ทั้งนี้เนื่องจากงานโครงการพิเศษเป็นงานที่ทำตามนโยบายของรัฐบาล ต้องร่วมมือประสานงานกับหน่วยงานหลาย ฝ่ายที่เกี่ยวข้องเพื่อแก้ปัญหาต่าง ๆ ในการดำเนินงานกระทรวงศึกษาธิการ¹⁹ สำหรับการดำเนินงานโครงการพิเศษในสถานศึกษาระดับอาชีวศึกษานั้น จุดมุ่งหมายใหญ่เพื่อพัฒนาสังคม การอยู่ดีกินดีของประชาชน ป้องกันและแก้ปัญหาในสถานศึกษา ในขณะที่เดียวกันเป็นการ เสริมสร้างประสบการณ์ชีวิต และปลูกฝังค่านิยมที่ดีให้นักศึกษา สร้างความรักความผูกพันกับ ท้องถิ่น และนำความรู้ไปใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาท้องถิ่น จากผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหาร ครู-อาจารย์ มีความเห็นว่าวิทยาลัยปฏิบัติงานโครงการพิเศษสูงสุดในเรื่อง การรณรงค์เพื่อป้องกันโรคติดต่อร้ายแรง ทั้งนี้เพราะตั้งแต่ปี พ.ศ. 2527 เป็นต้นมา ประเทศไทยประสบปัญหาเรื่อง โรคเอดส์ ซึ่งเป็นโรคติดต่อร้ายแรง สามารถติดต่อได้ทางเพศสัมพันธ์ และทางเลือด ทำลายทรัพยากรบุคคลได้อย่างรวดเร็วและร้ายแรงมากซึ่งนับวันยิ่งทวีความ รุนแรงขึ้นเรื่อย ๆ จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ทุกฝ่ายจะต้องเร่งช่วยกันแก้ปัญหา และจาก การสัมมนาของกระทรวงสาธารณสุขเมื่อปลายปี พ.ศ. 2534 ได้มีการเสนอให้มีการเร่งรัด ป้องกันและควบคุมโรคเอดส์โดยเน้นควบคุมการแพร่เชื้อด้วยการให้สุขศึกษาเคลื่อนที่ การ ให้สุขศึกษาประชาสัมพันธ์ทั้งโดยตรงและโดยอ้อม โดยเน้นหนักที่จะให้ประชาชนได้มีความรู้ ความเข้าใจ และเปลี่ยนแปลงหรือหลีกเลี่ยงพฤติกรรมที่อาจรับและแพร่กระจายเชื้อ ไปยัง บุคคลอื่น กระทรวงสาธารณสุขได้ขอความร่วมมือจากหน่วยงานและสถานศึกษาให้มีการจัด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อบรมให้ความรู้เกี่ยวกับโรคและอันตรายของโรค ตลอดจนการป้องกันแก่ประชาชนกลุ่มต่าง ๆ กลุ่มเป้าหมายได้แก่ กลุ่มโสเภณี นักโทษ และกลุ่มนักเรียนมัธยม²⁰ นักเรียนในวิทยาลัย การอาชีพนั้นส่วนใหญ่อยู่ในระยะวัยรุ่น ซึ่งเป็นวัยที่อยากลอง อยากรู้ ต้องการแสดงออก และแสวงหาเสรีภาพ เป็นวัยที่ต้องการเพื่อน ดังนั้นเพื่อนจึงมีอิทธิพลต่อเด็กมากที่สุด²¹ จึงมักประสบปัญหาในเรื่องการชักนำกันไปเล่นสุราฝิ่นเมา การเสพยาเสพติด ตลอดจนการชักชวนกันเที่ยวโสเภณีตามค่านิยมของวัยรุ่น จึงเป็นการเสี่ยงต่อการติดโรคเอดส์ได้สูง วิทยาลัยเห็นความสำคัญและตระหนักในปัญหาดังกล่าวจึงมีนโยบายในการรณรงค์เพื่อการป้องกัน โดยมุ่งเน้นการให้สุขศึกษา ให้ความรู้แก่ครู-อาจารย์ และนักศึกษา เพื่อให้เกิดความเข้าใจ มีความคิดรวบยอด เจตคติและการปฏิบัติที่ถูกต้องเพื่อป้องกันหรือแก้ไขปัญหา ตั้งแต่แรกเริ่มในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่มีแนวโน้มจะ เบี่ยงเบนไปจากพฤติกรรมปกติ หรือพฤติกรรมที่น่าไปสู่การเสี่ยงต่อการติดเชื้อโรคเอดส์ในอนาคต เช่น พฤติกรรมชายรักร่วมเพศ พฤติกรรมเสพยาเสพติด เป็นต้น การดำเนินงานป้องกันภัยเอดส์ในสถานศึกษาสามารถทำได้โดยการดำเนินงานเกี่ยวกับหลักสูตรการจัดการเรียนการสอน โดยสอดแทรกความรู้เรื่องโรคเอดส์ในวิชาต่าง ๆ เช่น สุขศึกษา พื้นฐานอาชีพ และสังคมศึกษา ฯลฯ การดำเนินการเตรียมความพร้อมของครู-อาจารย์และผู้ที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียน โดยการจัดอบรมครูผู้สอนผู้เกี่ยวข้องกับโรคเอดส์ จัดกิจกรรมเผยแพร่ความรู้เรื่องเอดส์ ฯลฯ สำหรับงานโครงการพิเศษที่ผู้บริหาร ครู-อาจารย์ มีความเห็นว่าวิทยาลัยปฏิบัติในระดับปานกลาง ในอันดับต่ำที่สุดคือ การสนับสนุนให้นักศึกษามีบทบาทในการพัฒนาท้องถิ่น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะกิจกรรมดังกล่าวเป็นกิจกรรมภายนอกสถานศึกษา จึงค่อนข้างมีขีดจำกัดในเรื่องเวลาซึ่งไม่เอื้อต่อการจัดทำกิจกรรมดังกล่าว นอกจากนั้นในการจัดทำกิจกรรมภายนอกสถานศึกษานั้น วิทยาลัยจะต้องมีความพร้อมในทุกด้าน ต้องมีการวางแผนการทำงานล่วงหน้า มีการประเมินผลและติดตามผลในระยะยาวอย่างเป็นระบบ แต่จากการปฏิบัติงานที่ผ่านมามักประสบปัญหาเรื่องการดำเนินงานที่ขาดการวางแผนและขาดการประเมินผล ไม่มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงการบริหารงานและขาดการรายงานผลการปฏิบัติงาน²² นอกจากนี้สาเหตุที่สำคัญอีกประการหนึ่งที่มีผลให้วิทยาลัยให้การสนับสนุนให้นักศึกษามีบทบาทในการพัฒนาท้องถิ่น ในอันดับต่ำอาจเป็นเพราะผู้บริหารมักไม่ค่อยให้ความสนใจและให้ความสำคัญเท่าที่ควร ซึ่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สอดคล้องกับกัญญา นิกรหัสชัย ที่พบว่าผู้บริหารไม่ค่อยสนใจในการปฏิบัติงานกิจการนักศึกษาเท่าที่ควร²³ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยครั้งนี้ที่ผู้บริหาร ครู-อาจารย์ มีความเห็นว่าปัญหาที่สำคัญในการปฏิบัติงานกิจการนักศึกษาคือครู-อาจารย์ขาดขวัญและกำลังใจทำให้ครู-อาจารย์ส่วนใหญ่ไม่มีกำลังใจในการปฏิบัติงานกิจการนักศึกษา

1.4 ด้านงานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน ผลการวิจัยพบว่าวิทยาลัยปฏิบัติงานแนะแนวอาชีพและจัดหางานในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับ สุรจิตตา โปธิบุตร²⁴ สวัสดิ์ เรืองศรี²⁵ และมัทกานต์ โอบีรัตน์²⁶ แตกต่างจากงานวิจัยของศิริ รอดบุญธรรม ที่พบว่าวิทยาลัยประเภทช่างอุตสาหกรรมจัดบริการงานแนะแนวในระดับมาก²⁷ ส่วน พิษณุ ผาสุษ²⁸ กับ จรัส โปธิศิริ²⁹ กลับพบว่าบริการแนะแนวไม่ได้ทำอย่างจริงจังและไม่ได้ผล ตามหลักการแล้วการจัดบริการด้านแนะแนวในสถานศึกษานั้นควรจัดอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เพราะงานแนะแนวเป็นกระบวนการที่ช่วยให้บุคคลรู้จักและเข้าใจตนเองและสภาพแวดล้อมสามารถวางแผนการดำเนินชีวิตตนเอง ได้อย่างถูกต้อง สามารถนำศักยภาพที่มีอยู่มาพัฒนาตนเองในด้านต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสมอันจะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อตนเอง ต่อสังคม โดยส่วนรวม อีกทั้งสามารถตัดสินใจแก้ไขปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสมด้วยตัวของตัวเอง งานแนะแนวจึงมีส่วนช่วยนักศึกษาให้รู้จักและเข้าใจตนเอง รู้จักคิดและแก้ปัญหาสามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมได้³⁰ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการศึกษาด้านอาชีพ-ศึกษางานแนะแนวมีบทบาทมาก นักศึกษาต้องการบริการแนะแนวในระดับสูงไม่ว่าจะเป็น การแนะแนวอาชีพหรือการศึกษาต่อ การสมัครงานหรือการทำงานเพื่อหารายได้พิเศษ ในสภาพเศรษฐกิจและสังคมปัจจุบัน ทำให้ทิศทางการศึกษาเปลี่ยนแปลงไป การศึกษาในโลกอาชีพกว้างขวางยิ่งขึ้น ครม.อาชีวศึกษาต้นตัวในเรื่องนี้และพัฒนาหลักสูตรให้มีความสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานและอาชีพในท้องถิ่น จัดตั้งศูนย์ข้อมูลเพื่อการอาชีพ และมีบริการจัดหางานแก่นักศึกษาเช่น การจัดงานวันนัดพบแรงงาน จัดตลาดนัดแรงงาน สำหรับเรื่องที่ว่าผู้บริหาร ครู-อาจารย์ มีความเห็นว่าวิทยาลัยปฏิบัติสูงสุดในงานแนะแนวอาชีพและจัดหางานคือ การอำนวยความสะดวกในการให้บริการแก่นักศึกษาของครู-อาจารย์งานแนะแนวซึ่งสอดคล้องกับจรัส ต้วงสุวรรณ ที่พบว่านักศึกษาให้ความสำคัญกับคุณลักษณะความ

เป็นกันเองกับนักศึกษาของนักแนะแนว³¹ ทั้งนี้เพราะบุคลากรงานแนะแนวส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีวุฒิการศึกษาด้านแนะแนวโดยตรง ประกอบกับเจ้าหน้าที่งานแนะแนวมักเป็นผู้ที่เคยได้รับการอบรมแนะแนวซึ่งกรมอาชีวศึกษาได้จัดขึ้น³² จึงมีจิตวิทยาในการให้คำปรึกษาและแนะแนว สร้างความเป็นกันเองให้กับนักศึกษา ทำให้นักศึกษามีความรู้ลึกสบายใจที่จะเข้ามาใช้บริการ นอกจากนี้จากผลการวิจัยได้ชี้ให้เห็นว่างานแนะแนวได้จัดบริการด้านข่าวสารและข้อมูลด้านอาชีพในลำดับที่รองลงมา เป็นการแสดงให้เห็นว่าการดำเนินงานด้านการจัดบริการของงานแนะแนวนั้นได้กระทำอย่างสม่ำเสมอและจริงจัง ซึ่งเป็นไปตามบทบาทหน้าที่ของงานแนะแนวอาชีพและจัดหางานที่แท้จริง จากผลการวิจัยครั้งนี้ผู้บริหาร ครู-อาจารย์มีความเห็นว่า งานแนะแนวอาชีพและจัดหางานที่วิทยาลัยปฏิบัติในระดับปานกลาง ในอันดับต่ำสุด คือการส่งเสริมและสนับสนุนในการดูงานและศึกษานอกสถานที่ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการขาดการวางแผนงานล่วงหน้า การไม่ได้รับการสนับสนุนจากสถานศึกษาเท่าที่ควร การขาดการประสานที่ดีระหว่างสถานศึกษากับสถานประกอบการ³³ วิทยาลัยจำเป็นที่จะต้องทำการปรับปรุงในเรื่องนี้อย่างมากทั้งนี้เพราะการดูงานนอกสถานที่ การเยี่ยมชมสถานประกอบการนั้นเป็นการเพิ่มความรอบรู้และประสบการณ์แก่ครู-อาจารย์และนักศึกษา ทำให้เป็นคนที่มีพหุตาที่กว้างไกล รู้จักโลกของอาชีพได้กว้างขวางขึ้น นอกจากนี้ยังเป็นการสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างสถานศึกษากับสถานประกอบการ ซึ่งจะ เป็นประโยชน์ต่อการจัดหางานและส่งนักศึกษาเข้าฝึกงานต่อไป สถานศึกษาควรพิจารณาปรับปรุงบริการด้านนี้โดยการประสานงานกับสถาบันการศึกษาอื่น และขอความร่วมมือกับสถานประกอบการ, หน่วยงานเพื่อแนะแนวอาชีพ เพื่อการพัฒนาระบบการแนะแนวและการให้ข่าวสารที่ทันต่อเหตุการณ์ต่อไป

1.5 ด้านงานสวัสดิการ/พยาบาลและหอพัก ผู้บริหาร ครู-อาจารย์ มีความเห็นว่า วิทยาลัยปฏิบัติงานสวัสดิการ/พยาบาลและหอพักในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับตุลยา แสงสว่าง³⁴ และแตกต่างจากงานวิจัยของตุลิต คงตระกูล³⁵ และศิริ รอดบุญธรรม³⁶ ที่พบว่าบริการด้านสวัสดิการและสุขภาพไม่ดีพอ ครู-อาจารย์เอาใจใส่เรื่องสุขภาพนักศึกษาน้อย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารไม่ให้ความสำคัญต่องานด้านนี้ ทั้ง ๆ ที่เป็นเรื่องที่สำคัญ เพราะสวัสดิการจัดเป็นบริการที่อำนวยความสะดวก และให้ความช่วยเหลือแก่

นักศึกษา เพื่อให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสถานศึกษาอย่างมีความสุข นั้นหมายถึงว่าหากสถานศึกษาจัดบริการด้านสวัสดิการและสุขภาพอนามัยให้เพียงพอและเหมาะสมแก่นักศึกษาแล้ว ก็ย่อมจะทำให้เขามีความมั่นใจในสวัสดิภาพ มีความรู้สึกผูกพันและรักสถาบันมากยิ่งขึ้นซึ่งจะส่งผลต่อความสำเร็จในการศึกษาต่อไป³⁷ จากผลการวิจัยครั้งนี้ผู้บริหาร ครู-อาจารย์ มีความเห็นว่าวิทยาลัยปฏิบัติงานสวัสดิการ/พยาบาลและหอพักสูงสุดในเรื่อง การจัดบริการด้านการประกันสุขภาพ/ประกันชีวิตแก่นักศึกษา ทั้งนี้เพราะวิทยาลัยได้เล็งเห็นแล้วว่าลักษณะการเรียนการสอนในโรงเรียนอาชีวศึกษานั้น เป็นการทำงานกับเครื่องจักร เครื่องกลซึ่งมีความเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุอย่างมาก นักศึกษาจะต้องเดินทางจากบ้านสู่วิทยาลัย จากวิทยาลัยสู่นบ้าน ซึ่งอาจได้รับอุบัติเหตุจากยานพาหนะได้ทุกขณะ อนึ่งกรณีที่มีการเดินทางเพื่อทัศนศึกษา เดินทางไกล เข้าค่ายพักแรมของลูกเสือ เนตรนารี ยุวกาชาด เข้าค่ายวิชาทหาร รักษาดินแดน จะต้องทำประกันอุบัติเหตุตามระเบียบของกระทรวงศึกษาธิการ การทำประกันสุขภาพให้แก่นักศึกษานั้น ยังเป็นการช่วยลดภาระของสถานศึกษาและเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบในการที่จะจัดส่งนักศึกษาเข้าโรงพยาบาลในกรณีที่เกิดการเจ็บป่วยหรือเกิดอุบัติเหตุ นอกจากนี้ในการติดต่อกับสถานประกอบการ เพื่อส่งนักศึกษาเข้าฝึกงานนั้น หากสถานศึกษาได้จัดทำประกันสุขภาพ/ประกันชีวิตแก่นักศึกษาแล้ว สถานประกอบการมักยินดีต้อนรับการเข้าฝึกงานเพราะสถานประกอบการจะไม่ต้องรับภาระดังกล่าวเมื่อประสบปัญหา วิทยาลัยจึงได้กำหนดเป็นนโยบายของวิทยาลัยให้นักศึกษาทุกคนทำการประกันสุขภาพ/ประกันชีวิตโดยมีเจ้าหน้าที่สวัสดิการ/พยาบาลและหอพักเป็นผู้ประสานงานและอำนวยความสะดวก สำหรับเรื่อง que ผู้บริหาร ครู-อาจารย์ มีความเห็นว่าวิทยาลัยปฏิบัติในระดับปานกลางในอันดับต่ำที่สุดในงานสวัสดิการ/พยาบาลและหอพักคือ การจัดบริการน้ำดื่ม น้ำใช้ แก่นักศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับ พิษณุ ผาสุข ที่พบว่า บริการน้ำดื่ม น้ำใช้ ห้องน้ำ ห้องส้วมยังไม่ดี³⁸ ทั้ง ๆ ที่การจัดบริการเกี่ยวกับน้ำดื่ม น้ำใช้ นั้น สถานศึกษาควรถือเป็นบริการขั้นพื้นฐานที่ทุกสถานศึกษาจะต้องจัดให้มีอย่างเพียงพอ สะอาดและถูกสุขลักษณะ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสถานศึกษาขาดการเตรียมการเพื่อรองรับนักศึกษาที่เพิ่มมากขึ้น ประกอบกับนักศึกษาขาดวินัย ไม่ช่วยกันรักษาสมบัติส่วนรวมทำให้เกิดการชำรุดเสียหาย สถานศึกษาควรมอบเป็นนโยบายให้ทุกส่วนมีความตระหนักให้ความสำคัญในเรื่องของการรักษาสมบัติของส่วนรวมและช่วยกันกวด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชั้นพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ดังกล่าวให้หมดไป โดยการวางมาตรการที่เด็ดขาด เข้มงวด และจริงจังมากขึ้น และมีการวางแผนเพื่อเตรียมการรองรับนักศึกษาที่เพิ่มมากขึ้น

โดยสรุปจากงานวิจัยครั้งนี้ผู้บริหารและครู-อาจารย์ มีความเห็นว่า การปฏิบัติงานของวิทยาลัยในงานกิจการนักศึกษาอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน ยกเว้นงานปกครองซึ่งปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เรื่องที่ปฏิบัติสูงที่สุดในแต่ละด้านคือ ด้านงานปกครอง ได้แก่ วิทยาลัยออกระเบียบ แนวปฏิบัติ/ข้อบังคับต่าง ๆ ของวิทยาลัยไว้ในคู่มือนักเรียนอย่างชัดเจน ด้านงานกิจกรรมนักศึกษา ได้แก่ การจัดกิจกรรมเพื่อนำปัญหาประโยชน์แก่สังคม ด้านงานโครงการพิเศษ ได้แก่ การรณรงค์เพื่อป้องกันโรคติดต่อร้ายแรง ด้านงานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน ได้แก่ การอำนวยความสะดวกในการให้บริการแก่นักศึกษา ของครู-อาจารย์งานแนะแนว ด้านงานสวัสดิการ/พยาบาลและหอพัก ได้แก่ การจัดบริการด้านการประกันสุขภาพ/ประกันชีวิตแก่นักศึกษา จากการค้นพบครั้งนี้แสดงให้เห็นว่า สถานศึกษาจัดการศึกษาโดยให้ความสำคัญทั้งตัวบุคคลและชุมชน นั่นคือเป็นการเตรียมความพร้อมให้นักศึกษามีความพร้อมพร้อมทั้งทางร่างกายจิตใจ ทักษะความสามารถที่จะนำไปประกอบอาชีพได้ ในขณะที่เดียวกันสถานศึกษายังให้ความสำคัญกับชุมชนโดยฝึกให้นักศึกษารู้จักนำปัญหาประโยชน์กับสังคมและท้องถิ่น

ในส่วนที่น่าจะปรับปรุงแก้ไขและเป็นเรื่องที่น่าสนใจที่สุดเนื่องจากเป็นเรื่องที่ปฏิบัติในอันดับต่ำสุด คือ การส่งเสริมและสนับสนุนในการดูงานและศึกษานอกสถานที่ ซึ่งเมื่อนิจารณาแล้วจะเห็นว่า เป็นเรื่องที่มีความสำคัญมากที่จะทำให้ครู-อาจารย์ นักศึกษา เป็นบุคคลที่มีหูตากว้างไกล รู้เท่าทันถึงความเปลี่ยนแปลงของวงการภายนอกและวงการด้านอาชีพ ควรที่ผู้บริหารจะได้กำหนดให้เป็นแผนงานที่พึงปฏิบัติของสถานศึกษา โดยมีการกระตุ้นให้ผู้ที่รับผิดชอบมีการวางแผนงานล่วงหน้า ผู้บริหารควรให้ความสำคัญและให้ความสำคัญสนับสนุนในส่วนที่เกี่ยวข้อง ควรมีการติดตาม และประเมินผลการดูงานและศึกษานอกสถานที่ทุก ครั้ง ทั้งนี้ เพื่อจะได้ใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ความคิดเห็นของนักศึกษา ที่มีต่อสภาพการบริหารงานกิจการนักศึกษา ของ วิทยาลัยการอาชีพ สังกัดกรมอาชีวศึกษา

2.1 ด้านงานปกครอง นักศึกษามีความเห็นที่ว่าวิทยาลัยปฏิบัติงานปกครองในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครู-อาจารย์ทุกคนต้องทำหน้าที่ปกครอง ดูแล อบรมเรื่องความประพฤติแก่นักศึกษา ดังเช่น พระบรมราโชวาทของสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช เกี่ยวกับการสอน และฝึกอบรมศิษย์ว่า งานของครูนอกจากการสอนวิชาการแล้ว ยังต้องฝึกอบรมความประพฤติปฏิบัติแก่ศิษย์ด้วย³⁹ การสร้างวินัยให้เกิดขึ้น ในโรงเรียนนั้นเป็นการมุ่งเสริมให้นักศึกษาปฏิบัติตามระเบียบหรือข้อบังคับต่าง ๆ ของโรงเรียนด้วยความสมัครใจ มิใช่การขู่บังคับ วินัยมุ่งที่จะให้นักศึกษาควบคุมตนเอง (self-control) มีวินัยในตนเอง (self-discipline) และรู้จักปกครองตนเอง วินัยเกี่ยวข้องกับการสร้างกฎเกณฑ์ข้อบังคับ แต่เน้นการให้เกิดวินัยในตนเอง เป็นหลักสำคัญ ดังนั้นจึง เป็นหน้าที่ของโรงเรียนที่จะพัฒนาความประพฤติให้นักศึกษามีวินัยในตนเอง สามารถควบคุมตนเอง ได้มากกว่าที่จะให้กฎเกณฑ์หรือสิ่งแวดล้อมภายนอก เป็นตัวบังคับความประพฤติ เพื่อให้นักศึกษาสามารถดำรงชีวิตในสังคมที่ซับซ้อน ได้อย่างปกติสุข⁴⁰ จากผลการวิจัยครั้งนี้ นักศึกษามีความเห็นที่ว่าวิทยาลัยปฏิบัติงานปกครองสูงสุดในเรื่อง การออกระเบียบ แนวปฏิบัติ/ข้อบังคับ ต่าง ๆ ของวิทยาลัยไว้ในคู่มือนักเรียนอย่างชัดเจน ซึ่งเป็นไปตามหลักการแก้ปัญหาให้นักศึกษาประพฤติผิดวินัย คือ โรงเรียนต้องกำหนดนโยบาย และแนวปฏิบัติในการปลูกฝังอบรมอย่างชัดเจน ต้องแจ้งให้ครู-อาจารย์ผู้ร่วมงาน ได้ทราบถึงแนวทางที่กำหนดขึ้น และเป็นภาระบทบาทของผู้บริหารที่ต้องแจ้งรายละเอียดเกี่ยวกับระเบียบวินัยให้ผู้เกี่ยวข้องปฏิบัติและรับทราบ⁴¹ จากผลการวิจัยของศิริ รอดบุญธรรม พบว่า นักศึกษาอาชีวะส่วนใหญ่ประพฤติผิดวินัยเรื่อง การแต่งกาย⁴² นอกจากนั้นคนส่วนใหญ่มีความคิดว่านักเรียนอาชีวศึกษามีความประพฤติไม่เรียบร้อย พอลอกจากโรงเรียนก็ปล่อยชายเสื้อออกนอกกางเกง เอาเสื้อผิงงานขาดไหล่ เดินสูบบุหรี่ซึ่งวิธีการที่จะช่วยแก้ปัญหาเรื่องนี้ด้านหนึ่งคือ การสร้างความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับผู้ปกครองอันจะก่อให้เกิดความร่วมมือในการควบคุมความประพฤติของนักศึกษาได้ สำหรับ เรื่องนักศึกษา มีความเห็นว่าวิทยาลัยปฏิบัติในระดับปานกลาง ในอันดับต่ำสุดในงานปกครองคือ การจัดสภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษาให้มีส่วนส่งเสริมความเป็นผู้มีระเบียบวินัยแก่นักศึกษา ในขณะที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นักการศึกษาซึ่งเชื่อว่าครูไม่ใช่เป็นตัวจักรที่จะสร้างความเจริญทุกด้านให้แก่เด็ก อาคารเรียนและสภาพของโรงเรียน ก็มีส่วนเสริมสร้างความเจริญของงานให้แก่เด็กมาก⁴³ เพราะการตกแต่งอาคารสถานที่ และบริเวณให้มีส่วนเกื้อกูลต่อการเรียนรู้ของเด็กจะช่วยให้เด็กเกิดความสุขขึ้น ร่วมเย็นและเป็นแรงจูงใจอยากมาโรงเรียนมีความรักหวงแหนและภาคภูมิใจในโรงเรียน ลักษณะเช่นนี้จะหล่อหลอมพฤติกรรมของเด็กได้ การจัดอาคารสถานที่ เช่นอาคารเรียน ห้องปฏิบัติการ ห้องน้ำ ห้องส้วม โรงอาหาร สนามกีฬาและบริเวณพักผ่อนจะต้องให้ถูกสุขลักษณะ ปลอดภัยสุขสันต์และสุขสบาย จากการวิจัยของรัชนี้ อมรพันธ์⁴⁴ และรังสรรค์ หันสันเทียะ⁴⁵ พบว่า การจัดสภาพแวดล้อมไม่เหมาะสมคือ โรงอาหารและห้องน้ำไม่ถูกสุขลักษณะเพราะไม่สะอาด สถานที่พักผ่อน นั่งทำงานนอกห้องเรียนไม่เพียงพอ สิ่งเหล่านี้นอกจากจะมีผลต่อความรู้สึกและสุขภาพของนักศึกษาแล้ว ยังมีผลให้นักศึกษาเกิดความคุ้นเคยกับสภาพแวดล้อม จนกลายเป็นความเคยชิน ทำให้นักศึกษาเป็นคน ไม่มีระเบียบวินัย⁴⁶ ในเรื่องของระเบียบวินัยนั้นจะเห็นได้ว่าการดำเนินงานตามแผนงานต่าง ๆ ถึงแม้ว่าแต่ละแผนงานจะมีครู-อาจารย์ทำหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงอยู่แล้วก็ตาม ผู้บริหารในฐานะหัวหน้าหน่วยงานควรจะต้องมีหน้าที่คอยกำกับดูแลและอำนวยความสะดวก ให้งานทุกฝ่ายดำเนินไปในทิศทางที่ถูกต้อง บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ และสนองตอบต่อนโยบายของรัฐบาล สำหรับงานด้านวินัยนักศึกษาก็เช่นเดียวกัน ผู้บริหารจะต้องมีบทบาทในการป้องกันการกระทำที่ผิดวินัย การรักษาวินัยหรือแม้กระทั่งเป็นที่ปรึกษาของคณะครู-อาจารย์ กรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง สารวัตรนักเรียนนักศึกษา รวมทั้งตัวนักศึกษาด้วย โดยพยายามสร้างจิตสำนึกให้เกิดขึ้นกับนักศึกษาว่า การประพฤติดนินโทอยู่ในระเบียบวินัยนั้นเป็นสิ่งที่ดีงาม ไม่ใช่ทำเพราะกลัวถูกลงโทษ ถ้าวิทยาลัยสามารถสร้างจิตสำนึกให้เกิดขึ้นในตัวนักศึกษาให้นักศึกษามีวินัยในตนเองแล้วผลสัมฤทธิ์ของงานวินัยหรืองานปกครองก็จะเกิดขึ้น

2.2 ด้านงานกิจกรรมนักศึกษา นักศึกษามีความเห็นว่ วิทยาลัยปฏิบัติงานกิจกรรมนักศึกษาในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุรจิตตา โพนธิบุตร⁴⁷ กาญจนภาสร์พันธ์⁴⁸ และตุลิต คงตระกูล⁴⁹ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการจัดกิจกรรมมีน้อย ครู-อาจารย์ขาดความสนใจ ผู้เกี่ยวข้องในงานกิจกรรมไม่เข้าใจวัตถุประสงค์และความจำเป็น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในการจัดกิจกรรม ขาดความร่วมมือในการเข้าร่วมกิจกรรมอันเนื่องมาจากการขาดแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน ขาดบุคลากร ขาดการประสานงานที่ดีพอ ผู้บริหารไม่เห็นความสำคัญ ขาดการรายงานติดตามและประเมินผล ขาดระเบียบกำหนดที่แน่นอน⁵⁰ จากผลการวิจัยครั้งนี้ นักศึกษามีความเห็นว่าการจัดกิจกรรมที่วิทยาลัยปฏิบัติสูงสุดคือกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์แก่สังคมและกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักศึกษาร่วมกันทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม ทั้งนี้เป็นเพราะกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์แก่สังคมนั้น เป็นกิจกรรมหลักตามนโยบายที่กำหนดไว้ในระเบียบกรมอาชีวศึกษาซึ่งง่ายต่อการดำเนินการ ใช้งบประมาณและบุคลากรน้อย เป็นกิจกรรมที่ไม่ต่อเนื่องและผูกพัน วิทยาลัยจึงปฏิบัติงานกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์แก่สังคมในระดับสูงสุด สำหรับกิจกรรมที่วิทยาลัยปฏิบัติในอันดับสูงสุดอีกกิจกรรมคือ การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักศึกษาร่วมกันทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม ทั้งนี้เพราะวิทยาลัยได้ปฏิบัติตามนโยบายของกรมอาชีวศึกษาในการจัดกิจกรรมทางวิชาการที่ส่งเสริมการเรียนการสอนซึ่ง ได้แก่ กิจกรรมการฝึกอบรมความรู้เรื่องคิว.ซี.ซี. ซึ่งเป็นกิจกรรมที่เสริมสร้างความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์ การปัญหา การวิเคราะห์และประเมินผลการดำเนินการ โดยระบบข้อมูล เป็นการพัฒนาคณาการทำงาน และสามารถทำงานเป็นหมู่คณะ ซึ่งกรมอาชีวศึกษาให้ความสำคัญในการปฏิบัติในระดับสูง มีการติดตามผลและประเมินผลเป็นระยะ ๆ นอกจากเหตุผลดังกล่าวข้างต้นแล้ว ธรรมชาติของการจัดการเรียนการสอนด้านอาชีวศึกษานั้น ได้มุ่งเน้นให้นักศึกษาร่วมกันคิดค้นหาสาเหตุของปัญหาต่าง ๆ ร่วมกัน มีการปฏิบัติงานร่วมกันเป็นทีม มีชมรมวิชาชีพที่นักศึกษาต้องดำเนินการ การปฏิบัติงานร่วมกันเป็นกลุ่มจึงเป็นกิจกรรมที่วิทยาลัยปฏิบัติในระดับสูงสุด สำหรับเรื่องที่นักศึกษามีความเห็นว่าการจัดกิจกรรมที่วิทยาลัยปฏิบัติในระดับปานกลาง ในอันดับต่ำสุดคือการเปิดโอกาสให้นักศึกษาจัดกิจกรรม/เลือกเข้าชมรมอย่างอิสระ จากผลการวิจัยจะเห็นได้ว่าวิทยาลัยได้ดำเนินการสำรวจความต้องการของนักศึกษาในการเข้าร่วมกิจกรรมชมรม แต่ขณะเดียวกันก็ไม่เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้เลือกเข้าชมรมอย่างอิสระ ทั้งนี้เป็นเพราะวิทยาลัยขาดบุคลากรที่มีประสบการณ์ในการดำเนินงานกิจกรรมชมรมตามความต้องการของนักศึกษา ประกอบกับจำนวนนักศึกษาของวิทยาลัยการอาชีพยังมีน้อยจึงไม่เอื้อต่อการเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้เลือกเข้าชมรมได้อย่างกว้างขวางและเป็นอิสระ นอกจากนี้ประเด็นที่สำคัญอีกประการที่เป็นข้อจำกัดในการเลือกเข้าชมรมของนักศึกษา คือ การที่กรมอาชีวศึกษาเน้นการฝึกอาชีพเพื่อให้

นักศึกษาจบออกมาแล้วสามารถประกอบอาชีพอิสระได้ จึงพยายามมุ่งเน้นกิจกรรมชมรมด้านวิชาชีพเป็นชมรมหลัก จึงทำให้นักศึกษามีความรู้สึกว่าไม่มีอิสระในการเข้าชมรม ลักษณะของการจัดกิจกรรมด้านอื่นก็เป็นไปในลักษณะที่สถานศึกษากำหนดขึ้นตามนโยบายของกรมเจ้าสังกัดแล้วบังคับให้นักศึกษาปฏิบัติ โดยกำหนดให้ครู-อาจารย์มีส่วนร่วมในการรับผิดชอบ⁵¹ วิทยาลัยควรดำเนินการแก้ไข โดยฝ่ายบริหารควรให้ความสำคัญและเอาใจใส่ ติดตามดูแลอย่างใกล้ชิด กำหนดเป้าหมายและแนวทางในการบริหารงานกิจกรรมของสถานศึกษาให้ชัดเจน ปรับปรุงระบบการประสานงาน การประชาสัมพันธ์ สร้างแรงจูงใจให้กับครู-อาจารย์ที่ช่วยงานกิจกรรม ให้ครู-อาจารย์มีส่วนร่วมในการรับผิดชอบในการจัดกิจกรรมนักศึกษาด้วยความสมัครใจและมีความเป็นไปได้ในการจัดการ ในส่วนของนักศึกษาเองนั้นควรจัดในรูปของสภานักศึกษาให้สามารถทำตามบทบาทและหน้าที่ของตนเอง ทำให้นักศึกษามีโอกาสในการเลือกกำหนดกิจกรรม และดำเนินกิจกรรมด้วยตนเอง โดยมีครู-อาจารย์เป็นผู้ชี้แนะเป็นการเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้แสดงความสามารถ การตัดสินใจ ในการทำงาน การปรับบุคลิกภาพ และรู้จักการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดีในสังคมของนักศึกษา ทำให้นักศึกษามีความสมบูรณ์พร้อมทั้งด้านสติ ปัญญา ความคิด ทักษะคิด ค่านิยม สามารถดำรงตนให้เป็นที่ยอมรับสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่น ได้อย่าง ได้ผล

2.3 ด้านงาน โครงการพิเศษ นักศึกษามีความเห็นว่าวิทยาลัยปฏิบัติงาน โครงการพิเศษในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับสรุปจิตตา โภธิบุตร⁵² ชีระ นทีวุฒิกุล⁵³ และกาญจนา ภาสกรพันธ์⁵⁴ ทั้งนี้เป็นเพราะงานโครงการพิเศษนั้นเป็นงานที่จัดขึ้นเพื่อส่งเสริมการศึกษาในส่วนที่ขาดหายไปให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น นอกเหนือจากโครงการต่าง ๆ ที่ทำเป็นประจำอยู่แล้ว ลักษณะของงานกิจการโครงการพิเศษอาจจะเป็นโครงการที่จัดทำขึ้นเป็นครั้งคราวตามโอกาสที่เหมาะสม บทบาทของงานโครงการพิเศษไม่เด่นชัดโดยมีลักษณะงานแฝงอยู่กับงานปกครอง งานกิจกรรมนักศึกษา งานเฉพาะกิจซึ่งเป็นไปตามสถานะการณ์ ความรุนแรงของปัญหาของรัฐบาล ครู-อาจารย์และนักศึกษาจึงแยกลักษณะงานไม่เด่นชัด เพราะไม่เข้าใจขอบข่ายของงาน ตัวนักศึกษาเองก็มีส่วนสัมผัสกับงานด้านนี้น้อย จึงมองบทบาทของงานโครงการพิเศษอยู่ในระดับปานกลาง เรื่องที่ให้นักศึกษาความเห็นว่าวิทยาลัย

ปฏิบัติสูงสุดในงาน โครงการพิเศษคือ การกวดขันการทะเลาะวิวาทในสถานศึกษาและการรณรงค์เพื่อป้องกันโรคติดต่อร้ายแรง ทั้งนี้เพราะหลังจากการเกิดการชุมนุมประท้วงเดินขบวนเคลื่อนไหวทางการเมืองเมื่อวันที่ 14 ตุลาคม พ.ศ. 2516 เป็นต้นมา เกิดความไม่สงบสุขขึ้นภายในสถานศึกษา มีการก่อเหตุทะเลาะวิวาทยกพวกเข้าทำร้ายกันเป็นประจำ สถานศึกษาจึงต้องวางมาตรการอย่างเคร่งครัดในเรื่องการพกพาอาวุธ การเสพยาเสพติด เล่นการพนันมั่วสุมตามแหล่งอบายมุข หรือการชักนำบุคคลภายนอกเข้ามาก่อเหตุร้ายในสถานศึกษา กรมอาชีวศึกษาจึงกำหนดหลักการ และมาตรการป้องกันแก้ไขให้สถานศึกษาปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด โดยหากมีการชุมนุมประท้วง ห้ามสถานศึกษาเปิดเรียน นักศึกษาที่ไม่เข้าห้องเรียนถือว่าขาดเรียน ถ้าขาดเกิน 3 วันต้องแจ้งผู้ปกครองเพื่อตัดเงินเดือน ถ้าฝ่าฝืนให้ลาออก ขณะมีการประท้วงหากผู้ใดทำผิดระเบียบให้ใช้มาตรการตัดคะแนนความประพฤติ มีบันทึกในใบแสดงผลการเรียนหรือให้ออกจากสถานศึกษา ถ้าผู้ใดเป็นตัวการในการชุมนุมประท้วงให้สั่งพักการเรียนทันที ถ้าสถานศึกษาถูกก่อความจนไม่สามารถดำเนินการได้จะสั่งปิดสถานศึกษาให้ครู-อาจารย์และนักศึกษาแยกย้ายไปยังสถานศึกษาอื่น⁵⁵ นอกจากนั้นวิทยาลัยยังได้ประสานงานกับเจ้าหน้าที่บ้านเมืองและผู้ปกครองดำเนินการในเรื่องนี้ สำหรับเรื่องนี้นักศึกษามีความเห็นที่วิทยาลัยปฏิบัติสูงสุดในระดับเดียวกันอีกเรื่องคือ การรณรงค์เพื่อป้องกันโรคติดต่อร้ายแรง จากรายงานของกองโรคเอดส์ กรมควบคุมโรคติดต่อ กระทรวงสาธารณสุข ซึ่งรายงานว่า ณ วันที่ 15 กันยายน 2534 ประเทศไทยมีผู้ป่วยและติดเชื้อโรคเอดส์รวมทั้งสิ้น 34,354 คน⁵⁶ ระยะ 1-2 ปีที่ผ่านมามีการติดเชื้อไวรัสเอดส์เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ในกลุ่มหญิงบริการ ชายนักเที่ยวและกลุ่มวัยรุ่น เนื่องจากโรคเอดส์เป็นโรคติดต่อที่ร้ายแรงและทำลายทรัพยากรบุคคลได้อย่างรวดเร็ว รัฐบาลได้เล็งเห็นความสำคัญในการเร่งรีบแก้ปัญหาด้านนี้ จึงมีนโยบายให้หน่วยงานทุกส่วนให้ความร่วมมือในการป้องกันและควบคุมโรคเอดส์โดยการให้สุขศึกษาและประชาสัมพันธ์ โดยเน้นหนักให้ประชาชนได้มีความรู้ความเข้าใจและเปลี่ยนแปลงหรือหลีกเลี่ยงพฤติกรรมที่อาจรับและแพร่กระจายเชื้อโรคไปยังบุคคลอื่น วิทยาลัยจึงเห็นความสำคัญในการรณรงค์เพื่อป้องกันโรคติดต่อร้ายแรงและปฏิบัติในระดับสูงสุด เช่นเดียวกับการกวดขันการทะเลาะวิวาทในสถานศึกษา สำหรับงานโครงการพิเศษที่นักศึกษามีความเห็นที่วิทยาลัยปฏิบัติในระดับปานกลาง ในอันดับต่ำสุดคือการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สนับสนุนให้นักศึกษามีบทบาทในการพัฒนาท้องถิ่น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะงานโครงการพิเศษนั้น เน้นในด้านการแก้ปัญหาที่รุนแรงที่เกิดขึ้นตามนโยบายของรัฐบาลในช่วงนั้น ๆ เป็นหลัก ประกอบกับมีหน่วยงานอื่น ๆ หลายหน่วยงานที่เข้าไปให้ความช่วยเหลือในการพัฒนาท้องถิ่นอยู่แล้ว วิทยาลัยจึงไม่เห็นความจำเป็นและความสำคัญที่จะสนับสนุนให้นักศึกษาเข้าไปมีบทบาทในการพัฒนาท้องถิ่นเท่าที่ควร วิทยาลัยจึงปฏิบัติงานโครงการพิเศษในเรื่องนี้ระดับปานกลางค่อนข้างน้อย วิทยาลัยควรกำหนดลักษณะงานโครงการพิเศษให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาของวิทยาลัยเอง กำหนดนโยบายในการแก้ปัญหาและให้การสนับสนุนอย่างชัดเจน การดำเนินงานโครงการพิเศษของสถานศึกษาจะชัดเจนยิ่งขึ้น ทำให้สามารถแก้ปัญหาได้ตรงตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

2.4 ด้านงานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน นักศึกษามีความเห็นว่ายวิทยาลัยปฏิบัติงานแนะแนวและจัดหางานในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับพึงพิศ จักปิง⁵⁷ กาญจนภาสกรพันธ์⁵⁸ และดุสิต คงตระกูล⁵⁹ จากปรัชญาหลักการและจุดมุ่งหมายของการแนะแนวนั้นมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีทักษะวิชาชีพและสามารถนำศักยภาพที่มีอยู่มาสร้างสรรค์ตนเองและสังคมตลอดจนได้รับการฝึกฝนประสบการณ์เพื่อเตรียมตัวสู่โลกอาชีพต่อไป วิทยาลัยจึงควรให้ความสำคัญในการปฏิบัติงานแนะแนวอาชีพและจัดหางานในระดับมาก โดยควรกำหนดแนวทางและหลักการในการจัดบริการงานแนะแนวในสถานศึกษาให้ชัดเจน มีการวางแผนการดำเนินงาน ติดตามประเมินผลอย่างมีขั้นตอน เป็นกระบวนการที่ต่อเนื่อง การบริการด้านข้อมูลข่าวสารทางด้านการศึกษา การอาชีพและตลาดแรงงานต้องทันสมัยและทันต่อเหตุการณ์ โดยมุ่งเน้นการจัดกิจกรรมเสริมการศึกษาเพื่อพัฒนาให้นักศึกษารู้จักและเข้าใจตนเองสามารถนำศักยภาพที่มีอยู่มาพัฒนาตนเองในด้านต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสมและเป็นไปตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ในหลักสูตร สำหรับงานแนะแนวอาชีพและจัดหางานที่นักศึกษามีความเห็นว่ายวิทยาลัยปฏิบัติในระดับสูงสุดคือ การอำนวยความสะดวกในการให้บริการแก่นักศึกษาของครู-อาจารย์งานแนะแนว ทั้งนี้อาจเป็นเพราะวิทยาลัยการอาชีพเป็นสถานศึกษาเปิดใหม่จำนวนนักศึกษายังมีน้อยการจัดบริการงานแนะแนวจึงเป็นไปอย่างใกล้ชิดและทั่วถึง ประกอบกับครู-อาจารย์งานแนะแนวของวิทยาลัยการอาชีพที่เปิดทำการสอนในรุ่นแรกนั้นเป็นบุคลากร

ที่มีวุฒิทางการศึกษาด้านแนะแนวโดยตรงอีกทั้ง ได้รับการอบรมจากกรมอาชีวศึกษาเป็นประจำ จึงมีจิตวิทยาในการให้บริการได้อย่างมีประสิทธิภาพ จากผลการวิจัยครั้งนี้ นักศึกษามีความเห็นว่าเป็นที่วิทยาลัยปฏิบัติงานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน ในระดับปานกลาง ในอันดับต่ำสุด ในเรื่องการส่งเสริมและสนับสนุนในการดูงานและศึกษานอกสถานที่ ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ วิทยาลัยจึงควรกำหนดเป็นนโยบายให้การสนับสนุนส่งเสริมอย่างชัดเจน ประเด็นที่สถานศึกษาควรเพิ่มระดับในการปฏิบัติให้มากยิ่งขึ้นอีก 2 ประเด็นคือ การส่งเสริมให้นักศึกษามีรายได้ระหว่างเรียน และการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมให้เกิดความศรัทธาในวิชาชีพ ซึ่งนอกจากจะช่วยลดภาระทางครอบครัวของนักศึกษาแล้ว ยังช่วยส่งเสริมให้นักศึกษาได้มีโอกาสเตรียมตัวเพื่อการออกไปประกอบอาชีพ อีกทั้ง เป็นการตอบสนองนโยบายของกรมอาชีวศึกษาซึ่งมุ่งเน้นให้นักศึกษาที่จบการศึกษาสามารถออกไปประกอบอาชีพอิสระ ได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

2.5 ด้านงานสวัสดิการ/พยาบาลและหอพัก นักศึกษามีความเห็นว่าเป็นที่วิทยาลัยปฏิบัติงานสวัสดิการ/พยาบาลและหอพักในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุรจิตตาโพธิบุตร^{๑๐} และกัญญา นิกมลพิชัย^{๑๑} ส่วนกัญชวลี มัทพิมล พบว่านักศึกษาต้องการให้งานสวัสดิการและพยาบาล บริการน้ำดื่ม และอาหารที่สะอาดกว่าเดิมตลอดจนให้มีการปรับปรุงห้องพยาบาล โดยให้มียา สถานที่สะอาดและมีเจ้าหน้าที่ประจำ แสดงให้เห็นว่าการบริการด้านนี้ของวิทยาลัยยังไม่สามารถสนองตอบต่อความต้องการของนักศึกษาได้^{๑๒} วิทยาลัยควรเห็นความสำคัญและความจำเป็นเร่งด่วนที่จะปรับปรุงบริการด้านนี้ให้ดีขึ้น เพราะถือเป็นความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ ถ้าบริการด้านนี้ไม่ได้รับการตอบสนองตามความต้องการแล้ว จะมีผลกระทบไปถึงการเรียนของนักศึกษาได้มาก จากผลการวิจัยครั้งนี้ นักศึกษามีความเห็นว่าเป็นที่วิทยาลัยปฏิบัติงานสวัสดิการ/พยาบาลและหอพักสูงสุดในเรื่อง การจัดบริการด้านการประกันสุขภาพ/ประกันชีวิตแก่นักศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ ทั้งนี้ เป็นเพราะการจัดการเรียนการสอนด้านอาชีวศึกษานั้นส่วนใหญ่ทำงานกับเครื่องจักรกลซึ่งมีความเสี่ยงต่ออุบัติเหตุอย่างมาก ประกอบกับนักศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในช่วงวัยรุ่น คึกคะนอง ซึ่งจากสถิติอุบัติเหตุที่พบในแต่ละปีนั้น พบว่า นักศึกษาได้รับอุบัติเหตุจาก

การปฏิบัติงานในโรงงานจำนวนมาก สถานศึกษาจึงให้ความสำคัญในการให้ความคุ้มครอง อุบัติเหตุแก่นักศึกษาชั้น โดยกำหนดเป็นนโยบายของสถานศึกษาให้นักศึกษาทุกคนทำการประกัน สุขภาพ/ประกันชีวิต โดยมีเจ้าหน้าที่งานสวัสดิการ/พยาบาลและหอพักเป็นผู้ประสานงานและ อำนวยความสะดวก สำหรับเรื่องที่นักศึกษามีความเห็นว่ายวิทยาลัยปฏิบัติในระดับปานกลาง ในอันดับต่ำสุดในงานสวัสดิการ/พยาบาลและหอพักคือ การจัดบริการน้ำดื่ม น้ำใช้แก่นักศึกษา วิทยาลัยควรจัดน้ำดื่มที่สะอาดให้นักศึกษา โดยจัดไว้ตามตึกเรียนและโรงฝึกงานอย่างเพียงพอ นอกจากนี้วิทยาลัยควรจัดบริการด้านอุปกรณ์การปฐมพยาบาลและยาสามัญที่จำเป็น ตลอดจน ทำการควบคุมเรื่องคุณภาพ และราคาของอาหารให้ถูกสุขลักษณะ และเป็นไปอย่างยุติธรรม เหมาะสมโดยเจ้าหน้าที่งานสวัสดิการ/พยาบาลและหอพักควรมีการจัดเตรียมยาสามัญที่จำเป็น อุปกรณ์การปฐมพยาบาลต่าง ๆ ให้เพียงพอ หมั่นตรวจตราดูแลความสะอาดของห้องพยาบาล จัดให้มีเจ้าหน้าที่ประจำห้องพยาบาลตลอดเวลา ส่วนด้านคุณภาพและราคาของอาหารนั้น วิทยาลัยควรจัดให้มีคณะกรรมการทำหน้าที่ควบคุมดูแลเรื่องการจำหน่ายอาหารให้เป็นไปอย่าง ถูกสุขลักษณะ มีราคาที่ยุติธรรม ควรมีมาตรการเพื่อให้ผู้จำหน่ายอาหารในวิทยาลัยปฏิบัติ อย่างถูกต้องตรงกัน โดยเชิญผู้จำหน่ายอาหารในวิทยาลัยทุกคน เข้าร่วมประชุมเพื่อรับฟังคำ ชี้แจงในเรื่องความสะอาด ราคาและคุณภาพของอาหารที่จำหน่าย อาจเชิญผู้มีความรู้ด้าน โภชนาการมาให้ความรู้ประกอบด้วยก็ได้ ควรจัดทำแบบสอบถามสำหรับการหาข้อมูลความ ต้องการของนักศึกษา เพื่อใช้เป็นแนวทาง ในการปรับปรุงเรื่องการจัดจำหน่ายอาหารของ ร้านค้า ควรใช้มาตรการขั้นเด็ดขาดเช่น การตัดสิทธิ์การจำหน่ายอาหารในวิทยาลัยกับผู้ จำหน่ายที่ไม่ปรับปรุงคุณภาพของอาหารให้ถูกสุขลักษณะ และเป็นไปตามความเหมาะสม ในส่วนของงานสวัสดิการ/พยาบาลและหอพักที่ควร ให้ความสำคัญให้เพิ่มขึ้นได้แก่ การปรับ ปรุงบริการห้องสุขาให้สะอาดและมีอย่างเพียงพอ การเพิ่มสถานที่สำหรับพักผ่อน สถานที่ สำหรับออกกำลังกายยามว่างจากการเรียน ฯลฯ งานสวัสดิการ/พยาบาลและหอพักนั้น เป็นงานกิจการนักศึกษาที่เกิดขึ้นพร้อม ๆ กับงานด้านอื่น ๆ ของสถานศึกษา ซึ่งมีหน้าที่จัด บริการเกี่ยวกับสวัสดิการต่าง ๆ ให้แก่นักศึกษาและบริการต่าง ๆ ที่จัดขึ้นนั้นควรจะเป็น ประโยชน์ต่อนักศึกษา เพื่อเสริมสร้างพัฒนาด้านต่าง ๆ ของนักศึกษาโดยทั่วไปเป็นส่วนรวม เพื่อให้ นักศึกษาสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสถานศึกษาได้อย่างมีความสุขและปลอดภัยตลอดระยะเวลา ที่ศึกษาอยู่ในสถานศึกษานั้น ๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อสภาพการบริหารงานกิจการนักศึกษาของ วิทยาลัยการอาชีพ สังกัดกรมอาชีวศึกษา ระหว่างผู้บริหาร ครู-อาจารย์และนักศึกษา

ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างผู้บริหาร ครู-อาจารย์และนักศึกษา ที่มีต่อสภาพการบริหารงานกิจการนักศึกษา พบว่าโดยภาพรวมมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้สอดคล้องกับงานวิจัยของ สวัสดิ์ เรืองศรี ที่พบว่าทัศนคติของผู้บริหาร ครู-อาจารย์และนักศึกษา ที่มีต่อสภาพการบริหาร งานกิจการนักศึกษาของกลุ่มวิทยาลัยครูภาคตะวันตกทั้ง 5 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ^{๕3} โดยจากผลการวิจัย พบว่าผู้บริหารมีความคิดเห็นที่วิทยาลัยปฏิบัติงานกิจการนักศึกษาใน ระดับที่มากกว่าระดับความคิดเห็นของนักศึกษา และความคิดเห็นของครู-อาจารย์ ตามลำดับ เมื่อทำการทดสอบแต่ละด้านปรากฏดังนี้

1. ด้านงานปกครอง พบว่าผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษา มีความคิดเห็น แตกต่างกันสอดคล้องกับงานวิจัยของสวัสดิ์ เรืองศรี^{๕4} และ ดุสิต คงตระกูล^{๕๕} ที่พบว่า ทัศนคติของผู้บริหาร ครู-อาจารย์และนักศึกษา ต่อสภาพการบริหารงานกิจการนักศึกษา มีความ แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ การขาดการวางแผนการดำเนินงานร่วมกัน การกำหนด นโยบายไม่ชัดเจน ขาดการประชาสัมพันธ์ เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปในแนวทางเดียวกัน ตลอดจนขาดการติดตามและประเมินผลการดำเนินงาน จึงทำให้มุมมองในการปฏิบัติงานแตก ต่างกัน เป็นไปในลักษณะต่างคนต่างทำตามบทบาทหน้าที่ของตน ตามความเคยชินที่เคยปฏิบัติ โดยผู้บริหารมองงานปกครองเพียงผลสรุปในภาพรวมให้เกิดความสงบสุขในสถานศึกษาเท่านั้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยครั้งนี้ที่พบว่าปัญหาที่สำคัญของงานปกครองคือผู้บริหารไม่สนใจและ ไม่สนับสนุนในการปฏิบัติงานเท่าที่ควร ทั้ง ๆ ที่บทบาทหน้าที่ของผู้บริหารในงานปกครองนั้น ต้องมีหน้าที่คอยกำกับดูแลและอำนวยความสะดวกให้งานทุกฝ่ายดำเนินไปในทิศทางที่ถูกต้อง บรรลุ ตามวัตถุประสงค์ สนองตอบต่อนโยบายของรัฐบาล ผู้บริหารจะต้องมีบทบาทในการป้องกัน การกระทำที่ผิดวินัย การรักษาวินัยหรือแม้กระทั่งเป็นที่ปรึกษาของครู-อาจารย์ เป็นผู้ประ- สานงานและร่วมมือกับหน่วยงานต่าง ๆ เมื่อมีปัญหาในการดำเนินงานเรื่องวินัย^{๕๖} ในขณะที่ครู-อาจารย์ซึ่งปฏิบัติงานใกล้ชิดและสัมผัสโดยตรงกับนักศึกษามองงานและปฏิบัติงานในราย ละเอียดปลีกย่อย และเป็นไปในลักษณะต่างคนต่างทำ ดังผลการวิจัยที่พบว่า ครู-อาจารย์

ขาดความเข้าใจในบทบาทของตนเองตลอดจนไม่ตระหนักถึงความสำคัญ ครู-อาจารย์ ไม่ให้ความร่วมมือ ในการปกครองนักศึกษาให้มีระเบียบวินัย ขาดการนิเทศครู-อาจารย์ให้ปฏิบัติ งานปกครองไปในแนวเดียวกัน ในส่วนของนักศึกษานั้นเกิดความสับสนในการปฏิบัติตนให้ เป็นไปตามกฎระเบียบของสถานศึกษา เนื่องจากความเข้าใจที่ไม่ตรงกันของครู-อาจารย์ แต่ละแผนก ทำให้เกิดความเหลื่อมล้ำในเรื่องระเบียบวินัย

2. ด้านงานกิจกรรมนักศึกษา พบว่าผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษา มีความ คิดเห็นที่แตกต่างกันสอดคล้องกับ ชูศักดิ์ เอกเพชร ที่พบว่าความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู- อาจารย์ และนักศึกษา เกี่ยวกับการกิจที่ปฏิบัติจริงของผู้บริหารกิจการนักศึกษาในวิทยาลัยครู แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญในด้านการจัดกิจกรรมนักศึกษา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการดำเนินงานกิจกรรมนัก เรียนอาชีวศึกษาในปัจจุบันมีปัญหามากมาย^{๑๗} ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผู้บริหาร ครู-อาจารย์ ได้แก่การขาดการวางแผนงานร่วมกัน ผู้บริหารไม่ให้ความสำคัญ ครู-อาจารย์ ไม่เข้าใจวัตถุประสงค์และ เป้าหมายในกิจกรรมที่ตนเข้าร่วม ครู-อาจารย์ขาดความสนใจ ตลอดจนไม่เห็นความสำคัญของกิจกรรมนักศึกษาเท่าที่ควร ครู-อาจารย์คิดว่าการร่วมกิจ- กรรมนักศึกษาไม่มีประโยชน์ ไม่มีผลต่อการให้คนให้โทษอย่างชัดเจน ขาดการติดตามและ ประเมินผลการดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษา^{๑๘} ผู้บริหารไม่เปิดโอกาสให้ครูที่ปรึกษากิจกรรม ได้แสดงความคิดเห็นในการจัดกิจกรรมนักศึกษาร่วมกัน หัวหน้าหมวดกิจกรรมนักศึกษามีคาบ สอนมากทำให้การเตรียมงานบริหารกิจกรรมนักศึกษาไม่ดีเท่าที่ควร ขาดการประสานงาน ระหว่างครูกับนักศึกษา การจัดกิจกรรมนักศึกษาส่วนมากจะไม่เป็นไปตามแผนหรือปฏิทินปฏิบัติ การที่กำหนดไว้ การจัดทำแผนงานหรือปฏิทินปฏิบัติการ ไม่มีการประสานงานกับหมวดวิชาอื่น ทำให้เกิดปัญหาการซ้ำซ้อน^{๑๙} ปัญหางานกิจกรรมในส่วนที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษา ได้แก่การที่ นักศึกษาไม่ทราบเป้าหมายในกิจกรรมที่ตนเข้าร่วม ส่วนมากการจัดกิจกรรมจะเป็น ไปใน ลักษณะบังคับนักศึกษาให้เข้าร่วม กิจกรรมนักศึกษามีเนื้อหาที่ไม่เร้าความสนใจของนักศึกษา และทันสมัย นักศึกษาส่วนมากไม่เห็นความสำคัญของกิจกรรมนักศึกษาเพราะคิดว่ากิจกรรม นักศึกษาไม่มีผลต่อการศึกษาต่อ สาเหตุดังกล่าวข้างต้นจึงน่าจะเป็นสาเหตุหลักที่ทำให้ครู- อาจารย์และนักศึกษาขาดแรงจูงใจในการปฏิบัติงานกิจกรรม สถานศึกษาควรปรับปรุงแก้ไข โดยการวางแผนการดำเนินงานกิจกรรมร่วมกัน มีการวางแผนงานอย่างเป็นระบบต่อเนื่อง ครบ 3 ปี แต่ละปีมีกิจกรรมซึ่งจะพัฒนานักศึกษาเป็นลำดับขั้น จัดทำคู่มือการปฏิบัติงาน/ปฏิทิน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

งานกิจกรรมนักศึกษาล่วงหน้าและปฏิบัติงานให้เป็นไปตามแผน ให้ความสำคัญกับงานกิจกรรมนักศึกษาให้มากขึ้น มีการติดตามและประเมินผล ประชาสัมพันธ์เป้าหมายนโยบายและแนวทางปฏิบัติให้ทราบอย่างทั่วถึง อันจะช่วยส่งผลให้การปฏิบัติงานกิจกรรมนักศึกษา เป็นไปในแนวทางเดียวกัน และเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

3. ด้านงานโครงการพิเศษ พบว่าผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษามีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะงานโครงการพิเศษนั้นเพิ่งเริ่มจัดตั้งเมื่อปี 2527⁷⁰ ลักษณะของงานโครงการพิเศษอาจจะเป็นโครงการที่จัดทำขึ้นเป็นครั้งคราว ตามโอกาสที่เหมาะสม ขึ้นอยู่กับสถานะการแผ่ความรุนแรงของปัญหาของรัฐบาลในช่วงนั้น ๆ บทบาทของงานโครงการพิเศษจึงไม่เด่นชัด ผู้บริหาร ครู-อาจารย์และนักศึกษา จึงไม่เข้าใจบทบาทและขอบข่ายของงานโครงการพิเศษที่เกี่ยวข้องกับตนเองที่เด่นชัด ลักษณะการปฏิบัติงานจึงเป็นไปตามที่ตนเข้าใจและสัมผัสตามความเคยชิน เมื่อพิจารณาความแตกต่าง เป็นรายคู่แล้วพบว่าความคิดเห็นของครู-อาจารย์ กับนักศึกษาไม่แตกต่างกันทั้งนี้อาจเป็นเพราะทั้งสองกลุ่มทำงานกิจการโครงการพิเศษร่วมกันจึงมองระบบการทำงานไม่แตกต่างกัน

4. ด้านงานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน พบว่าผู้บริหาร ครู-อาจารย์และนักศึกษามีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน สอดคล้องกับสวัสดิ์ เรื่องศรี ที่พบว่าทัศนคติของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษาที่มีต่อการบริหารงานกิจการนักศึกษาของกลุ่มวิทยาลัยครูภาคตะวันตก ด้านงานแนะแนวตามสภาพที่เป็นจริงมีความแตกต่างกัน⁷¹ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะแต่ละฝ่ายมองความสำคัญของงานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน ในจุดที่แตกต่างกัน การขาดการประสานงานกับหน่วยงานต่าง ๆ ในสถานศึกษา ขาดการประชาสัมพันธ์ประกอบกับการบริหารงานแนะแนวในปัจจุบันมีปัญหาเนื่องจากภาวะการว่างงานที่สูงขึ้นงานแนะแนวอาชีพและจัดหางานจึงเน้นการจัดบริการด้านนี้มากขึ้น เพื่อให้นักศึกษา ได้ข้อมูลแหล่งงาน วิธีการสมัครงาน วิธีการปรับตัว ในการทำงานจนละเอียดที่จะคำนึงถึงบริการที่จำเป็นเรื่องอื่น ๆ ดังนั้น เพื่อให้การบริหารงานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพจึง เห็นควรที่จะให้ฝ่ายต่าง ๆ ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนกำหนดนโยบาย เป้าหมายของงานแนะแนวร่วมกันและกำหนดเป็นแผนงานอย่างชัดเจน มีการประสานงาน การประชาสัมพันธ์ให้ทุกส่วนได้ทราบอย่างกว้างขวางและทั่วถึง เมื่อพิจารณาความแตกต่าง เป็นรายคู่แล้วพบว่าความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์และนักศึกษา ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ครู-

อาจารย์ ทุกคนต่างมีบทบาทหน้าที่เป็นครูแนะแนวบริการให้คำปรึกษา แนะแนว ช่วยแก้ปัญหา เรื่องการเรียนและเรื่องส่วนตัวอยู่แล้ว นักศึกษาของวิทยาลัยการอาชีพซึ่งมีจำนวนน้อยจึง สามารถรับบริการการแนะแนวอย่างใกล้ชิด ครู-อาจารย์กับนักศึกษาจึงมองระบบการบริหาร งานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน ไม่แตกต่างกัน

5. ด้านงานสวัสดิการ/พยาบาลและหอพัก พบว่าผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และ นักศึกษา มีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะแต่ละฝ่ายต่างมองความสำคัญของ งานสวัสดิการ/พยาบาลและหอพักแตกต่างกัน โดยผู้บริหารมองงานในระดับภาพรวมซึ่งมัก เน้นในเรื่องของความปลอดภัยของนักศึกษาเป็นหลัก จึงมุ่งเน้นเรื่องงานประกันสุขภาพและ ประกันชีวิตเป็นหลัก ในขณะที่ ครู-อาจารย์ มองงานและปฏิบัติงานในรายละเอียดปลีกย่อย ซึ่งมีความจำเป็นเฉพาะหน้าเป็นหลัก โดยมักมอง ในแง่การจัดบริการด้านอุปกรณ์การปฐม พยาบาลและยาสามัญที่จำเป็น ในส่วนของนักศึกษามักให้ความสำคัญกับเรื่อง ใกล้ตัวที่สุดซึ่งได้ แก่ การจัดบริการน้ำดื่ม น้ำใช้ การควบคุมเรื่องคุณภาพและราคาของอาหาร เมื่อพิจารณา ความแตกต่างเป็นรายคู่แล้วพบว่าความคิดเห็นของ ครู-อาจารย์ กับ นักศึกษาไม่แตกต่างกัน เนื่องจาก ครู-อาจารย์และนักศึกษาได้รับผลการปฏิบัติงานสวัสดิการ/พยาบาลและหอพักของ สถานศึกษาที่เหมือน ๆ กันจึงให้ความเห็นในระดับที่ใกล้เคียงกัน ความคิดเห็นของครู- อาจารย์กับนักศึกษาในด้านการสวัสดิการ/พยาบาลและหอพักจึง ไม่แตกต่างกัน การกำหนด นโยบายการดำเนินงานที่เหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการและสถานการณ์ปัจจุบัน การ ประชาสัมพันธ์ให้ เข้าใจตรงกัน จะช่วยให้การบริการงานสวัสดิการ/พยาบาลและหอพักมี ประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

สรุปผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์และนักศึกษา ของ วิทยาลัยการอาชีพสังกัดกรมอาชีวศึกษามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้ง 5 ด้าน โดยผู้บริหารมีความคิดเห็นต่อสภาพการบริหารงานกิจการศึกษามากกว่าความ คิดเห็นของนักศึกษาและความคิดเห็นของครู-อาจารย์ตามลำดับ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสภาวะ- ภาพ คุณวุฒิ ประสบการณ์และวัยวุฒิ มีความแตกต่างกัน ทำให้มุมมองในการปฏิบัติงานแตก ต่างกัน การขาดการวางแผน การดำเนินงาน กำหนดนโยบายเป้าหมายร่วมกัน ขาดการ ประสานงาน ขาดการประชาสัมพันธ์ทั่วถึง ขาดการติดตามและประเมินผลทำให้แต่ละฝ่าย ไม่เข้าใจบทบาทหน้าที่ เป้าหมาย แนวปฏิบัติงานของงานกิจการที่ตรงกัน การปฏิบัติจึง เป็น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในลักษณะต่างคนต่างทำไม่เป็นไปในแนวทางเดียวกัน ผู้บริหารควรให้ความสำคัญเรื่องนี้ให้มากขึ้น โดยพยายามมุ่งเน้นระบบการทำงานระบบมีส่วนร่วม มีการประสานงาน ประชาสัมพันธ์ที่ดีมีการติดตามและประเมินผลการดำเนินงาน เพื่อใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนางานให้มีความเจริญก้าวหน้าต่อไป

3. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อสภาพการบริหารงานกิจการนักศึกษาของวิทยาลัยการอาชีพ สังกัดกรมอาชีวศึกษา ระหว่างครู-อาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษากับครู-อาจารย์ที่ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษา

ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่าง ครู-อาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษากับครู-อาจารย์ที่ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษา ที่มีต่อสภาพการบริหารงานกิจการนักศึกษาของวิทยาลัยการอาชีพ สังกัดกรมอาชีวศึกษา พบว่า โดยส่วนรวมมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน เมื่อทำการทดสอบแต่ละด้านปรากฏดังนี้

1. ด้านงานปกครอง ครู-อาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษากับครู-อาจารย์ที่ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษามีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ซึ่งแตกต่างจากงานวิจัยของสุรจิตตา โภธิบุตร⁷² ที่พบว่าครู-อาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษากับครู-อาจารย์ที่ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษามีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะวิทยาลัยการอาชีพเป็นสถานศึกษาใหม่ จำนวนบุคลากรมีไม่เพียงพอ ผู้บริหารซึ่งมีหน้าที่ตามกฎหมายในการปกครองนักเรียนนักศึกษา ความมีระเบียบวินัยในสถานศึกษาได้ให้ความสำคัญในด้านนี้ในระดับสูง จึงมอบหมายให้ครู-อาจารย์ทุกคนมีบทบาทในการอบรมดูแลนักศึกษาให้เป็นบุคคลที่มีระเบียบวินัย โดยบางวิทยาลัยได้มอบหมายให้ครู-อาจารย์ที่ปรึกษาดูแลความเป็นระเบียบวินัยของนักศึกษาที่ตนรับผิดชอบ มอบหมายให้แผนกดูแลระเบียบวินัยของนักศึกษาในแผนก กำหนดให้ครู-อาจารย์ทุกคนอยู่เวรยามหน้าประตูวิทยาลัย มีเวรอบรมนักศึกษาหน้าเสาธง เมื่อผู้บริหาร ครู-อาจารย์ ต่างปฏิบัติงานปกครองในลักษณะที่เหมือนกัน จึงส่งผลให้ ความคิดเห็นของครู-อาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษากับครู-อาจารย์ที่ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่มีความคิดเห็นในงานปกครองไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาในรายละเอียด

เป็นรายชื่อแล้ว พบว่าครู-อาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษา กับครู-อาจารย์ที่ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษา มีความคิดเห็นแตกต่างกันในเรื่องการออกระเบียบ แนวปฏิบัติ/ข้อบังคับต่าง ๆ ของวิทยาลัยไว้ในคู่มือนักเรียนไว้อย่างชัดเจน โดยครู-อาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษา มีความเห็นในระดับที่มากกว่าครู-อาจารย์ที่ไม่ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษา ทั้งนี้เพราะครู-อาจารย์ฝ่ายกิจการศึกษามีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงในงานปกครองและมีความเกี่ยวข้องกับนักศึกษามากกว่า จึงมองถึงปัญหาและความสำคัญของงานปกครอง การรักษาระเบียบวินัยเป็นเรื่องใหญ่ จึงให้ความสำคัญในเรื่องการออกระเบียบ แนวปฏิบัติ/ข้อบังคับต่าง ๆ ของวิทยาลัยไว้ในคู่มือนักเรียนไว้อย่างชัดเจน มากกว่าครู-อาจารย์ที่ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษา

2. ด้านงานกิจกรรมนักศึกษา พบว่าครู-อาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษา กับครู-อาจารย์ที่ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษา มีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจาก ครู-อาจารย์ฝ่ายกิจการนักศึกษาเห็นความสำคัญของงานกิจกรรมนักศึกษาที่มีต่อการพัฒนานักศึกษาให้มีความสมบูรณ์พร้อมทั้งร่างกายและจิตใจ มากกว่า ครู-อาจารย์ที่ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษา ประกอบกับจากสภาพการปฏิบัติงานกิจกรรมนักศึกษาที่ผ่านมานั้น มักประสบปัญหาอันเนื่องมาจากการขาดอัตรากำลัง ครู-อาจารย์ ครู-อาจารย์ที่มีอยู่ก็มักไม่พยายามทำงานนอกเหนือจากความรับผิดชอบประจำ ครู-อาจารย์ไม่ค่อยให้ความสำคัญร่วมมือ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการขาดแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน ผู้บริหารมักละเลยและไม่ให้ความสำคัญในงานกิจกรรมนักศึกษาเท่าที่ควร เหตุผลดังกล่าวจึงทำให้มีความคิดเห็นในงานกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาถึงระดับความคิดเห็นแล้วผลปรากฏว่าครู-อาจารย์ที่ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการศึกษามีระดับความคิดเห็นมากกว่า ครู-อาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ครู-อาจารย์ที่ปฏิบัติงานตั้งความคาดหวังในงานกิจกรรมนักศึกษาไว้ในระดับสูง แต่เมื่อขาดความร่วมมือและเห็นความสำคัญจากหน่วยงานอื่น ๆ จึงมีความเห็นว่าการปฏิบัติงานกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยยังอยู่ในเกณฑ์ต่ำและควรปรับปรุงในแง่ความร่วมมือให้มากขึ้น ในขณะที่ผู้ที่ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจกรรมมีความเห็นว่าวิทยาลัยปฏิบัติงานกิจกรรมนักศึกษาในเกณฑ์ที่ต่ำเพียงพออยู่แล้ว

3. ด้านงานโครงการพิเศษ พบว่าครู-อาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษา กับครู-อาจารย์ที่ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษา มีความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะลักษณะงานโครงการพิเศษนั้น เป็นงานที่จัดขึ้นเพื่อส่งเสริมการศึกษาในส่วนที่ ขาดหายไปให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น นอกเหนือจากโครงการต่าง ๆ ที่ทำเป็นประจำอยู่แล้ว บทบาท ของงานโครงการพิเศษไม่เด่นชัด ลักษณะงานแฝงอยู่กับงานปกครองส่วนหนึ่งอีกส่วนหนึ่ง เป็น ลักษณะงานกิจกรรมนักศึกษา ครู-อาจารย์จึงแยกลักษณะงานไม่เด่นชัดเพราะไม่เข้าใจขอบ ข่ายของงาน การปฏิบัติงานเป็นไปตามที่ได้รับมอบหมายตามนโยบายของกรมอาชีวศึกษา โดย ครู-อาจารย์ทั้งฝ่ายกิจการนักศึกษาและครู-อาจารย์ที่ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษา ต่างก็ปฏิบัติงานในลักษณะที่เหมือน ๆ กัน เช่น การกวดขันการทะเลาะวิวาท การกำหนดมาตรการ และการกวดขันในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในสถานศึกษา เป็นลักษณะของงานปก ครองซึ่งครู-อาจารย์ทุกคนจะต้องมีบทบาทหน้าที่ร่วมกัน นอกจากนี้การที่หลายวิทยาลัย จัด เวิร์กช็อปนักศึกษาหน้าเสาธงยังมีส่วนช่วยในการปฏิบัติงาน โครงการพิเศษหลายเรื่อง เช่น การรณรงค์เพื่อป้องกันโรคติดต่อร้ายแรง การใช้สิ่งบริโภคนอกห้องอย่างประหยัด การอนุรักษ์ ทรัพยากร เป็นต้น การปฏิบัติงานร่วมกันดังกล่าวจึงมีผลทำให้มีความเห็นเกี่ยวกับงานโครง การพิเศษไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาถึงรายละเอียดในแต่ละเรื่องแล้วผลปรากฏว่าครู- อาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษา กับครู-อาจารย์ที่ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการ นักศึกษามีความคิดเห็นแตกต่างกันในเรื่องการกวดขันการทะเลาะวิวาทในสถานศึกษา ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะครู-อาจารย์ที่ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษาเห็นว่าวิทยาลัยได้ปฏิบัติ งานในเรื่องดีเพียงพอแล้ว ในขณะที่ครู-อาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษาซึ่งมี ความคาดหวังในงานมากกว่า จึงมีความคิดว่าวิทยาลัยยังปฏิบัติงานเรื่องนี้อยู่ในเกณฑ์ต่ำซึ่ง ควรจะเพิ่มระดับการปฏิบัติให้มากขึ้น

4. ด้านงานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน พบว่า ครู-อาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่ในงาน กิจการศึกษากับครู-อาจารย์ที่ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษา มีความคิดเห็นไม่ แตกต่างกัน ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะ ครู-อาจารย์ทุกคนมีบทบาทหน้าที่ในการให้คำปรึกษาแนะนำ นักศึกษาทั้ง ในเรื่องการเรียนเรื่องส่วนตัวโดยตรงอยู่แล้ว การที่วิทยาลัยการอาชีพเป็นสถาน

ศึกษาที่เปิดใหม่ ครู-อาจารย์ส่วนใหญ่มีอายุราชการ 10-14 ปีซึ่งแสดงให้เห็นว่าครู-อาจารย์ส่วนใหญ่เป็นครู-อาจารย์ที่บรรจุใหม่พร้อม ๆ กับการจัดตั้งวิทยาลัย ครู-อาจารย์ที่เพิ่งผ่านชีวิตการเรียนและยังใหม่ต่ออาชีพครูจึงยังคงมีแรงบันดาลใจที่จะปฏิบัติงาน เพื่อช่วยเหลือลูกศิษย์อย่างเต็มกำลังความสามารถ นอกจากนี้ในการจัดกิจกรรม/นิทรรศการ เพื่อแนะแนวทางในการศึกษาของงานแนะแนวนั้น ได้เชิญ ครู-อาจารย์จากแผนกเข้าร่วมพบนเวียนกันแนะแนวการศึกษาให้แก่ โรงเรียนในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา กรมสามัญศึกษาและสำนักงานการศึกษาเอกชน การทำงานร่วมกันดังกล่าวจึงส่งผลให้ ครู-อาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษา กับ ครู-อาจารย์ที่ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษามีความคิดเห็นในงานแนะแนวอาชีพและจัดหางานไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาในรายละเอียดเป็นรายข้อแล้วพบว่า ครู-อาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษา กับ ครู-อาจารย์ที่ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษามีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน ในเรื่องการส่งเสริมให้นักเรียนมีรายได้ระหว่างเรียนและการส่งเสริมสนับสนุนในการดูงานและศึกษานอกสถานที่ โดยครู-อาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษา มีความคิดเห็นในระดับที่มากกว่า ครู-อาจารย์ที่ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะลักษณะงานดังกล่าวนั้นส่วนใหญ่จะเป็นงานที่ต้องติดต่อประสานงานกับสถานประกอบการ ซึ่งครู-อาจารย์ที่ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษาถือว่าเป็นหน้าที่ที่นอกเหนือจากความรับผิดชอบของตน จึงไม่ค่อยให้ความสนใจในการปฏิบัติงานในเรื่องนี้ และมักไม่รู้ข้อมูลว่างานแนะแนวได้ติดต่อประสานงานกับสถานประกอบการอย่างไรอันเนื่องมาจากการขาดการประชาสัมพันธ์ในการดำเนินงานจึงมีความคิดเห็นในระดับที่ต่ำกว่าครู-อาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษา ซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบและเข้าใจในงานของตนเป็นอย่างดี

5. ด้านงานสวัสดิการ/พยาบาลและหอพัก พบว่า ครู-อาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษา กับ ครู-อาจารย์ที่ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษามีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะงานสวัสดิการ/พยาบาลและหอพักที่วิทยาลัยปฏิบัติส่วนใหญ่เป็นเรื่องที่ใกล้ชิดและเป็นเรื่องที่มีความจำเป็นที่สถานศึกษาจะต้องปฏิบัติ การปฏิบัติงานดังกล่าวเห็นเป็นรูปธรรมที่ชัดเจน เช่น เรื่องการจัดบริการน้ำดื่มน้ำใช้ การควบคุมคุณภาพและ

ราคาของอาหาร การรณรงค์เรื่องการรักษาความสะอาดในสถานศึกษา การจัดบริการด้าน การประกันสุขภาพ/ประกันชีวิต การรณรงค์เพื่อการป้องกันอุบัติเหตุในสถานศึกษา ฯลฯ ครู- อาจารย์ ส่วนใหญ่รู้และเห็นว่าวิทยาลัยได้ปฏิบัติงานดังกล่าว ความคิดเห็นของครู-อาจารย์ ทั้งสองกลุ่มในด้านงานสวัสดิการ/พยาบาลและหอพักจึงไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาใน รายละเอียดเป็นรายข้อแล้วพบว่า ครู-อาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษา กับ ครู- อาจารย์ที่ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษา มีความคิดเห็นแตกต่างกันในเรื่องการจัด หาทุนการศึกษาแก่นักศึกษา โดยครู-อาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่ที่มีความคิดเห็นในระดับที่มากกว่า ครู-อาจารย์ที่ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษา เรื่องการจัดบริการด้านการประกัน สุขภาพ/ประกันชีวิตแก่นักศึกษา ซึ่งครู-อาจารย์ ทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นในระดับที่เท่ากัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะลักษณะงานดังกล่าว เป็นงานในความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่สวัสดิการ/ พยาบาลและหอพักโดยตรง ซึ่งจะต้องประสานงานกับหน่วยงานหรือองค์กรที่เกี่ยวข้อง ครู- อาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษา เห็นความสำคัญและสัมพันธ์กับงานด้านนี้โดยตรงจึง เห็นความสำคัญและมีความคิดเห็นในระดับที่มากกว่า ส่วนเรื่องการจัดบริการด้านการประกัน สุขภาพ/ประกันชีวิตแก่นักศึกษาซึ่งมีระดับความคิดเห็นที่เท่ากันนั้น อาจเป็นเพราะการจัด บริการเรื่องนี้เป็นนโยบายของสถานศึกษาที่จำเป็นต้องจัดให้แก่นักศึกษา จึงมีการประชาสัมพันธ์และชี้แจงให้ครู-อาจารย์ทุกคนได้รับทราบถึงแนวทางในการปฏิบัติเมื่อนักศึกษาประสบ อุบัติเหตุ เพื่อจะได้ประสานงานกับเจ้าหน้าที่สวัสดิการ/พยาบาลและหอพักได้อย่างทันท่วงที นอกจากเหตุผลดังกล่าวแล้วการที่บริษัทประกัน ได้ให้โอกาสแก่ ครู-อาจารย์ เจ้าหน้าที่ใน สถานศึกษาทำประกันกับบริษัทในอัตราค่าประกันที่เท่ากับอัตราของนักเรียนนั้นมีผลให้ ครู- อาจารย์ เจ้าหน้าที่ได้รับประโยชน์โดยตรง ครู-อาจารย์ที่ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการ นักศึกษาจึงเล็งเห็นประโยชน์และความสำคัญดังกล่าว จึงมีความเห็นในเรื่องนี้ในระดับที่สูง เท่ากับครู-อาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษา

สรุปผลการวิจัยการเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างครู-อาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่ใน งานกิจการนักศึกษา กับครู-อาจารย์ที่ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษาของวิทยาลัยการ อาชีวะสังกัดกรมอาชีวศึกษาปรากฏว่า ครู-อาจารย์ทั้งสองกลุ่มมีความเห็นโดยรวมแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณารายละเอียดแต่ละด้านแล้วผลปรากฏว่าครู-

อาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการศึกษากับครู-อาจารย์ที่ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการศึกษามีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านงานกิจกรรมนักศึกษา โดย ครู-อาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษา มีความเห็นว่าฝ่ายกิจกรรมศึกษานักศึกษาปฏิบัติงานกิจกรรมนักศึกษามากกว่า ครู-อาจารย์ที่ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการศึกษานักศึกษา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะฝ่ายกิจการศึกษานักศึกษาปฏิบัติงานกิจกรรมนักศึกษา โดยไม่มีการประสานหรือประชาสัมพันธ์ให้หน่วยงานอื่นได้ทราบ ครู-อาจารย์ที่ไม่เกี่ยวข้องจึงไม่ทราบความเคลื่อนไหวของงานกิจกรรมนักศึกษาเท่าที่ควร ประกอบกับการขาดความร่วมมือและขาดความสนใจจากผู้บริหารและครู-อาจารย์ ทำให้งานกิจกรรมนักศึกษาไม่ได้รับความเหลียวแลเท่าที่ควร ส่วนการปฏิบัติงานด้านปกครอง ด้านโครงการพิเศษ ด้านแนะแนวอาชีพ และจัดหางานและด้านสวัสดิการ/พยาบาลและหอพัก นั้น ครู-อาจารย์ทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะลักษณะในรายละเอียดแต่ละด้านนั้นหลายเรื่อง เป็นเรื่องที่ครู-อาจารย์ทุกคนจะต้องมีบทบาทหน้าที่ ที่จะต้องรับผิดชอบในการดำเนินงานต่าง ๆ นั้น โดยตรงอยู่แล้ว เช่น งานปกครองนักศึกษา การให้คำปรึกษานักศึกษาทั้งในเรื่องเรียนและเรื่องส่วนตัว งานโครงการพิเศษในเรื่องการกวดขันการทะเลาะวิวาท เป็นต้น นอกจากนี้สาเหตุที่สำคัญอีกประการหนึ่งที่ทำให้ความคิดเห็นของ ครู-อาจารย์ทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกัน อาจเนื่องมาจากการเก็บข้อมูลครั้งนี้ ได้กำหนดให้ครู-อาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการ-ศึกษาคือหัวหน้างานใน 5 งานของงานกิจการนักศึกษา ผู้ช่วยหัวหน้างานกิจการนักศึกษา จึงจัดอยู่ในกลุ่มของครู-อาจารย์ที่ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษาทำให้ ครู-อาจารย์บางส่วนรู้และเข้าใจในงานกิจการศึกษามากพอสมควร ความคิดเห็นของครู-อาจารย์ทั้งสองกลุ่มจึงไม่แตกต่างกัน ผู้วิจัยเสนอแนะว่าในการจัดงานกิจการศึกษาคงควรจะมีการจัดสัมมนา ประชุมชี้แจงให้ครู-อาจารย์ทุกฝ่ายมีความเข้าใจตรงกันในเรื่องนโยบาย วัตถุประสงค์ วิธีการดำเนินงานและถือปฏิบัติให้เป็นไปในแนวเดียวกัน ปรับปรุงระบบการประชาสัมพันธ์ ให้สามารถประชาสัมพันธ์งาน ให้ผู้บริหาร ครู-อาจารย์และนักศึกษาได้ทราบกันอย่างทั่วถึง มีการติดตาม/ประเมินผล และรายงานผลการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. ปัญหาในการบริหารงานกิจการนักศึกษา ของวิทยาลัยการอาชีพ สังกัดกรมอาชีวศึกษา

ผลการวิจัยพบว่าปัญหาในการบริหารงานกิจการนักศึกษา อยู่ในระดับปานกลางสอดคล้องกับสุรจิตตา โพนธิบุตร⁷³ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครู-อาจารย์ทุกคนจะต้องมีบทบาทหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับงานกิจการนักศึกษา เนื่องจากงานกิจการศึกษานั้นเป็นส่วนหนึ่งของระบบการศึกษาที่จัดขึ้น เพื่อเป็นการพัฒนานักศึกษาและเป็นสวัสดิการให้ความช่วยเหลือให้นักศึกษาที่มีความพร้อมในการศึกษาเล่าเรียน และช่วยพัฒนานักศึกษาให้มีความสามารถทางสติปัญญา มีทักษะทางสังคม มีสุขภาพที่สมบูรณ์ทั้งทางร่างกายและจิตใจ เป็นบุคคลที่มีคุณค่าต่อการพัฒนาประเทศ⁷⁴ ดังนั้นครู-อาจารย์ทุกคนต้องมีส่วนร่วมในงานกิจการนักศึกษาด้วยเหตุนี้ครู-อาจารย์จึงมองปัญหาในการบริหารงานกิจการนักศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อและจัดระดับปัญหาแล้วพบว่าปัญหาที่อยู่ในระดับมากได้แก่ครู-อาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการศึกษามีงานหลายหน้าที่ ทำให้ไม่สามารถดำเนินงานกิจการนักศึกษาได้อย่างเต็มที่ ชาตอัครากำลังครู-อาจารย์ในงานกิจการนักศึกษา ชาตแรงจูงใจในการปฏิบัติหน้าที่ของครู-อาจารย์ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของจารุบุตร พันธ์ขาว⁷⁵ในเรื่องการขาดแรงจูงใจในการปฏิบัติหน้าที่ของครู-อาจารย์ ทั้งนี้เนื่องจากในการบริหารงานของกรมอาชีวศึกษานั้นยังขาดระเบียบที่แน่นอนที่จะรองรับ โดยเฉพาะเกี่ยวกับการพิจารณาความดีความชอบครู-อาจารย์ส่วนใหญ่เห็นว่าทำไปแล้วก็สูญเปล่า ตนเองไม่ได้รับผลประโยชน์ตอบแทนพลังงานเวลาที่สูญเสียไป มีหน้าที่ยังเป็นการสร้างภาระให้กับตนมากยิ่งขึ้นด้วย ซึ่งสวัสดิ์ เรื่องศรีได้เสนอแนะในงานวิจัยไว้ว่า วิทยาลัยควรดำเนินการพัฒนาระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับงานกิจการนักศึกษา ให้สอดคล้องกับนโยบายและภาระหน้าที่ของวิทยาลัย⁷⁶ สำหรับเรื่องการขาดอัครากำลังครู-อาจารย์นั้น วิทยาลัยการอาชีพทุกแห่งประสบปัญหาเช่นเดียวกันเพราะครู-อาจารย์ส่วนใหญ่เป็นครู-อาจารย์ที่มีวุฒิทางสายอาชีพแทบทั้งสิ้น การจัดการศึกษาในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นต้น จำเป็นต้องมีการสอนในวิชาสามัญและพื้นฐานอาชีพ แต่เนื่องจากกรมอาชีวศึกษา ไม่มีอัครากำลังสำหรับครู-อาจารย์ที่มีวุฒิทางการศึกษาดังกล่าวทางแก้ปัญหาของสถานศึกษาที่ทำได้ โดยการมอบหมายให้ครู-อาจารย์สายอาชีพทำการสอนในรายวิชาดังกล่าว เมื่อครู-อาจารย์ต้องรับภาระงานสอนที่เพิ่มขึ้นจึงละเลยงานด้านกิจการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นักศึกษา มีผลให้ขาดอัตรากำลังครู-อาจารย์ในงานกิจการนักศึกษา ครู-อาจารย์ในงานกิจการนักศึกษาที่มีอยู่ก็มีย่างานรับผิดชอบหลายหน้าที่ จึงทำให้ไม่สามารถปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ ปัญหาดังกล่าวนับเป็นปัญหาใหญ่และเป็นปัญหาหลักที่ฝ่ายบริหารต้องดำเนินการปรับปรุงแก้ไข จากข้อค้นพบครั้งนี้โดยสรุปแล้วเป็นปัญหาของตัวบุคลากรในเรื่องของขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน และปัญหาในด้านการบริหารบุคลากรของผู้บริหาร ซึ่งนับเป็นกลไกที่สำคัญของระบบบริหารงาน Maslow ได้กล่าวไว้ว่าคุณคนจะแสวงหาเป้าหมายที่จะทำให้ชีวิตของตนได้รับรางวัลและมีความหมายเมื่อทำงานแล้วไม่ได้รับสิ่งเหล่านี้ตอบแทน ย่อมมีผลต่อประสิทธิผลของงาน ในการบริหารงานกิจการศึกษานั้นผู้บริหารต้องเอาใจใส่การปฏิบัติงานอย่างใกล้ชิดและสม่ำเสมอ เช่นอาจจะทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษาชมรม ให้คำแนะนำครู-อาจารย์และนักศึกษา จัดสายงานรับผิดชอบให้เป็นระบบ จัดประชุมสัมมนาการปฏิบัติงานทำแผนปฏิบัติงานประจำปี นำครู-อาจารย์เยี่ยมชมงานกิจการนักศึกษาของสถานศึกษาอื่น สามารถนำเทคโนโลยีเข้ามาช่วยงานประชาสัมพันธ์ มีการประสานงานที่มีคุณภาพ อำนวยความสะดวกด้านวัสดุ-อุปกรณ์และอาคารสถานที่ จัดสรรด้านงบประมาณให้เพียงพอและเรื่องที่สำคัญที่สุดควรพิจารณาเกี่ยวกับภาระหน้าที่ของครู-อาจารย์ที่ทำหน้าที่นอกเหนือจากการสอน และถือเป็นส่วนหนึ่งของการปฏิบัติงานเพื่อเป็นกำลังใจแก่ครู-อาจารย์

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะต่อกรมอาชีวศึกษาและวิทยาลัยการอาชีพในสังกัดกรมอาชีวศึกษา

กระทรวงศึกษาธิการ

งานกิจการนักศึกษาจัดได้ว่าเป็นงานที่มีความสำคัญมากงานหนึ่ง ซึ่งจะช่วยในการพัฒนานักศึกษาให้ เป็นบุคคลที่มีความสมบูรณ์พร้อมทั้งร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา ตลอดจนช่วยส่งเสริมสนับสนุนการเรียนของนักศึกษา ให้มีความพร้อมในการศึกษาเล่าเรียน ดังนั้นกรมอาชีวศึกษาและวิทยาลัยการอาชีพในสังกัดกรมอาชีวศึกษา สมควรที่จะให้ความสำคัญต่องานกิจการนักศึกษา เพื่อประโยชน์ต่อนักศึกษาวิทยาลัยการอาชีพและกรมอาชีวศึกษา โดยควรมีการปรับปรุงการดำเนินงานกิจการศึกษาดังนี้คือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. ผู้บริหาร ควรเข้าใจ/เห็นความสำคัญและยอมรับงานกิจการนักศึกษาให้มากขึ้น
2. ควรมีการประชุม ปรึกษาหารือ เพื่อวางแผนงานและกำหนดรูปแบบหรือวิธีการดำเนินงานภายในวิทยาลัยให้เป็นรูปแบบอันเดียวกัน ตลอดจนวางแผนการดำเนินงานที่ต่อเนื่อง
3. ผู้บริหารควรพัฒนากลไกทางการบริหารเพื่อให้ นักศึกษามีส่วนร่วมในการตัดสินใจเกี่ยวกับงานกิจการนักศึกษา โดยมีนักศึกษาเป็นศูนย์กลาง
4. ควรมีข้อกำหนดให้ครู-อาจารย์ทุกคนมีบทบาทหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษา
5. พัฒนาครู-อาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษาและกรรมการนักศึกษาในด้านความรู้และทักษะ ที่เอื้อต่อการดำเนินงานกิจการนักศึกษาที่มีประสิทธิภาพ เช่น บทบาทหน้าที่เกี่ยวกับงานกิจการนักศึกษา ภาวะผู้นำ กระบวนการกลุ่ม กระบวนการแก้ปัญหา การติดต่อสื่อสาร การติดตามและประเมินผล เป็นต้น
6. ควรจัดกระบวนการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับงานกิจการนักศึกษาให้ทุกฝ่ายเข้าใจตรงกัน และมีการประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง
7. สร้างแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของครู-อาจารย์และนักศึกษา
8. ควรพัฒนาระบบข้อมูลข่าวสารของสถานศึกษา ให้ทันต่อเหตุการณ์
9. ควรจัดบริการด้านสวัสดิการพื้นฐาน ให้เพียงพอกับความต้องการของนักศึกษาและครู-อาจารย์
10. ควรมีการติดตามประเมินผลการทำงานกิจการนักศึกษาและมีการรายงานผลตามขั้นตอน
11. ควรมีคณะกรรมการนิเทศงานกิจการนักศึกษาของสถานศึกษา

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป

1. ศึกษาความต้องการของครู-อาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษาเกี่ยวกับการปฏิบัติงานกิจการนักศึกษา ในสถานศึกษาวิทยาลัยการอาชีพ สังกัดกรมอาชีวศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ศึกษาความต้องการของนักศึกษาในการแนะแนวอาชีพและจัดหางาน ในสถานศึกษาวิทยาลัยการอาชีพ สังกัดกรมอาชีวศึกษา

3. ศึกษาสภาพปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงานกิจการนักศึกษา ในสถานศึกษาวิทยาลัยการอาชีพ สังกัดกรมอาชีวศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เชิงอรรถ

¹ กองบรรณาธิการ 2524 ก. "สัมภาษณ์อธิบดีกรมอาชีวศึกษา: วิเวก ปางวุฒิพงศ์," ครูปริทัศน์. 6 (มิถุนายน 2524), หน้า 10-25.

² แสงเดือน ตันตกานต์, "การศึกษาความเหมาะสมของระเบียบเกี่ยวกับการแต่งกายและความประพฤติ กรณี ความบกพร่องทางวินัยของนักเรียนและวิธีการลงโทษนักเรียนตามทัศนะของผู้บริหาร ครู และนักเรียนหัวหน้าชั้นในสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาและสถานศึกษาสังกัดคณะกรรมการศึกษาเอกชน เขตการศึกษา 7," (วิทยานิพนธ์การศึกษา-มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2525), หน้า 2.

³ ศิริ รอดบุญธรรม, "การบริหารกิจการนักศึกษาของวิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษา," (วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2517), บทคัดย่อ.

⁴ กองการศึกษาอาชีว, "การประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนักเรียนระดับปวช. วิทยาลัยการอาชีว ปีการศึกษา 2535," หน้า 44.

⁵ ศิริ รอดบุญธรรม, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 229.

⁶ Reymon B. Pennington , " The States of the student Personnel Carolina 1968-69," Dissertation Abstracts International . Vol.33:10 June 1971, P.5125-A.

⁷ ศิริ รอดบุญธรรม, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, บทคัดย่อ.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

⁸สำเนา ขจรศิลา อ่างโดย สวัสดิ์ เรืองศรี, "การบริหารกิจการนักศึกษาในทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา กลุ่มวิทยาลัยครูภาคตะวันตก," วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต ภัคดีวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2525), หน้า 19.

⁹กองการศึกษาอาชีพ, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 44.

¹⁰สุรจิตตา โพธิบุตร, "การบริหารงานกิจการนักศึกษาของวิทยาลัยเทคนิคเขตการศึกษา 9," (วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต ภัคดีวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, 2533), หน้า 132.

¹¹ชูศักดิ์ เอกเพชร, "ภารกิจของผู้บริหารกิจการนักศึกษาในวิทยาลัยครู ตามทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษาในวิทยาลัยครูภาคใต้," (วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิตบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2525), บทคัดย่อ.

¹²ตุลิต คงตระกูล, "การบริหารกิจการนักศึกษาของวิทยาลัยครูภาคเหนือในทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา," (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต ภัคดีวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2526), หน้า 32.

¹³สวัสดิ์ เรืองศรี, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 37.

¹⁴วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา, งานบุคลากรนิสิตนักศึกษา (ภาควิชาอุดมศึกษา คณะครุศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528), หน้า 134-135.

¹⁵ศิริ รอดบุญธรรม, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 89.

¹⁶พนศิริ เจริญพันธุ์ อ่างโดยวิโรจน์ แก้ววันเพ็ญ, "การศึกษาปัญหาด้านกิจกรรมนักเรียนของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาลในภาคใต้," (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต ภัคดีวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2529), หน้า 38.
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

¹⁷ อัญชลี สุคนธา อ่าง โดยวิโรจน์ แก้ววันเพ็ญ , สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 40.

¹⁸ สุรจิตตา โพธิบุตร, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 134.

¹⁹ กรมอาชีวศึกษา, "ความเป็นมาของโครงการพิเศษ," งานโครงการพิเศษ, 2529, หน้า 5. (อัครสำเนา)

²⁰ เติลีนิวส์, "สถานการณ์โรคเอดส์ในประเทศไทยและจังหวัดนครสวรรค์," 23 เมษายน 2535

²¹ กองการศึกษาอาชีพ, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 148.

²² สำนักร ผลกล้วย, "ทัศนะของอาจารย์และนิสิตต่อกิจกรรมผลิตมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตพลศึกษา," (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2529), หน้า 71.

²³ กัญญา นิกมลชัย, "พฤติกรรมผู้นำและการบริหารกิจกรรมผลิตของผู้บริหาร กิจกรรมผลิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ," (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2525), บทคัดย่อ.

²⁴ สุรจิตตา โพธิบุตร, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 136.

²⁵ ล้วนส์ดี เรื่องศรี, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 41.

²⁶ มัทกานต์ โอบีวารัตนเมธี, "ความคิดเห็นของผู้บริหารกิจการนักศึกษา นักแนะแนวการศึกษาและอาชีพเกี่ยวกับการบริหารงานแนะแนวอาชีพในมหาวิทยาลัย," ศรีนครินทร-วิโรฒวิจัยและพัฒนา, ปีที่ 2 ฉบับที่ 3 (สิงหาคม 2532), หน้า 40.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

²⁷ศิริ รอดบุญธรรม, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 230.

²⁸พิษณุ ผาสุข, "การบริหารกิจการนักศึกษาของวิทยาลัยครู ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ," (วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2518), หน้า 67.

²⁹จรัส โภธิศิริ, "การบริหารกิจการนักศึกษาของวิทยาลัยครูภาคใต้," (วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2518), หน้า 85.

³⁰ทวน พิณพันธ์, การบริหารโรงเรียน (กรุงเทพมหานคร: โอ เอส พรินติ้ง เฮ้าส์จำกัด, 2528), หน้า 93.

³¹จรัส ต้วงสุวรรณ, "การศึกษาคุณลักษณะของนักแนะแนวตามความคาดหวังของผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษาในวิทยาลัยครูส่วนกลาง," วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2520), หน้า 89.

³²วิรัช กุพมาศ, การจัดบริการแนะแนวกิจกรรมเสริมหลักสูตรและสวัสดิการในโรงเรียนและวิทยาลัยตามโครงการเงินกู้ เพื่อพัฒนากรมอาชีวศึกษา พ.ศ. 2508, (พระนคร: หน่วยศึกษานิตเทศก์ กรมอาชีวศึกษา, 2512), หน้า 4.

³³สุรจิตตา โภธิบุตร, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 137.

³⁴ตุลยา แสงสว่าง, "ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน และความต้องการในด้านบริการสุขภาพในวิทยาลัยพลศึกษา," (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2529), บทคัดย่อ.

³⁵ตุลิต คงตระกูล, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 125.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

³⁶ศิริ รอดบุญธรรม, สิ่งที่ได้อ่างมาแล้ว, บทคัดย่อ.

³⁷เยาวลักษณ์ คัดโนภาส, "การบริหารนิสิตนักศึกษาในมหาวิทยาลัยภาคใต้," (วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525), หน้า 187.

³⁸พิษณุ ผาสุข, สิ่งที่ได้อ่างมาแล้ว, บทคัดย่อ.

³⁹สำนักราชเลขาธิการ, ประมวลพระราชดำรัสและพระบรมราโชวาท ปีพุทธศักราช 2522-2523 (พระนคร: โรงพิมพ์กรมแผนที่ทหาร, 2523), หน้า 116.

⁴⁰วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา, งานบุคลากรนิสิตนักศึกษา (กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาอุดมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530), หน้า 131.

⁴¹คณะนิสิตปริญญาโท, "ปัญหาการบริหารกิจการนักเรียน," แผนกวิชาการบริหาร การศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2518, หน้า 30. (อัดสำเนา)

⁴²ศิริ รอดบุญธรรม, สิ่งที่ได้อ่างมาแล้ว, บทคัดย่อ.

⁴³วิจิตร วรุตยงกูร, การวางแผนผังและพัฒนาสถานศึกษา (พระนคร: ขนิษฐการพิมพ์, 2524), หน้า 2.

⁴⁴รัชณี อมรพันธ์, "การศึกษาสภาพแวดล้อมวิทยาลัยครุภาคตะวันออกเฉียงเหนือ," (วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523), หน้า 90-91.

⁴⁵รังสรรค์ หันสันเทียะ, "สภาพแวดล้อมวิทยาลัยครุนครราชสีมาในทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา," (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2526), หน้า 59.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

⁴⁶ ลำเนาวัลย์ ขจรศิลป์ อ้างโดย สวัสดิ์ เรืองศรี, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 19.

⁴⁷ สุรจิตตา โปธิบุตร, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 144.

⁴⁸ กาญจนา ภาสุรพันธ์, "ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อสภาพแวดล้อมภายในวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 8," (วิทยานิพนธ์การศึกษา มหานคร ๒๕๓๑) ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย มหานคร ๒๕๓๑, หน้า 32.

⁴⁹ ดุสิต คงตระกูล, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 127.

⁵⁰ พิพัฒน์ เพิ่มทรัพย์, "กิจกรรมนักเรียนอาชีวศึกษา ปัญหาและแนวคิด," มิตรครู, ปีที่ 30 ฉบับที่ 20 (ปีถัดหลัง ตุลาคม 2531), หน้า 13-15.

⁵¹ เรื่องเดียวกัน.

⁵² สุรจิตตา โปธิบุตร, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 146.

⁵³ ธีระ นันทกุล, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 46.

⁵⁴ กาญจนา ภาสุรพันธ์, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 72.

⁵⁵ กรมอาชีวศึกษา, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 6.

⁵⁶ สภากรรมการบริหารครูแห่งประเทศไทย คู่มือวิทยากรสำหรับการเผยแพร่ความรู้เรื่องโรคเอดส์และชีวิตครอบครัวศึกษา (กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาการพิมพ์, 2535), หน้า 10.

⁵⁷ พิงพิศ จักปิง, "สภาพการให้บริการนักศึกษาของวิทยาลัยครู เชียงราย เชียงใหม่และลำปาง , " (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2523), บทคัดย่อ.

⁵⁸ กาญจนา ภาสุพันธ์ , สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 72.

⁵⁹ ดุลิต คงตระกูล , สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว , หน้า 125.

⁶⁰ สุรจิตตา โปธิบุตร , สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 148.

⁶¹ กัญญา นิกรหัสชัย , สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 74.

⁶² กัญชลี มัทนิมล , " กิจการนักศึกษาของวิทยาลัยเทคนิคในเขตการศึกษา 12 สังกัดกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ," (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 2527) , หน้า 144.

⁶³ สวัสดิ์ เรืองศรี, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 105.

⁶⁴ เรื่องเดียวกัน, หน้า 106.

⁶⁵ ดุลิต คงตระกูล, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 99.

⁶⁶ บุญเทียม ตยานันท์, การบริหารงานกิจการนักเรียน นักศึกษา (นครสวรรค์: วิทยาลัยเทคนิคนครสวรรค์, 2537), หน้า 153-154.

⁶⁷ ชูศักดิ์ เอกเพชร, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, บทคัดย่อ.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

⁶⁸ พันธุ์ เพิ่มทรัพย์, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้าเดียวกัน.

⁶⁹ วันพบ สารบรรณ, "ความคิดเห็นของครูที่ปรึกษากิจกรรมที่มีต่อการจัดกิจกรรมนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง สังกัดกองการมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา ขนาดกลาง สังกัดกองการศึกษามัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา จังหวัดหนองคาย," (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2533), หน้า 79.

⁷⁰ กรมอาชีวศึกษา, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 5.

⁷¹ สวัสดิ์ เรืองศรี, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 106.

⁷² สุรจิตตา โพนบุตร, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 140.

⁷³ เรืองเดียวกัน, หน้า 152.

⁷⁴ สมเดช มุ่งเมือง, "รูปแบบโครงสร้างการบริหารกิจการนักศึกษาวิทยาลัยครู," ครูปริทัศน์, ปีที่ 14 ฉบับที่ 1 (มกราคม-กุมภาพันธ์ 2532), หน้า 25.

⁷⁵ จารุบุตร นীর่มขาว, "การจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยครูภาคตะวันออกเฉียงเหนือ," (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2525), หน้า 109.

⁷⁶ สวัสดิ์ เรืองศรี, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 117-118.

บรรณานุกรม

กัญชลี มัถนิมล. "กิจการนักศึกษาของวิทยาลัยเทคนิคในเขตการศึกษา 12 สังกัดกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ." วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2527.

กัญญา นิกรหัสชัย. "พฤติกรรมผู้นำและการบริหารกิจกรรมผลิตของผู้บริหาร กิจกรรมผลิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ." วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2525.

กาญจนา ภาสุรพันธ์. "ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อสภาพแวดล้อมภายในวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 8." วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2531.

กาญจนา ศรีกาฬสินธุ์. การบริหารงานกิจการนักศึกษาเล่ม 1. ภาควิชาบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531.

กระทรวงศึกษาธิการ. คู่มือการจัดกิจกรรมพิเศษสำหรับการศึกษาระดับสูงกว่ามัธยมศึกษาตอนปลาย ปวช.และ ปวส.พ.ศ.2520. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ศาสนา, 2528.

กระทรวงศึกษาธิการ. คู่มือการจัดกิจกรรมนักเรียนระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์การศาสนา, 2528.

กรมอาชีวศึกษา. "ความเป็นมาของโครงการพิเศษ." งานโครงการพิเศษ, 2529.

(อัดสำเนา)

กองบรรณาธิการ 2524 ก. "สัมภาษณ์อธิบดีกรมอาชีวศึกษา: วิเวก ปางวุฒิมงคล." ครูปริทัศน์.

6 มิถุนายน 2524.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กองการศึกษาอาชีพ. "การประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนักเรียนระดับปวช. วิทยาลัย
การอาชีพ ปีการศึกษา 2535." 2535.

คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน, สำนักนายกรัฐมนตรี. "แผนการศึกษาแห่งชาติ
พุทธศักราช 2535."

คณะนิสิตปริญญาโท. ปัญหาการบริหารกิจการนักเรียน. แผนกวิชาบริหารการศึกษา บัณฑิต-
วิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2518.

จิตติมา ลัทธิจิโรสกุล. "ความต้องการบริการด้านกิจการนักศึกษาของนักศึกษายามบาลใน
วิทยาลัยพยาบาลภาคเหนือ สังกัดกองงานวิทยาลัยพยาบาล กระทรวงสาธารณสุข."
วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2534.

จรัส โภธิศิริ. "การบริหารกิจการนักศึกษาของวิทยาลัยครูภาคใต้." วิทยานิพนธ์ครุศาสตร
มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2518.

จารุบุตร นীর่มขาว. "การจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยครูภาคตะวันออกเฉียงเหนือ."
วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสาน-
มิตร, 2525.

จรัส ดวงสุวรรณ. "การศึกษาคุณลักษณะของนักแนะแนวตามความคาดหวังของผู้บริหาร
อาจารย์และนักศึกษาในวิทยาลัยครูส่วนกลาง." วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิต-
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2520.

จรัส นองมาก. "การบริหารงานกิจการนักเรียน." เอกสารการสอนชุดวิชาฝึกอบรมผู้-
บริหารสถานศึกษา ระดับประถมศึกษาหน่วยที่ 5-8 กรุงเทพมหานคร : บริษัทวิคตอรี
เพาเวอร์พอยต์จำกัด, 2527.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชูศักดิ์ เอกเพชร. "ภาระกิจของผู้บริหารกิจการนักศึกษาในวิทยาลัยครู ตามทัศนะของผู้บริหารอาจารย์และนักศึกษาในวิทยาลัยครูภาคใต้." วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525.

เชาว์ มณีวงศ์. การบริหารกิจการนักเรียน. กรุงเทพมหานคร : อมรการพิมพ์, ม.ป.ป. 1

ตุลิต คงตระกูล. "การบริหารกิจการนักศึกษาวิทยาลัยครูภาคเหนือ." วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2526.

เดลินิวส์. "สถานการณ์โรคเอดส์ในประเทศไทยและจังหวัดนครสวรรค์." 23 เมษายน 2535.

ตุลยา แสงสว่าง. "ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน และความต้องการในด้านบริการสุขภาพในวิทยาลัยพลศึกษา." วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2529.

ทองเวียน อมรัชกุล. การบริหารกิจการนิสิต ทฤษฎีและแนวทางปฏิบัติ. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์โอเดียน, 2525.

ธีรยุทธ เสนีย์วงศ์ ณ อยุธยา. "การบริหารกิจการนักศึกษา." เอกสารการสอนชุดวิชาการจัดการโรงเรียนประถมศึกษา กรุงเทพมหานคร : มสธ, 2526.

นพพงษ์ บุญจิตราตุลย์. หลักการบริหารการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : ศูนย์การพิมพ์กรุงเทพ, 2529.

นวนน้อย วิจิตรกุล. "เปรียบเทียบความต้องการบริการแนะแนวของนักศึกษาวิทยาลัยครูและนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาในจังหวัดอุบลราชธานี." วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2529.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บุญเทียม เจริญยิ่ง. "การผสมผสานการจัดทำแผนโครงการสนับสนุนการพัฒนาชนบท ระดับ
จังหวัดและอุปสรรคในการดำเนินงาน." การประชุมสัมมนาผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายกิจการนัก-
ศึกษาและเจ้าหน้าที่โครงการพิเศษ สถานศึกษากรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ
ปี พ.ศ.2529 (อัคราเนา)

บุญเทียม ตยานนท์. การบริหารงานกิจการนักเรียน นักศึกษา นครสวรรค์:วิทยาลัยเทคนิค
นครสวรรค์, 2537.

บุญธรรม กิจปรีตาบริสุทธิ์. ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์ กรุงเทพมหานคร:การพิมพ์
พระนคร, 2527.

บุญชัย จงกลณี. การบริหารงานบริการและกิจการนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ขอนแก่น, 2525.

ประคอง กรรณสูต. สถิติศาสตร์ประยุกต์สำหรับครู กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช,
2520.

_____ . สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์ กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์เจริญผล,
2525.

พรณี ชูชัย. จิตวิทยาการเรียนการสอน กรุงเทพมหานคร: วรุณการพิมพ์, 2522.

พนัส หันนาคินทร์. หลักการบริหารโรงเรียน. กรุงเทพมหานคร : วัฒนาพานิช, 2531.

พระราชวรณี. พจนานุกรมพุทธศาสตร์. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์การศาสนา, 2520.

นิวัฒน์ เพิ่มทรัพย์. "กิจกรรมนักเรียนอาชีวศึกษา ปัญหาและแนวคิด." มิตรครู, ปีที่ 30 ฉบับ
ที่ 20 ปักษ์หลัง ตุลาคม 2531, หน้า 13-15.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พินิจ ฒาสุช. "การบริหารกิจการนักศึกษาวิทยาลัยครูในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ."
วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2518.

พินิจ จักปิง. "สภาพการให้บริการนักศึกษาของวิทยาลัยครู เชียงราย เชียงใหม่ และ
ลำปาง." วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์,
2523.

ภิญโญ สาธร. หลักการบริหารการศึกษา พระนคร: ไทยวัฒนาพานิช, 2514.

———. หลักบริหารการศึกษา. พระนคร : วัฒนาพานิช, 2516.

———. การบริหารงานบุคคล กรุงเทพมหานคร: วัฒนาพานิช, 2517.

ภาณุพันธุ์ สุวรรณภูมิ. "ปัญหาในการปฏิบัติงานของครูแนะแนวในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรม
อาชีวศึกษา." วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์, 2530.

ภัทกานต์ โอฬารรัตน์. "ความคิดเห็นของผู้บริหารกิจการนักศึกษา นักแนะแนวการศึกษา
และอาชีพเกี่ยวกับการบริหารงานแนะแนวอาชีพในมหาวิทยาลัย." ศรีนครินทร์วิโรฒ
วิจัยและพัฒนา, ปีที่ 2 ฉบับที่ 3 สิงหาคม 2532.

เมธี บิลันธานนท์. การบริหารการศึกษา กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์พิทักษ์อักษร,
2525.

เขาวลัักษณ์ คัดโนภาส. "การบริหารนิสิตนักศึกษาในมหาวิทยาลัยภาคใต้." วิทยานิพนธ์
ครุศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523.

รัชนี้ ออมพันธ์. "การศึกษาสภาพแวดล้อมวิทยาลัยครูภาคตะวันออกเฉียงเหนือ." วิทยานิพนธ์
ครุศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523.

รังสรรค์ หันสันเทียะ. "สภาพแวดล้อมวิทยาลัยครูนครราชสีมาในทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์
และนักศึกษา." วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร-
วิโรฒ ประสานมิตร, 2526.

วันพบ สารบรรณ. "ความคิดเห็นของครูที่ปรึกษากิจกรรมที่มีต่อการจัดกิจกรรมนักเรียนใน
โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง สังกัดกองการมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา ขนาดกลาง
สังกัดกองการศึกษามัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา จังหวัดหนองคาย." วิทยานิพนธ์ศิลป-
ศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2533.

วัลลภา เทพัสติน ณ ออยุธยา. "งานสวัสดิการและบริการนิสิตนักศึกษา." นิสิตนักศึกษา.
ภาควิชาอุดมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525.

————. งานบุคลากรนิสิตนักศึกษา. ภาควิชาอุดมศึกษาคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2528.

วารสารอาชีวศึกษา, 2528.

วิจิตร วรุตยงกูร. การวางแผนผังและพัฒนาสถานศึกษา. พระนคร: ชนธิรัฐการพิมพ์, 2524.

วิเชียร ชานฤทธิ. "การประเมินผลโครงการบริการสังคมและค่ายอาสาพัฒนาชนบทของ
สถาบันอุดมศึกษาเอกชนสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ปีงบประมาณ 2530." วิทยานิพนธ์
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร,
2531.

วิรัช กุฑมาศ. การจัดบริการแนะแนวกิจกรรมเสริมหลักสูตรและสวัสดิการในโรงเรียนและวิทยาลัยตามโครงการเงินกู้ เพื่อพัฒนากรมอาชีวศึกษา พ.ศ. 2508. พระนคร: หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมอาชีวศึกษา, 2512.

วิรัช กุฑมาศ. "หลักการอาชีวศึกษา." อาชีวศึกษา ปีที่ 1 ฉบับที่ 11 (สิงหาคม 2528), หน้า 49.

วิโรจน์ แก้ววันเพ็ญ. "การศึกษาปัญหาด้านกิจกรรมนักเรียน ของผู้บริหารโรงเรียน มัธยมศึกษาของรัฐบาลในภาคใต้." วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2529.

ศักดา ใจชาน. "เอกสารประกอบการประชุมการจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปี กรมอาชีวศึกษา ปีการศึกษา 2530 ." (อัคราเนนา)

ศิริ รอดบุญธรรม. "การบริหารกิจการนักศึกษาของวิทยาลัย ในสังกัดกรมอาชีวศึกษา." วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2517).

สมเกียรติ สุวรรณบุญ. การบริหารกิจการนักศึกษา. ภาควิชาพื้นฐานการศึกษา คณะวิชาครุศาสตร์ วิทยาลัยครูจันทระเกษม, 2524.

สมเดช มุ่งเมือง. "รูปแบบโครงสร้างการบริหารกิจการนักศึกษาในวิทยาลัยครู." คุรุปริทัศน์, ปีที่ 14 ฉบับที่ 1 มกราคม - กุมภาพันธ์ 2532, หน้า 28.

สมพงษ์ เกษมสิน. การบริหาร ๓๖๖: ๓๖๖: ๓๖๖, 2513.

สวัสดิ์ เรืองศรี. "การบริหารงานกิจการนักศึกษาในทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา กลุ่มวิทยาลัยครูภาคตะวันตก." วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สวัสดิ์ สุวรรณอักษร. "การบริการงานแนะแนว." เอกสารการสอนชุดวิชาการบริหารบุคลากร
ในโรงเรียน หน่วยที่ 11-15 กรุงเทพมหานคร : บริษัทวิศดอริเพาเวอร์พอยท์ จำกัด,
2525.

สอาด นิมพ์สวัสดิ์. "อาชีวศึกษาทางที่มองเห็น." อาชีวศึกษา ปีที่ 2 ฉบับที่ 23 (สิงหาคม
2529), หน้า 32.

สมาคมวางแผนครอบครัวแห่งประเทศไทย คู่มือวิทยากรสำหรับการเผยแพร่ความรู้เรื่อง โรค
เอดส์และชีวิตครอบครัวศึกษา. กรุงเทพมหานคร:ถาวรการพิมพ์, 2535.

สาคร ผลกล้วย. "ทัศนะของอาจารย์และนิสิตต่อกิจกรรมนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
วิทยาเขตพลศึกษา." วิทยานพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต นวัตกรรมวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรี-
นครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2529.

สำนักราชเลขาธิการ. ประมวลพระราชดำรัสและพระบรมราโชวาท ปุพุทธศักราช 2522-
2523. พระนคร:โรงพิมพ์กรมแผนที่ทหาร, 2523.

สำเนา ขจรศิลป์. หลักกิจการนักศึกษา กองกิจการนิสิต สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์, 2525. (อัดสำเนา)

สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. การสร้างมาตรฐานในการวิจัยทางสังคมศาสตร์ กรุงเทพมหานคร:
โรงพิมพ์ภาพพิมพ์, 2534.

สุทธิชัย เลียงชเยศ. "นโยบายการพัฒนาเยาวชนในอุดมศึกษา." งานบุคลากรนิสิตนักศึกษา
กับการพัฒนาเยาวชน ภาควิชาอุดมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2529.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สุรจิตตา โปธิบุตร. "การบริหารงานกิจการนักศึกษาของวิทยาลัยเทคนิคเขตการศึกษา 9."

วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, 2533.

เสริมวิทย์ ศุภเมธี. การบริหารกิจการนักเรียน. ภาควิชาพื้นฐานการศึกษาคณะวิชาครุศาสตร์ วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา, 2531.

แสงเดือน ดันตกานต์. "การศึกษาความเหมาะสมของระเบียบเกี่ยวกับการแต่งกายและความประพฤติ กรณี ความบกพร่องทางวินัยของนักเรียนและวิธีการลงโทษนักเรียนตามทัศนะของผู้บริหาร ครู และนักเรียนหัวหน้าชั้นในสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาและสถานศึกษา สังกัดคณะกรรมการศึกษาเอกชน เขตการศึกษา 7." วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2525.

ทวน นิธุพันธ์. การบริหารโรงเรียน. กรุงเทพมหานคร : โอ.เอส.พรินติ้งเฮาส์ จำกัด, 2528.

อาชีวศึกษา, กรม. "ความเป็นมาของโครงการพิเศษ." งานโครงการพิเศษ (อัตสำเนา)

_____. "ระเบียบกรมอาชีวศึกษาว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา พ.ศ.2529." (อัตสำเนา)

_____. "ยุทธศาสตร์เชิงรุกของกรมอาชีวศึกษาในแผนฯ 7." รายงานการประชุมสัมมนาผู้ช่วยผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา ประจำปีงบประมาณ2535 (อัตสำเนา)

เอกชัย กี่สุขพันธ์. หลักการบริหารการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : อนงค์ศิลปการพิมพ์, 2529.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- Biswalo, Paul M. "The Impact of the Musoma Resolution on Student Personnel Services at the University of Dar Es Salaam." Dissertation Abstracts International 41:6.
- Bolles, Larry. "Student personnel and the Small Residential College." Journal of College Student Personnel, 3 (May 1979).
- Culp, Marquerite M. "An Analysis of Student Personnel Services at Seminol Community Collge, Sanford, Florida 1981." Dissertation Abstracts Internatioal 42:2.
- Donald, Elmer. "A Comparative Study of the Opinions of Student, Faculty, and Local Board Members Regarding the Appropriate Element of Student Activities Programs in Matropolitan Virginia Community College." Dissertation Abstracts International 35:21 October, 1974.
- Good, Carter V. Dictionary of Education New York:Mcgraw-Hill Book Co., 1973.
- Harrold, Roger Davis. "The Control of Student Extra-curricular Life in American Higher Education." Dissertation Abstracts International 27:8 (February, 1967).
- Hepner, Mary J. "Alumni Sharing Knowledge (ASK):Hight Quality, Cost-Effective Career Resources." Journal of College Student Personnel, 2 (March, 1981).

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Isaksen, H.L. "Planning for Total Pupil Personnel Service in school Executive Guide." Englewood Cliffs, N.J. : Prentice-Hall, 1964.

Koontz, Harold and Cyrinl O'Donell, Principles of Management. New York: McGraw-Hill Book Co., 1973.

Pennington, Reymond B. "The Status of the Student Personnel Services in the Thirteen Community College of North Carolina 1968-1969." Dissertation Abstracts International 33:10 (June, 1971).

Ros, Paz M. "Student Personnel Services on Asian University." Student Problems in Southeast University, University of Malasia, 1969).

Spomer, Sue and Larry Pasquini. "Stimulation Gaming and Orientation Tool." Journal of College Student Personnel, 1(January, 1981).

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประกาศบัณฑิตวิทยาลัย

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
เรื่อง ผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและเค้า

โครงวิทยานิพนธ์ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ขอประกาศรายชื่อหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์
หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา ที่ได้รับอนุมัติให้
ดำเนินการ ดังนี้

ได้รับอนุมัติเมื่อวันที่ 3 มีนาคม 2537

1. นายสงวน นิธากร ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง 'การบริหารงานกิจการนักศึกษา
วิทยาลัยการอาชีพ สังกัดกรมอาชีวศึกษา' โดยมี ผศ.ดร.วิจิตร ชินะตระกูล เป็นอาจารย์
ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ผศ.ดร.พรรณี ลีกิจวัฒน์ และอาจารย์มนัส ภาคภูมิ เป็นอาจารย์ผู้
ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

ทั้งนี้ให้นักศึกษาค้นคว้าและเขียนวิทยานิพนธ์ โดยปรึกษากับอาจารย์ผู้ควบคุม
วิทยานิพนธ์ให้เสร็จสิ้นภายในเวลาที่กำหนดในระเบียบของบัณฑิตวิทยาลัย

ประกาศ ณ วันที่ 14 มีนาคม พ.ศ. 2537

(รศ.ดร.มนัส สังวรศิลป์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ทม 1504.7/ ๗3

สำนักงานบัณฑิตศึกษา
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ถนนฉลองกรุง
เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

5 กรกฎาคม 2537

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน อธิบดีกรมอาชีวศึกษา

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
1. โครงการวิทยานิพนธ์
  2. รายชื่อสถานศึกษา
  3. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและ โครงการวิทยานิพนธ์

ด้วย นายสงวน นิธากร เป็นนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขา
การบริหารอาชีวศึกษาของบัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลัง
ทำการวิจัยเพื่อเรียบเรียงวิทยานิพนธ์เรื่อง "การบริหารงานกิจการนักศึกษาวิทยาลัยการอาชีพ สังกัด
กรมอาชีวศึกษา" ซึ่งโครงการวิจัยดังกล่าวได้รับอนุมัติแล้วเมื่อวันที่ 21 มีนาคม 2537

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน เพื่ออนุมัติให้นักศึกษาได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
ในหน่วยงานราชการของท่านตามที่แนบมานี้

หวังว่าคงได้รับความอนุเคราะห์ด้วยดี จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้เป็นอย่างยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รศ.ดร.เมธี ปิณฑานนท์)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052-6101 ต่อ 663,642

โทรสาร. 3269040

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายชื่อสถานศึกษาที่ต้องการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยของ
นายสงวน นิธากร

1. วิทยาลัยการอาชีพ เชียงราย
2. วิทยาลัยการอาชีพสระบุรี
3. วิทยาลัยการอาชีพนครนายก
4. วิทยาลัยการอาชีพกาญจนบุรี
5. วิทยาลัยการอาชีพนครปฐม
6. วิทยาลัยการอาชีพศรีสะเกษ
7. วิทยาลัยการอาชีพร้อยเอ็ด
8. วิทยาลัยการอาชีพขอนแก่น
9. วิทยาลัยการอาชีพนครศรีธรรมราช
10. วิทยาลัยการอาชีพหลวงประจักษ์ราชนาหารบุรี
11. วิทยาลัยการอาชีพตรัง
12. วิทยาลัยการอาชีพปัตตานี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0912/ 6809

กรมอาชีวศึกษา

กระทรวงศึกษาธิการ กทม. 10300

1 สิงหาคม 2537

เรื่อง ให้ความร่วมมือนักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน คณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง

อ้างถึง หนังสือสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่ ทม 1504.7/73
ลงวันที่ 5 กรกฎาคม 2537

ตามหนังสือที่อ้างถึง ฝ่ายบัณฑิตศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ขอความอนุเคราะห์ให้ นายสงวน นิรากร นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต สาขาการบริหารอาชีวศึกษา เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยในวิทยาลัยการอาชีพ สังกัดกรมอาชีวศึกษา จำนวน 12 แห่ง รายละเอียดตามความทราบแล้วนั้น

กรมอาชีวศึกษา พิจารณาแล้วไม่ขัดข้องแต่ประการใด และอนุญาตให้ นายสงวน นิรากร จัดเก็บรวบรวมข้อมูล จากผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษาวิทยาลัยการอาชีพ จำนวน 12 แห่ง เพื่อการวิจัย เรื่อง การบริหารงานกิจการนักศึกษาวิทยาลัยการอาชีพ สังกัดกรมอาชีวศึกษา ได้ ดังเสนอ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และกรุณาจัดส่งผลงานการวิจัยให้กรมอาชีวศึกษาทราบในโอกาสต่อไปด้วย จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(นายอำนาจ สวัสดิวงษ์)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมอาชีวศึกษา

กองการศึกษาอาชีวะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

โทรศัพท์ 280-2917 โทรสาร 282-2435

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0912/01489

กองการศึกษาอาชีพ กรมอาชีวศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ กทม. 10300

3 สิงหาคม 2537

เรื่อง ให้ความร่วมมือนักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยการอาชีพ

ด้วยฝ่ายบัณฑิตศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ขอความ
อนุเคราะห์ให้ นายสงวน นิรากร นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาการบริหาร
อาชีวศึกษา เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยในวิทยาลัยการอาชีพ สังกัดกรมอาชีวศึกษา จำนวน 12 แห่ง นั้น

กรมอาชีวศึกษา พิจารณาแล้ว อนุญาตให้นายสงวน นิรากร จัดเก็บรวบรวมข้อมูล จาก
ผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษาวิทยาลัยการอาชีพ จำนวน 12 แห่ง เพื่อการวิจัย เรื่อง การ
บริหารงานกิจการนักศึกษาวิทยาลัยการอาชีพ สังกัดกรมอาชีวศึกษา ได้ดั่งเสนอ

อนึ่ง แบบสอบถามที่ได้รับความเห็นชอบจากกรมอาชีวศึกษาแล้ว จะมีตราประทับที่มุมบน
ด้านขวาของแบบสอบถาม

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และให้ความร่วมมือในการกรอกแบบสอบถามด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายอัมพร ภัทศิชาติ)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่างพระนคร
ปฏิบัติหน้าที่ราชการในตำแหน่ง
ผู้อำนวยการกองการศึกษาอาชีพ

ฝ่ายวิชาการและส่งเสริมการศึกษา

โทรศัพท์ 282-2435 โทรสาร 281-5487

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยี-
พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

10 สิงหาคม 2537

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถาม

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยการอาชีพ

- สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. บัญชีแสดงจำนวนตัวอย่างแยกตามประเภทของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 1 ฉบับ
2. แบบสอบถามสำหรับผู้บริหาร, ครู-อาจารย์ จำนวน ชุด
3. แบบสอบถามสำหรับนักศึกษา จำนวน ชุด

ด้วยข้าพเจ้านายสงวน นิธากร ผู้ช่วยผู้อำนวยการวิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ ได้รับอนุญาตจากกรมอาชีวศึกษา ให้ศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาบริหารการอาชีวศึกษาในปีการศึกษา 2534 ณ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง โดยได้รับอนุมัติจากสถาบันให้ทำการวิจัยเรื่อง "การบริหารงานกิจการนักศึกษาวิทยาลัยการอาชีพ สังกัดกรมอาชีวศึกษา" และได้รับอนุญาตจากกรมอาชีวศึกษาให้ใช้แบบสอบถามเพื่อเก็บข้อมูลจากผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษา ดังรายละเอียดที่แนบมาด้วยนี้ เพื่อให้การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยมีความสมบูรณ์ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านในการตอบแบบสอบถามและส่งคืน ภายในวันที่ 30 สิงหาคม 2537 ด้วยจักเป็นพระคุณอย่างยิ่ง

ข้าพเจ้าหวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูล และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายสงวน นิธากร)

ผู้ช่วยผู้อำนวยการวิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์

บัญชีแสดงจำนวนตัวอย่างแยกตามประเภทของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. ผู้บริหาร ได้แก่ ผู้อำนวยการ ผู้ช่วยผู้อำนวยการทั้ง 4 ฝ่าย จำนวน 5 ราย
2. ครู-อาจารย์ ได้แก่
  - 2.1 ครู-อาจารย์ที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่หัวหน้างานในวงกิจการนักศึกษา ได้แก่ หัวหน้างานปกครอง หัวหน้างานกิจกรรมนักเรียน-นักศึกษา หัวหน้างานโครงการพิเศษ หัวหน้างานสวัสดิการพยาบาลและหอพัก และหัวหน้าแนะแนวอาชีพและจัดหางาน จำนวน 5 ราย
  - 2.2 ครู-อาจารย์ที่ไม่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ในวงกิจการนักศึกษา แยกตามคณะดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1

จำนวนตัวอย่างของครู-อาจารย์แยกตามคณะ

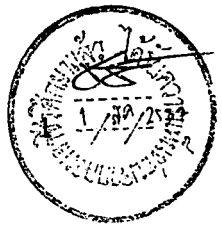
วิทยาลัยการอาชีพ	อุตสาหกรรม	พาณิชย์กรรม	คหกรรม	เกษตรกรรม	ศิลปกรรม	รวม
เชียงราย	15	4	2	1	-	22
สระบุรี	10	2	3	1	-	16
นครนายก	4	3	3	1	-	11
กาญจนบุรี	8	4	2	2	-	16
นครปฐม	7	3	3	2	-	15
ศรีสะเกษ	7	1	2	3	-	13
ร้อยเอ็ด	12	4	2	3	-	21
ขอนแก่น	15	4	2	2	-	23
นครศรีธรรมราช	13	4	3	3	-	23
หลวงพระบางราชภัฏวรินทร์	10	4	6	-	2	22
ตรัง	10	2	3	1	-	16
ปัตตานี	10	1	3	2	-	16
รวมทั้งสิ้น	121	36	34	21	2	214

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไปว่าควรใช้เอกสารนี้ด้วยวิธีที่ถูกต้องและเหมาะสม และควรแจ้งให้เจ้าของเอกสารหรือผู้ที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(ชุดของผู้บริหาร ครู-อาจารย์)

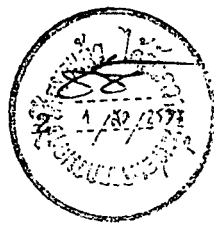
แบบสอบถาม

เรื่องการบริหารงานกิจการนักศึกษาวิทยาลัยการอาชีพ

สังกัดกรมอาชีวศึกษา

แบบสอบถามฉบับนี้ 3 ตอน คือ

- ตอนที่ 1. ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม
- ตอนที่ 2. ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการบริหารกิจการนักศึกษาตามความคิดเห็น
ของผู้ตอบแบบสอบถาม
- ตอนที่ 3. ปัญหาและอุปสรรคการบริหารงานกิจการนักศึกษา

ตอนที่ 1. ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่อง ( ) หน้าข้อความที่ตรงกับสภาพความเป็นจริงของท่าน

สำหรับเจ้าหน้าที่

( ) ( ) ( ) 1-3

( ) ( ) 4-5

1. สถานศึกษา

- ( ) วิทยาลัยการอาชีพเชิงรายน
- ( ) วิทยาลัยการอาชีพสระบุรี
- ( ) วิทยาลัยการอาชีพนครนายก
- ( ) วิทยาลัยการอาชีพกาญจนบุรี
- ( ) วิทยาลัยการอาชีพนครปฐม
- ( ) วิทยาลัยการอาชีพศรีสะเกษ
- ( ) วิทยาลัยการอาชีพร้อยเอ็ด
- ( ) วิทยาลัยการอาชีพขอนแก่น
- ( ) วิทยาลัยการอาชีพนครศรีธรรมราช
- ( ) วิทยาลัยการอาชีพปัตตานี
- ( ) วิทยาลัยการอาชีพตรัง
- ( ) วิทยาลัยการอาชีพหลวงประจักษ์ศิลปาคม

2. เพศ

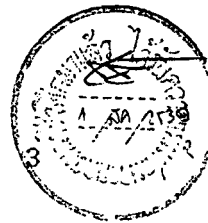
( ) 6

- ( ) ชาย
- ( ) หญิง

3. อายุราชการ

( ) 7

- ( ) ต่ำกว่า 5 ปี
- ( ) 5-9 ปี
- ( ) 10-14 ปี
- ( ) 15-19 ปี
- ( ) 20-24 ปี
- ( ) 25 ปีขึ้นไป

4. ระดับการศึกษาสูงสุด ( ) 8
- ( ) ต่ำกว่าปริญญาตรี
  - ( ) ปริญญาตรี
  - ( ) สูงกว่าปริญญาตรี
5. วุฒิต่างการศึกษา ( ) 9
- ( ) วิชาสามัญ ( ) วิชาชีพอาชีววิทยา
  - ( ) วิชาชีพอุตสาหกรรม ( ) วิชาชีพอักษรศาสตร์
  - ( ) วิชาชีพเกษตรกรรม ( ) อื่น ๆ ระบุ.....
  - ( ) วิชาชีพคหกรรม
6. สถานภาพในการปฏิบัติหน้าที่เป็น ( ) 10
- ( ) ผู้บริหาร
  - ( ) ครู-อาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษา
  - ( ) ครู-อาจารย์ที่ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษา

หมายเหตุ -ผู้บริหารหมายถึง ผู้อำนวยการ/ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายต่าง ๆ

-ครู-อาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษาหมายถึง ครู-อาจารย์

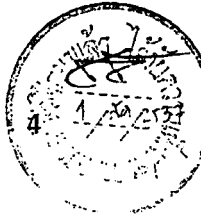
ที่ปฏิบัติการสอนในวิทยาลัยการอาชีพ สังกัดกองการศึกษาอาชีพ และได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่หัวหน้างานกิจการนักศึกษา ซึ่งประกอบไปด้วย 5 งานคือ งานปกครอง งานกิจกรรม-นักเรียนนักศึกษา งานโครงการพิเศษ งานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน และงานสวัสดิการพยาบาลและหอพัก

-ครู-อาจารย์ที่ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษาหมายถึง ครู-

อาจารย์ที่ปฏิบัติการสอนในวิทยาลัยการอาชีพ สังกัดกองการศึกษาอาชีพและไม่ได้ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่หัวหน้างานกิจการนักศึกษา

7. ท่านดำรงตำแหน่งปัจจุบัน(ดังข้อ 6.)มาเป็นระยะเวลา.....ปี ( ) ( ) 11-12

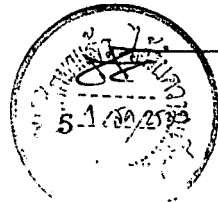
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

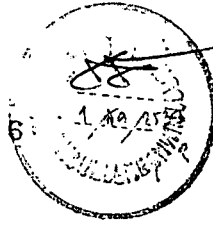
ตอนที่ 2. ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์
ที่มีต่อสภาพการบริหารงานกิจการนักศึกษา

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความในตอนที่ 2 ที่ละข้อแล้วให้ท่านพิจารณาตั้ง
ข้อความสภาพการบริหารกิจการนักศึกษาของวิทยาลัยการอาชีพ ในแต่ละ
ข้อตรงกับสภาพที่ปฏิบัติจริงในปัจจุบันในระดับใด โปรดเขียนเครื่องหมาย / ลงใน ช่อง
ระดับสภาพที่ปฏิบัติจริง โดยพิจารณาเกณฑ์ของแต่ละระดับดังนี้

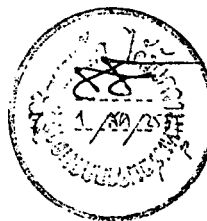
5	หมายถึง มากที่สุด	คือ ฝ่ายกิจการนักศึกษาปฏิบัติมากที่สุด
4	หมายถึง มาก	คือ ฝ่ายกิจการนักศึกษาปฏิบัติมาก
3	หมายถึง ปานกลาง	คือ ฝ่ายกิจการนักศึกษาปฏิบัติปานกลาง
2	หมายถึง น้อย	คือ ฝ่ายกิจการนักศึกษาปฏิบัติน้อย
1	หมายถึง น้อยที่สุด	คือ ฝ่ายกิจการนักศึกษาปฏิบัติน้อยที่สุด

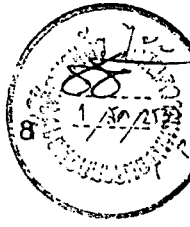
การดำเนินงานบริหารงานกิจการนักศึกษา	สภาพที่ปฏิบัติ					
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
	5	4	3	2	1	
<u>งานปกครอง</u>						
1. วิทยาลัยออกกระเปียบ แนวปฏิบัติ/ข้อบังคับต่าง ๆ ของวิทยาลัยไว้ในคู่มือนักเรียนไว้อย่างชัดเจน	.....	.....	.....	.....	.....	( ) 13
2. การให้ความสำคัญต่อการประพฤติปฏิบัติตามระเบียบของสถานศึกษา	.....	.....	.....	.....	.....	( ) 14
3. การให้ความสำคัญกับการตรงต่อเวลาในการเข้าแถวและการเข้าชั้นเรียน	.....	.....	.....	.....	.....	( ) 15
4. การส่งเสริมให้นักศึกษาเป็นบุคคลที่มีความซื่อสัตย์ต่อตนเองและสังคม	.....	.....	.....	.....	.....	( ) 16
5. การส่งเสริมและฝึกฝนให้นักศึกษาเป็นบุคคลที่เคารพกฎระเบียบและข้อบังคับของสังคม	.....	.....	.....	.....	.....	( ) 17
6. การจัดสภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษาให้มีส่วนส่งเสริมความเป็นผู้มีระเบียบวินัยแก่นักศึกษา	.....	.....	.....	.....	.....	( ) 18
<u>งานกิจการนักศึกษา</u>						
1. การสำรวจความต้องการของนักศึกษาในการเข้าร่วมกิจกรรมชมรม	.....	.....	.....	.....	.....	( ) 19

การดำเนินงานบริหารงานกิจการนักศึกษา	สภาพที่ปฏิบัติ					
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	
	5	4	3	2	1	
2. การเปิดโอกาสให้นักศึกษาจัดกิจกรรม/ เลือกเข้า ชมรมอย่างอิสระ	.....	.....	.....	.....	.....	( ) 20
3. การส่งเสริมให้นักศึกษาดำเนินกิจกรรมด้วยตนเอง โดยมีครู-อาจารย์เป็นที่ปรึกษา	.....	.....	.....	.....	.....	( ) 21
4. การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนาบุคคลิกภาพ ให้แก่นักศึกษา	.....	.....	.....	.....	.....	( ) 22
5. การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักศึกษารู้จักทำงาน ร่วมกันเป็นกลุ่ม	.....	.....	.....	.....	.....	( ) 23
6. การจัดกิจกรรมเพื่อนำปัญหาประโยชน์แก่สังคม	.....	.....	.....	.....	.....	( ) 24
7. การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมให้นักศึกษารู้จักใช้ เหตุผลในการตัดสินใจ	.....	.....	.....	.....	.....	( ) 25
<u>งานโครงการพิเศษ</u>						
1. การกำหนดมาตรการและกวดขันในการป้องกันและ ปราบปรามยาเสพติดในสถานศึกษา	.....	.....	.....	.....	.....	( ) 26
2. การกวดขันการทะเลาะวิวาทในสถานศึกษา	.....	.....	.....	.....	.....	( ) 27
3. การรณรงค์เพื่อป้องกันโรคติดต่อร้ายแรง	.....	.....	.....	.....	.....	( ) 28
4. การรณรงค์เรื่องการใช้สิ่งบริโภค อูปโภค อย่างประหยัด	.....	.....	.....	.....	.....	( ) 29
5. การรณรงค์เรื่องการอนุรักษ์ทรัพยากร	.....	.....	.....	.....	.....	( ) 30

การดำเนินงานบริหารงานกิจการนักศึกษา	สภาพที่ปฏิบัติ					
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
	5	4	3	2	1	
6. การจัดโครงการเพื่อให้บริการและพัฒนาชุมชน	.....	.....	.....	.....	.....	( ) 31
7. การสนับสนุนให้นักศึกษามีบทบาทในการพัฒนาท้องถิ่น	.....	.....	.....	.....	.....	( ) 32
<u>งานแนะแนวและจัดหางาน</u>						
1. ครู-อาจารย์งานแนะแนวอำนวยความสะดวกในการให้บริการแก่นักศึกษา	.....	.....	.....	.....	.....	( ) 33
2. การจัดกิจกรรม/นิทรรศการเพื่อแนะแนวทางในการศึกษา	.....	.....	.....	.....	.....	( ) 34
3. การจัดบริการด้านข่าวสารและข้อมูลด้านอาชีพ	.....	.....	.....	.....	.....	( ) 35
4. การส่งเสริมให้นักเรียนมีรายได้ระหว่างเรียน	.....	.....	.....	.....	.....	( ) 36
5. การส่งเสริมและสนับสนุนในการดูงานและศึกษานอกสถานที่	.....	.....	.....	.....	.....	( ) 37
6. การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมให้เกิดความศรัทธาในวิชาชีพ	.....	.....	.....	.....	.....	( ) 38
7. การศึกษาและวิเคราะห์ความต้องการของตลาดแรงงาน	.....	.....	.....	.....	.....	( ) 39
<u>งานสวัสดิการ/พยาบาลและหอพัก</u>						
1. การจัดบริการน้ำดื่ม น้ำใช้ แก่นักศึกษา	.....	.....	.....	.....	.....	( ) 40

การดำเนินงานบริหารงานกิจการนักศึกษา	สภาพที่ปฏิบัติ					
	มาก	มาก	ปาน	น้อย	น้อย	
	ที่สุด		กลาง		ที่สุด	
	5	4	3	2	1	
2. การควบคุมเรื่องคุณภาพและราคาของอาหาร	.....	.....	.....	.....	.....	( ) 41
3. การรณรงค์เรื่องการรักษาความสะอาดในสถานศึกษา	.....	.....	.....	.....	.....	( ) 42
4. การจัดหาทุนการศึกษาแก่นักศึกษา	.....	.....	.....	.....	.....	( ) 43
5. การจัดบริการด้านอุปกรณ์การปฐมพยาบาลและยาสามัญที่จำเป็น	.....	.....	.....	.....	.....	( ) 44
6. การจัดบริการด้านการประกันสุขภาพ/ประกันชีวิตแก่นักศึกษา	.....	.....	.....	.....	.....	( ) 45
7. การรณรงค์เพื่อการป้องกันอุบัติเหตุในสถานศึกษา	.....	.....	.....	.....	.....	( ) 46

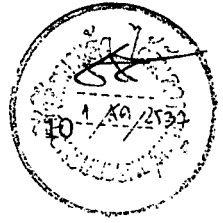
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 3. ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานกิจการนักศึกษา

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความในตอนที่ 3 ที่ละข้อ แล้วให้ท่านพิจารณาว่าการบริหารงานกิจการนักศึกษาในสถานศึกษาของท่านประสบปัญหาในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับใด โปรดเขียนเครื่องหมาย / ลงในช่องระดับปัญหา โดยพิจารณาเกณฑ์ของแต่ละระดับดังนี้

- 5 หมายความว่า เป็นปัญหาที่กระทบกระเทือนต่อการบริหารงานกิจการนักศึกษามากที่สุด
- 4 หมายความว่า เป็นปัญหาที่กระทบกระเทือนต่อการบริหารงานกิจการนักศึกษา
- 3 หมายความว่า เป็นปัญหาที่กระทบกระเทือนต่อการบริหารงานกิจการศึกษาปานกลาง
- 2 หมายความว่า เป็นปัญหาที่กระทบกระเทือนต่อการบริหารงานกิจการนักศึกษา
- 1 หมายความว่า เป็นปัญหาที่กระทบกระเทือนต่อการบริหารงานกิจการนักศึกษา

การดำเนินงานบริหารงานกิจการนักศึกษา	ระดับปัญหา					
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	
	5	4	3	2	1	
1. ผู้บริหารไม่สนใจการดำเนินงานกิจการนักศึกษา	.....	.....	.....	.....	.....	( ) 47
2. ครู-อาจารย์ไม่ให้ความร่วมมือในการดำเนินงาน กิจการนักศึกษา	.....	.....	.....	.....	.....	( ) 48
3. ครู-อาจารย์ผู้ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษา ขาดความรู้ ความเข้าใจและประสบการณ์ในงาน	.....	.....	.....	.....	.....	( ) 49
4. ครู-อาจารย์ผู้ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษา มีงานหลายหน้าที่ทำให้ไม่สามารถดำเนินงานกิจการ นักศึกษาได้อย่างเต็มที่	.....	.....	.....	.....	.....	( ) 50
5. ขาดการวางแผนงานกิจการนักศึกษา	.....	.....	.....	.....	.....	( ) 51
6. ขาดการสนับสนุนด้านงบประมาณ	.....	.....	.....	.....	.....	( ) 52
7. ขาดการสนับสนุนด้านอาคารสถานที่และอุปกรณ์ต่างๆ	.....	.....	.....	.....	.....	( ) 53
8. ขาดแรงจูงใจในการปฏิบัติหน้าที่ของครู-อาจารย์	.....	.....	.....	.....	.....	( ) 54
9. ตารางเรียน ไม่เอื้ออำนวยต่อการจัดกิจกรรม	.....	.....	.....	.....	.....	( ) 55
10. การให้ความร่วมมือและสนับสนุนจากผู้ปกครอง	.....	.....	.....	.....	.....	( ) 56
11. ขาดการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงาน กิจการนักศึกษา	.....	.....	.....	.....	.....	( ) 57
12. ขาดอัตรากำลังครู-อาจารย์ในงานกิจการนักศึกษา	.....	.....	.....	.....	.....	( ) 58

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

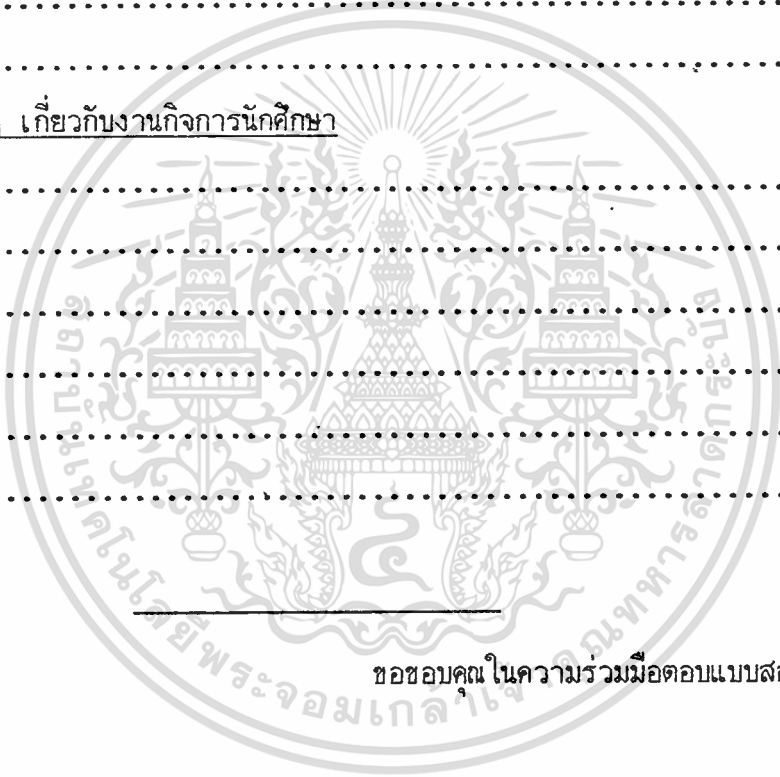

ปัญหาและอุปสรรคอื่น ๆ ของงานกิจการนักศึกษา

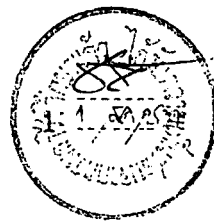
.....
.....
.....
.....
.....
.....

ข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับงานกิจการนักศึกษา

.....
.....
.....
.....
.....
.....

ขอขอบคุณในความร่วมมือนอบแบบสอบถาม

227

(ชุดของนักศึกษา)

แบบสอบถาม

เรื่องการบริหารงานกิจการนักศึกษาวิทยาลัยการอาชีพ

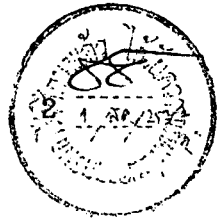
สังกัดกรมอาชีวศึกษา

แบบสอบถามฉบับนี้ มี 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1. ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2. ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานกิจการนักศึกษา ตามความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ในช่อง ( ) หน้าข้อความที่ถูกต้องกับสภาพความเป็นจริงของท่าน

สำหรับเจ้าหน้าที่

( ) ( ) ( ) 1-3

( ) ( ) 4-5

1. สถานศึกษา

( ) วิทยาลัยการอาชีพเชิงทราย	( ) วิทยาลัยการอาชีพขอนแก่น
( ) วิทยาลัยการอาชีพสระบุรี	( ) วิทยาลัยการอาชีพนครศรีธรรมราช
( ) วิทยาลัยการอาชีพนครนายก	( ) วิทยาลัยการอาชีพปัตตานี
( ) วิทยาลัยการอาชีพกาญจนบุรี	( ) วิทยาลัยการอาชีพตรัง
( ) วิทยาลัยการอาชีพนครปฐม	( ) วิทยาลัยการอาชีพหลวง
( ) วิทยาลัยการอาชีพศรีสะเกษ	ประธานราษฎรนิกร
( ) วิทยาลัยการอาชีพร้อยเอ็ด	

2. เพศ

( ) ชาย

( ) หญิง

( ) 6

3. ระดับการศึกษา

( ) ชั้นปีที่ 2

( ) ชั้นปีที่ 3

( ) 7

3. คณะ

( ) ช่างอุตสาหกรรม

( ) เกษตรกรรม

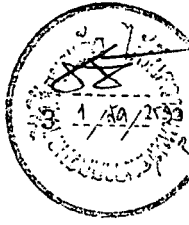
( ) คหกรรม

( ) พาณิชยกรรม

( ) ศิลปกรรม

( ) 8

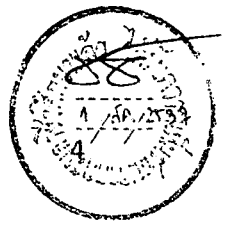
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 2. ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อสภาพการบริหารงานกิจการนักศึกษา

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความในตอนที่ 2 ที่ละข้อแล้วให้ท่านพิจารณาดังนี้
ข้อความสภาพการบริหารกิจการนักศึกษาของวิทยาลัยการอาชีพ ในแต่ละ
ข้อตรงกับสภาพที่ปฏิบัติจริงในปัจจุบันในระดับใด โปรดเขียนเครื่องหมาย / ลงใน ช่อง
ระดับสภาพที่ปฏิบัติจริง โดยพิจารณาเกณฑ์ของแต่ละระดับดังนี้

5	หมายถึง มากที่สุด	คือ ฝ่ายกิจการนักศึกษาปฏิบัติมากที่สุด
4	หมายถึง มาก	คือ ฝ่ายกิจการนักศึกษาปฏิบัติมาก
3	หมายถึง ปานกลาง	คือ ฝ่ายกิจการนักศึกษาปฏิบัติปานกลาง
2	หมายถึง น้อย	คือ ฝ่ายกิจการนักศึกษาปฏิบัติน้อย
1	หมายถึง น้อยที่สุด	คือ ฝ่ายกิจการนักศึกษาปฏิบัติน้อยที่สุด

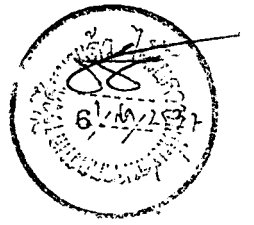

การดำเนินงานบริหารงานกิจการนักศึกษา	สภาพที่ปฏิบัติ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	5	4	3	2	1
<u>งานปกครอง</u>					
1. วิทยาลัยออกกระเบียบ แนวปฏิบัติ/ข้อบังคับต่าง ๆ ของวิทยาลัย ไว้ในคู่มือนักเรียน ไว้อย่างชัดเจน	.....	.....	.....	.....	..... ( ) 9
2. การให้ความสำคัญต่อการประพฤติปฏิบัติตามระเบียบของสถานศึกษา	.....	.....	.....	.....	..... ( ) 10
3. การให้ความสำคัญกับการตรงต่อเวลาในการเข้าแถวและการเข้าชั้นเรียน	.....	.....	.....	.....	..... ( ) 11
4. การส่งเสริมให้นักศึกษาเป็นบุคคลที่มีความซื่อสัตย์ต่อตนเองและสังคม	.....	.....	.....	.....	..... ( ) 12
5. การส่งเสริมและฝึกฝนให้นักศึกษาเป็นบุคคลที่เคารพกฎระเบียบและข้อบังคับของสังคม	.....	.....	.....	.....	..... ( ) 13
6. การจัดสภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษาให้มีส่วนส่งเสริมความเป็นผู้มีระเบียบวินัยแก่นักศึกษา	.....	.....	.....	.....	..... ( ) 14
<u>งานกิจการนักศึกษา</u>					
1. การสำรวจความต้องการของนักศึกษาในการเข้าร่วมกิจกรรมชมรม	.....	.....	.....	.....	..... ( ) 15

การดำเนินงานบริหารงานกิจการนักศึกษา	สภาพที่ปฏิบัติ				
	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
2. การเปิดโอกาสให้นักศึกษาจัดกิจกรรม/ เลือกเข้าชมรมอย่างอิสระ	.....	.....	.....	.....	..... ( ) 16
3. การส่งเสริมให้นักศึกษาดำเนินกิจกรรมด้วยตนเอง โดยมีครู-อาจารย์เป็นที่ปรึกษา	.....	.....	.....	.....	..... ( ) 17
4. การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนาบุคคลิกภาพให้นักศึกษา	.....	.....	.....	.....	..... ( ) 18
5. การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักศึกษาร่วมกันเป็นกลุ่ม	.....	.....	.....	.....	..... ( ) 19
6. การจัดกิจกรรมเพื่อบำเพ็ญประโยชน์แก่สังคม	.....	.....	.....	.....	..... ( ) 20
7. การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาร่วมกันใช้เหตุผลในการตัดสินใจ	.....	.....	.....	.....	..... ( ) 21
<u>งานโครงการพิเศษ</u>					
1. การกำหนดมาตรการและกวดขันในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในสถานศึกษา	.....	.....	.....	.....	..... ( ) 22
2. การกวดขันการทะเลาะวิวาทในสถานศึกษา	.....	.....	.....	.....	..... ( ) 23
3. การรณรงค์เพื่อป้องกันโรคติดต่อร้ายแรง	.....	.....	.....	.....	..... ( ) 24
4. การรณรงค์เรื่องการใช้สิ่งบริโภคนอกอย่างประหยัด	.....	.....	.....	.....	..... ( ) 25
5. การรณรงค์เรื่องการอนุรักษ์ทรัพยากร	.....	.....	.....	.....	..... ( ) 26

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การดำเนินงานบริหารงานกิจการนักศึกษา	สภาพที่ปฏิบัติ					
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	
	5	4	3	2	1	
6. การจัดโครงการเพื่อให้บริการและพัฒนาชุมชน	.....	.....	.....	.....	.....	( ) 27
7. การสนับสนุนให้นักศึกษามีบทบาทในการพัฒนา ท้องถิ่น	.....	.....	.....	.....	.....	( ) 28
<u>งานแนะแนวและจัดหางาน</u>						
1. ครู-อาจารย์งานแนะแนวอำนวยความสะดวก ในการให้บริการแก่นักศึกษา	.....	.....	.....	.....	.....	( ) 29
2. การจัดกิจกรรม/นิทรรศการเพื่อแนะแนวทาง ในการศึกษา	.....	.....	.....	.....	.....	( ) 30
3. การจัดบริการด้านข่าวสารและข้อมูลด้านอาชีพ	.....	.....	.....	.....	.....	( ) 31
4. การส่งเสริมให้นักเรียนมีรายได้ระหว่างเรียน	.....	.....	.....	.....	.....	( ) 32
5. การส่งเสริมและสนับสนุนในการดูงานและศึกษา นอกสถานที่	.....	.....	.....	.....	.....	( ) 33
6. การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมให้เกิดความศรัทธา ในวิชาชีพ	.....	.....	.....	.....	.....	( ) 34
7. การศึกษาและวิเคราะห์ความต้องการของตลาด แรงงาน	.....	.....	.....	.....	.....	( ) 35
<u>งานสวัสดิการ/พยาบาลและหอพัก</u>						
1. การจัดบริการน้ำดื่ม น้ำใช้ แก่นักศึกษา	.....	.....	.....	.....	.....	( ) 36

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การดำเนินงานบริหารงานกิจการนักศึกษา	สภาพที่ปฏิบัติ					
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	
	5	4	3	2	1	
2. การควบคุมเรื่องคุณภาพและราคาของอาหาร	.....	.....	.....	.....	.....	( ) 37
3. การรณรงค์เรื่องการรักษาความสะอาดในสถานศึกษา	.....	.....	.....	.....	.....	( ) 38
4. การจัดหาทุนการศึกษาแก่นักศึกษา	.....	.....	.....	.....	.....	( ) 39
5. การจัดบริการด้านอุปกรณ์การปฐมพยาบาลและยาสามัญที่จำเป็น	.....	.....	.....	.....	.....	( ) 40
6. การจัดบริการด้านการประกันสุขภาพ/ประกันชีวิตแก่นักศึกษา	.....	.....	.....	.....	.....	( ) 41
7. การรณรงค์เพื่อการป้องกันอุบัติเหตุในสถานศึกษา	.....	.....	.....	.....	.....	( ) 42

ขอขอบคุณในการร่วมมือตอบแบบสอบถาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อผู้เขียน	นายสงวน นิธากกร
วันเดือนปีเกิด	วันที่ 16 ตุลาคม 2493
สถานที่เกิด	จังหวัดนครสวรรค์
วุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี	ครุศาสตร์อุตสาหกรรม สาขาวิชาไฟฟ้ากำลัง
สถานที่สำเร็จการศึกษา	วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา วิทยาเขตเทเวศน์
ปีที่สำเร็จการศึกษา	ปีการศึกษา 2523
อาชีพปัจจุบัน	รับราชการตำแหน่งผู้ช่วยผู้อำนวยการ ระดับ 7

วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้